

இலங்கைச் சரித்திரம்

Digitized by Noolaham Foundation.

இலங்கைச் சரித்திரம்

ஆங்கிலேயர் காலம் 1795 - 1947

எழுதியவர்

மட்டுநகர் வித்துவான் - F. X. C. நடராசா

கலைமகள் கம்பெனி

124, செட்டியார் தெரு,

கொழும்பு-11.

பதிப்புரிமை பெற்றது.
முதற்பதிப்பு ஜனவரி '57.

விலை ரூபாய் இரண்டு

சு. ச. இரண்டி

ஸ்ரீமகள் அச்சகம், சென்னை-1

எங்கள் உரை

இலங்கைத் தேசத்தை ஆங்கிலேயர் கைப்பற்றி ஆட்சிபுரிந்த வரலாற்றையும், ஆங்கிலேயர் ஆட்சியில் சமூக, பொருளாதார, அரசியல் நிலையை அவர்கள் எப்படி அமைத்து ஆண்டு வந்தனர் என்பதையும், இலங்கைத் தீவின் போக்கு வரத்துச் சாதனங்களை அபிவிருத்தி செய்ததையும் சித்திரிக்கும் சரித்திரநூல் இஃது.

பூகோள அமைப்பில் இலங்கை மிகச் சிறிய தீவாக இருந்தாலும், அதனை எவ்விதம் பரிபாலித்து வந்தனர் என்பதை எல்லோரும் விரும்பிப் படிக்கத்தக்க வகையில் சுவையான புதிய தமிழ் நடையில் சிறந்த முறையில் இந்த வரலாற்று நூலை அமைத்திருக்கிறார் ஆசிரியர்.

முதற் பகுதியை 'போர்த்துக்கேசர் காலம்' எனும் பிரிவாகவும், இரண்டாம் பகுதியை "ஓல்லாந்தர் காலம்" எனும் பிரிவாகவும் பிரித்து, அவரவர்கள் ஆண்ட காலங்களில் இலங்கைத் தீவின் சமுதாய—பொருளாதார—அரசியல் நிலை எவ்வண்ணம் இருந்தன வென்பதையும் விளக்கியுள்ளார். மூன்றாம் பகுதியாகிய "ஆங்கிலேயர் காலம்" எனும் தலைப்பில் இந்நூலை வெளியிட்டிருக்கின்றோம். பள்ளி மாணவர்கள் மட்டுமின்றி யாவரும் படிக்கவேண்டிய நூல்களில் இதுவும் ஒன்றாகும்.

இதற்கான பல ஆதாரங்களைச் சேகரித்து எழுதிக் கொடுத்த ஆசிரியர் F. X. C. நடராசா அவர்களுக்கு எங்கள் நன்றி.

—பதிப்பாளர்கள்.

முகவுரை

இலங்கைச் சரித்திரத்தில் போர்த்துக்கீசர், ஒல்லாந்தர் கால வரலாற்று நூல்கள் இதுவரை வெளிவந்துள்ளன. ஆங்கிலேயர் காலமும் வெளிவருகின்றது. ஆசிரியருக்கும் மாணாக்கருக்கும் உபகாரமா யிருக்குமென்ற நம்பிக்கையினாலேதான் இந்நூல்களை எழுதலானேன். புது முறையிற் சரித்திர நூல்கள் வெளிவரவேண்டும், வரலாற்றுச் சம்பவங்கள் நிறைந்து தொடர்பா யிருத்தல் வேண்டுமென்ற இலக்குகள் இந் நூல்களில் நிறைவேற்றப்பட்டிருக்கின்றன.

போர்த்துக்கீசர் காலம் பாடசாலைகள் பலவற்றால் வரவேற்கப் பட்டன. ஒல்லாந்தர் காலத்திற்கும் அதே உபகாரம் கிடைத்தது. ஆங்கிலேயர் காலத்திற்கும் ஆதரவு கிடைக்கு மென்பதே தேற்றம்.

இதுவரை தமிழில் வெளிவராத முறையில் ஆங்கிலேயர் காலம் எழுதப்பட்டிருக்கிறது. ஆங்கிலேயர் ஆட்சியில் கல்வி, போக்குவரத்து, விவசாயம், வியாபாரம், நீதிமுறை என்ற பல விடயங்கள் வரலாற்றுமுறையாக ஆராயப்பட்டு எழுதப்பட்டிருக்கின்றன. ஆங்கில நூல்களிற் பரந்து கிடக்கும் அத்தனை சம்பவங்களெல்லாம் ஒன்றும் விடாது விரித்துரைக்கப்பட்டிருக்கின்றன.

இன்னுஞ் சேர்க்கவேண்டிய குறிப்புக்களிருப்பின், அவற்றைத் தெரிவிப்பீர்களாயின், மறுபதிப்பிற் சேர்க்கப்படும்.

ஆசிரியர்களே ! மாணாக்கர்களே ! 1500-ம் ஆண்டுக்குப் பிற்பட்ட இலங்கைச் சரித்திர நூலினை மூன்று பாகங்களாகப் பிரித்து

போர்த்துக்கீசர் காலம்

ஒல்லாந்தர் காலம்

ஆங்கிலேயர் காலம்

என்று பெயர் கொடுத்து அம்மூன்று பாகங்களையும் அச்சேற்றி உங்கள் முன்னிலையில் வைத்துள்ளேன், ஏற்றுக்கொள்ளு வீர்களாக.

இவ்வித தொண்டினை ஆற்றத் தூண்டிய கலைமகள் கொம்பெனியாருக்கு எனது உளங்களிந்த நன்றி உரித்தாகுக.

53, மத்திய வீதி }
மட்டக்களப்பு }
1—1—57 }

F. X. C. நடராசா.

இலங்கைச் சரித்திரம் முதற் பகுதியைப் பற்றி...

இலங்கைச் சரித்திர நூல்கள் பல ஆங்கிலத்தில் வெளிவந்துள்ளன. இவற்றிற் சில தமிழில் மொழிபெயர்க்கப்பட்டுள்ளன. இத்தகைய மொழி பெயர்ப்பு நூல்கள் சிலவற்றைத் தவிர, தமிழில் எழுதப்பெற்ற நூல்களின் எண்ணிக்கை மிக மிகக் குறைவென்றே கூறலாம். இத்தகைய நிலைமைக்கு இரு காரணங்கள் உள எனலாம். முதலாவதாக, இலங்கைச் சரித்திரத்தை நன்கு கற்று அதனைத் தெளிவாக எழுதும் ஆற்றல் படைத்தவர்கள் மிகச் சிலரே யுளர். இரண்டாவதாக, சரித்திர நூலாசிரியர்கள் கஷ்டப்பட்டு நூலை எழுதி முடித்தாலும் அதனை வெளியிட முன்வரும் ஆதரவாளர் மிகச் சிலரேயுளர். எனவே நூல்களை எழுதிப் பூட்டிவைப்பதைப் பார்க்கிலும் எழுதாது விடுவதே உத்தமம் என்று கருதிச் சிலர் நூல்கள் எழுதும் பணியில் இறங்காது விட்டனர். ஆனால் வித்துவான் நடராசா அவர்கள், இலங்கை மாணக்கர் தாங்கள் பிறந்த நன்னாட்டின் சரித்திரத்தை அறிந்துகொள்ள முடியாது இடர்ப்படுகின்ற காலத்திலே ஒரு நூலை எழுத முன்வந்தமை பாராட்டத்தக்க தொன்றாகும். ஆனால் அதனை உரிய காலத்தில் பதிப்பிக்க ஒருவரும் முன்வரவில்லை பென்பதை அறிந்து வியப்பும் கவலையும் அடையாமல் இருக்க முடியவில்லை. எனினும் வித்துவான் அவர்கள் எழுதிய நூல் இப்பொழுதாவது வெளிவந்தமை குறித்து மகிழ்ச்சியடைகின்றோம். ஆங்கில நூல்கள் பலவற்றை நன்கு கற்று அவற்றின் சாரத்தை யெல்லாம் ஒருங்குதிரட்டி அழகிய நூலுருவில் வித்துவான் நடராசா அவர்கள் தந்துள்ளார்கள். இந்நூல் சரித்திர நூலாகவிருந்த போதிலும், இக்கால மாணவர்கள் இலக்கண வழுவின்றி எழுதுவதற்கு உதவும் மொழிப் பயிற்சி நூலாகவும் அமைந்திருப்பது குறிப்பிடத்தக்கதொன்றாகும்.

சரித்திர நிகழ்ச்சிகளை மாணவர் மனங்கொள்ளுமாறு எடுத்துக் கூறுவதில் இந்நூலாசிரியர் கைதேர்ந்தவர் என்பதை நூல் முழுவதிலும் காணலாம். போர்த்துக்கீசர் இலங்கைக்கு வருதல் தொடக்கம் போர்த்துக்கீசர் ஆட்சியின் பலாபலன்கள்வரை சகல விவாங்களும் முறையாகக் கூறப்பட்டுள்ளன. மாணவர்கள் அறிந்துகொள்ள வேண்டிய சில சரித்திர ஆராய்ச்சிக் குறிப்புகளும் அடிக் குறிப்புகளாகச் சேர்க்கப்பட்டுள்ளன. தேவையான படங்களும் சேர்க்கப்பட்டுள்ளன. தொகுத்துக்கூறு மிடத்து, இலங்கைச் சரித்திரத்தில் போர்த்துக்கீசர் காலத்தை மாணவர்கள் கஷ்டமின்றிக் கற்றுக் கொள்ளத்தக்க சிறப்புவாய்ந்த நூலை வித்துவான் நடராசா அவர்கள் இயற்றியுள்ளார்கள். இந்நூலை மாணவருலகமும் ஆசிரிய வுலகமும் வரவேற்று ஆதரவளிக்கும் என எதிர்பார்க்கின்றோம்.

குல. சயாநாதன்

பொருளடக்கம்

	பக்கம்.
i. இராசாதி இராசசிங்கன் - 1782 - 1798	9
ii. இலங்கையின் கரையோர மாகாணங்களில் ஆங்கிலேய கிழக்கிந்திய வர்த்தக சங்கத்தாரின் ஆட்சி 1795 - 1798	19
iii. கரையோர மாகாணங்களில் இரட்டை ஆட்சி 1798 - 1801	23
iv. முடிக்குரிய குடியேற்ற நாட்டாட்சிமுறை இலங்கையிற் தாபிக்கப்படல். 1802 - 1811	28
v. பிரித்தானியரும் கண்டிஇராச்சியமும் - 1801	35
vi. ஆங்கிலேயர் கண்டிக்கு எதிராகச் செய்த முதற்போர் - 1803	44
vii. கண்டியரசின் சீர்கேடும் அதனை ஆங்கிலேயர் வெற்றிகொள்ளலும் - 1815	52
viii. கண்டிநாட்டில் கபிற்றிப்பலை - கலகமும் குழப்பமும் - 1818	63
ix. கண்டியரசின் ஆட்சிமுறை.	66
x. இலங்கையில் ஆங்கிலேய நீதாசான முறையின் வளர்ச்சி.	74
xi. காணி உரிமையும் ஆட்சியும்.	79
xii. இராசகாரியவேலை அல்லது ஊழியம்.	86
xiii. கல்வி வளர்ச்சி.	93
xiv. இலங்கையிற் பத்திரிகை வளர்ச்சி.	106
xv. இலங்கையிற் போக்குவரத்து வசதிகளின் வளர்ச்சி.	111
xvi. வெளிநாட்டுப் போக்குவரத்து விருத்தி. சப்பல்களும் துறைமுகங்களும்.	127
xvii. விவசாய விருத்தி.	132
xviii. அரசாங்க பகுதிகளும் அவற்றின் பரிபாலனமும்	142
xix. வர்த்தகம், சங்கவரி, ஆயம், அரசிறை.	145
xx. அரசியலமைப்பு விசாரணைச்சபைகள்.	152
xxi. ஆங்கிலேயர் ஆட்சிக்காலத்தில் ஏற்பட்ட கலகங்கள். ஆங்கிலேய தேசாதிபதிகள்.	171 178

கண்டி அரசுப் பிரதானிகள்

இராசாதி இராசசிங்கன்

1782—1798

ஆங்கிலேயர் இலங்கையிற் கால் வைத்தல்.

ஒல்லாந்தர் வந்த வழியே போதல்.

இராசாதி இராசசிங்கன் கீர்த்திசிறியின் சகோதரன். இவன் சிறு வயசு தொடங்கியே இங்கிருந்து வளர்ந்தவன். இவன் சிம்மாசன மேறுதலை யாவரும் ஆசித்தனர். இவன் காலத்திலேயே ஆங்கிலேயர் ஒல்லாந்தருக்குரிய கரையோர மாகாணங்களைப் பெற்றனர்.

தெரிகடலெலாந் தேடி அலைவுறு வணிகர்க்கு பரிவுறு பொருளாம் அகிலும், ஆரமும், அலைகடல் முத்தும், ஏலத்தருவும், சாலவே விளைந்த இலவங்கமும், நேரிலாக்கரம்பும், மிகுத்தே கதித்த நிலவளனும் நீர்வளனும் பொருந்திய தொல்புகழ் இலங்கை பண்டும் இன்றும் பண்டசாலையாய் இலங்கும்பான்மையைக் கண்டுங் கேட்டு மறிந்த எந்நில மக்களும் இதனைத் தம் நிலமாக்க முயன்றனர். போர்த்துக்கீசர் வந்தனர்; போய்விட்டனர். ஒல்லாந்தரும் வந்தனர். ஆங்கிலேயருக்கு இடங்கொடுத்துச் செல்கின்றனர்.

ஆங்கிலேயரும் பிரான்சரும் தங்கள் சுயதேசங்களிலும் சென்ற சென்ற இடங்களிலும் தம்முள் மாறுபட்டுச் சமர்புரிந்தனர். சப்தாண்டு யுத்தம் இவர்களின் மாறுபாடு காரணமாக எழுந்தது. (1756—1763)

இந்தியாவில் கிளைவின் முயற்சியால் வெற்றிமேல் வெற்றிபெற்ற ஆங்கிலேயரின் ஆதிக்கம் மேற்கிலிருந்து கிழக்குநோக்கிப் பரவலாயிற்று. பம்பாய் துறைமுகமே

ஆங்கிலேயரின் கடற்பட்டாளத்திற்குச் செம்மையான கப்பற்றுறையாக விருந்தது. கிழக்கிலுள்ள துறைகளில் பிரான்சியரின் செல்வாக்கு அளவுகடந் திருந்தமைமால் அதனை யழிக்க விரும்பி. வழிதேடிப் பார்த்து ஈற்றில் இலங்கையில் ஒல்லாந்தர் வசமிருக்கும் இயற்கைத் துறை முகமாகிய திரிகோணமீலயிற் கண்ணெறிந்தனர். ஒல்லாந்தருக்கும் கண்டி மரசனுக்கு யிருந்த கசப்பினைத் தருணமாகக் கொண்டு பைப்ஸ் துரைமகனைக் கண்டி யரசனிடம் அனுப்பி (1762) ஏதாவதொரு துறைமுக உபயோகத்தைப் பெற முயன்றனர். இதே நேரத்தில் ஒல்லாந்தருடன் பகைமை பூண்டுநின்ற கண்டியரசனும்- கீர்த்திசிறி இராசசிங்கன்-ஒல்லாந்தரை இலங்கையால் விரட்ட அந்நியரின் உதவியை நாடி நின்றனர். ஆங்கிலேயருக்கோ துறைமுக மொன்றிலும் வாசனைத் திரவிய வியாபாரத்திலும் கண். ஆகவே பைப்ஸ் அனுப்பப் பட்டான். அரசன் ஆங்கிலேயர் வேண்டுகின்ற துறை முகத்திற்கும் வியாபாரத்திற்கும் சம்மதித்தனர் எனினும் ஆங்கிலேயர் அரசனின் வேண்டுகோளின்படி ஒல்லாந்தருடன் சமர்புரிய ஒத்துக்கொண்டாரல்லர். ஆகவே பைப்ஸ் துரைமகன் தூது பிரதிகூல் மடைய லாயிற்று.

இந்தியாவை அடிப்படுத்துவதே ஆங்கிலேயரின் முதன் அலுவலாயிருந்தமையினால் ஆங்கு நிகழ்ந்த பல போர்களில் தம் முழுக்கவனத்தையும் செலுத்தி வந்தனர். அமெரிக்க சுயாதீன யுத்தமும் (1775) ஆங்கிலேயரை ஒரு கலக்குக் கலக்கினது போதாதென்று, புரட்சி மயப்பட்டிருந்த பிரான்சும் (1789) கலவரத்தைக் கொடுத்தது. ஒல்லாந்தோ பிரித்தானியருக் கெதிராகப் பிரான்சுடன் சேர்ந்துகொண்டது. வெஞ்சம் தீர்க்க முனைந்தது பிரித்தன். ஆகவே 1782ல் தை மாதத்தில் திரிகோணமீலையை ஆங்கிலேயர் வெற்றிகொண்டனர். பிரான்சர் அதனை அதே யாண்டில் ஆவணிமாதம் 30ம் தேதி, ஐந்துநாள் முற்றுகையின்பின் மீட்டு வெற்றி

கொண்டனர். பிரான்சர் அதனை 1783ல் ஒல்லாந்தருக்குக் கையளித்தனர். ஒல்லாந்தரும் பன்னிரு வருடங்களுக்கு அஃதாவது 1795 வரையும் ஒருவித கவலையுமின்றி அதனை ஆண்டுவந்தனர்.

திரிகோண மலையிலுள்ள ஒஸ்ரன்பார்க்கு கோட்டை ஆங்கிலேயர் வசமிருந்தபோது அக் கோட்டையிலுள்ளார்க்கு உணவு வசதிகள் செய்வதற்காகவும், ஒல்லாந்தர் நாடுகளைக் கைப்பற்ற உதவியளிக்குமாறு கேட்பதற்காகவும் சென்னையிலிருந்த ஆங்கிலேயர் தேசாதிபதியாம் மாக்கத்தனி பிரபு கண்டியரசனிடம் தனது காரிய தரிசியாகிய கியுவோயிட் துரைமகளைக் கண்டிக்கனுப்பினன். கண்டி யரசனாகிய இராசாதி இராசசிங்கன், 1762ல் பைப்ஸ்துரை மகன் செய்யவந்த உடன்படிக்கையை உன்னி உக்கிரங்கொண்டு ஆங்கிலேய வர்த்தக சங்கத்தார் சுயநலப் புலிகளென நலியாதுரையாடி ஹோட்சு அரசனுடனன்றி மற்றும் வர்த்தக சங்கத்தாருடன் யாதாமொரு உடன்படிக்கையும் செய்யமுடியாதெனக் கடிய வார்த்தைகளால் தட்டிவிட்டனன்.

1795ல் பிரான்சு, இங்கிலாந்துக் கெதிராகச் செய்துவரும் சண்டையில் ஒல்லாந்தும் சேர்ந்துகொண்டது. ஆகவே சென்னையிலிருந்து ஒரு சேனை இலங்கையை அடிப்படுத்தக் கிளம்பலாயிற்று. கண்டி யரசனுக்கு தூதும் அனுப்பப்பட்டது. ரொபேட் அன்டிநாஸ் என்பானே தூது சென்றான். கொழும்பினைக் கையாட அரசன் உதவி செய்யவேண்டுமென்றும், சேனை படைக்கு உணவளிக்க வேண்டுமென்றும், கறுவா வியாபாரத்தில் தனியுரிமைவேண்டுமென்றும் தூதர் வேண்டி நின்றனர். வெற்றிகொண்ட நாட்டினை மறுபடியும் ஒல்லாந்தருக்குக் கையளிக்கக்கூடா தென்பதே அரசனின் வேண்டுகோள். அந்நேரமிருந்த நிலைபரத்தில் அன்டிநாஸ் இதற்குச் சம்மதித்தானில்லை யெனினும் அரசன் தூதன் எண்ணப்படி எல்லாவற்றிற்கும் விட்டுக் கொடுத்து 1795ம் ஆண்டு ஜப்பசி மாதம் 12ந் தேதி

கைச்சரவையா யிருந்த உடன்படிக்கைக்குக் கைச்சாத்திட்டனன். சென்னை யரசாங்கமும் ஒப்புக்கொண்டது. கண்டியரசன் படைகளும் பிரித்தானியர் படைகளும் ஒத்துழைக்கலாயின.

இந்த உடன்படிக்கையின் நிபந்தனைகள் கண்டியரசனுக்கே வாய்ப்பானவை:

1. அரசனின் பாதுகாப்புக்கு ஆங்கிலேய வர்த்தக சங்கத்தார் உதவிசெய்தல்.
2. கரையோரங்கள் ஆங்கிலேயர் வசம் விடப்படல்.
3. அரசனின் கறுவா வியாபாரம் ஆங்கிலேயருடன் கலந்து பேசி நடைபெறல். ஆங்கிலேயரைக் கேளாது வேறெந்த நாட்டினருக்கும் அரசன் கறுவா விற்றலாகாது.
4. ஒல்லாந்தருக்கு ஒரு கரை துறையு யிருத்தலாகாது.
5. ஒல்லாந்தர் இதுவரையும் மறுத்துநின்ற துறைமுக வசதியை அரசனின் வியாபாரத்திற்கு அளித்தல். பத்துக் கப்பல் அரசனின் வியாபாரச் சேவைக்களித்தல். சுங்கம் தீர்வை அரசன் சரக்குக்கிருத்தலாகாது.

இப்பொருத்த சாதனத்தை இந்திய அரசாங்கம் 1796ம் ஆண்டு மாசி மாதம் 12-ந் தேதி இருவருட கால எல்லையைத்துக் கைச்சாத்திட்டது. ஒரு சில மாற்றங்களுஞ் செய்யப்பட்டன. பிரித்தானிய அரசரின் சம்மதம் பெற்றாலன்றி ஒல்லாந்தருக் கெதிராகப் படையெடுத்து, கண்டியரசனுக்கு எப்பொழுதும் ஒத்தாசையா யிருத்தல் முடியாதெனவும், கரை துறை பட்டினங்களை அரசனுக்களிக்க முடியாதென்றும் மாற்றி யமைத்தனர். இதனைக் கண்டியரசன் கண்டித்துநின்று திருத்தி யமைத்த உடன்படிக்கைக்குச் சம்மதமளிக்காதிருக்கவே இவ்வுடன்படிக்கையும் பிரதிகூலமடையலாயிற்று.

ஆங்கிலேயர் இலங்கையை வெற்றி கொள்ளல்

கிட்டத்தட்ட நூற்றுமுப்பத்தைந்து வருடம் இலங்கையின் கரையோரங்களை ஆண்டனுபவித்துவந்த ஒல்லாந்தரின் ஆட்சி அபரபக்கம் அடையும் நிலைமைக்குவரலாயிற்று. ஒல்லாந்தர் கிழக்கிந்திய வர்த்தக சங்கம் வங்குரேத்தடையும் நிலைமைக்கும் வந்துவிட்டது. அதன் வல்லபம் நிழல் மயத்தில் ஊசலாடிபது. செலவோ வருமானத்திலும் பன்மடங்காயது. உத்தியோகத்தர் வேதனத்திலும் நிலுவை ஏற்படலாயிற்று. ஆகவே உத்தியோகத்தர்கள் தன்னிட்ட வேலைகள் செய்ய அனுமதிக்கப்பட்டனர். ஆகவே அவர்கள் தங்கள் வருவாயை அதிகரிப்பதில் முனைந்துநின்றமையால் அரசாங்க அலுவல்கள் கைநெகிழப்பட்டன. முறிந்தவர்களும், முட்டாள்களும், தன் போக்கர்களும், இங்கு உத்தியோகம் பெறலாயினர். உக்கி உழுத்து ஊழல்கண்ட ஒல்லாந்தரே இங்கு கடமையாற்றலாயினர். மதுபானத்துடன் சேர்ந்த புகையிலைக் குடியுடன் ஒல்லாந்த உத்தியோகத்தர் நாளலுவல்களைத் தொடங்கி நிறையஉண்டு, படுத்தறங்கி, உல்லாச சல்லாபங்கள் செய்து, பின்னும் ஒரு குடியுடன் ஒரு கடியுமாய் அன்றையத் தினத்தைக் கழிப்பர். போர்த்துக்கீசரோ நிட்டுரர்; ஆனால் ஒல்லாந்தரோ சுதேசிகளின் வாழ்க்கை நலன்களைக் கவனியாதவர்கள். சுதேசிகளை நசுக்கிப் பொசுக்கி வேலைவாங்குவதில் வல்லவர். தங்களின் ஆதாயத்திற்காக மக்களை வாட்டி வந்தனர்.

இஃதில்வாறு இலங்கை நிலைபரமிருக்க. இவர்களின் சொந்த நாடாகிய ஒல்லாந்தில் 1795-ல் பிரான்சர் படை உட்புகுந்து (5-ம் உவில்லியம்) அரசனைச் சிம்மாசனத்தால் ஓட்ட அவன் கடல்கடந்து இங்கிலாந்தில் தஞ்ச மடைந்தனன். அங்கு குடியரசு ஏற்படலாயிற்று. பிரித்தனுக்கெதிராகப் பிரான்சர் செய்யும் சண்டையில் ஒல்லாந்தும் கலந்துகொண்டது. இந்தியாவிற் தாம் நடாத்தும் அரசாங்கத்தை ஒடுக்க வழிதேடி நிற்கும்

பிரான்சுக்கு இலங்கை தளமாகுமென்றெண்ணிய பிரித் தானியர் இலங்கையைத் தமதாக்க முயன்றனர். முடியரசுக்குச் சார்பான ஒல்லாந்தருக்குத் துணையாகவும் குடியரசுக்குச் சார்பான ஒல்லாந்தரை ஒடுக்கவும் பிரித்தானியப்படையை அங்கு ஏற்குமாறு 5ம் உவில்லியம் இங்கிலாந்தி ல்ருந்துகொண்டே ஒரு கடிதம் வரைந்து வான் அஞ்சல் பேர்க்குக்கு அனுப்பினன். (1795.) கடிதம் வருமாறு.

எமது நம்பிக்கைக்கும் விசுவாசத்திற்கும் உரித்தான பெருமை சான்ற நேசரே!

மாட்சிமை மிக்க பெரிய பிரித்தானிய மன்னர் பிரானின் சண்டைக் கப்பல்களும், ஆயுதந்தாங்கிய கப்பல்களும் இலங்கைக்கு அனுப்பப்பட இருக்கின்றன. அவை ஒதுங்கி நின்று நங்கூரம் பாய்ச்ச ஏற்ற துறைமுக வசதிகளையும் செய்து இலங்கைக்கு வர இருக்கும் மாட்சிமைமிக்க பெரிய பிரித்தானிய மன்னரின் படையை, திரிகோண மலையிலும் இன்னும் வேறிடங்களிலும் இறங்க விடுதல் வேண்டுமென்று உம்மைக் கேட்குமுகத்தான் இக்கடிதம் வரைய நேரிடலாயிற்று. மகோன்னதமான தங்கள் வல்லப அரசுடன் நட்பும் உடன்பாடும் கொண்ட அரசின் நல உரிமைகளைக் காப்பாற்றிப் பிரான்சரின் படையெடுப்பினின்றும் இலங்கையைப் பாதுகாப்பதற்காகவே இப்படைகள் வருகின்றன வென்பதையும் கவனத்துக்குக் கொண்டுவருகின்றேன்.

ஆண்டவனின் பாதுகாவலில் நீங்களிருக்க வேண்டுமென்பதை விரும்பி நிற்கும்,

தங்கள் நலம் விரும்பும் நண்பன்,

வீ. ஓரேன்சு.

கி. பி. 1795ம் ஆண்டு மாசி மாதம் 7ம் தேதி.

இக் கடிதம் சென்னைத் தேசாதிபதியாம் ஓபார்ட் பிரபுக்கு அனுப்பப் பட்டது. ஓபார்ட் பிரபுக்கு இக் கடிதத்தில் அவ்வளவு நம்பிக்கையில்லை. ஒளித்தோடி தஞ்சமடைந்திருக்கும் ஒல்லாந்த அரசனின் சொல் பகைமை வைராக்கியம் நிறைந்த இருசாதி மக்களாம் ஆங்கிலேயர் ஒல்லாந்தர் இருவரையும் நட்பு நேசங்கொள்ளச் செய்ய வல்லதா என்று ஐயுறவு கொண்டனர். இலங்கையில் விருக்கும் ஒல்லாந்தர் குடியரசைச் (டத்தாவியா குடியரசு என அழைக்கப்பட்டது) சார்வாராயின் இலங்கை உடனே வெற்றிகொள்ளப் படவேண்டுமென்று தீர்மானித்தார்; அன்றேல் பிரான்சர் இங்கு கடற்படையை வைத்துக்கொண்டு தங்களுக்கெதிராகச் சண்டைபுரிய ஆயத்தஞ் செய்யும் மறுட்டியர், மைசூர் அரசு இவர்களுக்கு உதவிசெய்தல் கூடுமென்றெண்ணியவராய் மிகவும் பணம் பொருந்தியதும் ஐரோப்பியரும் இந்தியரும் சேர்ந்ததுமான ஓர் சேனையைத் திரட்டி கேணல்யேம்ஸ் ஸ்ரூவாட் என்பான் தலைமையில் ஏற்பாடுபண்ணிக் கொண்டு மேஜர் அக்துயு என்பான்மூலம் கடிதத்தை வான் அஞ்சல் பேர்க்குக்கு அனுப்பி வைத்தனன். அவன், அக்கடிதத்தை ஏற்றுக்கொண்டு பிரித்தானியர் படையை இலங்கையில் ஏற்றுக்கொண்டால் இலங்கை பிரித்தானியர் வசமாகுமென்றும், பின் சமாதானபேற்படுங் காலத்தில் ஒல்லாந்த முடியரசுக்குக் கையளிக்கப் படுமென்றும் அறிவித்துநின்றான்.

வான் அஞ்சல் பேர்க்கு தனது ஆலோசனைச் சபையைக் கூட்டித் தீர்க்காலோசனை புரிந்தனன். 5ம் உவில்லியத்தை அரசனாக ஏற்றுக்கொள்ள ஆயத்தமாயிருந்தான். ஆனால் பிரித்தானிய படையை நாட்டில் ஏற்றுக்கொண்டால் ஆபத்து என்றும், வேண்டாம் என்று நிராகரித்தால் பிரித்தானிய படை இலங்கையைத்தாக்குமென்றும் எண்ணியவனாய் 800 பிரித்தானிய படை வீரரை இலங்கை ஏற்றுக்கொள்ளுமென ஓர் கடிதத்தை 1795 ஆடி 27ல் எழுதி அனுப்பினன். 300 பிரித்தானிய

படைவீரரை திரிகோணமலை ஒஸ்தன்பேர்க்குக் கோட்டையில் அனுமதிக்கும்படி அவ்விடத்துத் தளபதிக்குக் கட்டளை பிறப்பித்துள்ளே னெனவும் அறிவித்தனன்.

இவ்வாறு எழுதினன் எனினும் பலவித சந்தேகங்கள் அவன் மனதில் ஏற்பட்டன. கடிதமோ தெளிவற்றது; ஆங்கிலேயருக்கு இலங்கையை ஒப்படை என்று எழுதப்படவில்லை. ஆங்கிலேயரின் உதவிதான் எதற்கென்றும் விளக்கமாக எழுதப்படவில்லை. இவற்றையெல்லாம் சிந்தித்து மறுபடியும் ஆலோசனைச் சங்கத்தை வான் அஞ்சல் பேர்க்கு கூட்டினன். ஒல்லாந்தில் நடந்த புரட்சி பெரும்பான்மை மக்களின் ஒத்தாயுடன் நடந்ததென்றும் புரட்சியின்பின் நிலைநாட்டப்பட்ட குடியரசைத் தாமும் ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டுமென்றும் தீர்மானித்தனன். சங்க ஆலோசனைகள் ஆவணி 12 லும் 15 லும் நடைபெற்றன.

இதற்கிடையில் 1795 ஆவணி 1ம் தேதி பலத்த பிரித்தானியப் படை கேணல் ஸ்ரூவாட் என்பானின் தலைமையில் திரிகோணமலையை யடைந்தது. அங்கு கடமையாற்றிய ஒல்லாந்த தளபதியாகிய போர்ண்பார், பிரித்தானியர் படை திரிகோணமலையி லிறங்குவதைத் தடுத்தும் எதிர்த்தும் நின்றனன். வான் அஞ்சல்பேர்க்கு எழுதிய பிரகாரம் 300 படைவீரரைத் தானும் ஏற்றுக் கொள்ளச் சம்மதித்தானல்லன். ஒருபட்சகாலமாக நடைபெற்ற பேச்சு வார்த்தைகள் பிரதிகூலமடையவே கேணல் ஸ்ரூவாட், பிரித்தானிய படையை அனுமதிக்காத பட்சத்தில் போர் மலைந்து கோட்டை வெற்றிக் கொள்ளப்படுமென அறிவித்தனன். வான் அஞ்சல்பேர்க்கும் சண்டையாயின் சண்டையெனவே, பிரித்தானியர்படை திரிகோணமலையை முற்றுக்கை யிட்டது. ஆவணி 18ல் ஆரம்பமாய முற்றுக்கை ஆவணி 26ல் பலனளிக்கவே பிரித்தானியர்படை திரிகோணமலையைத் தம் வசப்படுத்தியது. பின் பிரித்தானியர் படை

கரையோர வழிச்சென்று மட்டக்களப்புத் தொடங்கி மன்னார் ஈராகவுள்ள ஒல்லாந்தர் கோட்டைகளெல்லாவற்றையும் ஐப்பசி மீம் தேதிக்குள் வெற்றி கொண்டது. இரண்டாம் முறையாக ஓபார்ட் பிரபு சமாதானமாகப் பிரித்தானியருக்குக் கையளிக்குமாறு வான் அஞ்சல் போர்க்கைக் கேட்டபோது மறுபடியும் அவன் மறுக்க போர் தொடர்ந்து நடக்கலாயிற்று.

இதற்கிடையில் இன்னுயோர் வினோத சம்பவம் நடைபெறலாயிற்று. ஒல்லாந்த கிழக்கிந்திய வர்த்தக சங்கத்தாரின் சேவைக்கெனத் திரட்டப்பட்ட சவிசுச் சைனியம் கைமாறியது. இச் சைனியம் மியூறின் மகா பிரபுவால் திரட்டப்பட்டது. கொடுக்கும் பொருளுக்கிசையச் சண்டை பிடிப்பது இதன் இலக்காகும். இது வரையும் ஒல்லாந்தர்வசமிருந்தது. 1786ல் மியூறின் மகா பிரபு தனது சைனியத்தைத் தன் தம்பியாகிய பீயறிதே மியூறினிடம் ஒப்புவித்துச் சொந்த ஊராகிய சுவிற்சலாந்துக்குப் பயணமாணர். பிரித்தானியருக்கும் இச் சைனியத்தின் தலைவருக்குமிடையில் பேச்சு வார்த்தைகள் நடைபெற்றன. சவிசுச் சைனியத்தின் சேவை 1795ல் பிரித்தானியருக்கானது. வான் அஞ்சல் போர்க்கு சவிசுச் சைனியக்காரரை வெருட்டியும் உருட்டியும் நயத்தாலும் பயத்தாலும் தன்வசப்படுத்த முயன்றும் காரியமாகவில்லை. 860 சவிசுப் போர்வீரர் பிரித்தானியர் படைபிற் சேர்க்கப்பட்டனர்.

கொழும்பைத் தாக்குதற்கான ஏற்பாடுகளாயின. கேணல் ஸ்ரூவாட் 5550 போர்வீரருடன் இங்குற்றனன். ஒல்லாந்தர் காலிக்கோட்டையைக்காலிபண்ணிக் கொழும்பில்வந்து சேர்ந்து தங்கள் சைனியத்தைப் பெலப்படுத்துனர். ஒல்லாந்தரின் மொத்தப்படை 2520 ஆகும். பிரித்தானியர்படை நாலாபக்கத்தாலும் வந்து கொழும்பைச் சூழ்ந்தது. ஒல்லாந்தரால் எதிருன்றிப் போர் செய்து கொள்ள முடியவில்லை. வான் அஞ்சல் போர்க்கு மற்று

முள்ள பெரிய உத்தியோகத்தர்களையும் யுத்த ஆலோசனைச் சங்கத்தையும் உசாவிக்கடைசியில் பிரித்தானிய ரூடன் சமாதானம் பேசிக் கொழும்புக் கோட்டையை 1796ம் ஆண்டு மாசி மாதம் 16ந் தேதி கையளித்தனன். ஒல்லாந்தருக்குரிய கரையோர மாகாணங்கள் யாவும் பிரித்தானியருக் காயின. சமய குரவர்களும் நீதாசன அதிகாரிகளும் இருந்தபடியே இருந்தனர். நீதவான் மாரின் சேவை அடுத்த பன்னிரண்டு மாதங்களுக்கு நீடிக்கப்பட்டது. உத்தியோகத்திலிருந்த ஒல்லாந்தர் யாவரும் வேலையால் நீக்கப்பட்டாரல்லர். ஒல்லாந்தர் ஆட்சியில் என்னென்ன எவ்வெவ்வா றிருந்தனவோ அவை அவையெல்லாம் அவ்வவ்வா றிருந்தன.

பிரித்தானியர் கடைசியில் இலங்கையை ஒல்லாந்தருக்கே கையளிப்பார் என்று எல்லாரும் காத்திருந்தனர். நடந்ததென்ன? 1796, 1797ல் நடந்த சமாதானப் பேச்சுக்களில் பிரான்சுக்கு விட்டுக்கொடுக்க பிரித்தானியர் விரும்பினரேனும் பிரான்சரும் ஒல்லாந்தரும் பிரித்தானியரின் மற்றும் நிபந்தனைகளுக்கு விட்டுக் கொடுக்காத படியால் இலங்கை பிரித்தானியர் வசமே இருந்தது. 1802ம் ஆண்டு பங்குனி மாதம் 25ந் தேதி நிறைவேறிய சமாதான உடன்படிக்கையின்படி இலங்கை பிரித்தானியருக்கே சொந்தமாயது.

II

இலங்கையின் கரையோர மாகாணங்களில்

ஆங்கிலேய கிழக்கிந்திய வர்த்தக சங்கத்தாரின் ஆட்சி

1795—1798.

பதினெட்டாம் நூற்றாண்டு முடிவடைகிறது. பத் தொன்பதாம் நூற்றாண்டு பிறக்கப்போகின்றது. நாகரிகம் என்னும் ஆதித்தன் கிரணங்களைப் பரப்பவே காளமேகம்போன்று உலகைச் சுற்றியிருந்த இருளாட்சிப்படலம் வைகறையிற் பணிப்புக்கார்போல நீக்கம்பெற்ற மையல் தெளிந்தெழுந்து, மத்தியகால வெறிமயக்கொடு வர்த்தக உன்மத்தமும் மார்க்க சன்னதமுங் கொண்டு எங்கள் தேசத்தை யாண்டிருந்த ஐரோப்பியர் ஒருவர் பின் ஒருவராய் இருவரு மகன்றுவிட, அடிமைத் தனத்தை நிராகரித்தும், பிரசா பரிபாலனத்துக்குச் சமய சுயாதீன மளித்தும், தேச சுதந்திரம் கோணது குடிகள் நலம் போற்றியும் நல்லரசு நடாத்திய ஆங்கிலேயர் ஆட்சி ஆரம்பமாயிற்று.

பிரித்தானிய அரசின் பேரால் ஆங்கிலேய கிழக்கிந்திய வர்த்தக சங்கம் இலங்கையை அடிப்படுத்தியது. பிரித்தானிய அரசுக்கோ இலங்கையில் அவ்வளவு அக்கறையில்லை. திரிகோண மலையிற்றான் அதற்குக் கண்ணுங் கருத்தும். மேலும் சமாதான மேற்படுமிடத்து ஒல்லாந்த அரசனுக்கே இலங்கையைக் கையளிப்பதாகவும் எண்ணிக்கொண் டிருந்தபடியால் இலங்கை யாட்சியை யிட்டுக் கவனஞ் செலுத்தவில்லை. ஆங்கிலேய வர்த்தக சங்கத்தின் பொறுப்பிலேயே இலங்கை ஆட்சியைவிட்டு விட்டனர். ஆகவே இலங்கை சென்னை மாகாணத்தின் ஆட்சி எல்லையுட் சேர்க்கப்படலாயிற்று.

சென்னை அரசாங்கம் இரட்டை ஆட்சி முறையை இங்கு ஏற்படுத்தியது. சிவிலாட்சி ஒன்று; படையாட்சி மற்றையது. இருவகையாட்சியும் இங்கு நிலவலாயிற்று. இருவகை ஆட்சிகளுக்குமுள்ள பொறுப்போ உத்தரவாதமோ, வல்லபமோ ஒன்றும் அறுதி உறுதியாகச் சொல்லப்படவில்லை யெனவே உத்தியோகத்தார்களிடையே மாறுபாடுகளேற்பட்டன. பிரதான சேனாதிபதி படைவீரருக்குத் தலைவராயிருந்தபோதிலும் சிவில் அலுவலர்களிலும் அதிகாரமுடையவராயிருந்தனர். இறைவரி உத்தியோகத்தரும் வணிக உத்தியோகத்தர்களும் இவரின் கட்டளைகளைக் கவனித்து நடக்கவேண்டியவர்களாயிருந்தனர்.

சிவிலாட்சியை, சென்னைச் சிவில்சேவையிற் சேர்ந்தோர் நடாத்தி வந்தனர். உரோபேட் அந்திரேயசு கொழும்பிற் பிரதான இறையாளனாக விருக்க யாழ்ப்பாணம், காலி, திரிகோணமலை, மட்டக்களப்பு, முல்லைத்தீவு, என்னுமிடங்களில் உதவி இறையாளர்கள் கடமை புரிந்து வந்தனர். சிவில் உத்தியோகத்தினர், பரிபாலனம், நிதி, நீதிமுறை, இறைவரி திரட்டல் முதலாம் கடமைகளைப் புரிந்து வந்தனர். சிவில் வழக்குகள் குற்ற வழக்குகள் இவற்றை இவர்கள் விளங்கி வந்தனர். கொலைக் குற்றங்கள் படையாட்சினரால் விளங்கப்பட்டன. இறை வரி திரட்டலே மற்றெல்லாக் காரியங்களிலும் பார்க்க முதலிடத்தை வகித்தது.

சிவில் உத்தியோகத்தருக்குக் கீழே வேறும் பதவியினர் கடமையாற்றி வந்தனர். கொலெக்டர் எனப்படும் சேகரிப்பாளர் அடுத்தபடியி லிருந்து இறை வரி சேகரிக்க உதவி செய்வார். இவருடைய அலுவலகமே கச்சேரி எனப்பட்டது. அது இன்றும் வழக்கிலிருக்கிறது. சேகரிப்பாளரின் கீழ் அமில்தார் எனப்பட்டோர் கடமையாற்றினர். அமில்தார் என்றால் குத்தகக்காரன் என்பது கருத்து. கொத்துவால் (பொலிசு) சூமஸ்தா (முகவர்) என்ற உத்தியோகத்தார்களு யிருந்தனர். இவ் வுத்தியோ

கத்தர்கள் யாவரும் சென்னை வாசிகளே. இவ்வுத்தியோகத்தர்களுடன் வேறும் இந்தியர்களும் இங்கு வரலாயினர். தேச இயல்பு முற்றாக மாறிக் கொண்டது. இவ்வுத்தியோகத்தர்களுக்கு இங்குள்ள நிலவரம் தெரியாது; மக்களின் வாழ்க்கை முறை தெரியாது. திசாவை, அதிகாரி, விதானை என்ற உத்தியோகங்கள் இதுவரை பரம்பரையானவை. இப்போது நியமன முறையில் கொடுக்கப்பட்டன. இறைவரி வசூலிப்பதிலும் மாற்றம் ஏற்பட்டது. மக்களுக்கு வழங்கிய நிலத்தின்பேரால் அவர்கள் அரசுக்குரிய வேலைகளை இதுவரை செய்துவந்தனர். இந்தமுறை உடனடியாக நீக்கப்பட்டு காசு பணத்தில் வரி செலுத்த வேண்டியவர்களானார்கள். உத்தியோகத்தர்களும் அதிகரிக்கவே வரியும் அதிகமாயிற்று.

சென்னை மாகாண முறைப்படி இறைவரிச் சேகரம் இரகசிய முறையில் குத்தகை வாங்கிய ஒருவரால் நடைபெற்றது. ஏலக்கூறிக் கூடிய கேள்விக்காரனுக்குக் குத்தகை கொடுக்கும் முறை நீக்கப்பட்டது. சேகரிப்பாளரும் அயில்தாருமே குத்தகை எடுத்து வந்தனர். நீதாசன பரிபாலனமும் இவர்கள் வசமே யிருந்தபடியால் நீதாசன தண்டனை முறைகளால் வரிகளை வசூலித்தனர்.

வரிகளில் தென்னைவரி மிகவும் மோசமானது. இந்த வரியை மக்கள் எதிர்த்தனர். வயனத்து என்ற சனியன் முனையில் வரி வசூலிக்கப்பட்டது. மக்கள் மிக்க நெருக்குவாரப்பட்டனர். பலர் எதிர்த்து நின்றனர். எந்த நேரமும் குழப்பமும் கலகமும் எதிர்பார்க்கப்பட்டது. இந்த நிலைமையில் மட்டக்களப்பிற் கலகம் ஏற்பட்டன. வன்னியில் அயில்தார் கொலை செய்யப்பட்டார். கண்டியரசை யடுத்த மாகாணங்களில் பெருங் குழப்பம். பட்டாளத்தை ஆங்காங்கு அனுப்பிக் குழப்பங்களை அடக்கி விட்டனர்.

1797, 1798 என்ற இரு ஆண்டுகளிலும் நடைபெற்ற முத்துக் குளிப்பில் ஆங்கிலேய உத்தியோகத்தர்

கள் வெகு மோசடிகள் செய்து அளவுக்கு மிஞ்சிய பணஞ் சம்பாதித்தனர். இதனையறிந்த சென்னைச் சங்கம் சிலரை வேலையால் நீக்கிவிட்டது. அன்றியும் மூவரடங்கிய ஓர் அதிகார சபையை நியமித்துக் கலகங்களுக்குரிய காரிய காரணங்களை விசாரிக்குமாறு நியமித்தது. அதிகாரசபை சங்க உத்தியோகத்தர்களின் கெடுமதியாலும் நெருக்கு வாரத்திலும், வகைமோசமான பிழைகளாலும் கலகங்கள் ஏற்பட்டனவென்றும், சென்னை வரிமுறை இங்கு ஒவ்வா தென்றும், பழைய முறைகளின்படி வரி வசூலிக் கப்படவேண்டுமென்றும் சிபாரிசு செய்தது. சிபாரிசின் படி தென்னை வரி நீக்கப்பட்டது. (16-9-1797) வரிகளை, ஊழிய வேலை மூலம் செலுத்த அனுமதிக்கப்பட்டனர். சென்னை மாகாணத்திலிருந்து வந்த சகல உத்தியோகத் தர்களும் திருப்பி அனுப்பப்பட்டனர். முதலியார்மார் திரும்பவும் நியமிக்கப்பட்டனர். இவ்வாறாக அதிகார சபை நாட்டுக்கு உகந்த அரசியல் முறைகளை வகுத்து ஆட்சி நடத்திக்கொண்டிருக்கையில் 12-10-1798ல் பிற டெறிக் நோர்த் என்பார் தேசாதிபதியாக ஆங்கிலேய முடியரசால் நியமிக்கப்பட்டனர். இவரும் ஆட்சிமுறையில் திறமைசாலியான படியால் அதிகார சபையின் சிபாரிசுகளை முற்றும் ஏற்று, மக்கள் உகந்த வகையில் அரசு செலுத்தி வந்தனர்.

III

கரையோர மாகாணங்களில் இரட்டை ஆட்சி 1798—1801

முடியரசும் வர்த்தக சங்கமும்.

1796ல் இலங்கையின் கரையோர மாகாணங்கள் ஆங்கிலேய வர்த்தக சங்கத்தாரின் ஆட்சிக்கு உட்பட்டிருந்தாலும் அதன் ஆட்சி முறையையிட்டு பிரித்தானிய அமைச்சர் சபை தலையிடவில்லை. பிறெடறிக் நோர்த் தேசாதிபதியாக அமைச்சர் சபையின் தலையீட்டாலே நியமிக்கப்பட்டார். இலங்கையை முடிக்குரிய குடியேற்ற நாடாக ஏற்றுக்கொள்ள அமைச்சர் சபை ஆசிர்த்தது. ஆகவே 1797ல் இலங்கை முடிக்குரிய குடியேற்ற நாடென அமைச்சர் சபை தீர்மானித்தது. இத்தீர்மானத்திற்கும் இங்கு நடந்த கலகங்களுக்கும் ஒருவித தொடர்பு மில்லை. இங்கு நடைபெற்ற கலகங்களைப் பற்றிய அறிக்கைகள் அங்கு போய்ச் சேருமுன்பே தீர்மானமாயிற்று. பிரான்சு, ஒல்லாந்து, இங்கிலாந்து இவற்றிற் கிடையில் நடைபெற்ற சமாதான உடன்படிக்கைகளின் பிரதி கூலமே காரணமாகும்.

வர்த்தக சங்கத்தாரிடமிருந்து முற்றாக எடுத்துக் கொள்ளவேண்டுமென்று அமைச்சர் சபை ஆசிர்த்தது. வர்த்தக சங்கத்தார் இத்தீர்மானத்தை எதிர்த்துநிற்கவே இரட்டை ஆட்சி முறை ஏற்படலாயிற்று. இந்தச் சமரச ஏற்பாட்டைச் செய்து வைத்தவர் தண்டஸ் என்பார்.

1. தேசாதிபதியையும் சிவில் சேவை உத்தியோகத்தர்களை முடியரசு நியமித்தல்.

2. வர்த்தக சங்கத்தார் அதிகாரத்துக்கு அமைந்து உத்தியோகத்தர்கள் நடத்தல் வேண்டும்.
3. இறைவரி விசேடமாக கறுவா வியாபாரம் வர்த்தக சங்கத்தாரின் பொறுப்பிலிருத்தல்.

இவ் வேற்பாடுகளை ஆதாரமாக வைத்துக்கொண்டு இலங்கை அரசியல் 1798—1802 என்ற ஆண்டுகளில் நடைபெறலாயிற்று. சமாதான உடன்படிக்கை முடிவடைந்தால், அதன் பயனாக இலங்கை பிரித்தானியருக்கே கொடுக்கப்பட்டால் இலங்கை முடிநாடாக மாறுதல் வேண்டுமெனவும் தண்டன் முடிவு செய்தனர். இலங்கைக்கெனப் புறம்பான சிவில் சேவை ஆரம்பிக்கப்படவில்லை. சென்னை மாகாண உத்தியோகத்தர்கள் நியமிக்கப்பட்டாலும் அவர்கள் தேசாதிபதியின் கட்டளைகளுக்கு அமைந்தே கடமை புரிதல் வேண்டும். 1798ல் நடந்த விசேட மாற்றம் இதுதான். இதுவரை போர்ப்படைத் தேசாதிபதியின் அதிகாரத்தில் இலங்கை அரசியல் நடந்தது. 1798ல் சிவில் தேசாதிபதி நியமிக்கப்பட்டார். சிவில் தேசாதிபதியாக நியமனம் பெற்றவரே பிறெடறிக் நோர்த் ஆவர். இவர் கோர்சிக்காவில் முடிக்குரிய நாட்டுக் காரியதரிசியாகக் கடமை பார்த்து நாட்டாட்சியில் அனுபவம் பெற்றவர். கில்போர்ட் பிரபுவின் இரண்டாம் மகன். 12-10-1798ல் கொழும்பில் வந்திறங்கி, தேசாதிபதியாக விசுவாசப் பிரமாணஞ் செய்தனர். இவரின் வருடாந்த வேதனம் 10000 பவுண்.

பிரதம காரியதரிசி ஒருவர் நியமிக்கப்பட அரசாங்க காரியதரிசிப் பகுதி என்ற அரசாங்கப் பகுதி ஏற்படலாயிற்று. இப்பகுதியே அரசாங்க கருமங்கள் முழுவதையும் நடத்தும். கட்டளைச் சட்டங்களை அறிக்கை யிடுவதும் இப்பகுதியே.

கணக்குப் பரிசோதனைப் பகுதியும், கணக்காளர் பகுதியும் உருவாயின. நோர்த் தேசாதிபதி செய்த விசேடமாற்றம், இறைவரிப் பகுதியை உருவாக்கியமை

பரிபாலனம் செவ்வனே நடைபெறவேண்டுமென்ற ஆசையால் நோர்த் தேசாதிபதி இலங்கையை யாழ்ப்பாணம், காலிமாத்துறை, மட்டக்களப்பு முல்லைத்தீவு, கொழும்பு என்ற நான்கு பிரிவுகளாகப் பிரித்து(1799) ஒவ்வொரு பிரிவுக்கும் சேகரிப்பாளர் நியமித்தனர். இவர்களுக்கு உதவியாக முதலியார்மார், மகா முதலியார் முதலிய உள்நூர் உத்தியோகத்தர்களும் நியமிக்கப்பட்டனர்.

சிவில் சேவை உத்தியோகத்தர்கள் யாவரும் சென்னை அரசாங்கத்தைச் சேர்ந்தவர்க ளெனினும் நோர்த் தேசாதிபதியின் அதிகாரத்தில் கடமையாற்றினர். தொடக்கத்தில் நோர்த் மிகுந்த தொல்லைகளுக்காளானார். இவருடைய சொந்தக் குறை குற்றங்களும் அவருடைய தொல்லைகளை அதிகரிக்கச் செய்தன. நேர்மையும், புத்தி சாதாரியமும், நிலையற்ற குணமும் பொருந்தியவர். இவரின் வசீகரம் மற்றும் உத்தியோகத்தர்களை இவர்தால் ஈர்த்தது. புலிகள் போன்றாரையும் பசுக்கள் என நினைத்து ஏமாறுபவர். இதனால் நீதி கேடுகளைக் கண்டுகொள்ள முடியாமற் தத்தளித்தனர். விருப்பும் வெறுப்பும் அடிக்கடி மாறிநின்றன. இன்று நட்புரிமை கொண்டாடுவர்; நாளை கடும் எதிரியாக மாறிவிடுவர். இக்குணங்களினால் இவரின் தீர்ப்புகள், தீர்மானங்கள் ஏறி அன்றேல் இறங்கி யிருக்கும். மனிதரை மட்டிட்டு அறிந்துகொள்ள முடியாதவர். நிதான புத்தியற்றவர்; சொந்தப் புத்தியில் மிகுந்த நம்பிக்கைகொண்டவர்; அவசர புத்தியுள்ளவர்; திடீர் திடீரென்று பரிபாலனமுறைகளை மாற்றிமாற்றி யமைத்தனர். எனினும் இவருடைய பரிபாலன முறைகள், இவரின்பின் தேசாதிபதியான தோமாஸ் மெயிர்லந்து என்பவரால் மிகவும் பாராட்டப்பட்டன.

சென்னை அரசாங்கத்தின் நியமனம் பெற்று இங்கு கடமையாற்றிய சிவில் உத்தியோகத்தர்களை அடக்கி நாட்டுமக்களுக்கிசைய நடத்துவதில் நோர்த் மிகவும் அல்லறப்பட்டார். சிவில் உத்தியோகத்தர்கள் தங்கள் ஆதிக்க

கம் பறிபோய்விட்டதே யென்று விசனப்பட்டனர்; எதிர்த்து நின்றனர்; சீர்திருத்த முறைகளைக் கொண்டு நடாத்துவதில் அசட்டை காட்டினர். நாட்டு மக்களைப் பற்றிய விபரங்கள் கொடுக்க மறுத்து நின்றனர்; மாற்றங்களைத் தட்டிக் கழித்து இடையூறு விளைத்து நின்றனர். காய்காரரும் எரிச்சலும் புகைச்சலுமுடைய சென்னை சிவில் உத்தியோகத்தரின் நடத்தை, உத்தியோகம்பார்க்கும் முறைமை இவையெல்லாம் நோர்த்தின் மனத்தைக் கலக்கியது; ஒருவர் பின்னொருவராக இவர் அவர்களின் கபடபுத்திகளை யறிந்து வேலையில் நின்றும் விலத்திவந்தார். அரசாங்க பணத்தைச் சூறையாடுவதும், கைலஞ்சம் வாங்குவதுமே இவ்வுத்தியோகத்தர்களின் தொழிலாயிற்று. அரசிறை தரும் முத்துக்குளிப்பில் (1799) பெருவாரி நடம் ஏற்பட்டது. 10896 பவுண் சூறையாடப்பட்டது. இதனால் முத்துக் குளிப்பின் தலைவராயிருந்தவரை வேலைபால் நீக்கிவிட்டார். இவ்வாறுகத் தமக்கு இடைஞ்சல் புரியும் சேகரிப்பாளரை ஒருவர் பின் ஒருவராக வேலையால் நீக்கிவிட்டார். நம்பிக்கை வைத்த வேறும் பலரும் இவரை ஏமாற்றிவிட்டனர். இவ்வாறுக இவரால் வேலை நீக்கம் செய்யப்பட்டவரின் கணக்கு மூலங்களைப் பார்வையிட்டபோது பதினாயிரப் பவுண் கணக்கில் அப்பப்பட்டது தென்படலாயிற்று.

இவ்வாறுக வளர்ந்துகொண்டே வந்த மோசடிகளுக்கு நிவிர்த்திகாணும் பொருட்டு இலங்கைக்கே உரிமையான சிவில் உத்தியோகமுறை உடனடியாக நிறுவப்படல் வேண்டுமென்ற தகவுரையை எடுத்துரைக்கலாயினர்.

1801ல் இறைவரி தரும் அரசாங்க பகுதிகளை, அஃதாவது மாகாண பரிபாலனம், சுறுவா உற்பத்திப்பகுதி, முத்துக்குளிப்புப் பகுதி இவற்றை ஒர் சபையின்மூலம் கட்டுப்படுத்த முயன்று “இறைவரி, வர்த்தகச் சபை” என்ற சபையை ஏற்படுத்தினர். இலங்கையையும் பதின்மூன்று மாகாணங்களாகப் பிரித்து மாகாண அதிபதி

களை நியமித்தனர். ஐரோப்பியரே இப்பதவிக்கு நியமனம் பெற்றனர். 1803ல் மேற்படி சபையின் அங்கத்தவராக பிரதம காரியதரிசி, உபதண்திகாரி, கணக்காளர் தலைவர், வேதனத் தலைவர் கடமையாற்றினர்.

நீதி பரிபாலனம்

நீதி பரிபாலனத்தில் ஆங்கிலேயர் பெரிதும் இடர்ப்பாடு அடைந்தனர். மக்கள் பேசும் மொழிவேறு; ஆட்சியாளர் பேசும் மொழிவேறு; முன்னிருந்த ஒல்லாந்தர் நீதிபதிகளாகக் கடமையாற்ற மறுத்து நின்றனர். ஒல்லாந்தரோ நீதி பரிபாலனத்திற்கு உதவியாக 'தேச வழமை' உரோமன்டச்சுச் சட்டம் இவற்றை எழுதி நீதி முறை செலுத்தி வந்தனர். ஒல்லாந்த நீதி யரசர்கள் ஆங்கிலேய மன்னருக்குச் சத்தியப்பிரமாணஞ் செய்ய மறுத்து நீதிபதி உத்தியோகங்களினின்றும் விலகினர். 1796ல் இலங்கையைத் தமக்காக்கிய ஆங்கிலேயர் ஒரு சில காலத்திற்குச் சிவில், குற்ற வழக்குகளைத் தீர்த்துக் கொள்ள முடியாமல் கோட்டு நடவடிக்கைகளை நிறுத்தி வைத்தனர். இராணுவக்கோடும், சேகரிப்பாளர்கோடுமே நடாத்தப்பட்டன.

பிரித்தானியருக்கோ உரோமன்டச்சுச் சட்டம் விளங்காது. ஆகவே நோர்த் கல்கத்தாவிலிருந்து காறிங்ரன் என்ற நாமப்பூண்ட அப்புக்காத்தை வரவழைத்து ஒல்லாந்தர் முறையைப் பரிசீலனைசெய்து இலங்கைக்கான நீதிபரிபாலன முறையைச் சிபாரிசு செய்யுமாறு வேண்டிக்கொண்டனர். காறிங்ரன் ஓர் சட்டமுறையை ஏற்படுத்த அது 1799ல் நடைமுறைக்கு வர சிவில் குற்ற வழக்குக் கோடுகள் தர்பிக்கப்படலாயின. 1801ல் உயர் தர நீதிமன்றமும், அப்பல் கோடும் நிறுவப்பட அவற்றின் தலைவர்களாக பிரதம நீதியரசரும் உபநீதி யரசரும் முடிக்குரிய நாடுகளுக்குரிய கந்தோரால் நியமிக்கப்பட்டனர். 1802ல் மாகாணக்கோடுகள் நிறுவப்பட்டன. இதே யாண்டில் சமாதான நீதவான்களும் நியமிக்கப்பட்டனர்.

1801ல் பிசுக்கால் அப்புக்காத்து என்று வழங்கும் உத்தியோகம் மேலரசால் ஏற்படுத்தப் பட்டது. இவ்வுத்தியோகத்தரை இராணி அப்புக்காத்து என 1815க்குப் பின் வழங்கினார். அரசாங்க சட்டத் தலைவரின் கடமைகளைப் போன்றதே இவரின் உத்தியோகம். அக்காலத்தில் இவர்கள் தங்கள் சொந்தமுறையிலும் அப்புக்காத்து வேலைபார்த்தல் கூடும். இவ்வாறாக வளர்ந்த நீதாசன முறையில் பொதுவாகப் பறங்கியரே தொடர்பு பூண்டு நின்றனர்.

IV

முடிக்குரிய குடியேற்ற நாட்டாட்சி முறை

இலங்கையிற் தாபிக்கப்படல்—(1802—1811)

இரட்டை ஆட்சிமுறை நற்பனைளிக்கவில்லை. சென்னை அரசாங்க சிவில் உத்தியோகத்தர் இலங்கையில் கடமையாற்றியமையால் நற்பேறுகள் கைகூடவில்லை. இங்கு கடமையாற்றிய இந்தியரும் தெண்டத்துக்குத் தேவை பண்டாரவேலை என்ற பான்மையில் நாட்டுநலப் பற்றினறிக் கடமையாற்றினர். இவற்றுடன் நோர்த் இவர்களின் அசட்டைத் தன்மைபற்றியும் மோசடிக் சீணம்பற்றியும், மக்களுடன் சேர்ந்து நடப்பதற்கு அவர்களின் பேச்சுமொழி இடையூறு யிருந்த கென்றும் எடுத்துக்காட்டி இலங்கைச் சிவில் உத்தியோகம் நிறுவுமாறு எடுத்துரைத்தனர். இவற்றை யெல்லாம் கேள்வியுற்ற தண்டாஸ் என்பார் இலங்கை குடியேற்ற நாட்டாட்சியைப் பெறும் என்று வர்த்தக சங்க மேலதி காரிகளுக்கு 1800ல் எழுதிவிட்டனர்.

1802ம் ஆண்டு தை மாதம் முதற்தேதி இலங்கை முடிக்குரிய குடியேற்ற நாடானது. வர்த்தக சங்கத்தாரின் அதிகாரம் முடிவடைந்தது. சட்ட நிருபணமும், நிறைவேற்றமும் தேசாதிபதியின் கையில் ஒப்படைக்கப்பட்டன. தேசாதிபதி செய்யும் சட்டங்களை மேலரசு தள்ளிவிடலாம்; அன்றேல் ஏற்றுக் கொள்ளலாம். தேசாதிபதிக்கு உதவியாக ஒரு ஆலோசனைச் சபை தாபிக்கப்பட்டது. தேசாதிபதி, பிரதம நீதியரசர், படைத் தலைவர், அரசாங்க பிரதான காரியதரிசி, தேசாதிபதியால் நியமிக்கப்படும் வேறுயிருவர் இவர்களே அச்சபை அங்கத்தவர்களாவர். தேசாதிபதி இச்சபையின் ஆலோசனையை நாடுதல் கூடும். ஆனால் சபை சொல்லுவது போல நடக்கவேண்டியவ ரல்லர். அங்கத்தவர்களையும் தாம் நினைத்த பிரகாரம் மாற்றியுக் கொள்ளலாம்.

இலங்கைக்கென்றே புறம்பான சிவில் சேவை உத்தியோகம் தாபிக்கப்படலாயிற்று. நோர்த் தேசாதிபதியின் கடைசி மூன்று வருடங்களும் (1802—1805) சிவில்சேவை உத்தியோகத்தருக்கு வேதனம், கடமைகள், பதவி ஏற்றம் இவை சம்பந்தமானவற்றைச் சீர்ப்படுத்துவதில் செலவுசெய்யப்பட்டன. இவருடைய காலத்தில் சுமார் 45 சிவில் சேவை உத்தியோகத்தினர் கடமையாற்றினர். இவர்களுக்கு உதவியாக எழுதுவினைஞர்பலர் வேலைக்கு அமர்த்தப்பட்டனர். இவர்களிற்பெரும்பான்மையோர் பறங்கியர்.

சில அளவைப் பகுதி, பொதுக் கட்டுவேலைப்பகுதி, இவையும் 1800ல் தாபிக்கப்பட்டன. இராணுவத்துடன் தொடர்புடைய வைத்தியப் பகுதியும் அதேயாண்டில் பெருப்பிக்கப்பட்டது.

தண்டாஸ் கற்பித்த பிரகாரம் நோர்த் தேசாதிபதியால் உத்தியோகத்தருக்குரிய இளைப்பாற்றிச் சம்பள ஒழுங்குகள் செய்யப்பட்டன (1803). இத் திட்டம் 1834 மட்டும் நடைமுறையி லிருந்தது.

முடிக்குரிய முகவர் ஒருவர் 1802ல் நியமிக்கப்பட்டார். இப்படியான வியமனம் 1833 வரையும் நடைபெற்று வந்தது. இலங்கை அரசாங்கத்திற்குத் தேவையான பொருள்களைப் பெற்றுக் கப்பலிலேற்றுவதும் கறுவா வியாபாரஞ் செய்தலும், அரசாங்கத்திற்காகக் கடன்பத்திரங்கள் மூலம் கடன் எடுத்தலும் அதனைத் திருப்பிக் கொடுத்தலும், முடிக்குரிய முகவர் கடமையாகும்.

தேசாதிபதிக்கும் படைத் தலைவனுக்கும் இடையிலிருக்கவேண்டிய ஒப்பந்த சம்பந்தம் இவை திட்டவாட்டமாகத் தீர்த்து வைக்கப்படவில்லை யெனினும் மக்தவல்தளபதி படைக்குத் தலைமையா யிருந்தகாலம் வரையும் அசம்பாவிதமாக ஒன்றும் நடக்கவில்லை. 1804 ல் வேமிஸ் தளபதியாக நியமிக்கப்பட்டதும் நோர்த் தேசாதிபதிக்கும் தளபதிக்கும் இடையில் பெரும் பிளவு ஏற்படலாயிற்று. நிதி தள்ளும்படியது. கண்டிக்கெதிராக நடாத்தும் போரைத் தாயமாகக் கொண்டு வேமிஸ் தளபதி தேசாதிபதியொடு ஒத்து மேவாது காரியம் பார்த்தும், அநாவசியமான செலவுகள் செய்தும், பேச்சுவார்த்தைகளுக்கு இடங்கொடுக்காமலும் தன்னிட்டப்படி தளபதி நடந்தனன். இதன் பெறுபேறு என்ன? இருவரும் சுயதேசத்திற்கு அழைக்கப்பட்டனர். 1805 இல் தோமாஸ் மெயிற்லந்து தேசாதிபதியாக நியமிக்கப்பட்டார். இவரும் வேமிஸ் தளபதியின் அளவுக்கு மிஞ்சின செலவை யிட்டுக் கண்டித்து அறிக்கை செய்தனர்.

மேலும் வேமிஸ் தளபதி உயர்தர நீதிமன்ற நீதியரசர்களுடனும் பொருது கொண்டனன். இதனால் சினில் உத்தியோகத்தர்கள் ஒரு பக்கமும் இராணுவ உத்தியோகத்தர் மறுபக்கமும் நாய்கள் பூனைகள் போல் சிறியும் சினந்து மட்டுமரியாதையின்றி வாய்ப்புசல்கள் விளைத்தனர். பிரித்தானியரின் செல்வாக்குக்கே பங்கம் ஏற்படுமோ வென்ற பயப்பிராந்தியும் கலவரமும் கொழும்பில் கரைபுரண்டது.

குடியேற்ற நாட்டுக் காரியதரிசிக்கு இவை செவிக்கேறியதும் வேயிஸ் இந் நாட்டினின்றும் அழைக்கப்பட்டனன். நோர்த் ஏலவே தன்னை அழைக்குமாறு வேண்டிக்கொண்டனர். 1805ம் ஆண்டு ஆடிமாதம் 18ம் தேதி தோமாஸ் மெய்ந்லாந்து தேசாதிபதியாகவும் தளபதியாகவும் கொழும்பில் வந்து சேர்ந்தனர். தேசாதிபதி தளபதி உத்தியோகங்களை ஒருவர் பார்த்து வருவது ஒருபோதும் நடைபெறாத காரியம் எனினும் அப்போதைக்கிருந்த நிலைபரங்களைச் சமாளிக்க இவ்விதமாக நியமனம் ஏற்படலாயிற்று.

தோமாஸ் மெய்ந்லாந்து 1805—1812

புதிய தேசாதிபதியோ கட்டழகன்; வசீகர தோற்ற முடையவன். கல்வி யறிவு மிக்கவன். கடுமையாக உழைக்கும் ஆற்றல் நிறைந்தவன். நிலைபரம் முழுவதையும் கிரகத்துக் கொண்டான். முதல் ஆறுமாதமும் ஊர் ஊராய்த் திரிந்து அறியவேண்டியவற்றை யெல்லாம் அறிந்தான். பின்பே சீர்திருத்தஞ் செய்தனன். இவன் மேற்கிந்திய தீவுகளில் கடமையாற்றியபோது சத்திவாய்ந்த பரிபாலனன் என்றும் நிதி நிபுணன் என்றும் பேர் எடுத்தவன். இலங்கையில் நிலவிய அல்லற்பாடுகளைத் திருத்தி ஐந்துவருடச் சேவைக்குள் எல்லாவற்றையும் ஒழுங்குக்குக்கொண்டுவந்தனன். மலைபோலிருந்த கடனை ஒதுக்கினன்; கண்ட செலவுகளை மட்டுப்படுத்தினன். வருமானத்தையும் செலவையும் சமப்படுத்தினன்; சேவையாளருக்கு வேதனத்தைக் கூட்டி வேலையை வாங்கிச் சிக்கனமாகச் செலவுசெய்தனன். சிவில்சேவையைச் செம்மைப்படுத்தி அவர்களின் கெட்ட நடபடிக்கைகளைக் குறைத்தனன்.

உத்தியோகத்தர் மெய்ந்லாந்துக்குப் பயந்து ஒடுங்கினரேனும் செலுத்தவேண்டிய மரியாதையிற் தவறினரில்லை. மேலரசு குறுக்கிட்டாலும் தான் சரியெனக் கண்டவற்றை செய்தே முடிச்சு மேலரசின் பிழை

கேட்டை எடுத்துக் காட்டி வற்புறுத்தி நிற்பான். குடியேற்ற நாட்டுக் காரியாலயத்தார் பலமுறை இவன் செயலை முன் கண்டித்தனரேனும் பின்னர் சரியென உணர்ந்து மண்கவ்வினர். கடுரன்; சீறுங்குணத்தன்; ஆனால் பொறுமையாளன்; கீழ்ப்படியாதவரைக் கண்ணிலுங் காட்டலாகாது. தான் கடுமையாக உழைப்பது போல் மற்றவர்களையும் உழைக்கச் செய்பவன். பாதக சாதகங்களை நன்குணர்ந்து உத்தியோகத்தர்களுக்கு நிவாரணம் அளிப்பான். தண்டிக்கும் பொழுதேனும் ஒருவனின் வயிற்றிடிமாதா பாதகாத்துக் கொள்ளுவான். “என் கடன் பணிசெய்து கிடப்பதே” என்பது தான் இவனின் விருதுவாக்கியம்; மன்னர் தம்பிரான் சேவையைச் சீரும் சிறப்புமாகச் செய்தனன்.

சிவில் சேவையைச் சீர்திருத்தினன். அவர்களின் வேதனைத்தை உயர்த்தினன். நல்ல வேலையும் வாங்கினன். பிற தொழில்கள் செய்யவும் அனுமதித்து அவர்களின் ஊதியத்தைப் பெருக்க வழிவிட்டனன்.

கொழும்பு, புத்தளம், சிலாபம், யாழ்ப்பாணம், திரிகோணமலை, மட்டக்களப்பு, காலி என்ற பிரிவுகளில் குற்றவழக்குகள், சிவில் வழக்குகள் விளங்குவதற்கான மாகாணக் கோடுகளைத் தாபித்தனன். நீதிபதிகள் நியமிக்கப்பட்டனர். முகம்மதியர் சட்டம் தொகுக்கப்படலாயிற்று. கத்தோலிக்கருக் கெதிராகச் செய்யப்பட்ட தண்டனைச் சட்டம் அழிக்கப்பட்டது. கத்தோலிக்கருக்குச் சகல உரிமைகளும் மற்றவர்கள்போல் அளிக்கப்பட்டன. சமயாசார ஆராதனைகள் நடாத்த விடப்பட்டனர். சிவில் உரிமைகள் கொடுக்கப்பட்டன. கத்தோலிக்கு திருச்சபை நிறைவேற்றிய விவரங்களை அரசாங்கம் ஏற்றுக்கொண்டது. 1806 ஆம் ஆண்டு ஆடி மாதம் 6ந் தேதி மேற்படி சட்டங்கள் திருத்தப்பட கத்தோலிக்கர் பேராறுத லடைந்தனர்.

நிலப் பங்கீட்டு முறை, நில ஆட்சி, இவற்றிலும் மாற்றம் ஏற்பட்டது. இதனால் மக்கள் நன்மை யடைந்தனர்.

சேர் அலெக்சாண்டர் யோன்ஸ்ரன்

மெயிற்லாந்தின் சீர்திருத்தங்களுக்கு உறுதுணையாக இருந்தவன் யோன்ஸ்ரன் இவரின் நற்சேவை காரணமாக நைற்பட்டமளிக்கப்பட்டனர். இவர் தன் தகப்பனுடன் சிறு வயசிலேயே இந்தியாவுக்கு வந்து மதுரையிலிருந்து தமிழ் தெலுங்கு முதலாம் மொழிகளைக் கற்று மக்களுடன் அனுதாபமுடையவராய்ச் சீவித்தார். அப்புக்காததர் என்ற முறைமையில் இங்குற்றனர். 1806 ஆம் ஆண்டில் பிரதம நீதி யரசராக நியமனம் பெற்றனர். நாடுமுழுதும் சுற்றுப்பயணஞ் செய்து மக்களின் பழக்க வழக்கங்கள் இவற்றை நேரிற் கண்டுணர்ந்து திருத்தங்களுக்கான தகவுரைகளை அறிக்கை செய்தனர்.

நீர்ப்பாசன முறைகளைத் திருத்தி விவசாயத்தைப் பெருக்குவதற்கான வழி வகைகளை முதலில் வகுத்துக் காட்டினர். ஐரோப்பியர் மாத்திரமன்றி இந்தியரும் இங்குவந்து நிலம்பெற்று விவசாயத்தை விருத்திசெய்யக் கட்டளைச் சட்டத்தைத் திருத்தும்படி செய்தனர். வர்த்தகம், விளைவித்தல் இவற்றிற்குரிய கட்டுப்பாடுகள் நீக்கப்பட்டுச் சுயாதீன மளிக்கப்பட்டது. தாபரத் தோட்ட மொன்றைத் திறந்து விவசாயக் கருவிகள், யந்திரங்கள் இவற்றை மக்கள் கண்டு பார்த்தறிய ஓர் காட்சிச் சாலையும் தாபித்தனர்.

ஆட்சி முறையிலும் திருத்தமேற்பட வேண்டுமென்றும் சிபாரிசு செய்தனர். அடிமை வேலை நீக்கப்பட்டது. விளக்கமின்றி எவரையும் மறியற்படுத்தலாகா தென்ற கட்டளை பிறக்கலாயிற்று. மேலரசில் மாற்றம் ஏற்படவே சில யோசனைகள் ஏற்றுக்கொள்ளப் படவில்லை. 1810ல் இவருக்கு நைற்பட்ட மளித்தனர். 1811 ல் இலங்கை திரும்பி வரும்போது,

- i யூரி முறை விசாரணை
- ii ஊழிய வேலை, இராசகாரிய வேலை, கட்டாய வேலை இவற்றின் நீக்கம்
- iii கறுவா வியாபாரச் சுதந்திரம்
- iv ஐரோப்பியர் இங்கு சிலம்வாங்கும் வசதி.

இவற்றிற்கான பிரகடனத்துடன் வந்து சேர்ந்தனர்.

யூரிமுறை விளக்கம் கீழைத் தேசங்களில் இலங்கை யிற்றான் முதன்முதல் அனுட்டானத்திற்கு வந்தது. இவ் வித விளக்கம் அன்று தொட்டு இன்றுவரையும் நற்பல னளித்துள்ளது. நாட்டில் நல்ல மனிதர் சிலரின் முகதா வில் கடுங் குற்ற வழக்குகளை விசாரித்துத் தீர்ப்பளித் தலே * யூரிமுறை விசாரணை யாகும். நியாயவாதிகள் நீத வான்மார், இவர்கள் யூரிமாராகக் கடமையாற்றுவ தலாகாது. ஊர் நடபடிக்கைகள், பழக்க வழக்கங்கள், பேச்சுவார்த்தைகள் இவற்றை நன்கறிந்த பெரியோர் களே யூரிமாராய்த் தெரிவு செய்யப்படுவர். தமிழ் மக்க ளின் பஞ்சாயத்து முறையை ஒத்ததே இது. ஆரம்பத் தில் யூரிமாராகப் பதின்மூன்று பேரிருந்தனர். பின்னர் எழுவரே போதுமென்ற கொள்கை வரலாயிற்று.

1796 ல் ஏற்பட்டது தென்னை வரி. 1800 ல் ஆபரணவரி ஒன்று போடப்பட்டது. இவ்வரிகள் நாட்டு மக்களிடையே பெருங் கொந்தளிப்பை உண்டாக்கியது. தோமாஸ் மெயிற்லாந்து 'கடைவரி' என்ற புது வரிவைத் தோற்றுவித்தனர். இந்தியாவில் இராணுவத்தைச் சேர்ந்த மக்களுக்கு வியாபாரஞ் செய்ய வருவோரிடம் ஆயம் வசூலித்தனர். இதனையே அங்கு கடைவரி என்ற னர். ஒல்லாந்தர் காஷத்தில் கடைவீதியைத் துப்புர வாக்கவும் நிறைகள், அளவைகளின் மானங்களைச் சரி

* யூரி, Jury என்ற ஆங்கிலச் சொல்லின் திரிபு. இந்த ஆங்கிலச் சொல்லும் Juro என்ற இலத்தின் சொல்லின் மாற்றம். Juro என்பதன் கருத்து: "நான் சத்தியஞ் செய்கின்றேன்"

பார்க்கவும் கடைவைத்து விற்போரிடம் அற்பவரி அளவிடப்பட்டது. ஆனால் மெயிற்லாந்து பொருள் விற்க வருபவரிடமிருந்து விலைமானத்துக்குத்தக வரி யிறுக்குமாறு கட்டளை யிட்டனன். சனங்கள் இவ்வரியை எதிர்த்து நிற்கவே பின்னர் அது நீக்கப்படலாயிற்று.

சீவில் உத்தியோகத்தார் சுதேசமொழிகளைக் கற்றல் வேண்டுமென்று தண்டாஸ் 1801 ல் கூறியிருந்தாரேனும் 1809 வரையும் அவ்விடயம் கவனிக்கப்படவில்லை. மெயிற்லாந்து அதனை வற்புறுத்தி சுதேசமொழி தெரிந்தவர்க்கு உத்தியோக உயர்ச்சி அளிப்பதற்கான திட்டத்தையும் வகுத்தனன்.

மெயிற்லாந்தின் உடம்பு 1810 ல் அசௌக்கிய தன்மையை யடைய 1811 ல் பங்குனி மாதத்தில் இங்கிலாந்து திரும்பினார்.

V

பிரித்தானியரும் கண்டி இராச்சியமும்—1801.

1782 தொடங்கி 1798 வரையும் கண்டியை இராசாதி இராசசிங்கன் ஆண்டுவந்தனன். இவன்காலத்தில் ஆட்சியிலிருக்கும் நாயக்கவம்ச அரசுக்கும் சிங்கள மக்களுக்கு மிடையில் பெரும் பிளவு ஏற்பட்டது. சிங்கள மக்கள் நாயக்கவம்ச அரசனாகிய இவனை அரசால் நீக்கி சிங்களராசன் ஒருவனை முடி சூட்ட வேண்டுமென்று கிளர்ச்சி பண்ணிக் கொண்டிருந்தனர். பிரிமைத்தலாவை கிளர்ச்சிக்காரருக்குத் தலையாரியா யிருந்தான். இவனை மகா அதிகாரி, அரசனுக்கு அடுத்தபடியிலிருப்பவன். கள்ளம் கபடத்திலும், உள்ளப் பேராசையிலும் இவனையாரும் மிஞ்சமுடியாது. நாயக்கவம்ச அரசனாகிய

இராசாதி இராசனைத் தீர்த்துக்கட்டி சூழ்ச்சிவகைகளால் தான் அரசபதவிக்கு வருதற்கு ஆசித்துநின்றனன். நீடித்துநின்ற காய்ச்சல் காரணமாக இராசாதி இராசன் 1798 ஆம் ஆண்டு ஆவணிமாதம் முதற்கீழமையில் இறந்தனன். ஐவரை மணம்முடித்தும் பிள்ளைப்பாக்கியம் பெற்றானில்லை. இவனுக்குப் பின் யார் இராச்சியபாரஞ் செலுத்துவதென்ற வியாச்சியம் கிளம்பலாயிற்று.

பிலாமைத்தலாவை மகாதுகாரியாகக் கடமைமாற்றிப் பெருந்திரவியமும் செல்வாக்கும் படைத்தவனாய், சிங்கள அரசபரம்பரையில் உதித்தவன் என்றாண்ணத்தவனாய் அரசிருக்கையைக் கைப்பற்ற முயன்று கொண்டிருந்தனன். நாயக்கவம்சத்தை ஒழித்துச் சிங்கள அரசபரம்பரையை நிலைநாட்ட இதுவே சமயமெனத் துடித்துநின்றான். கண்டி மகாநாயக்க தேரோவுடன் கலந்துரையாடினான். மகாநாயக்க தேரோவின் புத்திமதிக்கிணங்கினன் அல்லன். கண்ணுச்சாமி என்பாளை அரசனாகவே பிலாமை முனைந்துநின்றான். கண்ணுச்சாமியின் வரலாற்றினை முதலில் அறிவோமாக.

1798ல் இறந்த இராசாதி இராசசிங்கனுக்கு மனைவிமார் ஐவர். முதலாம் மனைவி அலமேலு; மூன்றாம் மனைவியின் நாமம் அரங்கநாயகி. இவர்களிருவரும் ஒரு தாய் பிள்ளைகள். இரண்டாம் மனைவியாகிய உபேந்திரா முன்கூறிய முதலாம் மூன்றாம் மனைவிமாரின் சிறிய பிதாமகள். முதலாம் மூன்றாம் மனைவிமாருக்கு முத்துச்சாமி, பங்கறுசாமி, கண்ணுச்சாமி, சின்னச்சாமி, அப்புசாமி, ஐயாசாமி, இராமசாமி என்ற உடன்பிறந்தார் எழுவருளர். இரண்டாம் மனைவியாகிய உபேந்திரா என்பாளுக்கு கொண்டசாமி அல்லது கம்பனைநாயக்கர் எனப் பெயர்கொண்டவோர் சகோதரனும் ஓர் சகோதரியுமுளர். இச்சகோதரிக்கே கண்ணுச்சாமி மகனாவான். இவன் எழுத்துவாசினை அற்றவன். இலங்கையிலேயே பிறந்தவன்; பிலாமையின்பால் சிலகாலம் பயின்றவன். பதினெண் வயது நிரம்பினவன். இவனுக்குச் சிறப்பளிப்

பது அவன் அழகுமிக்க தோற்றமே என்க. இவன் இராசாதி இராசசிங்களின் வம்புப்பிள்ளையெனப் பின் னொருசமயம் பிரித்தானியருக்குப் பிலாமை எடுத்துரைத் தனன்.

கண்ணுச்சாமியை அரசனாக்கினால் தன் எண்ணப் படிக்கெல்லாம் அவனைச் சித்திரப்பதுமைபோல் ஆட்டி அசைத்துத் தன் காரியம் பார்க்கலாம் என்று எண்ணி யிருந்தனன் பிலாமை. அரசனை நியமிக்க மந்திரிசபை கூடியது. சிம்மாசனம் ஏறப் பலர் பிரயத்தனஞ்செய்த னார். இவர்களை ஒருவர்பின் னொருவராகத் தட்டிக் கழித்துவிட்டனன் பிலாமை. ஏலவே முடிவுகட்டிய பிரகாரம் கண்ணுச்சாமியே அரசனாகத் தெரிவுசெய்யப் பட்டனன் என அறிக்கையிட்டது மந்திரிமாரசபை. முறைமைப்பிரகாரம் மக்களுக்கு அறிவிக்கப்பட்டு, கண் ணுச்சாமி என்பான் சிறி விக்கிரம இராசசிங்கன் என்ற பெயர்தாங்கிச் சிம்மாசனம் ஏற்றப்பட்டனன். பிலாமை எடுத்த கருமத்தைத் தொடுத்து முடித்துவிட்டனன். பிலாமை இட்டதிட்டம் சிறிதுகாலம் வேலைசெய்தது. சிறி விக்ரகம் இராசசிங்கன் அரசிருக்கைக்கு வருவதை விரும்பாத நாயக்கவம்சத்தினரிற் பலர்கொலையுண்டனர். வேறுசிலர் சிறைப்பட்டனர். இன்னுஞ்சிலர் நாட்டால் வெளியேற்றப் பட்டனர். இறந்த அரசனின் மனைவி மார் சிறையிலிடப்பட்டனர். பிலாமையின் சூழ்ச்சிகளை எதிர்த்துநின்ற இருவர் படுகொலைசெய்யப்பட்டனர். அறவாலல் என்ற இரண்டாம் அதிகாரியும் தம்பகமுவ என்ற திசாபதியுமே அவர்கள். விக்ரம இராசசிங்களின் மாமனாகிய * கம்பளை நாயக்கன் சிரச்சேதஞ் செய்யப் பட்டான். இவனின் இரு புத்திரிகளையும் விக்ரம இராச சிங்கன் வலுவந்தமாகவே வதுவை செய்துகொண்டான்.

* அரசவம்மிசத்தைச் சேர்ந்த நாயக்க குடும்பத்தினர் கம்பளை யிலுள்ள இராசமானிகையிலேயே வசித்துவந்தனர். ஆகவே தான் அவர்களுக்குக் கம்பளை என்ற அடைமொழி கொடுக்கப் படலாயிற்று.

இராசகுடும்பத்தைச் சேர்ந்த பலர் பிரித்தானியர் பகுதியை அடைந்து நோர்த் தேசாதிபதியிட யிருந்து உபகாரச்சம்பளம்பெற்று வாழ்ந்துவந்தனர். பின்னுக்கு இவர்கள் தமக்கு உபகாரமா யிருப்பார்களென்றே நோர்த் அவர்களைத் தாபரித்தனர். அரசிருக்கைக்குரியவனான முத்துச்சாமியும் அவர்களிலொருவன்; இறந்த அரசனின் சொந்த மைத்துனன். கேணல் வார்பற் என்பானின் கண்காணிப்பில் மாழ்ப்பாணத்திலிருந்தனன். இன்னும் தஞ்சாவூர் பாலைக்காட்டிலிருந்த இராணிசிங்க மகாராசா என்பான் — இவன் கண்டி அரச குடும்பத்தில் உதித்தவன் — கண்டி இராச்சியத்தைப் பிடிப்பதில் ஒத்தாசை புரியுமாறு நோர்த் தேசாதிபதியைக் கேட்டு நின்றனன். பிரித்தானியர் உதவியுடன் கண்டி வெற்றிகொள்ளப் பட்டால் ஆறு லட்சம் வராகன் ஆண்டுதோறும் திறை இறுப்பதாகவும் வாக்களித்தனன். நோர்த் இவன் கூற்றுக்குச் செவி சாய்த்தாரில்லை. ஏனெனில் நோர்த் தேசாதிபதியாக இங்கு வந்துற்றபோது பிலாமை கண்டியில் வரவேற்பு மரியாதைகள் தடபுடலாக நடத்தியிருந்தான்; அன்றியும் கண்டியரசுக்கும் பிரித்தானியருக்கும் நெருங்கிய ஒற்றுமை சமாதானம் நிலவவேண்டுமென்பதை எடுத்துக் காட்டத் தானே இராணி மாளிகைக்கு வர எண்ணியிருப்பதாகவும் அறிவித்தனன்.

பிலாமையும் வேறு இரு பிரதானிகளும் நோர்த் தேசாதிபதியை 1799 ஆம் ஆண்டு மாசிமாதம் 14 ஆம் தேதி சீதாவாக்கையிற் சந்தித்தனர். கொழும்பிலே அது காலத்தில் அம்மைவியாதி கண்டிருந்தபடியால் அரச பிரதானிகள் கொழும்புக்குவர விரும்பினார்களல்லர்; கொழும்பில் அரிசித் தட்டுப்பாடிருந்த படியால் நோர்த் தேசாதிபதியும் பிரதானிகளைச் சீதாவாக்கையிற் சந்திக்க ஒப்புக் கொண்டனர். மகாதிகாரி பிலாமை, கண்டியரசனாக சிறி விக்கிரமஇராசசிங்கன் சிம்மாசனம் ஏறியுள்ளான் என்பதைத் தெரிவித்துநின்று, ஆங்கிலேயரின் நட்புரிமை

மைப் பெரிதும் ஆசிப்பதாகத் தெரிவித்தனன். மேலும் அன்டினாஸ் செய்த உடன்படிக்கை பற்றியும் (1796) நினைவுறுத்தினன். இந்த உடன்படிக்கை செய்த இரு வருடங்களுக்குப்பின் காலாவதியாகி விட்டதென்றும் அது இப்போது செல்லாதென்றும் நோர்த் விடையிற்றுத்து புதிய உடன்படிக்கைகள் செய்வதற்குத் தமருக்கு உரிமையுண்டு என்றும் கூறவே பிலாமை தன் சூழ்ச்சிக்கொத்த சிலநிபந்தனைகளை எடுத்துரைத்தனன். தம்பலகாமத்தையும் திரிகோணமலைத் துறைமுகத்தையும் கண்டியரசுக்கு அளிக்குமாறு வேண்டினன். ஒல்லாந்தரும் கண்டியரசும் 1766இல் செய்த உடன்படிக்கையின்படி இலங்கையின் கரையோரங்கள் முழுவதும் ஒல்லாந்தருக்காயது என்றும், ஒல்லாந்தரின் பிரதேசங்கள் முழுவதையும் பிரித்தானியர் வெற்றிகொண்டபடியால் எல்லாக் கரையோரங்களும் பிரித்தானியருக்கே உரியவை யென்றும் கண்டியரசன் நேர்முகமாகப் பிரித்தானியருக்கு அவற்றைக் கையளிக்கவில்லை யென்றும் பற்பல நியாயங்களை நோர்த் எடுத்துக்காட்டி அவ்வேண்டுகோளைத் தட்டிக்கழிக்கவே, பிலாமை நட்புரிமை பாராட்டுவதற் பிரயோசனமேது என, நோர்த் அக்கூற்றை ஒப்புக்கொள்ளும் பான்மையில் தலையசைத்தனன். இதனைக் கண்ணுற்ற பிலாமை வீறுகொண்டவனாய், நாயக்கர் வம்மிசத்தில் பழியும் பாவமும் சுமத்தி அவர்களை வெகுவாய்க் கண்டித்துரைத்தனன். நோர்த் தேசாதிபதி அவர்கள் செய்த சூழ்ச்சிகளின் பேராகவே சிங்களமக்களுக்கும் கண்டியரசுக்கும் எதிரியாகக் காட்சியளிக்கின்றார் என்றும் கருத்துப்பட பற்பல கடும் வார்த்தைகள் கூறிப் பின்னர் தன் சூழ்ச்சிவன்மைக்கிணங்கின சில ஏற்பாடுகளைப்பற்றி மெல்ல எடுத்துரைத்தனன். கொழும்பில் அடைக்கலம் புகுந்த நாயக்கரைத் தொலைக்க வேண்டுமென்று வற்புறுத்தினன். விழுந்தறுவாயிலிருக்கும் அரசுடன் பொருத்தங்கள் செய்வதிற்

பிரயோசனமில்லை யென்பதை உணர்ந்த நோர்த், பிலாமைசின் எடுபாடுகளுக் கிணங்கினுனல்லன்.

இச் சந்திப்பினால் ஒரே ஒரு முடிவுதான் ஏற்படலாயிற்று. 1796இல் செய்த உடன்படிக்கை செல்லாதாயிற்று; எனினும் மகாதிகாரி பிலாமை தன் எடுபாடுகளிலும் சூழ்ச்சிகளிலும் எவ்வளவுதாரம் நோர்த் தேசாதிபதியை எதிர்பார்க்கலாம் என்பதை உணர்ந்து கொண்டான். சிறி விக்கிரம ராசசின்கனின் இராசபதவியில் ஈடாட்டமிருப்பதாக நோர்த் அறிந்துகொண்டனர். எது எவ்வாறாயினும் கண்டியரசியலுடன் எதுவித பாத் தியதையும் வைத்துக் கொள்ள விரும்பவில்லை யென்பதைத் தெளிவாக நோர்த் கூறினரெனினும் பிலாமையுடன் இரகசியக் கடிதப் போக்கு வைத்திருந்தனர். தாலுபதிகளைக் கண்டிக்கு அனுப்புவதாக வாக்குப் பண்ணிய நோர்த் அதனைச் செய்வதில் தாமதங் காட்டியது மல்லாமல் மலாயர் படையொன்றைத் திரட்டிக்கொண்டு மிருந்தார். இதுசெய்தி கண்டியில் காட்டுத் தீ போல் பரம்பியதும் கண்டியரசியலார் பயப்பிராந்திகொண்டனர். இது செய்தியிட்டுக் கதிகலங்க வேண்டாமென்றும் படை பட்டாளம் திரட்டுவது வேற்றரசுகளுக் கெதிராகவே யென்றும், பிலாமைக்கு உதவியளிப்பதற்காகவேயென்றும், இரகசியமாகப் பிலாமைக்கு நோர்த் அறிவித்தனர். இஃதறிந்த பிலாமை தேசாதிபதியை மறுபடியும் சந்திக்க விரும்புவதாகத் தெரிவித்தனர்.

மறுபடியும் 1800-ம் ஆண்டு தை மாதம் 5ம் தேதி சீதாவாக்கையிற் சந்தித்தனர். மலையாளரான தமிழர், சிங்களரான தம்மை ஆள்வதை நினைக்குந்தோறும் தங்கள் நெஞ்சம் பொங்கிப் புழுங்குகின்ற தென்றும், ஆங்கிலேயர் தங்களுக்கு உதவி புரிவரேல் தமிழரசனின் சிரத்தைத் தரையில் வீழ்த்தி ஆங்கிலேயருக்குக் கீழமைந்த உபராசனாகவிருந்து அரசியற்ற ஆவலாயிருக்கிறனென்றும் பிலாமை தெரிவித்து நின்றனன். இவையெல்லாவற்றையும் நேரிற்கேட்டும் கடிதம் மூல

மறிந்தும். போயிட் துரைமூலம் கலந்து பேசியும் கண்டி நாட்டைத் தமது ஆதினத்திற் குள்ளாக்கக் காலம் கிட்டியதென்றுளம் மகிழ்ந்து பிலாமைக்கு உதவிசெய்ய ஒப்புக்கொண்ட அதே சமயத்தில் அரசனின் உயிரைக் காப்பாற்றவும் பிலாமையுடன் உடன்படிக்கை செய்ய முன்வந்தனர். பிலாமைக்குத்துணை செய்யத் தாம் முழுச் சம்மதக்காரனெனவும் அரசனதுயிர்க்கு^ல வைப்பது தமக்குச் சம்மதமில்^ல யென்றும் அரசனைச் சிறை செய்வதே செயற்பால தென்றும் கூறிநின்றனர். பிலாமையும் இதற்குடன்பட்டனன்.

இருவரும் உடன்பட்ட பிரகாரம் தேசாதிபதி கண்டியரசனுடன் ஓர் பொருத்த சாதனஞ் செய்து கொள்ளக் கருத்தற்றிருப்பதாகவும், அதுவிடயத்தில் அரசனின் எண்ணம் யாதென அறிய விரும்புற்றிருப்பதாகவும் எழுதி ஒரு கடிதத்தை அரசனுக்கு அனுப்ப வேண்டுமென்றும், அரசனை அதற்கிணங்கச் செய்வது பிலாமையின் கடமையென்றும், அங்ஙனம் நடைபெறுமேல் ஆங்கிலேய தாபைதி யொருவரும் அவருடன் போதிய படைவீரரும் கண்டிக் கனுப்பப்பட வேண்டியதென்றும் தங்களுக்கிடையிற் திட்டஞ்செய்து கொண்டார்கள்.

அப்பாற் பிலாமை கண்டிக்குச் செல்ல குறித்த கடிதம் பின்தொடர, அதனைத்தானே மடக்கிக்கொண்டு ஆங்கிலேயருடன் பொருத்த சாதனஞ் செய்வது அரசனுக்குடன்பாடென்று ஓர் பத்திரம் படைத்து அரசனின் இலச்சிணையப்பொறித்து அனுப்பிவைத்தனன். அரசனின் கையெழுத் தில்லாததை யறிந்த நோர்த் அதுபற்றிய சந்தேகங்களைக் கிளப்ப அரசன் ஒரு போதும் கையொப்ப மிடுவதில்^ல யென்றும் இலச்சிணையொறிப்பதே சம்பிரதாயமென்றும் மழுப்பிவிட்டனன்.

பிலாமை ஆங்கிலேய சேனையை எதிர்பார்த்தனன். வராமையிட்டு மனஞ்சலித்தனன். போயிட் என்னும் ஆங்கிலேய துரைமகனைச் சந்தித்து முறையிட்டனன்.

போயிட்டும் நோர்த் தேசாதிபதியைக் கண்டு பேசி, “உன்னை நம்பியே தேசாதிபதி தானாதிபதியை அனுப்ப முன்வந்துள்ளார்” என்று அறிவித்து தானாதிபதியை அனுப்ப ஏற்பாடு செய்தான். தேசாதிபதி பிலாமை யின் சூழ்ச்சிகளையும் தந்திரங்களையும் துணுகியாராய்ந்து, தான் சேனையனுப்பாத பட்சத்தில் அரசனின் உயிர்க்குப் பிலாமை உலைவைத்து விடுவென்று ணர்ந்தே படையினரை அனுப்ப முன்வந்தனர். 1800ம் ஆண்டு பங்குனிமாதம் 12ம் தேதி 1164 பேர் கொண்ட சைனியத்துடனும் வேறும் படை, உடை, படாம் தாங்கும் இலாசுக்கருடனும் மக்டவல் தளபதி தானாதிபதியாக அனுப்பப்பட்டனன். ஆயிரக்கணக்கான சேனாவீரரோடு தானாதிபதி வருவதாகக் கேள்வியுற்ற அரசன் சந்தேக முற்றவனாய் தனது வீரரை அழைத்து உருவான் எல்லாக்கூச் சென்று அங்கே தானாதிபதியும் படையினரையும் சந்தித்து ஒரு சிறு படையுடன் தானாதிபதியை வரல் விடவேண்டுமென்று கட்டளை யிட்டனன். பிலாமை இக்கட்டளையை யறிந்து தானே முன்சென்று தானாதிபதியை ஒரு சிறு சேனையுடன்வந்து அரசனைச் சந்திக்குமாறு வேண்டினின்றனன்.

சித்திரைமாதம் 9ம் தேதி மக்டவல் தானாதிபதி அரச மாளிகையடைந்து மந்திரிமாறும் மற்றும் அதிகாரிகளும் சூழ்ந்திருக்க அரசனைச் சந்தித்தனன். உடன்படிக்கை நிபந்தனைகளை எடுத்துரைத்தனன். கண்டியரசனின் மகிமையைப் பிரித்தானிய அரசு ஏற்றுக்கொள்ளுமென்றும் அவன் பாதுகாப்புக்காக பிரித்தானிய போர்வீரரில் 700 அல்லது 800 பேர் கண்டியில் வைக்கப்படுவீரென்றும், வேண்டிய சந்தர்ப்பங்களில் படையினர் தொகை அதிகரிக்கப்படுமென்றும், இப்படையினர் செலவை அரசனே கொடுக்க வேண்டுமென்றும் தெரிவித்து நின்றனன் மக்டவல். அரசனே இவ்வெடுபாடுகளுக்கிணங்காது பிரித்தானியரின் மித்திரபான்மை ஒன்றுமே போதுமென்றும், வேறும் உடன்படிக்கை

எதுவும் ஆவசியகமற்றவை யென்றும் தட்டிக்கழித்து விட்டனன். இவற்றைக் கேள்வியுற்ற தேசாதிபதி பிலாமையின் எடுப்பொன்றும் அரசனினிடத்திலாடாதெனத் தெளிந்து கொண்டார்.

5000 பவுண் செலவிற்கென்ற மக்டவல் தளபதியின் தூது பிரதிகூலமெனினும் ஓரளவிற்கு கண்டி இராச்சிய நிலைமையை உணர்ந்துகொள்ள உதவியாயிருந்தது. விக்கிரம ராசசிங்கன் தேசாதிபதியின் நோக்கங்களில் சந்தேகம் கொண்ட தன்மையினாலேதான் மக்டவலின் தூது பிரதிகூல மடையலாயிற்று. தனக்குப் பகைவர்களான பலருக்கு யாழ்ப்பாணத்திலும் கொழும்பிலும் தேசாதிபதி அடைக்கலம் கொடுத்துள்ளாரென்று அரசன் மனம் கவன்றிருந்தனன். ஆனால், கண்டி மகாநாயக்க தேரோ மூலமும், பிலாமையின் எதிரியும் தனது சொந்தக்காரனும், 1800ம் ஆண்டில் ஊவாவின் திசாதிபதி யாக்கப்பட்டவனுமாகிய இலவுக்கே என்பவன்மூலமும் தேசாதிபதி தன்மாட்டில்நன்மதிப்பும் சுகசேம விருப்பமு முடையவ ரென்பதை அறிந்தபின் தேசாதிபதியிற் கொண்ட சந்தேகம் நீங்கப்பெற்றவனாய் நட்புரிமை பாராட்டத் தொடங்கலாயினான். அரசனின் நாமத்தைக்கூறி இலவுக்கேயும், பிலாமையும் நோர்த் தேசாதிபதியை வளைத்துத் தங்காரியம் நிறைவேற்றப் பார்த்தும் பலிக்கவில்லை. இவற்றிற்கிடையில் ஆங்கிலேய போர்வீரர்களின் நடமாட்டத்தையும் 1801ம் ஆண்டில் கேணல் உவெல்லஸ்லி என்பாரின் தலைமையில் திரிகோணமலையில் படை திரட்டப்படுவதையு முணர்ந்து பிலாமை திகிலுற்று ஆங்கிலேயரின் உண்மை நோக்கம் யாதென வினவிநின்றனன். இனியும் ஆங்கிலேயரை நம்பிக் காரியம் பார்த்தல் சாலாக்கருமம் என்று நினைத்தவனாய் அரசனுக்கும் ஆங்கிலேயருக்கு மிடையில் காரசாரமான பகைமையை முடித்துவிட்டு மேல் நடவடிக்கை புரிதல் வேண்டுமென்ற முடிவுக்கு வந்தனன்.

VI

ஆங்கிலேயர் கண்டிக்கு எதிராகச் செய்த முதற்போர்—1803.

மக்டவல் தளபதியின் தூது பிரதிகூலமடைந்தது. பிலாமையின் எடுபாடுகள் ஒன்றும் வாய்க்கவில்லை. ஆங்கிலேயரின் சேனைபடை நடமாட்டம் கூடிக்கொண்டு வந்தது. கண்டியரசனுக்குக் கரையோரங்களில் ஒரு துறைமுகம் கொடுபட வேண்டுமென்ற இலவுக்கேயின் வேண்டுகோள் நிராகரிக்கப் பட்டது. எவ்வித உடன்படிக்கைக்கும் நோர்த் இடங்கொடுத்தாரல்லர். விக்கிரம ராசசிங்கனும் பிலாமைக்கு எதுவிதத்திலும் இடங்கொடுத்தானல்லன். பிலாமையின் எண்ணம் பகற்கனவானது; இனி, பேதம் என்ற உபாயத்தைக் கையாண்டு ஆங்கிலேயருக்கும் அரசனுக்கும் பகைமையுண்டாக்குவதே செயற்பாலதென்று முடிவு செய்தனன். அரசனையும் ஆங்கிலேயரையும் போர்முகத்தில் வலிந்திழுத்து அரசனைச் சாய்த்து அதன்பின் ஆங்கிலேயருடன் சமாதானஞ் செய்வது நலமெனத் தீர்மானித்தனன்.

1802ம் ஆண்டு ஆனிமாதம், புத்தளத்தில் கடமையாற்றிய ஆங்கிலேய தளபதி நோர்த் தேசாதிபதிக்கு பாக்கு வியாபாரிகளின் முறைப்பாட்டை அனுப்பியிருந்தான். கண்டிநாட்டைச் சேர்ந்தோர் ஆங்கிலேய பிரசைசுளைக் கொள்ளையடித்துள்ளார் என்பதே முறைப்பாடு. இம் முறைப்பாட்டைத் தீரவிசாரித்து, கண்டியர் வேணுமென்று சோனகருக்குத் தீங்கிழைத்தனரோ அன்றேல் சோனகர் ஆட்சியினருக் கெதிராகக் கள்ள வியாபாரஞ் செய்தனரோ என்று ஆராய்ந்து அறிக்கை செய்யுமாறு போயிட் என்பான் நியமிக்கப்பட்டான்.

1802ம் ஆண்டு பங்குனி சித்திரை மாதங்களில் 71 சோனகத் தர்வளக்காரர் உப்பு, கருவாடு, துணி, புகையிலை, செப்புநாணயம், இவற்றை 602 மாடுகளில் ஏற்றிச் சென்று கண்டி இராச்சியம் புகுந்து விவாபாரஞ் செய்து அவுணம் 22 இறசால் வெள்ளி பெறுமதியான 294½ அவுணம் பாக்கைப் பெற்று மீண்டுவருகையில், இவ்வியாபாரிகளை இடைமறித்தும் இம்சைப்படுத்திபும், காக்கணகுழி என்ற இடத்தில் பிலாமைத்தலாவையின் கட்டளைப்படி பறிமுதல் செய்தனர் என்றும், பின்னர் வியாபாரிகளாகிய சோனகர் தங்கள் மாடுகளுடன் வெறுமனே தூரத்தப்பட்டனர் என்றும் போயிட் தனது விசாரணையால் அறிந்து கொண்டனன். இந்தக் கொள்ளையடிப்புக்குக் காரணம் யாதென்பதை நேர் முகச் சாட்சியங்கள் மூலம் அறிய முடியாவிட்டாலும் பிலாமைத்தலாவை இதிற் சம்பந்தப்பட்டான் என்பது பின்னர் தெரியலாயிற்று. பிலாமையின் நம்பிக்கைக்குரிய முகவனே கொள்ளையடித்த பாக்குகளைக் கொழும்பில் விற்பனை செய்ததாக அறியப்படவே பிலாமையின் சூதும் வாதும், பூசல எழுப்புவதே நோக்கமென்றும் புலப்படலாயிற்று.

நோர்த் தேசாதிபதியும் உடனுக்குடன் கண்டி யரசனுக்கோர் கடிதம் போக்கித் தன் குடைநிழலில் வாழும் சோனக மக்களுக்குச் செய்த அநியாயத்திற்கான பரிகாரஞ் செய்யப்படல் வேண்டுமெனக் கேட்க சோனகரின் சரக்குகளைச் சூறையாடினது பாக்குக்குத்தகைக்காரரெனவும் அவையாவும் சோனகருக்கு உத்தரிக்கப் படுமெனவும் மாறுத்தாரமனுப்பி வைத்தனன் பிலாமை. சோனகரும் தாமிழந்த பாக்கைப் பெறும் பாக்கியமாயிற்றென நினைத்து பிலாமையின் அறிவித்தற் பிரகாரம் சப்தகோறளைக்குச் சென்று 35 நாட்களாக கிராமத்துக்குக் கிராமம் அலைக்கப்பட்டார்களேயன்றி ஒரு கொட்டைப் பாக்கேனும் பெற்றிலர். பாக்குக்குரிய போககாலம் முடிவடைந்து

விட்டதென்றும் அடுத்து வருங் காலத்தில் பாக்கு முழுதும் செல்லக் கட்டப்படுமென்றும் அறிவிக்கப்பட்டனர். சொல்லப்பட்ட தவணைப் போககாலத்திலும் இறுக்கப்படவில்லை யென்பதை நோர்த் கேள்வியுற்றதும் மறுபடியும் கடிதம் வரைந்து பாக்குத் திரும்பக் கொடுபடாத பட்சத்தில் பிரித்தானியர் யுத்த சன்னத்தராகக் கண்டிநாடடைவரென அறிவித்தனர்.

1803ம் ஆண்டு தை மாதம் 24 ம் தேதி அன்று சமாதானப் பேச்சுவார்த்தை எல்லையாள் காலாவதியாயிற்று. நோர்த் தனது உரிமையை நிலைநாட்டிப் போர்க்கறைகூவித் தனது படையை இரு கூறாக வகுத்து 1700 போர் வீரர் கொண்ட ஓர் படையைக் கொழும்பிலிருந்து மக்டவல் தளபதியின் தலைமையில் தைமாதம் 31ம் தேதி அன்று அனுப்பினார். மற்றப் படையினை திரிகோணமலையிலிருந்து பார்பத்து தளபதியின் தலைமையில் 1200 போர் கொண்ட படையினை மாசி மாதம் 4ம் தேதி யன்று அனுப்பிவைத்தனர். வழியில் மக்டவல் தளபதி, தம்பதேனியா கலகெதற, கிரியகம என்ற விடங்களைக் கைபற்றிக் கொண்டு மகாவலி கங்கையை மாசி மாதம் 19ம் தேதி அடைந்தனர். அங்கு வதுளை வழியாக வந்த பார்பத்தின் படையைச் சந்தித்தனர். அ தே ம ர த ம் 20ம் தேதி கண்டிநகருள் இருபடையும் புகுந்தது. படை திரண்டு வருவதைக் கண்ட அரசனும் பிரசைகளும் கதிகலங்கினவர்களாய் அங்குறங்கட்டைக்கு ஓட்டெடுத்தனர். அரசனும் பிரசைகளும் கண்டிவிட்டு ஓடும் போது மாளிகைகளுக்கும் கோவில்களுக்கும் எரியூட்டிச் சென்றனரேனும் ஆங்கிலேய வீரர் தீயை அணைத்து கொத்தளங்களைப் பிடித்து அங்கு பாளையமடித்திருந்தனர்.

அங்குறங்கட்டைக்கு ஓடிப்போன சிறி விக்கிரம ராசசிங்களின் இடத்தில் இவனுக்குமுன் அரசனாக விருந்த இராசாதிராசசிங்களின் மைத்துனன் முத்துச்

சாயி என்பாளை நோர்த் தேசாதிபதியின் சம்மதத் துடன் மக்டவல் தளபதி, யாழ்ப்பாணத்தினின்றும் வரவழைத்து சிங்களரின் குலாசார சமயாசாரங்களுக்கிணங்க மசூத் சூட்டினான்.

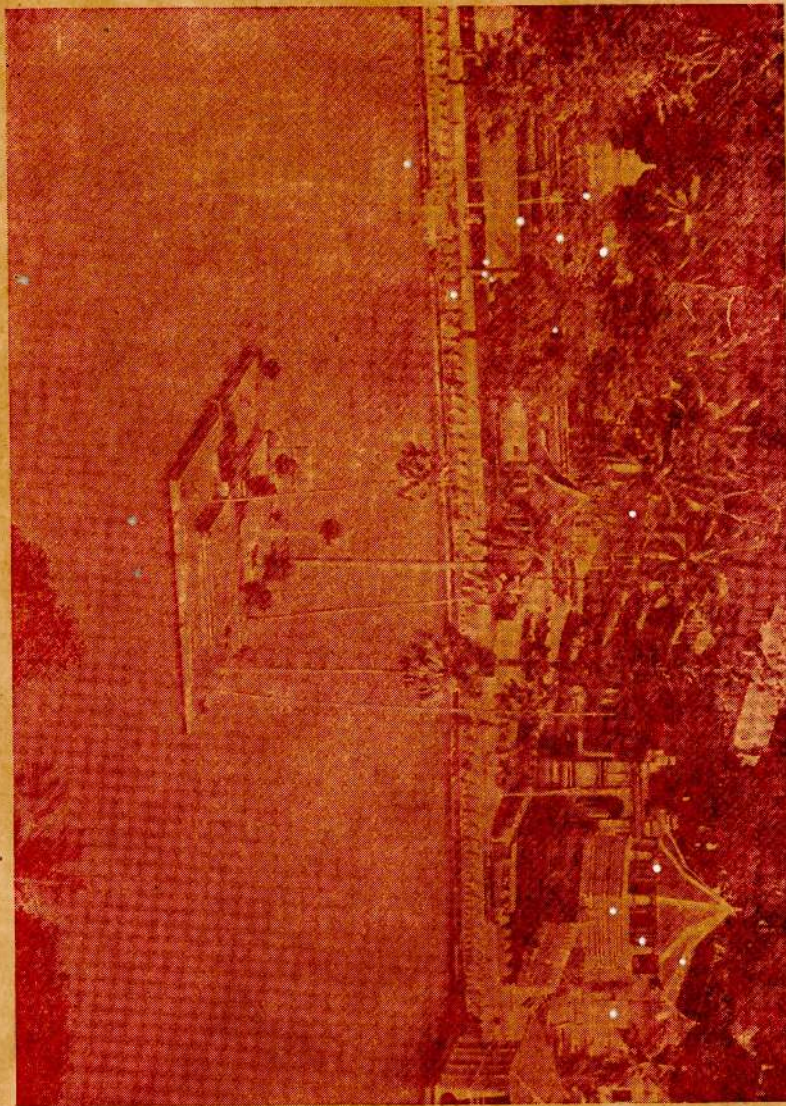
எதுவகையிலும் கண்டிக்கரசனாகி விடவேண்டுமென்று மனப்பால் குடித்துக்கொண்டிருந்த பிலாமைத்தலாவைக்கு இவை செவிக் கேறியதும் அவனும் சீறிச் சினந்து, ஆங்கிலேயருக்கு வினையம் விளைவிப்பெனென்று, அங்குறங்கட்டைக்கு ஓர் சேனையை அனுப்பினால் அரசனை அகப்படுத்திக் கொடுப்பதாக மக்டவல் தளபதிக்கோர் கடிதம் போக்கினான். தளபதியும் இதற்கிணக்கி ஓர் சேனையை பெயிலி என்பான் தலைமையில் அனுப்ப அச்சேனையை மாட்டிமடக்கி பலவித இன்னல்களை அனுபவிக்கச்செய்ய அது தஞ்சியபடைபோக மிஞ்சிய போர்வீரருடன் அரசனையும் கைப்பற்றாது திரும்பியது. பிலாமையின் வஞ்சகம் வெளித்தது.

கண்டியரசனாகிவிட வேண்டுமென்ற தீராவேட்கை கொண்டிருந்த பிலாமை நோர்த் தேசாதிபதிக்கு மேலும் கடிதம்வரைந்து இத்துணைப் பிரயாசமும் வீண் செலவுமில்லாது அரசனைக் கைப்பற்ற உதவியளிக்க முடியுமென்றும் அவ்வாறு அளித்த பட்சத்தில் தன்னைக் கண்டிச் கரசனாகிவிட வேண்டுமென்றும் கேட்டு நின்றான். “அரசனுக்கு யாதும் அபாயமின்றிக் கையளிப்பாயெனில், உன்னைக் கண்டியரசனாகவும், முத்துச்சாயியை வன்னி நாட்டினதிபதியாகவும் நியமனஞ்செய்வோம். இதற்குப் பிரதியாக நீ எங்களுக்கு சப்த கோறனையையும், கொழும்பிலிருந்து திரிகோணமலைக்கு ஓர் பாதை திறப்பதற்குப் போதிய நிலவசதியும், முத்துச்சாயியின் இராச போக வாழ்கைக்கும் சிறி விக்கிரம ராசசிங்களரின் ஓய்வுச் சம்பளமாக 30000 இறைசால் வெள்ளிப்பணமும், இவ்வெள்ளிப்பணத்துக்கு ஈடாக ஒவ்வோர் அவுணத்திலும் 24000 பாக்குகள் கொண்ட 20000 அவுணம் பாக்கும் கொடுக்கச்

சம்மதிப்பீரேல் உன்னை “உத்தம சூமாரன்” என்ற பட்டத்துடன் கண்டிக்கதிபதி யாக்குவோம்” என்று நோர்த் எழுதியனுப்பினன். சிறி விக்கிரம இராசசிங்கன் கையளிக்கப்படும் வரையில் இவ்வுடன்படிக்கை செல்லுபடியாகாதெனவும் அறிவித்தனன். ஏது எவ்வாறாயினும் இவ்வுடன்படிக்கையின்படி காரியங்கள் நிறைவேறவில்லை.

இவை இவ்வாறாயிருக்கும்போது காட்டுக் காய்ச்சல்தன் குணத்தைக் காட்டத்தொடங்கியது. மக்டவல் காய்ச்சலில் அவதிப்பட்டான்; பிலாமைத்தலாவையும் பிடித்தாட்டியது. மக்டவல் கொழும்பு திரும்பினன். பிலாமை மறுபடியும் நோர்த் தேசாதிபதியைச் சந்திக்க விரும்பினன். தம்பதேனியாவுக்கு வரும்படி கேட்டான். நோர்த் இங்குற்றதும் அவனை அகப்படுத்த எண்ணியிருந்த பிலாமையின் சதி பார்பத் தளபதியால் விலக்கப்படலாயிற்று. இருவரும் சந்தித்தனர்; மேற்கூறிய உடன்படிக்கைக்குக் கைச்சாத்திட்டனர். பார்பத் அதனை முத்துச்சாமியிடம் கொண்டு செல்லும் போது அவனும் காய்ச்சலுக்காளாகிக் கொழும்பு திரும்பினன். திரும்பிவந்த மக்டவலும் மறுபடியும் காய்ச்சலால் அவதிப்பட்டு டேவி என்பாளை படைக்குத் தளபதியாக்கிக் கொழும்பு திரும்பினன்.

சண்டாளத் துரோகியாம் பிலாமையை! மேலும் மேலும் தேசாதிபதி நம்பிக் காரியங்கள் புரிவதையிட்டுத் தான் ஆச்சரியப் படுவதாகவும் பிலாமை, வெறுங்கேவலம், உலகப் பிரட்டன் என்றும் இலவுக்கே அறிவித்து நின்றனன். எனினும் டேவியைப் பிலாமை சந்தித்து “600 போர் வீரரைத் தருவீரேல் அரசனை அகப்படுத்தித் தருவேன்” என்று கூறிய போது டேவி மறுத்து நின்றனன். பிலாமையும் தன் காரியம் பலிக்க வில்லெனக் கலங்கி ஆங்கிலேயர் பக்கம் நின்ற மலாய வீரருக்கு கைலஞ்சங் கொடுத்து சகல கடிதப் போக்கு வரத்துக்களைத் தடுத்து நின்றனன். இதனால் படை வீரர்

கண்டிநகர்த் தெப்பக்குளமும், தாலத மாளிகையும்.

பாடு பெரும் பாடாயிற்று; உணவுப் பொருள்கள் குறைந்து கொண்டன. வீரரிற் பலர் நோய்வாய்ப்பட்டனர்; சிங்களச்சேனை யொன்றும் இவர்களைப் புடைசூழ்ந்தது. நண்பன் போல் நடித்து அரசன்சேனை ஆங்கிலேயரை 23—6—1803 அன்று தாக்க ஆயத்தமாயிருக்கிற தென்றும் டேவி என்பானுக்குப் பிலாமை ஓலை போக்கினான். உண்மையாகவே அரசனின் சேனை 24-ம் தேதி யுத்த வாத்தியங்கள் முழங்கி ஆர்ப்பரிக்க, கண்டி நகரை வளைந்து உச்சிப்பகலாம் வரை சலிக்காது இளைக்காது சமர்புரிந்து ஆங்கிலேய வீரர் பலரை வெட்டிச் சாய்த்து வீறுகொண்டு நின்றது. இது கண்ட ஆங்கிலேய வீரர் சரண் அடையுமாறு டேவி என்பானுக்கு டோசனை கூறினார். சமாதானமூமாயிற்று; பிலாமை உடன்படிக்கைத் திட்டம் வகுத்தனன். பட்டாளம் முத்துச்சாமியுடன் திரிகோணமலைக்குப் போதல் வேண்டும். யுத்ததளபாடம், வெடிமருந்து, ஆயுதங்கள் இவையெல்லாம் பிலாமையிடம் கையளிக்கப்பட வேண்டும். ஐரோப்பியரில் பிணி வாய்ப்பட்டோரையும், காயப்பட்டோரையும் குணமாக்கிக் கொழும்புக்கு அனுப்பும் பொறுப்பை பிலாமை ஏற்றுக்கொண்டனன்.

டேவி தளபதியும் தாமதமின்றி போர்வீரர் சிலருடனும் முத்துச்சாமியோடு வேறும் அவன் பரிசன ருமுடன் மாலைபட்ட நேரம் கண்டி நகரை விட்டுச் சிறிது தூரஞ் செல்லாமுன் சோனாமாரியாகப் பெய்த மழை காரணமாகப் பெருக்கெடுத்தோடும் மகாவலி கங்கைப் பாங்கர் சென்றடைந்த போது மழையிருட்டும் கடுமிருட்டும் ஒன்று சேர வழி துறை தெரியாது ஆற்றோரத்தில் தங்கவேண்டியவனானான். அரசனும் தன் இராச்சியத்தைப் பெற்று தன்பகைஞர் மேற்கொண்ட கோபத்தைச் சாதிப்பான் விரும்பி தூதரை யனுப்பி டேவி தளபதியிடமிருந்து முத்துச்சாமியையும் பரிசனரையும் இட்டுக்கொண்டு வருமாறு கட்டளை பிறப்பித்தனன்

டேவி தளபதி, முத்துச்சாமி முதலியோரைக் கையளிக்க முதலில் மறுத்து நின்றனெனினும் பின்னர் முத்துச்சாமியையும் கந்தசாமியையும் கையளிக்க அரசன் அவர்களை உடனுக்குடன் சிரச்சேதஞ் செய்வித்தனன். இவ்வளவில் அரசன் நில்லாது டேவியையும் அவனோடு சேர்ந்த போர்வீரரையும் தன் சமூகத்திற்கு இட்டு வருமாறு கட்டளையனுப்பி விட்டு பிணிவாய்ப்பட்டுப் பின்னின்ற அக்தனை ஆங்கிலேயரை இருவரிருவராகக் கட்டிக் கொலைப்படுத்தினன். பின்னர், பிடித்து வந்த போர் வீரர்களையும் காப்பிரிப்பயல் ஒருவனை வெட்டிச்சாய்ப்பித்தனன். மலாய வீரரிற் சிலர் அரசன் பக்கமாயினர். அரசன் பக்கமாக மறுத்தோர் தலை கொய்யப்பட்டனர்.

நதியோரத்தில் விட்டு வந்த பாண்ஸ்லி என்னுந் தளபதியின் சிரமறும்படி வாளை வீசியபோது அது அவன் கழுத்திற் பட்டதும் படாததுமாயிருக்கும் போதே அவன் மடிந்தான் போலச் சாய்ந்து நதியில் விழுந்து நெடும்பொழுது அசைவற்றுக் கிடந்த பின்னர் நீந்திக் கரை சேர்ந்து, வயிற்றால் நகர்ந்து, காட்டுக்குள் நுழைந்து ஆங்கிலேயர் ஆகினத்திலிருந்த மக்டவல் என்னுந் கோட்டையை அடைந்து அங்கு காவல் புரிந்து நின்ற மத்கே என்ற தளபதிக்குக் கண்டியில் நடந்த விருத்தாந்தங்களை யெல்லாம் அறிவித்து அங்கு நின்ற சேனையுடன் தப்பித்துக் கொண்டனன். தம்பதேனியா முதலாயிடங்களிலிருந்த ஆங்கிலேய வீரரும் தத்தம் கோட்டைகளை விட்டோட அவை யாவும் சிங்களர்க் காயின. டேவி, அம்பிறி, உறாம்லி என்ற தளபதிகள் சிங்களரார் சிறையாக்கப் பட்டுச் சிறையிலேயே மரண மடைந்தனர். மக்டவல், நோர்த் இருபேரும் இப்பெரும் மானக்கேட்டிற்கு டேவியே பொறுப்பாளி யென்று சூற்றஞ் சாட்டி, தங்கள் குறைகளை மசப்பிக் கொண்டனர். இப்படையெழுச்சியினால் 592 படை வீரர் கொல்லப்பட்டனர்.

வெற்றி கண்ட அரசனே வீராவேசமுடையவைய ஆங்கிலேயரை இலங்கையாலகற்றிவிடத் துணிந்து வலியவே அவர்கள் நாடுகளுட் புகுந்து போர்கலந்தது மன்றி ஆங்காங்குள்ளாரையுந் தட்டி விட்டான். கொழும்பு, நீர்கொழும்பு, சிலாபம், மன்னூர், யாழ்ப்பாணம், முல்லைத்தீவு, திரிகோணமலை, மட்டக்களப்பு, அம்பாந்தோட்டை, மாத்துறை, காலி என்ற இடங்க ளெல்லாம் ஏககாலத்தில் கலகங்கள் உண்டாயின. இது கண்ட ஆங்கிலேயர் 1803 ஆவணி மாதத்தில் இராணுவ ஆட்சியைப் பிரகடனஞ் செய்தனர். வங்காளம் நன்னம் பிக்கை முனையிலிருந்து சேனை படை வரவே கரையோரங்கள் கண்டியரசன் படை யெழுச்சியினின்றும் தப்பிக் கொள்ளலாயின. கண்டியரசன் தன் படையினை அங்குவலை மட்டும்-கொழும்பிலிருந்து 20 மைல் தூரத்திலுள்ளது - செலுத்தி வந்து அதனை மூன்று நாளாக காவல் புரிந்து நிற்கையில் ஆங்கிலேயர் படை திரண்டு வந்து தாக்கிக் குண்டுமாரி பொழிகையில் குண்டொன்று தன் பக்கலால் பாய்ந்து செல்வதைக் கண்ணுற்ற அரசன் தியங்கி மயங்கி முதுகிட்டோட லாயினன். சிரமிழந்தோரும், கரமறுந்தோரும், குடர் சரிந்தோரும், பிடர் முரிந்தோரும், உரம்பிளந்தோரும் என்று இத்தகையராய் சிங்கள வீரர் பலர் துடிப்பதையும் பதைப்பதையும் கண்ட மற்றும் வீரரும் பதுங்கி ஒதுங்கி ஓட்டெடுத்தனர். இப்போரில் இலவுக்கே கொலை யுண்டனன்.

நோர்த் தேசாதிபதி தான் முன்னிழந்த பெருமையை மறுபடியும் ஈட்டிக்கொள்ளவிரும்பி கரையுறைப் பட்டினங்களிலுள்ள சேனைகளெல்லாம் வெவ்வேறு பாதை வழியாகச் சென்று கண்டியைத் தாக்கி அதனை அடிப்படுத்தத் திட்டம் வகுத்து அதன்படி நடக்குமாறு கட்டளையிட்டனன். பின்னர் இப்பிரயத் தனம் தடைப்படலாயிற் றெண்ணும் மட்டக்களப்பிலிருந்து புறப்பட்ட யோன்ஸ்ரன் பின் அறிவித்தல்

கிடையாமையினால் முன்னேற்பாட்டின்படி கண்டியை நோக்கித் தன் சேனையுடன் சென்றனன். அரசனும் மக்களும் கண்டியை விட்டகன்றதைக் கண்ட யோன்ஸ்ரன் கொழும்பிலிருந்து வரும் ஆங்கிலேய படை எதிர்பார்த்திருந்தும் வராமை கண்டு வெகுவாய்க் கலங்கி மட்டக்களப்பிற்குத் திரும்பினன்.

VII

கண்டியரசின் சீர்கேடும் அதனை ஆங்கிலேயர் வெற்றி கொள்ளலும்—1815

சிறி விக்கிரம ராசசிங்கன் கரையோரங்களில் ஆங்கிலேயரால் முரியடிக்கப் பட்டானெனினும் கண்டி இராச்சியத்தைப் பறிகொடுத்தானில்லை. பிலாமையின் சூழ்ச்சிகளும் வாய்க்கவில்லை. ஆங்கிலேயரும் கண்டியை அடிப்படுத்திக் கொள்ளவில்லை. இந்த நிலையில் கண்டியிற் பலரும் தம் தம் வல்லமைகளை அதிகரித்துக் கொள்வதில் முனைந்து நின்றனர். அரசனுக்கும் அதிகாரிகளுக்கு மிடையில் பிணக்குகள் ஏற்பட்டன. அரசனே அதிகாரிகளின் மிடுக்கை ஒடுக்க முயன்றனன். அதிகாரிகளோ அரசனின் துடுக்கை மடக்க முயன்றனர். அதிகாரிகளால் நெருக்கப்பட்ட மக்களோ அரசனின் பழிபாவங்களை யெல்லாம் சுமத்தி ஆங்கிலேயரின் வருகையைப் பெரிதும் விரும்பிக் கொண்டிருந்தனர். மக்களின் முறைப்பாடுகளைக் கேள்வியுற்ற அரசன் அதிகாரிகளைப் பலவிதத்திலும் நெருக்கிவதைக்க அதிகாரிகள் அரசனை மேலும் மேலும் வெறுக்கத் தொடங்கினர். அதிகாரிகள் பிரதானிகளின் நெருக்குவாரத்தின்கரைச்சல்பொறுக்க

முடியாத மக்களின் முறைப்பாடுகளைக் கேள்வியுற்ற அரசன் அவ்வதிகாரிகளையும் பிரதானிகளையும் நெருக்கவே அவர்கள் ஆங்கிலேயரைச் சார்ந்து இரகசிய சூழ்ச்சிகளைச் செய்யத் தொடங்கினர். யோன் டி ஓயிலி என்ற இறைவரி அதிகாரி இவர்களைத் தூண்டிக் கண்டியரசை ஆங்கிலேயர் வசமாக்கப் பெரிதும் முயன்று எரியும் நெருப்பிற் கரிபோட்டு கண்டியரசில் சூழப்பமும் கலையும் ஏற்படுத்தினன்.

1806-ம் ஆண்டில் அரசனின் இரண்டாம் அதிகாரியாகிய மீகசுதென்னே என்பானிறக்க அவனின் நாடாகிய சப்தகோறளையை இருவர் அதிகாரத்தில் பிரித்துக் கொடுத்தனன். அஸ்தாவது அதிகாரியாயிருக்கும் ஒருவன் திசாதிபதியாகவும் மந்திரியாகவும் கடமையாற்றுவதே சம்பிரதாய முறை. இச்சம்பிரதாயத்தை அரசன் ஒதுக்கிவிட்டுப் பிலாமைத்தலாவையின் மருகனாகிய ஏகேலடீலையை மந்திரியாகவும் திசாவை உத்தியோகத்தை ஏகேலபீலக்கும் முள்ளிக்கொடைக்கும் அளித்து அவர்களை இணைத் திசாதிபதிக ளாக்கினன். இவ்வித நியமனத்தை சப்தகோறளை மக்கள் வெறுத்தனர். இரட்டை வரி, கொடுக்க நேரிடுமென்று கலங்கினர். கலகங்களும் கிளப்பினர். ஊர் இரண்டு பட்டால் கூத்தாடிக்கு வாய்ப்புத்தானே. இதுகண்ட பிலாமை திசாவைப் பதவியினைத் தனக்கும் தன் மகளை வதுவை செய்த இறட்டுவத்தைக்கும் அரசன் அளிப்பானேல் கலகக்காரரை மடக்கிச் சமாதானம் நிலவச் செய்ய முடியுமென்று அரசனுக்கு எடுத்துரைத்தனன். அரசனும் இணங்கினன். கலகமும் நின்றது. அதுகண்ட அரசன் பிலாமையின் மேல் ஐயுறவு கொண்டனன்.

அதிகாரிகளுக்கும் மக்களுக்கும் மிடையில் நிலவும் சமாதானத்தைக் கலைத்து சூழப்பமுண்டாக்க நினைத்த அரசன் மக்களை நெருக்கிப் பல இராசகாரிய வேலைகளைச் செய்வித்தனன். புதுத்தெருக்களைத் திறப்பித்தனன். கண்டியில் ஓர் தெப்பக்குளத்தை ஆக்கப்

பெருவரம் பொன்று இடுவித்தனன். அட்டகோணங்களைக் கொண்ட சால விசித்திரமான பத்திராசன மண்டபத்தை இயற்றுவித்தனன். மாளிகையொன்றை எடுப்பித்தனன். அகழியும் வெட்டுவித்தனன். இவற்றிற் கெல்லாம் கூலி கொடுத்தானல்லன். அன்றியும், தொழிலாளர் எவரையும் கண்டி நகரில் இராத்தங்க விடாது அன்றாடன்று வேலை முடிந்ததும் தங்கள் ஊருக்கே போய்விட வேண்டுமென்று கட்டளையிட்டு இதனை நிறைவேற்ற ஆராச்சிமார் நால்வரை நியமித்து மிருந்தான்.

பிலாமையின் செல்வாக்கோ மலைபோல் வளர்ந்தது. அரசன் மாட்டுள்ள வெறுப்பு வானளாவியது; எனினும் பிலாமைக்கு அரசுகரீடம் கிட்டுவதாயில்லை. தனக்குக் கிடைக்காவிடினும் தன்மகனுக்காகுதல் கிடைக்கச் செய்ய வேண்டு மென்ற எண்ணத்தால் உந்தப்பெற்றுத் தன் மகனுக்கு கிர்த்தி சிறியின் மகனாகிய மம்பிறிய பண்டாரனின் மகளை வதுவை செய்து கொடுக்குமாறு அரசனை வேண்டி நின்றனன். அரசனதற்குடன் படாது, பிலாமை சிங்கள அரசுக்கு வழிதேடுகிறு னென்று நினைந்து அவனை உத்தியோகத்தால் நீக்கி விட்டான். சாகுந்தனையும் அதிகாரப் பதவியிலிருப்பதே கண்டி நாட்டு வழக்கம். இதற்கு மாறாகப் பிலாமையைப் பதவியால் நீக்கியமை இதுவே முதற் தடவையாகும். அரசனும் இவன் உயிருக்கே மோசன செய்திருப்பன்; இவனின் செல்வாக்கை நினைத்தே உயிரோடு விட்டனன் போலும்.

உத்தியோகத்தால் நீக்கப்பட்ட பிலாமை அரசனுக்கு முன்னிலும் அதிக விரோதியாகி அவனுயிரைப் பறிக்க நினைத்து அரசன் சேவையிலிருந்த மலாய முகாந்திரத்திற்கு கைலஞ்சம் கொடுத்து அரசனைக் கொல்லுமாறு நாள் நேரங் குறித்துக் கொடுத்தனன். அரசன் கொல்லப்படும் அதே நேரத்தில் உடுறுவரை, எட்டிறுவரை என்னுமிடங்களிலிருந்த அதிகாரிகளைக்

கலகஞ் செய்யுமாறும் தூண்டிவிட்டனன். கைலஞ்சம் வாங்கிய மலாய முகாந்திரமும் வீரரும் குறித்த இரவில் அரண்மனையைச் சேர்ந்து அரசனைக் கொல்லச் சமயம் பார்த்திருந்தனர். அரசனே அன்றிரவு உறங்காது நெடு நேரம் விழித்திருந்தனன். பதிவிலிருந்த மலாயரால் தாம் எடுத்த காரியத்தை முடிக்க வழிதெரியாதிருந்தனர். இதற்கிடையில் பிலாமையின் சதி ஏதோ வழியாய் அம்பலமாயிற்று. அரசனும் துள்ளிக் கிளம்பி பிலாமைத்தலாவையையும் அவன் மருகனை இறட்டுவத் தையையும், பிலாமையின் மகனையும் வேறும் பிரதானிகள் சிலரையும் உபாயமா யகப்படுத்தி, நீதி விளங்கிச் சிரச்சேதம் செய்யக் கட்டளையிட்டனன். 1812-ம் ஆண்டு ஆனி மாதத்தில் பிலாமை முதலியோர் சிரச்சேதஞ் செய்யப்பட்டனர். பிலாமையின் மகன் விடுதலையாக்கப்பட்டனன். கொலை செய்யப்பட்டோரின் சொத்துக்கள் பறிமுதலாக்கப்பட்டன. கீர்த்திசிறியின் மகனும் கொல்லப்பட்டனன்.

1812 பங்குனியில் தேசாதிபதி மெயிற்லாந்து இங்கிலாந்து செல்ல அவரினிடத்தை ரொபேட் பிற வுணரிக் ஏற்று பிரித்தானியர் இலங்கைக்குத் தேசாதி பதியானார். இவரின் ஆட்சிக் காலத்திலேயே கண்டி இராச்சியம் பிரித்தானியருக்கானது. கொம்பனித் தெரு என வழங்கப்படும் அடிமைத் தீவில் **Slave Island** இராசதாபர காட்சித் தோட்டம் ஒன்றினைத் திறந்து வைத்தார். புகையிலை வியாபாரத்தையும் அரசுக்கே சொந்தமாக்கினார். கற்பிட்டியில் ஓர் மாகாண நீதி மன்றத்தை ஏற்படுத்தினார். இறசால் வெள்ளியின் பெறுமதியை 1 சிலின் 6 பென்சாக நாணயமாற்றை நிலையாக மாற்றி வைத்தனர்.

கண்டியில் நடக்கும் வியாச்சியங்களை யிட்டுத் தேசாதிபதி கண்ணுங்கருத்துமாயிருந்தார். கண்டியரசன் பிரான்சருடன் சேர்ந்து கொண்டு ஆங்கிலேயரைத் தாக்க எத்தனிக்கின்றான் என்ற வதந்தி கரை நாடுகளிற்

பரவலாயிற்று. பிரான்சிய படையொன்றும் திரிகோண மலையில் வந்திறங்குவதை அரசன் எதிர்பார்த்துக் கொண்டிருந்தான். யோன் டி ஓயிலி ஒற்றர்களை அனுப்பி கண்டி நிலைபரங்களை நன்கு அறிந்திருந்தனன் இவன் கண்டிப் பிரதானிகளுடன் கடிதப் போக்கு வரத்து நடாத்தி வந்தனன். இவனுக்குச் சிங்கள மொழியில் மிகுந்த தேர்ச்சியிருந்தது. எழுதவாசிக்கவும் அறிந்திருந்தான். ஒற்றரும், தூதரும், கிராம மக்களும், தலையாரிகளும், கண்டியரும், குருமாரும், சோனாகரும், என்றின்னோர் அன்னோர், கண்டியரசின் கடைசிக் கந்தாயத்தையிட்டு வந்து சொன்ன சங்கதிகளெல்லாம் ஓயிலி என்பான் எழுதிய தினசரிக் குறிப்பேட்டிற் பரக்கக்காணலாம்.

ஏகேலபலை:

அரசனால் பிலாமைத்தலாவையின் சிரம் கொய்யப் பட்டபின்னர் ஏகேலபலை முதலாம் மந்திரியாகவும் முள்ளிக்கொடை இரண்டாம் மந்திரியாகவும் நியமிக்கப் பட்டனர். ஏகேலபலை 1773ல் பிறந்தவன். ஏகேலபலை விசயசுந்தர விக்கிரமசிங்க சந்திரசேகர செனிவரத்தின ஜயச்திலக எக்கநாயக அமரக்கோன் என்பதே இவனின் முழுப்பெயர். கந்த உடாப்பஸ் இறட்டையில் கிர்த்திவாய்ந்த குடும்பத்தைச் சார்ந்தவன். மக்களின் பக்கபலமுள்ளவன். நெடுநாட்தொட்டு ஏகேலபலையின் மட்டில் அரசன் சமுசயபுடையவனு யிருந்துவந்தான். பிலாமையின் சதியாலோசனையில் ஏகேலபலையுஞ் சேர்ந்திருப்பானென்ற எண்ணமுங் கொண்டான். எனினும் குடிகள் ஏகேலபலைக்குச்சார்பாய் நின்றமையால் அரசன் தன் குரோதத்தை உள்ளடக்கிக்கொண்டான்.

ஏகேலபலையின் வாழ்க்கைவரலாறு வெறும் மர்மமாகவே இருக்கிறது. இவனைத் தூற்றுவாரு முண்டு; போற்றுவாரு முண்டு. நயவஞ்சகன், படு போக்கிலி, சூதும் வாதும் நிறைந்தவன், என்பார் ஒருசாரார். சகிக்கமுடியாத அரசனின்

ஆதிக்கத்தை அடக்கி ஒடுக்க முனைந்துவின்ற பெரு வீரன் என்பர் வேறுசிலர். எனினும் ஏகேலபலை மகா நிலமை ஒரு சதிகாரன் என்ற வார்த்தையே அன்றும் இன்றும் இலங்கை மக்கள் வாயிலிருந்துவரும் முதற் சொல்லாம்.

கண்டியரசில் சதியும் சூழ்ச்சியும் பிலவ அரசன் எடுத்ததெற்கெல்லாம் “கொலை” யென்று தீர்ப்பளிக்க மக்களின் வாழ்க்கை திண்டாடியது. பக்கக்கிட்டிக்கு இழுக்கும் இரு எருதுகள்போலானார், அரசனும் மகா நிலமை ஏகேலபலையும். சின்னஞ் சிறியதோர் சம்பவம் இருவருக்கு மிடையிலுள்ள பிணக்கினை வளரச்செய்ய உதவியது. அரசனுக்கோ முதலாந் தாரத்தினால் புத்திர பாக்கியம் கிடைக்கவில்லை. இதுகாரணமாகக்கொண்டு மேலுமொருமுறைக்கு இருமுறையாக வதுவை செய்தனன். இவ்வித கல்யாண வைபவங்களில் திசாபதியாயினோரும், பிரதானிகளும், நிலைமைகளும் விலையேறப்பெற்ற பொருள்களைப் பரிசாகவழங்குவது வழக்கம். வழக்கப்பிரகாரம் ஏகேலபலையும் விலைமிக்க பொருள்களைக் கொணர்ந்து அரசன் பாதத்திலவைத்துப்பணிய அரசன் அவனையும் அவன் கொணர்ந்த பொருள்களையும் இகழ்ந்து தள்ளி அவமானப்படுத்தினன். அன்றுதொட்டு வெகு வைராக்கியம் இருவர்மனதிலும் வளரலாயிற்று. ஒருவருக்கொருவர் வினையம் தேடினர்.

ஏகேலபலை தன் அதிகாரத்தின் கீழிருந்த குடிமக்களை தன் பாரிசமாக்கிக்கொண்டு அரசனுக்கு விரோதஞ் செய்யத் தலைப்பட்டான். திரட்டிய அரசிறையை அரசனுக்கு அனுப்பாதுவிட்டான். ஏகேலபலையின் பல செயல்கள் அரசனுக்கு வெகு கோபத்தைக்கிளப்பிவிட அரசசபைக்கு உடனே வருமாறு கட்டளை பிறப்பித்து விட்டனன் அரசன். மந்திரி முதலாயினோர் அரசசபைக்குப் போகும்போது பல்லக்கு ஆலவட்டம் இவை சகிதமாகப் போதலே வழக்கம். ஏகேலபலைக்கு

இவை விலக்கப்பட்டது. ஆளணி ஒன்றுயின்றிச் சென்ற ஏகேலபீலயின் தலை அன்றுதப்பியது பெரும் புண்ணியமே. மீண்டு சென்ற ஏகேலபீல மறுபடியும் தன் விரோத மனப்பான்மையில் ஈடுபட்டு ஆங்கிலேயருடன் கடிதப்போக்குவரத்து வைத்துச் சதிசெய்து கொண்டிருந்தனன். மறுபடியும் அரசசபைக்கு வருமாறு கட்டளை பிறந்தது. இம்முறை தலைதப்பாது கொய்யப்படுமென்றுணர்ந்த ஏகேலபீல அரசகட்டளையைப் பொருட்படுத்தாது இருந்தனன். அதகண்ட அரசன் மந்திரி உத்தியோகத்தையும் பறித்து குடும்பத்தினரையும் சிறைப்படுத்தி ஏகேலபீலயின் சொத்துச் சதந்திரங்களையும் எடுத்துக்கொண்டனன். முள்ளிக் கொடை முதல் மந்திரியானான். ஏகேலபீல பறந்தோடி ஆங்கிலேயரிடம் சரண்புகுந்தனன்.

இங்கு கண்டியில் ஏகேலபீலயின் குடும்பம் பரிநாசமாக்கப்பட்டது வெகு பரிதாபமானதே. பழியும் பாவமும் எங்கோன்றுக்க ஒன்றுமறியாப் பாலகரும் மனைவியும் மன்னுயிர்க்கொவ்வாப்படுபாதக முறையில் வதைத்துக் கொல்லப்பட்டமை வெகு கேவலம், கண்ணாற் பார்க்கவும் காதாற் கேட்கவுஞ் சகிக்கமுடியாத சம்பவமாகும். பாலுண்டு கொண்டிருந்த பச்சைக் குழந்தைகூட உரலிலிட்டு அதன்தாயாற் துவைக்கப்பட்டதென்றால் இதுபோலும் கொடூரம் எங்கேனும் நிகழ்ந்திருக்கமாட்டாது. இக் கொடூரசம்பவம் நிகழ்ந்து கொண்டிருக்கும்போது, இப்பரிதாபத்தைத் தாங்கிக் கொள்ளமுடியாது சோகித்து வீழ்ந்த பிலகப்பனை என்னும் திசாதிபதி உடனுக்குடனாகத் தன் பதவியினின்றும் நீக்கப்பட்டான். ஏகேலபீலக்கு உதவியாயிருந்தோரா கொலைசெய்யப்பட்டனர். மனைவிமார் ஏகேலபீல மனைவியுடன் போகாம்பரவாவியில் ஆழ்த்திக் கொல்லப்பட்டனர்.

இவை விபரமெல்லாம் கேள்வியுற்ற ஏகேலபீல புழுப்போற் துடித்து ஆத்திரமும் கிலேசமு முடைய

யை பிறவுன்றிக் தேசாதிபதியை அப்போது கற்கிசையிலிருந்த இராசமாளிகையிற் சந்தித்துத் தன்வார்த்தமானமெல்லாங்கூறித் தஞ்சமளிக்குமாறு கெஞ்சிக் கேட்க தேசாதிபதியும் மனங்கசிந்துருகி ஆறுதல்வார்த்தைகள் பலகூறி கண்டிக்கெதிராகப் படையெடுக்கவேண்டிய சந்தர்ப்பத்தை நோக்கிக்கொண்டிருந்தனர்.

அரசனின் கொடுஞ்செயல்களைக் கண்ட கண்டிப் பிரதானிகளும் மக்களும் ஏகேலபலைபோற் கொழும்பிற்கு ஓடி ஆங்கிலேயரை அண்டிக்கொண்டனர். வேறும் பலர் படையெடுக்குமாறு கடிதம் போக்கினர். அரசனுக்கும் ஆங்கிலேயருக்கும் இடையில் சச்சரவு ஒன்றுமில்லாமையினால் படையெடுப்புக்குரிய காரணம் ஏற்படும் வரை ஆங்கிலேயர் காத்திருந்தனர். வெறிபிடித்த அரசனின் செயல்கள் பல ஆங்கிலேயரைப் படையெடுக்கத் தூண்டியது. ஆங்கிலேயர் ஆளுகைக்குட்பட்ட சுதேச வணிகர் பதின்மர் கண்டி நாட்டுக்குச் சென்ற போது அரசன் அவர்களை வேவுகாரரெனச் சந்தேகித்து அவர்களின் மூக்கை அரிந்தும், நாக்கை வெட்டியும், காதையுந் கரத்தையுந் கிள்ளி வந்த வழியே அனுப்பி விட்டான். எழுவர் வழியிலிறந்தனர். மூவர் கொழும்பு சென்று தங்களுக்கு ஏற்பட்ட சித்திரவதையை எடுத்தியம்பினர். இது சம்பவம் நடந்த சில நாட்களில் சீதாவாக்கையின் அண்மையில் வாழ்ந்த ஆங்கிலேய குடிமக்களின் இல்லங்களை நெருப்புக்கிரையாக்கி அவர்களின் பொருள்களை யெல்லாம் அரசனின் சேனை சூறையாடியது.

இவை யெல்லாவற்றையுந் கேள்விபுற்ற பிறவுன்றிக் தேசாதிபதி இனியும் பொறுத்திருப்பது முறையற்றதெனத் தீர்மானிக்க 1814-ம் ஆண்டு மார்ச்சு மாதம் ஆங்கிலேய படையணிகள், காட்டிக் கொடுத்த ஏகேலபலை முதலாம் கண்டிய பிரதானிகள் வழிகாட்ட கண்டி நோக்கிப் புறப்படலாயின. கண்டி நோக்கிப் புறப்பட்ட சேனை அங்குவலையில் தைமாதம்

வரையுந் தங்கியிருந்தது. சென்னையிலிருந்து படைத் துணை வந்து சேராமை கண்டு அது சீதாவாக்கைக்குச் செல்லலாயிற்று. பின்னர் உறுவான்வீலையை யடைந்து அங்கு தேசாதிபதி தைமாதம் 10-ம் திகதி கைச்சாத்திட்ட யுத்த ஏற்பாடுகளைப் பிரகடனஞ் செய்தனர். இப் பிரகடனம் சிங்கள மொழியில் எழுதப்பட்டு கண்டி நாடெங்கும் தைமாதம் 13-ம் திகதி பரப்பப்படலாயிற்று.

யுத்தமென்ற வார்த்தையைக் கேட்ட மாத்திரத்திலேயே மக்கள் கலவரமடைந்து தங்கள் தங்கள் பதிகளைத் துறந்து அங்குமிங்கும் பறந்தோடலாயினர். சிலர் ஆங்கிலேயர் பக்கமாயினர். முள்ளிக்கொடையும் மற்றும் பிரதானிகளும் ஆங்கிலேயரின் பக்கபலமாக நின்று உண்டி உணவு கொடுத்துப் பலவசதிகள் அளித்து வந்தனர். வெளிப்படையாய் நின்று சண்டை செய்ய முன்வந்திலர். ஆங்கிலேயர் படை பலதிசைகளாலுஞ் சென்று கண்டி நகரை அண்டியது. அரசன் தன்னிரு மனைவிமாருடனும் வேறும் வீரர் சிலருடனும் காடுகரம்பை வழியாகச் சென்று மலைமூச்சிகளிலொளித்துத் தப்பிக் கொள்ள வழிதேடினான் எனினும் ஏகேபலை அரசன் பின்னாற் சென்று அவனையும் அவனிருமனைவியாரையும் பிடித்து பின்கட்டு மாறாய்க் கட்டி பலவித அவமானங்களைச் செய்து ஆங்கிலேய தளபதியின் கையில் 1815 மாகி மாதம் 15-ம் திகதியில் ஒப்படைத்தனன். யோன் டி ஓயிலி அரசனையும் அவன் குடும்பத்தினரையும் கொழும்புக்குக் கட்டுக்காவலில் அனுப்பிவிட்டனன். 1816-ம் ஆண்டு தைமாதம் 24-ம் திகதி சிறிவிக்கிரமராசசிங்கனும் அவன் மனைவிமாரும் இனசனத்தாரும் கோண்வாலிசு என்ற கப்பல் மூலம் சென்னைக்கு அனுப்பப்பட்டு அங்கிருந்து வேலூருக்கு அனுப்ப அங்கிருந்தே அரசன் தனது 52 வயதில் 1832-ம் ஆண்டு தைமாதம் 30-ந் திகதி இறந்தனன். புத்திரன் ஒருவன் இவனுக்குப் பிறந்திருந்தனன்.

எடுத்துக் கொண்ட அலுவலைத் தொடுத்து முடித்து விட்டனர் ஆங்கிலேயர். கண்டிநாடும் அடிமைப் பட்டது. நல்லரசியல் நடாத்த வேண்டிய ஏற்பாடுகள் எடுக்கப் பட்டன. இவ்வேற்பாடுகள் ஏகேலபீலக்குப் பெரும் எரிச்சலைக் கிளப்பின. தனக்கே முடிசூட்டப்படும் என்று கனவு கண்ட ஏகேலபீல, திட்டங்கள் வேறுபட நடைபெறுவதைப் பார்க்கச் சகிக்காது, எதுவித உத்தியோகத்தையும் வகிக்க ஒருப்பட்டானல்லன். ஆங்கிலேயரின் பாத்தியதை ஒன்றே தனக்குப் போதுமான தென ஆற்றியிருந்தான். முள்ளிக்கொடை தனக்கு முதலதிகாரி உத்தியோகம் கிடைத்தாலே போதுமெனவே அவ்வாறே அவன் நியோகிக்கப் பட்டான். நாடு கடத்தப்பட்ட அரசன் தனது கடைசி வார்த்தையாக “ஏகேலபீல முள்ளிக்கொடை இருவரிலும் வெகு கவனமாக நடந்து கொள்ளுங்கள். என்னை இருவரும் ஏமாற்றித் தொலைத்து விட்டார்கள்; உங்களையும் ஏமாற்றுவார்கள்” என்று ஆங்கிலேயருக்குக் கூறியதாக அறிகிறோம்.

யோன் டி ஓயிலி சமாதான உடன்படிக்கையினை எழுதி அதனைப் பிரகடனப் படுத்துதற்கான ஏற்பாடுகளைச் செய்தான். 1815-ம் ஆண்டு பங்குனி மாதம் 2-ம் திகதி வாசிக்கப்பட்டுப் பிரகடனஞ் செய்யப்படலாயிற்று. சமாதான உடன்படிக்கையின் சாராம்சங்க ளாவன.

1. சிறிவிக்கிரம ராச சிங்கனுக்கு அரசரிமையிற் பாத்தியதை யில்லை.
2. அரசனின் சந்ததியாருக்கு கண்டியரசிலிருந்த உரிமைகளைப் பறித்து ஆட்சி முறையை ஆங்கிலேயர் வசமாக்கியது.
3. அரசனின் ஆண்வழி உரித்தாளர் யாவரும் நாடு கடத்தப் படல் வேண்டும்.
4. கண்டியரசு பிரித்தானிய சக்கராதிபத்திய ஆதிக்கத்தின் கீழ், அதனால் நியமிக்கப்பட்டதேசாதிபதிகளாலாள்ப்பட, சுதேச அதிகாரிகள், திசாபதிகள், முகத்தலைமார், கோற்றை

மார், விதானைமார் போன்ற பிரதானிகளும் தலைமைக் காரரும் தங்கள் தங்கள் மேலதிகாரிகளுக்கு அடங்கி, தங்களுக்குரிய சகல சலுகைகள் உரிமைகளைக் கைக் கொண்டு நாட்டினை ஆள உதவியளித்தல். மக்களுக்கும் அவர் அவர் நில உரிமை, ஆளுரிமை மக்கள் வழமைப் பிரகாரம் அளிக்கப்பட்டன.

5. புத்த சமயம் ஆக்கிரமிக்கப்படலாகாது. புத்த குருமார் தேவாலயங்கள் பாதுகாக்கப்படல் வேண்டும்.
6. சித்திரவதைகளும் அங்கபங்கங்களும் நீக்கப்படல்.
7. தேசாதிபதி ஒருவரே கொலைக்குத் தீர்க்கலாம். கொலைக் குற்றங்கள் அரசாங்க அதிகாரம் பெற்றோர் முன்னிலையில் விளங்கப்படல் வேண்டும்.
8. மற்றும் சிவில் வழக்குகள், குற்ற வழக்குகள் யாவும் நடைமுறைப் பிரகாரம் சாதாரண அதிகாரிகளால் விளங்கப்படல். அரசாங்கம் வேண்டிய நேரங்களில் இடையிடுதற்கான உரிமை யிருத்தல்.
9. சாதேசிகளல்லாத சிவில் அல்லது இராணுவ மக்கள் ஆங்கிலேயர் சட்டப்படி விளங்கப்படல்.
10. முன்னர் செய்த உடன்படிக்கைகள் யாவும் இதனால் அழிக்கப்பட்டன.
11. இறைவரிகளும், நிலுவைகளும் ஆங்கிலேய அரசுக்கே கையளிக்கப்படல்.
12. தேசாதிபதி வர்த்தக வசதிகளை ஏற்படுத்தல்.

இவ்வகை அம்சங்கள் கொண்ட உடன்படிக்கை மக்கள் முன்னிலையில் ஆங்கிலத்திலும் சிங்களத்திலும் வாசிக்கப்பட்டு அங்கீகாரம் பெறப்படலாயிற்று.

கண்டி நாடு ஆங்கிலேயருக்கு ஆதீனமாயிற்று. அரசியற் கருமங்கள் ஓர் சங்கத்தால் நடாத்தப்பட்டு வந்தன. முள்ளிக்கொடை முதலதிகாரமாயினான். சத்த கோறனையின் திசாதிபதியும் அவனே. ஏகேலபுலையின் மைத்துனனான கபிற்றிப்புல ஊவாவுக்குத் திசாதிபதி யாக நியமிக்கப்பட்டான்.

VIII

கண்டிநாட்டில் கபிற்றிப்பலை- கலகமும், குழப்பமும்—1818.

ஏகேலபலையின் துணையினால் கண்டிநாட்டை வெற்றிகொண்ட ஆங்கிலேயர் அதனை இருவருடங்களுக்குச் சமாதானமாக ஆண்டுவந்தனர். அந்நாட்களில் வெள்ளாசி என்னுமிடத்திலுள்ள சோனகர், மட்டக்களப்புக்குச் சென்று உப்பு, துணிமணி இவற்றில் வியாபாரஞ்செய்து வந்தனர். வெள்ளாசி ஊவாநாடுகளில் இவர்கள் பெரும் வியாபாரிகளாகவும் நிலபுலம்படைத்தவர்களாகவும் செல்வாக்குவாய்ந்தவர்களாகவும் வாழ்ந்து வந்தார்கள். அன்றியும் பிரித்தானியர்பக்கமாகவே நின்று மேலும் சலுகைகள் பெறுவதற்கு உத்தம குடிபதிகளாகவும் வாழ்ந்து வந்தனர். எனினும் இவர்கள் சிங்கள திசாவையின் ஆதிக்கத்திலேயே அடங்கி வாழ்ந்தனர். சிங்கள அதிகாரிகள் இவர்களிடம்பண்டம் பொருள் பெறும்போதெல்லாம் தங்கள் இட்டப்படி விலைகொடுத்தும் விலைகொடாதும் பெற்று வந்தனர். இவ்வித அநீதங்களை முன்னிட்டு, சோனகர் தங்களுக்கோர் முகாந்திரம் தங்கள் சாதியினருள் நியமிக் கப்படவேண்டு மென்று பிரித்தானியரிடம் வேண்டி நின்றனர். தேசாதிபதியும் இவர்கள் கேள்விக்கிணங்கி அச்சிமுகமது என்பாளை முகாந்திரமாக நியோகித்தனர். இந்தநியமனம் சிங்களருக்குப் பெரும் வெறுப்பை ஏற்படுத்தியது. இங்ஙனம் சிங்களவர் வெறுப்புற்றிருக்கையில் 1817ம் ஆண்டு புரட்டாசிமாதம் 11ம் தேதி வதுணையிலிருந்த உவில்சன் மாகாண அதிபதி டி ஓயிலி என்பா னுக்கு

“மலையாளர் யொருவன் குருமார் எண்மருடன் ஊசாடியுள்ளான்; இவர்கள் கலகக்காரர்கள் போலும்; இவர்களைப் பிடிப்பதற்கு அச்சி முகமது நியமிக்கப் பட்டிருக்கிறான்” என்று அறிவித்தனன். கதிர்காமம்சென்ற அத்தவக் கூட்டத்தினர் அங்கிருந்து திரும்பி வெள்ளாசி, விந்தனைப்பகுதியில் இருநூறுக்கு மேற்பட்ட வேடுவர் அம்பும் வில்லும் தாங்கிப் புடைசூழ ஊசாடவே அச்சி முகமது வீரர்சிலருடன் வெள்ளாசி வனத்துட் புகுந்து தவதிகளைப் பிடிக்க எத்தனித்தபோது பூதேவ இறட்டேரூளையினர் பிடிபட்டு, கட்டி உதைப்பட்டு தேவலோகம் அனுப்பப்பட்டனன். இதனைக் கேள்வியுற்ற உவில்சன் வதூளையை நீங்கி நியுமன் என்னும் தளபதியோடும் வேறும் வீரர் சிலருடன் வெள்ளாசியை யடைந்தபோது அச்சி கொலை செய்யப்பட்டானென அறிந்து அப்பால் பொத்தலை என்னுங்கிராமத்தில் இராத்தங்கி வதூளைக்குத் திரும்பும் வழியில் பற்றைமறைவிற் பதுங்கியிருந்து எய்த வேடர் அம்புக்கிரையானான்.

கண்டியிலிருந்த ஆங்கிலேய அதிபதி இவை யெல்லாவற்றையுங் கேள்வியுற்றுக் கலக்கமுற்றவனாய் ஏகேலபிலையின் ஆலோசனையை உசாவி நின்றனன். ஏகேலபிலையும் தன் சமர்த்தையும் முக்கியத்துவத்தையுங் காட்ட நேரம் வாய்த்ததெனக் கருதி வெள்ளாசிக்குத் தன்மைத்துனனும் மாத்தளை திசாதிபதியுடைய கபிற்றிப்பிலையை திசாதிபதியாக நியமிக்குமாறு ஆலோசனைகூறவே அவ்வாறே அவனும் நியமிக்கப்பட்டான். கபிற்றிப்பிலை, மலைநாட்டில் சீரும் சிறப்புமாய் வாழ்ந்த நற்பெருங்குடியிற் பிறந்தவன். இவனின் சகோதரிமை ஏகேலபிலை முடித்திருந்தனன். முதலதி காரமாகிய முள்ளிக்கொடை இந்த நிமமனத்திற் கலந்தாலோ சிக்கப்பட்டவில்லை. முள்ளிக்கொடையின் நண்பனாகிய மில்லேவா, வெள்ளாசி திசாபதி உத்தியோகத்தினறும் நீக்கப்பட்டான். கலகத்தை அடக்குவதற்காக வெள்

ளாசி திசாபதியாக நியமிக்கப்பட்ட கபிற்றிப்பலை கலகக்காரருடன் சேர்ந்துகொண்டு வெள்ளாசி, விந்தனை, உலப்பனை, கொதம்பை, துன்பறை முதலாம் இடங்களில் கலகங்களைப் பரப்பிவிட்டனன்.

இதுசமயத்தில் துரைசாமி என்பான் எரிகிற கொள்ளியை ஏறத்தள்ளுவான்போல், தான் சிறி விக் கிரம ராசசின்கனின் மரபினிற் தோன்றியவனென்றும். கண்டியிராச்சியம் தனதே யென்றும் சொல்லி வெளிப்பட்டுநிற்க கபிற்றிப்பலை அவனுக்கு மந்திரியானான். இதுகண்ட தும்பறைத் திசாபதியாகிய மதுக்கலையும் துரைசாமியுடன் சேர்ந்து இரண்டாம் மந்திரியானான். மக்களை இவர்கள் தங்கள் வசமாக்கிக் கண்டிநாட்டையரசாளத் தலைப்பட்டனர். ஆங்கிலேயரும் சண்டைக்கு எழுந்தனர். இராணுவ ஆட்சி பிரகடனஞ் செய்யப்பட்டது. மறநெறி தொடங்கியது. சிங்களர் வீடுகள் தீக்கிரையாயின. ஆடுமாடுகள் நாசப்படுத்தப்பட்டன. பயிர் பச்சை பரிநாசமாயின. ஆயுதபாணிகளாகக் காணப்படுவோர் கண்டகண்ட இடங்களிற் கொலை செய்யப்பட்டனர். இவற்றைக் கண்டமக்கள் பொறுக்கவியலாது ஆங்கிலேயர் பாரிசமாயினர். பிரதானிகளும் தம்முள் பின்னபேதமடைந்தனர். மதுக்கலை யென்பான் கபிற்றிப்பலைக்கு கொள்ளி சொருகப்பார்த்தான். இது ஆங்கிலேயருக்குப் பெருவாய்ப்பினை யளித்தது. கபிற்றிப்பலை 1818ம் ஆண்டு ஐப்பசிமாதம் 28ந் தேதி சிறைப்படுத்தப்பட்டனன். மற்றையோரும் அதேகதிக்காளாயினர். யாவருஞ் சிரச்சேதம் செய்யப்பெற்றனர். உறுதுணையாய்நின்று கலகக்காரரை இரகசியமாகத் தட்டியெழுப்பியதாக ஏகேலைவ குற்றஞ் சாட்டப்பட்டு மோரிசுத்தீவுக்கு அனுப்பப்பட்டனன். அங்கு 1829ல் இறந்தனன்.

IX

கண்டியரசின் ஆட்சிமுறை

கண்டி நாட்டில் நிட்டுரம் நிறைந்த கொடுங்கோன் மையே நிலவியது. அரசன் யதேச்சாதிகாரியாக விளங்கினான். அவனிட்டதே சட்டமாகும். சண்டையும் சமாதானமும் அவனது இட்டம். அவன் நினைத்ததெல்லாம் சட்டமாக மாறும். தேச வழமைப் பிரகாரமும் அரசியற்சபை அங்கீகாரப்படியும் அரசன் ஆட்சி புரிதல் வேண்டுமென்ற நியதியிருந்து வந்தது. மந்திராலோசனை பெறுதல் வேண்டுமென்ற நியதியுமுண்டு. நாயக்கதேரோவைக் கலந்தாலோசித்தே புதிய சட்ட திட்டங்களைப் புகுத்தல் வேண்டுமென்ற நியதியுமிருந்து வந்தது.

அரசியல் மேலதிகாரிகளின் பொறுப்பில் நடைபெற்றது; அதிகாரி, திசாபதி, இலேகன் என்னும் கணக்கன், இறட்டமைகாத்தமா என்றின்றோர் பேரதிகாரிகளாவார். சமயமும் அரசியலுடன் கலந்திருந்தபடியால் நாயக்கதேரோவும் அரசியலிற் பங்கு பெறுவர். இராசமாளிகை உத்தியோகத்தராம் சால்வை விதானை நிலமை (அரசனின் உடுப்பு உத்தியோகத்தன்) கசநாயக்க நிலமை (யானையதிகாரி) இவர்களும் அரசியலதிகாரிகளாகவே கருதப்படுவர். இவர்களும் சிறுசிறு கிராமங்களுக்குப் பொறுப்பா யிருப்பர். இவர்கள் எவருக்கும் குறித்த வேதனையென கொடுக்கப் படுவதில்லை. அவர்கள் ஆட்சியில் வாழும் மக்கள் மகிழ்ந்து கொடுக்கும் உபகாரப் பொருள்களைப் பெற்று வாழ்க்கை நடத்துவர். இவ்வுபகாரப் பொருள்களின் ஒரு பகுதியை அரசனுக்கு வருடத்திறைப் பொருளாக அனுப்பிவைப்பர்.

கண்டியரசில் அரசனுக்கடுத்த படியில் நிற்பவர் அதிகாரியே. இவ்வதிகாரியை மகாநிலைமை அல்லது பிரதம மந்திரி என்பர். பொதுவாக இருவர் மகாநிலைமை உத்தியோகத்திலிருப்பர். * பள்ளக்கம்பகா அதிகாரி, உடகம்பகா அதிகாரி என இவர்கள் அழைக்கப்படுவர். சிறி விக்கிரமராசசின்கன் மூன்றும் அதிகாரி ஒருவனையும் நியமித்தனன். † சீயபற்று அதிகாரி என்ற பெயரால் அழைக்கப்பட்டனன். இவர்களுள் பள்ளக்கம்பகா அதிகாரியே தலையானவன். வடக்கும் சிழக்குமுள்ள கிராமங்களைப் பரிபாலிப்பவன். இவர்கள் மூவரின் அதிகாரம், உரிமைகள் கடமைகள் யாவும் ஒரே தன்மையன. இவர்கள் மந்திராலோசகராயும், பிரதம நீதிபதிகளாயும், படைத் தளபதிகளாயும் கடமை யாற்றுவர். ‡ கட்டுப்பிள்ளை, கசைகாரர் இருக்கவாலோ என்ற உத்தியோகத்தர்கள் மகாதிகாரிகளின் நேரடி மேற்பார்வையிலிருப்பர். நாட்டின் பொது வேலைகள், பாடிகாவல், தெருப்பாதைகள், கண்டிச்சிறைச்சாலை, பொதுமக்கள் பவனிகளின் மேற்பார்வை இவையெல்லாம் அதிகாரிகளின் பொறுப்பிலிருக்கும். அரசனின் ஆணைகள் இவர்கள் மூலமாகவே நடைமுறைக்கு வரும். மற்றும் பிரதானிகளையும், மூப்பு பிக்குகளையும், நியோகிப்பதில் அரசனுக்கு ஆலோசனைக் கூறும் பொறுப்பும் இவர்களுக்குரியதே. சுருக்கத்தில், இவர்களே அரசனின் ஆலோசகர்; அவன் சட்டங்களை நிறைவேற்றுவவர். இவர்களுக்கு மிகுந்த கௌரவங்கள் ளுண்டு. இவர்கள் பவனி போகும்போது, கசையடித்தல், பறையடித்தல், இவை நடைபெறும். தங்களுக்கு

* பள்ளக்கம்பகா—பள்ளக்கிராமம்

உடகம்பகா—மேட்டுக்கிராமம்

† சீயப்பற்று—நூறுபற்று

‡ கட்டுப்பிள்ளை—நூதன்

கசைகாரர்—சவுக்கடித்து ஒலி செய்பவர்

இருக்கவாலோ—சிறைக்காவலர்

சொந்தமான பெருங்கிராமங்களிலுள்ள முழு நிலத்திலு
யிருந்து வரும் ஊதியமே இவர்கள் வருவாய்; இன்னும்,
பாதை ஆயம், குடிவாரத்தால் வரும் பணம் அல்லது
பண்டம், நீதிபரிபாலனத்தால் வரும் ஊதியம் இவையும்
அவர்கள் வரும்படியாகும். அதிகாரி ஒவ்வொருவரும்
திசாதிபதியாகவுங் கடமையாற்றுவார்.

அதிகாரிகளுக்கு அடுத்தபடியில், திசாதிபதிகளும்,
இறட்டை மகாத்துமாக்களும் கடமை புரிவார். கண்டி
இராச்சியம் இருபத்தொரு பெரும் பிரிவுகளாகப்
பிரிக்கப்பட்டிருந்தது. இவற்றுள் பன்னிரு பிரிவுகள்
திசாவைப் பகுதிகளாகும். திசாபதியின் தலைமையில்
இப்பிரிவுகள் அரசு நடத்தும். நாலு கோற்றை, ஏழு
கோற்றை, ஊவா, மாத்தளை, சப்பிரகாழுவா, பூன்று
கோற்றை, வலப்பனை, உடப்பலாதை, நுவரகாளாவியா,
வெல்லாசை, விந்தனை, தம்பன்கடவை, இவையே
அப்பன்னிரு திசாவைப் பகுதிகளாகும். உடநுவரை,
யட்டிநுவரை, தும்பனை, ஆரசியப்பற்று, தும்பறை,
ஏவாகத்தை, கொத்தலை, உடவுளத்தகம், பாதவுளத்
கம், இவை இறட்டைகள் எனப்படும். இவற்றிற்சுப்
பொறுப்பாளி யானவர்களைத்தான் இறட்டைமகாத்துமா
என்பர். தமிழ்ப்பகுதி வன்னியனைப் போன்றவர்கள்.
திசாவைப் பகுதியில் திசாவைதான் தலைமையதிகாரி.
இவர்கள் ஒவ்வொருவருக்கும் தனிப்பட்ட கொடிகளும்,
மெய்காப்பாளருயிருப்பர். அதிகாரிகளின் தரத்துக்குக்
குறைந்த அளவில் நியாயந் தீர்க்கும் பொறுப்பும்,
சமாதானமும் ஒழுங்கும் நிறுவுகின்ற கடப்பாடும்,
வரிகள் சேகரித்தலும், அரசு கட்டளைகள் நிறைவேற்ற
லும், கீழ் உத்தியோகத்தரை நியமித்தலும் திசாதி
பதியின் கடமைகளாகும். திசாதிபதிக்குச் சொந்தமான
நிலம் புலம் உண்டு. இவற்றின் வருவாயும், உத்தியோக
நியமனங்களால் வரும் கட்டணப்பணமும், குற்றப்
பணமும், முறைப்பணமும் (காவல் கொடுப்பதால் வரும்

பணம்) * கட இராசகாரியம், அடுக்குப் பொருள்கள் இவை திசாதிபதியின் வரும்படியாகும். அதிகாரிகளுக்கும் திசாதிபதிகளுக்குமே ஆயுதந் தாங்கிய மெய்காப்பாளரும், பல்லக்குகளும், கொடிகளுமுண்டு.

கோருளைமார், அத்தக்கோறளைமார், விதாளைமார், இலேககர், உண்டியற்காரர், சிறு தலைமைக்காரர் இவர்களே சீழ் உத்தியோகத்தர்களாவர். முதலிமார், அல்லது முகத்தலையர், முகாந்திரம் ஆராச்சிமார் கண்காணிகள், இவர்கள் சேனைபடைக்குப் பொறுப்பானவர்கள். இவர்களுக்கு சில நிலங்கள் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கும்.

இன்னும் இவர்களைவிட வேறும் உத்தியோகத்தர்களும் கடமை புரிந்தனர். பலவித அலுவற்பகுதிகளுக்கு இவர்கள் காரியதரிசிகளாக அல்லது இலேககர்களாகக் கடமையாற்றுவர். படையினருக்குப் பொறுப்பாயிருப்பவரை மடுவலேககர் என்பர். மாட்டு வண்டிகளின் போக்குவரத்துக்கு “மதிகேலேகம்” எனப்படுவார் பொறுப்பாயிருப்பர். இன்னும் “மகாலேகம்” எனப்படுவோர் பிரதான காரியதரிசிகளாகக் கடமையாற்றுவர். அத்தப்பத்து எனப்படுவான் சேனை படையின் தளபதியாவான். காலாட்படைக்கு வெடிக்காரலேகம் என்பானும், பிரங்கிப் படைக்கு “கொடித்துவக்குநிலாமை” என்பானும் அரசனின்வரிப்பணக்கணக்குகளுக்கு “நாணயக்காரலேகம்” என்பானும் தானிய வரிக்கு “வீபத்தலேகம்” என்பானும் யானை பிடிபகுதிக்கு “கூருவலேகம்” என்பானும் அரசனின் மெய்க்காப்பாளருக்கு “வதன துவக்குக்காரலேகம்” என்பானும், வேதனாதிகள் கொடுத்தலுக்கு “பணிவிடைக்காரலேகம்” என்பானும் பொறுப்பாயிருந்து

* கடஇராசகாரியம்—கா. பரிசம்

அடுக்குப் பொருள்கள்—வடிவாக அடுக்கிக் கொண்டு போய்க் கொடுக்கும் பொருள்களை அடுக்கு என்பர்.

கடமை யாற்றுவார். திறைசேரிக்கு “உடகபாடநிலாமை” தலைவனாவான். சிற்பர்களுக்கு * “கொத்தல்வடலேகம்” என்பவன் முகாமையாவான். சட்டி பாளை வளைவோரை “மட்கலவடா” மேற்பார்வையிடுவன்.

நீதாசனமுறையைப் பரிபாலிப்பதற்கெனப் புறம் பான பகுதியினர் கண்டிநாட் டரசியலில் இடம்பெற வில்லை. நிறைவேற்றும் உத்தியோகத்திலிருக்கும் மேற்பதவியினரே நீதி விசாரித்துத் தீர்ப்பளிப்பார். மகாநீதிபதி அரசனேயாவான். அரசன் கடுங்குற்றங்களை நேரே விசாரித்தலும்கூடும்; அரசநீதிக்கு மனுப்பண்ணின வழக்குகளையும் அரசன் விசாரிப்பன். சட்டங்கள்யாவும் அரசனிடத்திலிருந்தே பிறக்கும். அரசனே நீதிக்குத் தலைமையும் ஆவான். பிரதானிகளுக்கிடையில் வரும் பீணக்குகள், தன்னவைக்களம், மாளிகை வேலையாளர் இவர்களுக்கிடையில் வரும் வழக்குகள், விகாரைப் பொறுப்பையிட்டு பிக்குகளுக்கிடையில் உண்டாகும் விவாதங்கள், இராசத்துரோகம், கலகம், சதியாலோசனை, உயிர்க்கொலை, சமயநிந்தனை, முதலாம் கடுங்குற்றங்களும் அரசனாலேயே விளங்கித் தீர்ப்பளிக்கப்படும். அரசநீதிக்கு மனுச்செய்யப்படும் வழக்குகள் பொதுவாகச் † சிவில் வழக்குகளாகும். பெறுமதியோ கால எல்லையோ இன்றி, பிரதானிகள் தீர்த்த சிவில் வழக்குகளை அரசனின் நேர்நீதிக்கு மனுப்பண்ணும் உரித்து மக்களுக்கு உண்டு. இம் மனுக்களை அரச சபையில் வந்து அரசனின் பாதங்களை விழுந்து வணங்கி முறையிடலாம்; அல்லது ‡ மகாகபாடத்திலோ, தாலத

* கொத்தல்வடலேகம்--கொத்துவேலை கொத்தல்வேலையானது. வேலையென்பதற்கு “வட” என்பர் சிங்களத்தில்.

† சிவில்—இது Civil என்ற ஆங்கிலச் சொல்லின் திரிபு. பொது மக்களுக்கிடையில் உடைமை சொத்துக்காரணமாக உண்டாவது. குற்ற வழக்குகளல்லாதவையே சிவில் வழக்குகள் எனப்படும்.

‡ மகாகபாடம்--அரசனின் களஞ்சியசாலை.

மாளிகையிலோ, வேறும் புனித தலங்களிலோ, அரசு மாளிகையின் பாங்கரினுள்ள பெரிய மரங்களிலோ அபயம்புகுந்து அரசுமாளிகையை நோக்கியவண்ணம் விழுந்து வணங்கி பெருங் கூச்சலாக முறையிடுதல் வேண்டும். இதனைக் கேட்டுநின்றார் உடனே அரசனுக்கு அறிவித்தல்வேண்டும். இவ்வித மனுக்களை அரசன் நேராக விசாரிப்பன்; சிலசமயங்களில் பிரதானிகள் கூடும் பெரிய கோட்டில் விசாரிக்கும்படி ஏவி அவர்களின் அறிக்கையைப் படித்து தீர்ப்புக்கூறுவன் அரசன். அரசன் மாத்திரமே மரணதண்டனை விதித்தல்கூடும்.

அரசனுக்கு அடுத்தபடியில் நீதிசெலுத்துஞ் சபையினை “மகாநடுவ” என்பர். அதிகாரிகள், திசாபதிகள், இலேககர், முகாந்திரம் இவர்கள் மகாநடுவ அங்கத்தவர்களாவர். “மகாநடுவ” வேண்டுந்தோறும் அரசு மாளிகையிற்கூடும். முதலாம் அதிகாரி தலைமை வகிக்க மற்றையோர் வரிசைப்பிரகாரம் வட்டமாக அமர்ந்திருப்பர். விளக்கம் முடிந்தபிற்பாடே கோட்டுக்குக் கிட்டவிருக்கும் கோவிலில் அதிகாரிகள் முன்னிலையில் சாட்சிகள் முதலானோர் சத்தியஞ் செய்துகொள்வர். நேர்முகமாகக் கேட்டறிந்து விளங்குவர். சாட்சிக்காரர் யாவரும் ஒரேநாளிலேயே விளங்கப்படுவர். வரமுடியாதவரின் வாய்ப்பொறுப்புகளைத் தூதர் எழுத்து மூலம் பெற்றுவருவர். சிவில் வழக்குகள், குற்றவழக்குகள் என்ற இருவகை வழக்குகளையும் விசாரித்தும் தீர்க்கும் பொறுப்பு “மகாநடுவ” என்ற கோட்டுக்குண்டு. அதிக சாட்சியங்களைக்கொண்டு அன்றேல் சத்தியஞ்செய்தல் என்னும் முறைகொண்டு தீர்ப்புகள் அளிக்கப்படும். சத்தியஞ்செய்தல் பலவிதப்படும். சூடுஎண்ணெய்க்குள் கைவைத்தல், சூட்டுக்கோலைக் கையாற்பிடித்தல் இவை அவற்றுட்சில. வழக்காளி, எதிரி இவர்களில் யாரின் கைகள் அதிகமாகப் பாதிக்கப்பட்டனவோ அவருக்கெதிராகவே தீர்ப்புமளிக்கப்படும். நிலவழக்குகளின்

தீர்ப்பு “சீட்டு” என்று சொல்லப்படும் பிரதிமூலம் தீர்ப்பின் முடிவு வெற்றிபெற்றோருக்கு எழுதிக்கொடுக்கப்படும். ஆனால் எந்த வழக்குக்கும் எழுத்தோ பதிவோ இருப்பதில்லை.

“மகாநடுவ” என்ற கோட்டில் அங்கத்துவம் வகிக்கும் ஒவ்வொரு அதிகாரி, திசாபதி முதலானோர் தம் தம் பகுதியில் தனப்பட நீதிசெலுத்தும் அதிகார முடையவர்கள். மரணதண்டனை தவிர்ந்த மற்றைய தண்டனைகள் விதிக்க அதிகாரிகளுக்குத் தத்துவ முண்டு. குற்றப்பணங்கள் அந்தந்த திசாபதிக்கே உரியன. நில வழக்குகளின் முடிவு “சீட்டு” மூலம் வெற்றிபெற்றோருக்கு அளிக்கப்படும். சீட்டுப் பெறுவதற்கு 5 முதல் 50 வரை * இறிதிப்பணம் கொடுத்தல் வேண்டும். திசாபதியும் சில வழக்குகளை முகத்தலையர், கோரூளை இவர்களின் பொறுப்பில் விடுதலு முண்டு. பெரும் குற்றவாளிகள் கண்டியிலுள்ள “மகா சிறைக்கு” அனுப்பப்படுவர். மற்றைய மறியற்காரர் அத்துக்கோறளை அல்லது கொடித்துவக்கு என்பவர் † மடுவங்களில் சிறை வைக்கப்படுவர்.

இலேககர், இறட்டைமகாத்துமாக்கள், மற்றும் பகுதித் தலைவர்கள் இவர்களும் சிறு சிறு வழக்குகளை விசாரிக்கலாம். ஆனால் “சீட்டு” அளிக்கும் உரித்து இவர்களுக்கில்லை. கீழுத்தியோகத்தர்கள் இன்னும் ஆகச் சிறிய வழக்குகளை விசாரிக்க உரித்துடையவர்கள். ஐந்து இறிதிகளுக்குமேல் குற்றம்போட இவர்களுக்கு உரிமை இல்லை.

இதுவரையுங் கூறிய நீதிமுறையன்றி வேறுயிரு சபைகள் நீதி செலுத்திவந்தன. இறட்டைசபா, கன்சபா என அவைபெயர் பெறும். கன்சபா என்பது கிராமக் கோடுபோன்றது. கிராமத்திலுள்ள அனுபவ

* இறிதி--அக்காலத்து வழங்கிய வெள்ளிக்காசு.

† மடுவம்--விசர்லித்த மண்டபம். காரியாலயம்.

மிக்க முதிர்ந்தோரார் கன்சபா கூட்டப்பட்டு அவர் களே அங்கம் வகிப்பர். அம்பலம் எனப்படும் மடத்தில் சபைகூடும்; அன்றேல் பெருமரங்களின் அடியிற்கூடும். எஸ்லைகள், கடன்கள், களவுகள், சண்டை சச்சரவுகள் போன்ற தகராறுகளைச் சமாதான முறையிற் தீர்த்து வைப்பர். ஒருவருக்கும் செலவில்லாமலே நீதி தீர்க்கப்படும். தண்டனை விதித்தல் இச்சபையின் நோக்க மின்று; இணக்கிச் சமாதானம் பிடித்தலே நோக்கமாகும். இச்சபையின் தீர்ப்பை எதிர்த்து இறட்டை சபாவுக்கு மனுப்பண்ணலாம். இறட்டைசபாவில் ஒவ்வொரு கிராமத்துப் பெரியோர் அங்கம்வகிப்பர். இவ்விருசபையின் தீர்ப்பை மக்கள் ஒத்துக்கொண்டு தீர்ப்பின்படி நடக்கலாம்; அன்றேல் ஒதுக்கித் தள்ளலாம். தீர்ப்பைக் கடைப்பிடித்தல் கட்டாயமன்று.

மனுப்பண்ணக்கூடிய முறையில் அமைக்கப்பட்ட இவ்வித நீதிவிசாரணைமுறை செவ்விதானதே. நீதியைத் திறம்படச் செலுத்த இக்கோடுகள் ஏதுவாக விருந்தன. ஆனால், பொது ஆட்சி அதிகாரிகள் நீதிபதிகளாகக்கடமையாற்றியமை நீதிமுறையைப்பங்கப்படுத்தியது. பல தூர்ப்பிரயோகங்கள் நீதிமுறையிற் கலந்து கொண்டன. வியாச்சியக்காரர் பிரதானிகள் முன் முறையிடும்போது உபகாரப் பொருள்களும் வெற்றிலைச் சுருளும் கொண்டு வந்து முறைப்பாடுபண்ணுதல் வேண்டும். உபகாரப் பொருள் வழங்குதல் ஆசார வழக்கமாகும்; வெற்றிலைச்சுருள் மூலம் வழக்குக் கட்டணம் அளிக்கப்படும். ஆனால் இவ்விரு வழக்கமும் காலவரையில் பந்தமாகவும், இலஞ்சமாகவும், பரிதானமாகவும் மாறிவிட்டன. அதிகமாகக் கொடுப்பவன்பக்கமாகவே பொதுவாகத் தீர்ப்பு அளிக்கப்படும். இன்னும் ஒரு பிரதானி தீர்த்துவைத்த வழக்கை அவர்பின்வந்த அடுத்த பிரதானியின்முன் மறுபடியும் வழக்கெடுக்கலாம். விதிக்கப்படும் குற்றங்கள் பிரதானிக்கே சொந்தமாகும். இவ்வித தட்சணைகள்மூலம் கிடைக்கும்

பணமே பிரதானிகளின் ஊதியமாகும். அரசு பிரதானிகளுக்கு வேதனமளிப்பதில்லை. அன்றியும் இவ்வகை வருவாயிலிருந்தே பிரதானிகள் தங்கள் காணிக்கைகளை அரசனுக்குச் செலுத்துவர். அதிகம் அதிகம் சன்மானமளிக்கும் பிரதானி அரசுநற் போற்றப்படுவான். ஆகவே நீதி விசாரித்தல் என்ற போர்வையில் தண்டனைப் பணத்தைக் கூட்டக் கூட்ட உபகாரப் பொருள்களும் ஏறி ஏறி பிரதானிகள் வீடுவந்துசேரும். சட்டப்புத்தகமும் சட்டாம்சங்களும் பிரதானிகளே; எழுத்தில் சட்டம் எதுவுமில்லை. வாய்ப்புகளுக்கு கிசையச் சட்டம் மாறும்; திரும்பும்.

இதுவே அரசநீதி. இவ்வகை நீதிமுறையே செலுத்தப்படுதல் வேண்டுமென்று 1815ல் ஆக்கிய உடன் படிக்கையில் எழுதப்பட்டுண்டு. ஆங்கிலேய அரசனின் இடத்தில் தேசாதிபதி ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டனர். இவ்வகை நீதிமுறையை ஆங்கிலேயர் எவ்வாறு திருத்தியமைத்து நல்நீதி செலுத்தி வந்தனர் என்பதை மறு அதிகாரத்தில் கற்போமாக.

X

இலங்கையில்

ஆங்கிலேய நீதாசனமுறையின் வளர்ச்சி.

நாம் படித்த மூன்றாம் அதிகாரத்தின் ஈற்றில் நீதி பரிபாலனம் ஆங்கிலேயர் ஆட்சியில் வளர்ந்த வரலாற்றைச் சிறுகப்படித்தோம். இவ்வதிகாரத்தில் அது காலக்கிரமத்தில் எவ்வாறு ஒரு உன்னதம் மிக்க தாபனமாக வளர்ந்துவந்ததை விரிவாக அறிவோமாக.

நீதிபரிபாலனத்திற்குத் தலைமையிடம் அல்ப்ரு டோப்பு (Hulft dorp) இது கொழும்புக்கோட்டையிலிருந்து ஒருமைல் தூரத்திலுள்ளது. இங்கேதான் இலங்கை நீதி பரிபாலனத்தின் தலைமை யூற்றுகிய உயர் நீதிமன்றம் (Supreme Court) இருக்கின்றது. கொழும்புப் பட்டினத்திற்குரிய மற்றும் கோடுகளுமிங்குண்டு. ஒல்லாந்த தளபதி அல்ப்ரு (Hulft) என்பானின் பெயரைத் தாங்கியுள்ளது.

கோடுகள் இங்கு வந்து சேர்ந்த வரலாற்றையும் நாமறிதல் வேண்டும். ஆங்கிலேயர் இங்கு கால்வைத்ததும் துறைமுகத்தை அண்டிய இடங்களிலேயே தங்கள் இருப்பிடங்களையும் நீதித்தலங்களையும் வைத்திருந்தனர். பட்டாளமும் கோட்டையிலேயே இருந்தது. தற்போது அர்ச். பீற்றர் தேவாலயம் எனப்படும் கட்டிடமே தேசாதிபதிகளின் வசிப்பிடமாகும். நோர்த் தேசாதிபதி ஆரம்பத்தில் இங்கு வசித்தனர். கட்டிடம் பழுதடைய அதனைவிட்டு நீக்கி அல்ப்ருடோப்புக்குச் சென்றனர். அல்ப்ருடோப்பில் நோர்த் தேசாதிபதி குடியிருப்பதற்கு முன் திசுதிர்பதிகள் இருந்து வந்தனர்.

இப்போது சென்றறுச்சபையிருக்கும் கட்டிடமே உயர் நீதி மன்றமாகவிருந்தது! அதற்கு முன்னிருக்கும் கோர்டன் பூந்தோட்டம் குற்றவாளிகளைத் தண்டிக்கும் வெளியாகவிருந்தது. இவ்வெளியிற்றான் படையினரும் அணிவகுத்துப் பவனி பழகுவர். இந்த வெளிப்பரப்பைப் பட்டாளத்தினர் தம் சொந்த நிலமென்றனர். சுப்பிரிங்கோடு தனதென்றது. அந்தக் காலத்தில் குற்றவாளி தண்டனைபெறும்போது நீதிபதி முதலாம் கோட்டு உத்தியோகத்தர் சமூகங்கொடுத்துத் தண்டனை நிறைவேற்றியதற்கு அத்தாட்சியாகக் கைச்சாத்திடுவர். தங்கள் நிலத்தில் சுப்பிரிங்கோடு தண்டனை நிறைவேற்றுவதைப் பட்டாளத்தினர் விரும்பவில்லை. 1804ம் ஆண்டு வாரி ஆறுமுகம் என்பான் அவ்விடத்தில் கசையடி பெற்றனன். இதனை யெதிர்த்து பட்டாளத்தினர் நீதி

யரசருக்குக் கடிதம் வரைந்தனர். இதன் காரணமாகப் பட்டாளத்தினருக்கும் தலைமை நீதியரசருக்கு மிடையிற்பெருந் கடிப்பு உண்டாகியது. இவ்விருசாராருக்கு மிடையில் நோர்த் தேசாதிபதி சிக்கித் தவித்தனர். இலங்கையின் முதற் தலைமை நீதியரசராகிய சேர் எட்மன்ட் கறிந்ரன் தமக்களிக்கப்பட்ட வல்லப தத்துவங்களைக்கொண்டு பட்டாளத்தினரின் உருட்டல் வெருட்டல்களுக்கு அசைந்து கொடுக்காது அப்போது தளபதியாயிருந்த வைமஸ் என்பாளை தமது கட்டளைக்கிணங்கி நடக்கச் சம்மதமென்று கோட்டில் கைச்சாத்திடுவித்தனர். இவ்வாறாக நீதிபரிபாலனம் என்பது தன்வயமானதென்றும் அதில் மற்றையோர் தலையிடுதல் சாலாக்கருமமென்றும் அற்றை நாள் தொட்டு இற்றை நாள்மட்டும் நிலை நாட்டப்பட்டிருக்கிறது.

இவ்வாறான தகராறுகளைத் தேசாதிபதி நீக்க விரும்பினவராய் தன்னிருப்பிடமாகிய அல்ப்ருடோப்பை சுப்பிறிங்கோட்டுக்கு அளித்து நோர்த் தேசாதிபதி சந் செபஸ்தியானை தனக்கு வசிப்பிடமாக்கிக் கொண்டனர். சுப்பிறிங்கோடு அல்ப்ருடோப்பைத் தனக்கு இருப்பிடமாகக்கொண்ட வரலாறு இதுவாகும்.

1799ம் ஆண்டு ஐப்பசி மாதம் 14ம் தேதி வெளியிட்ட பிரகடனப் பிரகாரம் நோர்த் தேசாதிபதி சுப்பிறிங்கோட்டை ஆரம்பித்து வைத்தனர். வேறும் சிவில் கோடுகளும், பிசுக்கால் கோடுகளும் பட்டணங்களிலும் பெருந் கிராமங்களிலும் திறக்கப் பட்டன. ஒருவருட எல்லக்குள் பழைய ஐந்து வருட வழக்குகள் யாவும் விசாரித்துத் தீர்ப்பளிக்கப்பட்டன.

சுப்பிறிங்கோடு வருடத்தில் நாலுமுறை கொழும்பிறகூடும். காலா காலங்களில் வெவ்வேறு பட்டினங்களிலும் கூடியது. உரோமன்—டச்சுச் சட்டமுறைப்படியே வழக்குகள் தீர்மானிக்கப் பட்டன. காலவரையில் தமிழ் மக்களின் தேசவழமையும் முசிலிம் மக்களின் முசிலிம் சட்ட முறையும் அதுசரிக்கப்பட்டன.

குற்ற வழக்குகளைப் பொதுவாகச் சுற்றிங்கோடு தீர்த்து வந்ததே யெனினும் சிறு சிறு குற்றங்களை விளங்கித் தீர்க்க நீதவான்கள் நியமிக்கப்பட்டனர். நீதவான் கோடுகளை அக்காலத்தில் பிசுக்கால் கோடுகள் என்பர். சிவில் வழக்குகளை முன்னிருந்த நிலை இருதுகளே தீர்த்துவைத்தன. இந்த நிலை இருதுகளின் வேலை திருப்தியாக இருக்கவில்லை. ஆகவே, கொழும்பு, புத்தளம், யாழ்ப்பாணம், மட்டக்களப்பு, மாத்துறை என்ற இடங்களில் மாகாணக் கோடுகள் நிலை இருதுகளுக்குப் பதிலாகத் தாபிக்கப்பட்டன.

சமாதான நீதவான்களும் ஆங்காங்கிருந்து சிறு வழக்குகளை விசாரித்துவந்தனர். இவ்வகை நீதிவிசாரணைகளை தேசாதிபதி மெயிற்லந்து நிறுத்தி நீதவான் கோடுகளுக்கு வேறுஞ்சில அதிகாரங்களைக் கொடுத்து சமாதான நீதவான்கள் கோட்டினை மூடிவிட்டனர். 1806ல் கொழும்பிலே சிவில் குற்றவழக்குகளை விசாரிப்பதற்கான நீதவான் கோடுதாபிக்கப்பட்டது. 1829க்குள் நீர்கொழும்பு, பாணந்துறை, கழுத்துறை, யாழ்ப்பாணம், பருத்தித்துறை, சாவகச்சேரி, பூநகரி, மல்லாகம், ஊர்காவற்றுறை, காலி, பலப்பிட்டி, மன்னார், கிருலாபற்று, மாத்துறை, மாகம்பற்று, வலிகமம், கற்பிட்டி, நெடுந்தீவு, முல்லத்தீவு ஆதியாமிடங்களில் நீதிவான் கோடுகள் தாபிக்கப்பட்டன.

1811ல் யூரிமார்முலம் கடுங் குற்ற வழக்குகள் விசாரிக்கும் முறை ஏற்படுத்தப்படலாகிற்று. யோன்ஸ்டன் என்பவரால் நீதி பரிபாலனமுறையில் பெரும் மாற்றங்கள் ஏற்பட்டன. 1811ல் இவரே தலைமை நீதியரசர் பதவியை வகித்தனர். இவர் இலங்கை முழுவதுஞ் சென்று பற்பல குறை நிறைகளை விசாரித்து நீதி பரிபாலனமுறையைத் திருத்தியமைப்பதற்கு இங்கிலாந்து சென்று அங்கு ஆலோசனைகள் செய்து மேலரசின் அனுமதியுடன் 1811ல் திரும்பி வந்தனர். ஆசியநாடுகளுள் யூரிமார் முலம் விளக்கம் இலங்கை

யிற்றான் முதன் முதலாக ஏற்படுத்தப்பட்டது. யோன்ஸ்ரன் 1818ல் இளைப்பாறி அரசுப் பேரவையில் அங்கம் வகித்தனர்.

கோல்புறுக் அரசியல் விசாரணைச்சபை வந்த போது நீதிமுறையை விசாரிக்கவந்த கமறான் என்பார் யாவருக்கும் பொதுவான நீதி பரிபாலன முறையைச் சிபாரிசுசெய்ய அது 1832ல் நடைமுறைக்கு வரலாயிற்று. 1832 வரையும் ஆங்கிலேயருக்கு ஒரு நீதியும், பட்டாளத்தினருக்கு வேறு நீதியும், கண்டியர்க்கு இன்றோர் நீதியும் வழங்கப்படலாயிற்று. வித்தியாசம் வித்தியாசமான நீதிமுறைகள் இயற்கை முறையில் வளர்ந்து வந்தனவே யன்றித் திட்டப்படுத்தி ஏற்படுத்தப்பட்டன வல்ல. கண்டி உடன்படிக்கையின்படி கண்டியர்கள், தங்கள் வழக்கப்படி நீதிமுறை செலுத்தப்பட வேண்டுமென்று உடன்படிக்கையில் எழுதிக் கொண்டனர். அம்முறையைக் காலக்கிரமத்தில் நீக்கவே காலம் பார்த்திருந்தனர் ஆங்கிலேயர். அரசியற் திருத்தத்துடன் ஒழுங்கான நீதிமுறையும் ஏற்படுத்தப்படலாயிற்று. மேலும் சுதேசிகளும் நீதிபதி உத்தியோகத்தில் அமர்த்தப்பட்டனர். அரசியற் பரிபாலனத்தினின்றும் நீதிபரிபாலனம் நீக்கப்பட்டு அது தனித்தியங்கலாயிற்று.

இப்போது இலங்கையிலிருக்கும் கோடுகள்:

1. சுப்பிறிங் கோடு: 1. இக்கோட்டில் பிரதம நீதியரசர் ஒருவரும் கனிட்ட நீதியரசர்கள் எண்மரும் கடமையாற்றுகிறார்கள். இவர்களுக்கு உதவியாக அசைசக் கோட்டு ஆணையாளர்க் சிலரைத் தேசாதிபதி வேண்டிய நேரங்களில் நியமிப்பர்.

சுப்பிறிங் கோட்டு நீதியரசர் மூவரைக் கொண்டதே “குற்ற வழக்கு அப்பல் கோடாகும்”.

2. மாவட்டக்கோடுகள் (District Courts) 25: இலங்கைமுழுவதிலும் 25 மாவட்டக் கோடுகளுண்டு. 35 நீதவான்மார் கடமை யாற்றுகின்றார்கள்.

3. நீதவான் கோடுகள் (Magistrate Courts) 30: கடமை யாற்றும் நீதவான்கள் தொகை 28.
4. மாநகர சங்கக்கோடுகள் (Municipal Courts) 1: இவ்வகைக்கோடு ஒன்று கொழும்பில் மாத்திரமுண்டு.
5. விண்ணப்பக் கோடு (Court of Requests) 30:
6. கிராமக் கோடு (Rural Courts) 48: கிராமந்தோறும் இவ்வகைக் கோடுகளுண்டு. கிராமக் கோட்டு நீதவான்மாரின் தொகை 57. ஆனால் இவர்கள் 274 இடங்களிற் கடமையாற்றுவர்.
7. பாலியர் கோடு (Juvenile) 1: கொழும்பில் மாத்திரமுண்டு

XI

காணி உரிமையும் ஆட்சியும்

இலங்கையில் அன்று தொட்டு மானிய முறையான அரசியலே நடந்து வந்தது. நிலத்திற்குச் சொந்தக்காரன் அரசனே. அரச சேவை யாவார்க்கும் பொதுவானது. செல்வராயினுஞ் சரி வறியராயினுஞ் சரி அரசனுக்குக் கடமை புரிய வேண்டியவர்களே. அரசனுக்குரிய சேவைகளைச் செய்தால் அரசன் அன்னவார்க்கு உழுதுண்டு வாழப் பள்ள நிலமும், கனி தருமரச் சோலை நிலமும், குடியிருக்க ஓர் வளவும் கொடுத்து உதவுவன். சேவையின் காரணமாகக் கொடுத்த இந்நிலங்களைப் பண்படுத்தியே மக்கள் வாழ்க்கை நடத்துதல் வேண்டும். அரசனுக்குச் சேவை செய்யவில்லையோ நிலமும் அரசனைச் சேரும். இவ்வகை உரிமையில் வந்த நிலத்தைப் “பரவணி” என்பர்.

மக்களும் வரவரப் பெருகுவர இவ்வகை நிலஉரிமை முறையில் பலசிக்கல்கள் ஏற்படலாயின. நன்கொடை,

கைம்மாறு, விற்பனை என்ற முறையில் கிலப்பங்கீடு உண்டானதெனினும் இம்முறை வெவ்வேறு காரணங்களால் உரிமையல்லாத மக்களுக்கும் சொந்தமாயிற்று. சிலர் தமக்குரிய நிலத்தை விற்கனர். வேறு சிலர் ஒற்றிக்குக் கொடுத்தனர்; சிலர் அரச சேவை எதுவுமின்றியே நிலத்தை அனுபவித்து வந்தனர். இவ்வகை நிகழ்ச்சிக் ளெல்லாம் கரையோர மாகாணங்களில் அளவுக்கு மிஞ்சி நிகழ்ந்தன. ஏனெனில் இங்கு அரசியலும் வெவ்வேறு சாதியினர் கையில் காலத்துக்காலம் சிக்கிக் கொண்டதாலென்க. போர்த்துகீசரும் ஒல்லாந்தரும் நாட்டின் வழமையறியாது மக்களிடத்தில் சேவை வாங்கினரில்லை. சேவை செய்யாத மக்களிடமிருந்து நிலத்தை மீண்டும் பெற்றாரில்லை. ஆகவே நில உரிமை சந்ததி சந்ததியாக கைம்மாறிக் கொண்டுவர நிலம் மக்களுக்கு ஆட்சி உரித்தால் சொந்தமாயிற்று. சிங்கள அரசர் காலத்தில், ஏதாவது நிலத்தை ஒரு சந்ததியினர் மூன்று தலைமுறையாக ஆட்சி பண்ணினால் அது அவர்களுக்குச் சொந்தமாகும். இக்கால எல்லையை 30 வருடமாக மாற்றிவிட்டனர் ஒல்லாந்தர். அஃதாவது நிலத்தின் ஆட்சி உரித்துப் பெற அதனைத் தொடர்ந்து 30 வருடம் ஆட்சி பண்ணுதல் வேண்டுமென்பதே. ஆங்கிலேயர் இதனை பத்து வருடமாக்கி விட்டனர். நில ஆட்சியுரிமைக்கான அரசசேவையை வரிப்பணத்தில் செலுத்தி வந்தனர்.

சிங்கள அரசர் காலத்திருந்த காணி ஆட்சி உரிமை

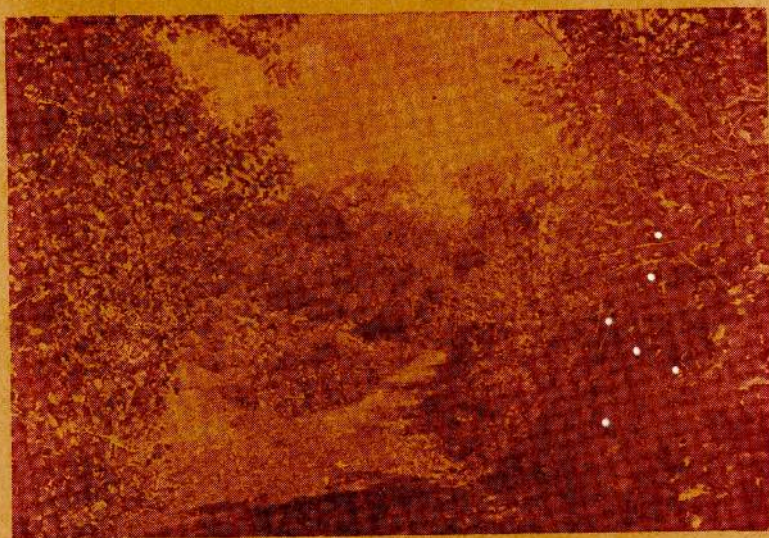
சிங்கள அரசர் காலத்திருந்த காணி ஆட்சி உரிமையை நன்கு அறிந்தாற்றான் அதன் விருத்தியை நாம் பெரிதும் அறிதல் கூடும். சிங்களவருடைய காணியாட்சி உரிமை இருவகையானது.

- i. சேவை ஆட்சி உரிமை
- ii. சேவையற்ற ஆட்சி உரிமை

டேவியின் படை செல்லமுடியாது தவித்த ஆற்றோரம்

Digitized by Noolaham Foundation
டேவியின் படை தூக்குண்ட பாங்கர்

இவ்விருவகை ஆட்சி உரிமையும் நெற்காணிக்கு ஒரு மாதிரியும் காய்கனித் தோட்டத்திற்கு இன்னோர் மாதிரியுமிருந்தது. இவ்வகை ஏற்பாட்டில் இலங்கையின் முழுநிலமும் மூன்று பிரிவினாள் அடங்கின.

1. அரசுக்கே சொந்தமான நிலம்
2. சேவையற்ற காணி ஆட்சி உரிமை
3. சேவைக்காணி ஆட்சியுரிமை

1. அரசுக்கே சொந்தமான நிலம்

அரசுக்கே சொந்தமான நிலத்தை இக்காலத்தில் முடிக்குரிய நிலம் என்பர். இவ்வகை நிலத்தை அரசே பயிர் செய்யும். அரசுக்குப் பதிலாக மக்கள் குத்தகை எடுத்தும் பயிர் செய்வர். செய்கை பண்ணும் எவருக்கும் இவ்வகை நிலத்தில் பங்கு பாத்தியதை கிடையாது. செய்கை பண்ணுவர் கூலி பெறுவர்; பொதுவாக எடுக்கும் பிரயோசனத்தில் சரிபாதி பெறுவர். அரசுக்குச் சொந்தமான நிலங்கள் ஆறுவகைப் பட்டவை.

- i. முத்தெட்டு நிலம்: அரசனின் சொந்த நிலம். அரசன் திசாபதி இவர்களே ஆண்டு அனுபவிப்பர். இவ்வகை நிலத்துப் பிரயோசனம் அரசு மானிகைக்கே உரியது. இதனையும் மக்களே செய்கை பண்ணுவர். செய்கைக் காரருக்குப் பிரயோசனத்தில் அரைவாசி சேரும்.
- ii. இறத்திரந்த நிலம்: இது அரசுக்குரிய நிலம். இதன் வரும்படி அரசுகைக்குச் சேரும். இதனையும் மக்கள் குத்தகை எடுத்துச் செய்வர். குத்தகைக்காரருக்கு அரைப்பங்கு பிரயோசனம் சேரும்.
- iii. இறத்தமகாற நிலம்: வெறுங்காட்டு நிலத்தையும் தரவை நிலத்தையும் அடக்கும். இவையும் முடிக்குரியவை. ஒல்லாந்தர் இவ்வகை நிலத்தில் மேட்டுநிலமாயின்

* எட்டு அவுண நிலமும் பள்ளநிலமாயின் நாறு அவுண நிலமும் மக்களுக்குக் கொடுத்த உதவினர். இவ்வகை நிலத்தை மக்கள் மூன்று வருடங்களுக்குள் பயிர் செய்தல் வேண்டும்; அன்றேல் நிலம் அரசுக்குத் திரும்பி விடும். மூன்று வருடங்களுக்குப் பின் பயிர் செய்யும் போது மேட்டு நிலமாயின் பத்திலொன்றும், பள்ள நிலமாயின் நாலிலொன்றும் அரசுக்குப் பிரயோசனத்தில் கொடுத்தல் வேண்டும். தங்காலைப்பகுதியில் நிலத்திற்குத்தக $\frac{1}{4}$, $\frac{1}{5}$, $\frac{1}{10}$, எனப் பிரயோசனப் பங்கு வித்தியாசப் பட்டது. இறதமகாநிலத்தை உத்தரவின்றிப் பண்பாடு செய்தால் வரும்படியில் அரைவாசி அரசினரால் அறவிடப்படும்.

- iv. சேனை நிலம்: இது வெறுங் காட்டு நிலம். காட்டைத் திருத்தி புன்செய் பயிர் உண்டாக்குவர். பயிர் செய்து பிரயோசனம் பெற்ற பிற்பாடு அதனைக் கைவிட்டு விடுவர். பின் ஐந்தாறு வருடங்களுக்குப் பின் அதனை மறுபடியும் திருத்திப் பயிருண்டாக்குவர்.
- v. †மலப்பாழ் நிலம்: சேவை காரணமாகக் கொடுக்கப் பட்ட நிலம். அச்சந்ததியில் இராச சேவைக்கு ஆளில்லாமற் போனால் அந்த நிலம் திரும்பவும் அரசனுக்கு ஆகிவிடும். மரணம் காரணமாகப் பாழ்பட்டுப் போன நிலம் என்பதே கருத்து.
- vi. நிலைப்பாழ் நிலம்: உத்தியோகநிலை கெடுவதால் அரசனுக்குத் திரும்பும்நிலம். அல்தாவது அரச சேவையிலிருந்த ஒருவரைச் சேவையால் நீக்கினால் அல்லது அவரே சேவையிலிருந்து நீங்கினால் அன்னவர் ஆண்டு அனுபவித்த நிலம் மறுபடியும் அரசனைச்சேரும்.

மேற்போந்த ஆறு வகையும் வயல் நிலத்தோடு சம்பந்தப்பட்டவை. தோட்டநிலம் என்ற இன்றோர் பகுதியுமடங்குகின்றது.

* அவுணம் என்பது ஓர் அளவை. ஏழரைப் புசல் கொண்டது ஓர் அவுணம். எட்டு அவுணம் விளையக்கூடிய நிலம் என்பதே அர்த்தம்.

†மலப்பாழ்: மல என்பது மரணம். பாழ் என்பது பாழடைதல்.

ஒல்லாந்த அரசு கரையோரங்களிற் பல தென்னந் தோட்டங்களைத் திறந்தது. தேங்காய், கள்ளு, இவை நோக்கித் தென்னை பயிர் செய்யப்பட்டது. இத் தோட்டங்களிற் பெரும்பகுதியை ஒல்லாந்தர் 1795ல் விற்றுவிட்டனர்.

* பண்டாரத்தோட்டம் என்றோர்வகைத் தோட்ட மும் இவ்வகையில் வருகின்றது. இவ்வகைத் தோட்ட மும் அரசுக்கே உரியது. தோட்டத்தை எடுத்துப் பார்ப் பவர் அரசனுக்கு அரைவாசி அல்லது மூன்றில் இரண்டு பாகம் பலனளிப்பர்.

2. சேவையற்ற காணி ஆட்சி உரிமை:

மக்களுக்கே அரசால் நிரந்தரமாகப் பராதீனப் படுத்திய நிலங்கள் இவ்வகையில் அடங்கும். பிரயோ சனத்தில் ஒரு பகுதியை அரசுக்கு வரியாகக் கொடுத்தல் வேண்டும். இவ்வகை நிலமே உண்மையில் பரவணி நிலமாகும். பரவணி நிலத்தை உரித்தாளர்கள் ஆணை ஹலுஞ்சரி பெண்ணுஹலுஞ்சரி விற்கலாம். ஒத்திவைக் கலாம். பிரயோசனத்தில் ஒரு பகுதியை அரசுக்குக் கொடுத்தல் வேண்டும்.

(அ) சேவையற்ற வயல் நிலங்கள்:

- i. ஒதுப்பரவணி நிலம்: இவ்வகை நிலத்துப் பிரயோசனத் தில் பத்திலொன்று அரசுக்குக் கொடுத்தல்வேண்டும்.
- ii. அந்தப்பரவணி நிலம்: பிரயோசனத்தில் அரைவாசி கொடுக்கும் நிலம். அந்த என்பது அரைவாசி. இவ் வகை நிலம் மிகவும் செழிப்பானதே. இவ்வகை நிலத் தைப் பயிர்செய்தோர், ஆங்கிலேயர் காலத்தில் ஆட்சி

* இளவரசன் அல்லது இளவரசிக்கு வழங்கும் பட்டப்பெயர். பின்னர் அரசு குமாரருக்கு வழங்கியது. பிற்காலத்தில் பிர தானிகள் பிள்ளைகளுக்கும் வழங்கலாயிற்று. பண்டார என் பதன் குறுக்கமே பண்டா என்றசொல். இந்த நாமம் இப் போது யாவார்க்கும் உரித்தாய்விட்டது.

உரித்தை ஆதாயமாக்கிச் சொந்தமாக்கிக் கொண்டனர். இவ்வகை நிலத்தைச் சொந்தக்காரர் விற்கலாம். வாங்கியவர் இதனை அறுதி முதல் பரவணி நிலம் என்பார்.

iii பவித நிலங்கள்:

- ஒலித்திப்பரவணி நிலம்: புல்வெளியைக் குறிக்கும்.
- ஒதுக்கும் புரபரவணி நிலம்: வயல்நிலம்.
- கணு இஸ்பரவணி நிலம்.
- கருதேனுப் பரவணி நிலம்.

(ஆ) சேவையற்ற தோட்டநிலங்கள்:

- பரவணித் தோட்டம்: பத்துத் தென்னைக்கு அல்லது மூன்று பலாமரத்துக்கு 3/8 பைசா வரிகொடுத்தல் வேண்டும்.
- துள்காடித் தோட்டம்: துள் என்பது 1/3; காவுள் என்பது பங்கு. அஃதாவது 1/3 ஐ வரியாகக் கொடுத்தல்.
- சம்புட்டி அல்லது இறத்தம்காறத் தோட்டம்: அரசு உத்தரவின்றிப் பயிர்செய்யப்பட்ட தோட்டம்.

3. சேவைக்காணி ஆட்சி உரிமை:

தற்காலிகமாகப் பராதினப்படுத்திய எல்லாக்காணிகளும் இவ்வகையிற் சேரும். அரசுசேவை செய்யும் ஒவ்வொருவருக்கும் இவ்வகை நிலம் கொடுக்கப்படும். இவ்வகை நிலத்தம் எவ்வகையேனும் பிரிபடக்கூடாது; விற்கக்கூடாது; ஈடுவைக்கக்கூடாது; எழுதிக் கொடுக்கக்கூடாது; கடனுக்கும் மறியலாக்கக்கூடாது.

1. சேவை வயல்கள்: இவை இருவகைத்து:

- அக்கமொடேன்: அரசுசேவையி லுள்ள ஒவ்வொருவரும் ஆண்டு அனுபவிக்கும் நிலம். இவ்வகை நிலத்து வரும் படியே இவர்களின் சம்பளமாகும். வரும்படியில் ஒரு பகுதியேனும் அரசுக்குக் கொடுக்க வேண்டியதில்லை. வரியுமில்லை. இவ்வகை நிலத்தை அரசு கொடுக்காத

பட்சத்தில் மற்றைய நில வரும்படியில் அரசு பங்கோ வரியோ எடுப்பதில்லை. சேவையிலிருந்து விலகினால், நீக்கப்பட்டால், இறந்தால் நிலம் திரும்பவும் அரசையடையும். ஒல்லாந்தர் இங்குற்றதும் தகப்பன் பார்த்த வேலையை மகனுக்குக் கொடுத்தல் என்ற வழக்கத்தை அனுட்டிக்க நிலமும் அச்சந்ததிக்கு ஆயிற்று.

(ஆ:) நீந்த பரவணி: இதன் வரலாறு மிகவும்படி முமையானது. பழையகாலந் தொட்டு ஒவ்வோர் துலத்தின் சீவியத்திற்கு காக அக் குலத்திலுள்ள மக்களின் தொகைக்கணங்க அரசால் கொடுக்கப்பட்ட நிலமாகும். இவ்வகை நிலப் பிரயோசனத்திற்கு வரியுமில்லை; பங்குமில்லை. ஆனால் ஆண்வழியே உரித்துச்செல்லும். ஆண் சந்ததி இல்லை யெனின் அல்லது சேவைக்கு ஆளில்லை யெனின் நிலம் அரசுக்குத் திரும்பிவிடும்.

இவ்வகையில் நில உரிமை சிங்களநாட்டில் நடைபெற லாயிற்று. இனித் தமிழ் நாட்டு முறையினைப் பார்ப்போ மாக.

தமிழ்நாடு எனும்போது அது யாழ்ப்பாணம், மன் னார், வன்னி, திரிகோணமலை, மட்டக்களப்பு இவற்றைக் குறிக்கும். இங்கு நிலஉரிமை மிகவும் சிக்கலற்ற முறையில அமைந்துண்டு. நில மெல்லாம் அவரவர்க்கே உரியது. விதைத்துச் செய்கைபண்ணினால் பிரயோ சனத்தில் பத்திலொன்றை அரசுக்குக் கொடுத்தல் வேண்டும். வேறுவகைப் பிரயோசனத்திற்கு வரியில்லை

1798ல் ஒவ்வொரு இருபது பரப்புக்காணிக்கு மூன்றுபணம் வரி கொடுத்தனர். 20 பரப்பு என்பது கிட்டத்தட்ட 1½ ஏக்கராகும். இந்த இருபது பரப்பில் 50—80 பறையளவு நெல் விளையும். அக்காலத்தில் ஒருபறை நெல்லின் விலை 6—9 பணம் வரை இருக்கும்.

இவ்வகைத் தானிய வரியுடன் வீட்டு வரியுமிருந்தது. இவ்விருவகை வரியும் ஏகசோட்டிலேயே அற விடப்படும்.

இவ்வாறாக வளர்ந்துவந்த காணி உரிமைகளை யிடும் வரிகளையிடும் ஒருவர் பின் ஒருவராக வந்த ஆங்கிலேய தேசாதிபதிகள் மாற்றங்கள் பல செய்து சேவைக்காணி உரிமை முறையை நீக்கி இலங்கை முழுவதும் ஒரேவகையான முறை, அல்தாவது இப்போ திருக்கும் சொந்தமும் நிந்தமுமான ஒழுங்கு முறையை ஏற்படுத்தினார்.

12

இராசகாரியவேலை அல்லது ஊழியம்.

இலங்கைப் பிரசைசுகள் எல்லாரும் இராசகாரிய வேலை செய்யும் கடப்பாடுடையவர்களா யிருந்தார்கள். இவ்வகை வேலையை வழக்கப்படியான வேலையென்றும் கூறுவர். இது இருவகைத்து.

1. கட்டாயத்தின்பேரில் ஆனால் சம்பளத்துடன் செய்யும் வேலை.
2. கட்டாயத்தின்பேரில் இலவசமாகச் செய்யும் வேலை.

கறுவாச் சேகரிப்புத் துறையில் உழைத்த சலாகம சாதியாரின் ஊழியம் முதலாவதுவகைக்கு நல்லுதாரணமாகும்.

தெருப்போடுதல், பாலம் போடுதல், பொதுக்குளம் முதலியவற்றைத் திருத்துதல் போன்ற வேலைகள் இரண்டாம் வகைக்குரியன.

இவ்வகை இராசகாரிய வேலைகள் காணி ஆட்சி உரிமை காரணமாகவே எழுந்தன எனலாம். அரசனே நிலம் முழுவதற்கும் சொந்தமானவன். சமயம், செல்வம், நீதி, பாதுகாப்பு இவை சம்பந்தமாக நிலத்தைப்

பிரித்துக் கொடுத்து மக்களிடமிருந்து சேவை வாங்குவன். சேவை செய்பவர் நிலம்பெறுவர். சேவையாளரும் தம் தம் சேவைக்கிணங்கச் சாதி சாதியாகப் பிரிக்கப் படுவர். மானிய முறை காரணமாகவும், சேவைக்காணியாட்சி முறை காரணமாகவும் பல சாதிப்பிரிவுகள் நாட்டில் ஏற்படலாயின.

இவ்வகை இராசகாரிய வேலை பிரித்தானியர் இங்கு கால் வைக்கும் வரையும் இருந்தது. சேவைக்காணியுரிமை நீங்க ஓரளவிற்கு இராசகாரிய வேலையும் நீங்கிக் கொண்டது. 1801-ல் புரட்டாசி மாதம் 3-ந் திகதி நோர்த் தேசாதிபதியால் பிரகடனஞ் செய்யப் பெற்ற கட்டளைச் சட்டத்தால் இராசகாரிய வேலை நிறுத்தப்படலாயிற்று. ஆனால் அந்த அந்தச் சாதியினர் தத்தமக்குரிய வேலைகளைச் செய்தல் வேண்டும்; சம்பளமும் அளிக்கப்படல் வேண்டும். இது நியதிச் சட்டமுமாக மாறியது. இலவசமாகச் செய்யும் பொது வேலை கூட நிறுத்தப்படலாயிற்று. 1808-ல் மெயிற்லந்து தேசாதிபதி வீதிகள், பாலங்கள் இவற்றைப் போடவும் திருத்தவும் இலவச வேலை புரியுமாறு மக்களைக் கட்டளை செய்தனர். தொடக்கத்தில் இவ்வகை வேலை குறைவாகவே யிருந்தது. பின்வரவர அதிகரித்து 1928-ல் உச்சநிலையடைந்தது. கொழும்பில் மிகுந்த வேலைகள் நடைபெற்றன. மக்களை இலவச வேலையில் கட்டாயப்படுத்தமுன் தேசாதிபதியின் உத்தரவைப் பெறுதல் வேண்டுமென்ற கட்டளை யிருந்த தெனிணும் அது கவனிக்கப்படவில்லை.

இராசகாரிய வேலைமைப் பற்றிப் பல விதிகளும் பிரமாணங்களும் ஏற்பட்டன. இவையெல்லாம் அதனை ஒழிப்பதற்கு அல்ல. கட்டாய வேலையின் கெடுதியைக் குறைப்பதற்கே எழுந்தன. 1818-ல் இராசகாரிய வேலை ஒரு இக்கட்டான நிலைக்கு வந்தது. சுப்பிரீம் கோடு கட்டாய வேலை எவ்வளவு தூரம் சட்ட முறைபானது என்ற பிரச்சினையைக் கிளப்பியது. முடிவு என்ன?

பிறவுன்றிக் தேசாதிபதி இது பற்றிய கட்டளைச் சட்டத்தை ஆக்கியதுதான் முடிவு.

அந்த அந்தச் சாதியினர், காணி ஆட்சி உரிமைக் காரர், மற்றும் வழக்கத்துக்கு உட்பட்டார் யாவரும் இராச காரிய வேலை செய்தல் சட்ட முறையானதே. அரசாங்கஉத்தியோகத்தர், சலைமைக்காரர் மற்றும் இதற் பாத்தியதை யுடைய யாவரும் இராசகாரிய வேலைக்குரிய ஒவ்வொருவரையும் பிடித்தும் கைது செய்தும் இராச காரிய வேலைக்கு அனுப்புதல் வேண்டும். இராசகாரிய வேலைக்குரியவர்கள் வேறும் வேலை பார்ப்பவர்களா யிருந்தாலும் அவற்றை விட்டு அரச வேலைக்கு வந்து விடுதல் வேண்டும்; அன்றேல் கைது செய்யப்படுவர். தோட்டக் கூலிகள் கூட இராச காரிய வேலை செய்யக் கட்டாயப்படுத்தப் பட்டனர். 1829-ல் கோப்பி, பருத்தி, கரும்பு, பட்டு, அபின், சாயம் இவற்றை உண்டாக்கும் தொழிலிலீடுபடும் கூலியாட்கள் இராசகாரிய வேலையி னின்றும் நீக்கப்பட்டனர்.

கிடைத்த புள்ளி விபரத்தின்படி 1830-ல் கொழும்பில் மாத்திரம் கிட்டத்தட்ட நாளொன்றுக்கு முந்தாறு பேர் வீதி போடவும், பாலம் போடவும், வாய்க் கால் வெட்டவும், இராசகாரிய வேலையில் அமர்த்தப் பட்டனர்.

கறுவாச் சேகரிப்புத் துறையில் சாலியர் என்றழைக்கப்பட்ட சலாகம் சாதியினர் தங்கள் பரம்பரைத் தொழிலிமர்த்தப் பட்டனர். மகாவட்டை, உறுகுணவட்டை *சலுவட்டை என்ற மூன்று பிரதேசங்களில் வசித்துவந்தனர். ஒவ்வொரு பிரதேசத் தினரும் ஒவ்வொரு முதலியாரின் பொறுப்பில் வாழ்ந்த னர். இச்சாதியினர் அவர்கள் செய்யுந் தொழிலுக்கிசைய நாலு பிரிவினராக்கப்பட்டனர்.

* வட்டை என்பது வெட்டை வெளி அல்லது வட்டமான இடம். சலு என்பது சிறியது. சலுவம்சம் போல்.

1. பணிவிடைக்காரர்
2. சேவை பண்ணுவோர்
3. ஊழியக்காரர்
4. குருந்துக்காரர்—பட்டை உரிப்போர்

கறுவாச் சேகரிப்புத் துறையிலுள்ள தலைமைக்காரர், தூதர் முதலானோர் பணிவிடைக்காரர் வகுப்பிலிருந்து எடுக்கப்படுவர்.

காவற்காரர், காவலர், மெய்காப்பாளர், பரிசுரர் முதலாந் தொழிலுக்கு சேவை பண்ணுவோர் வகுப்பே யுரியது.

ஊழியக்கார வகுப்பிலிருந்து கூலிகள் எடுக்கப்படுவர்.

கறுவாப்பட்டை உரிப்போரே குருந்துக்காரர் என்றழைக்கப்பட்டனர்.

14—50 வயதுக்குட்பட்ட ஒவ்வொரு சாலியரும் கறுவாச் சேகரிப்புப் பகுதியில் கடமையாற்றுவதல் வேண்டும். ஒல்லாந்தர் காலத்தில் இச்சாதியினர் செய்த கடமைகளுக்குப் பதில் பெருஞ் சலுகைகள் பெற்றனர். காணி, சந்தை, மீன், புடைவை, மரம் இவற்றிற்குரிய வரிகள் இவர்களுக்கில்லை. வேறு ஆயங்களில்லை. இலவசமாக உப்புச் செய்தனர். 1802-ல் இச்சலுகைகள் குறைக்கப்பட்டன.

முதலியார், தலைமைக்காரர் மூலம் சாலியர் அழைக்கப்பட்டு வேலை கொள்ளப்படுவர். முகாந்திரம் அல்லது தலைமைக்காரரின் மேற்பார்வையில் 50—60 பேர் கொண்ட கூட்டங்களாக வேலை செய்வர். ஒவ்வொரு கூட்டத்திற்கும் ஒரு ஆராச்சியும் இரு கண்காணிமாரும் மேற்பார்வையாயிருப்பர். பட்டை உரிப்போர் வருடத்தில் எட்டு மாதம் அஃதாவது சித்திரை — ஆவணி மாதங்களும் ஐப்பசி — மார்ச்சு மாதங்களும் வேலை செய்வர். எட்டு மாதத்திலும் மாதம்

ஒன்று 40 இரூத்தல் வீதம் 320 இரூத்தல் கறுவாப் பட்டை சேகரித்தல் வேண்டும். மாதமொன்றுக்கு 7½ பணமும் 1½ பறை அரிசியும், உப்பும, மீனும் ஒவ்வொரு வேலையாளுக்குக் கொடுக்கப்படும்.

சாதியாற் சாலியராய்ப் பிறந்தோர் கறுவாப் பட்டை வேலை செய்து இழைத்தும் சலித்தும் போயிருந்தனர். இவர்களிற் பெரும்பாலானோர் வியாபாரம், நெசவு, மீன் பிடித்தல் முதலிய தொழில்களிலீடு பட்டிருந்தனர். சிலர் பெருந்தோட்டக்காரர். சாலியராய்ப் பிறந்த எவரும் இராசகாரிய வேலை செய்தே ஆதல் வேண்டும். சிலர் வீறுமையின் காரணமாகச் செய்தனர். மற்றையோர் கட்டாயத்தின் பேரிற் செய்தனர். காட்டுத் தோட்டங்களில் நின்று வேலை செய்வதால் சுரம் உண்டாகிப் பலர் இறந்து படுவர். குறித்த அளவு பட்டை சேகரிக்கா விட்டால் சரீர தண்டனை பெறுவர். சரீர தண்டனையினின்றும் தப்பித்துக் கொள்ளக் கூடிய விலை கொடுத்து பட்டை வாங்கி குறைந்த விலைக்குத் தங்களுக்குரிய அளவை நிறுத்துக் கொடுப்பர். செல்வம் படைத்த சாலியர் மற்றையோரைத் தங்களுக்காக வேலை செய்யும்படி ஏவுவர். இவ்வாறான இம்சைக் காளாகும் மக்கள் சாலியரே. மற்றையோரல்லர். பிறந்த சாதிப் பயன் இது போலும். இவ்வாறு மெயிற்லந்து தேசாதி இரக்கப்பட்டனர் என்றும் அறிகின்றோம்.

சுண்டி நாட்டிலோ வேறு மாதிரி அரசனுக்கு யாவருஞ் சேவை செய்தல் வேண்டும். சம்பளம் என்பது இல்லை. நிலந்தான் கொடுக்கப்படும். நிலத்தைப் பண்படுத்த நேரமுங் கிடையாது. சிலருக்குக் கிடைக்கும் பூமியில் போதிய நீர் வசதியிராது. மக்களின் வாழ்க்கை பெருந்திண்டாட்டம்.

இவ்வகைப் பாரம்பரியக் கட்டுப்பாடுகளோடு தான் பிரித்தானியர் இலங்கை மக்களைக் கையேற்றனர். இம் முறைகள் தங்கள் பரிபாலன முறைக்கும்

வரியீட்டும் முறைக்கும் ஒத்துவரா வெனக் கண்டே இராச காரிய முறையை நீக்கிவிட்டனர்.

இராசகாரிய வேலை அரசோடு மாத்திரம் நின்ற தில்லை. இராச உத்தியோகத்தரும் திசாதிபதிகளும் தலைமைக்காரரும், நிலச் சொந்தக்காரரும் சாதாரண மக்களிடமிருந்து இலவச வேலை வாங்கினர். சிறை மக்கள் என்று ஒரு பகுதியினர் இருந்தனர். அடிமைகள் என்று யிருந்தனர். நிந்தகமம், விகாரகமம், முத்தெட்டுப் பங்கு, தேவாலயகமம், இவற்றில் எல்லாம் ஊழிய வேலையே நடைபெற்றது. இவ்வகை வேலைகளினால் சாதாரண மக்களின் உழைப்பு அதிகம் தேவைப்பட லாயிற்று. முதலாளி மக்கள் தொழிலாளர்களை வாட்டி வதைத்தனர்.

நெற்றி வெயர்வை சிந்தத் தொழில் செய்வதுடன் மாத்திரம் இது நிற்கவில்லை. சாதி சமூகத்தில் பெருந் திங்குகளையும். சட்டத்திற்குள் அமைந்து நின்று விளை வித்தது. இதனால்

1. பலசாதிப் பாகுபாடுகள் தோன்றின.
2. பிறந்த சாதிக்கிசையச் சேவைபுரிதல் வேண்டும். ஆகவே சாதிக்கிசைய நீதி நியாயங்கள் உண்டாயின.
3. சாதியைத் தீர்த்துவைக்கக் கோடுகள் அனுமதிக்கப் பட்டன. கலப்பு விவாகங்களினால் பிறந்த பிள்ளைகளின் சாதியைத் தீர்க்கவேண்டிய கடமை கோடுகளுக்கு விடப்பட்டது.
4. நோர்த் தேசாதிபதியின் சம்பளத் திட்டத்தினால் பட்டை சேர்க்கும் சாலியர் அல்லாத மற்றுஞ்சாதி யினர் கறுவாப்பட்டை சேகரிக்கும் தொழிலி லீடுபடச் சாதிச் சண்டைகள் பலகிளம்பின.
5. கட்டாய வேலைகாரணமாகப் பலர் தாங்கள் எடுத்துக் கொண்ட தொழிலை முடிப்பதற்கு முன், இடையில் இராச காரிய வேலைக்கு அழைக்கப் பட்டனர். இதனால் மக்களின் மனம்வேறு, தொழில் வேரூயிற்று. கரிசனை

யற்று வேலை செய்தனர். இரண்டுங்கெட்டான் நிலைமையுண்டானது. வேலை நாள் வீணாக விரயமாயிற்று.

6. அரசும் நட்டமடைந்தது. தலைமைக்காரர் குமரன் கிழவன் என்று பரராது ஆட்களின் தொகைக்குக் கணக்குக் காட்டி ஊதியம் பெற்றனர். ஆனால் வேலையோ மந்தமாயிருந்தது. •

பார்ண்ஸ் தேசாதிபதி இராசகாரிய வேலையைச் சிறிது நெகிழ்த்தனர். நிரந்தர வேலையாளர் படையொன்றினை ஏற்படுத்தினர். அதிகமான வேலைமாட்களின்றிக் கரும்பு பார்க்கக்கூடிய முறையில் தொழில்துறைகளைச் செம்மைப்படுத்தினர். இராசகாரிய வேலை செய்வோர்க்குரிய சலுகைகளைக் குறைத்தனர்.

உவில்மற் கோட்டன் அப்பாலும் ஒருபடி சென்று சம்பளமின்றி எவரையும் வேலைகொள்ளப் படாதென்ற கட்டளை விடுத்தனர். 1831—1832 முடிவடைய இராசகாரியவேலை கரையோர மாகாணங்களில் முற்றும் நிறுத்தப்பட்டது. கண்டிநாட்டில் சில தொல்லைகளிருந்தன. சமுதாயத்தில் ஊழி க்கிடந்த இந்த ஊழலை உடன் களைவது ஏதிர்ப்புக்கிட மாகுமென அஞ்சியும் கண்டி நாட்டில் திருத்த வேலைகள் நடைபெற்றுக் கொண்டிருந்த படியாலும் சிறுகத்தளர்த்திவிட்டனர். பொது வேலையாளருக்குச் சம்பளம் கொடுக்குந் திட்டத்தை ஆக்கி முதலில் அரசினரை வழங்கச் செய்து பின்னர் மற்றும் கோயில் முதலாளிமார் போன்ற பெரியார்களையும் கொடுக்கச் செய்து ஒருவரிலும் நோகாமல் சமூகத்தையே பாழாக்கிக் கொண்டிருந்த இந்த நெருஞ்சி முள்ளை வேரோடு களைந்து விட்டனர். இவருக்கு உதவியாக கோல்புறுக் அதிகாரசபையின் சிபாரிசுகளு மிருந்தன.

ஆகவே 1832ம் ஆண்டு புரட்டாசி மாசம் இராசகாரிய வேலையை அழிக்கும் அரச சபைக் கட்டளை பிரகடனஞ் செய்யப்பட லாயிற்று.

XIII

கல்வி வளர்ச்சி

1796—1832

ஆங்கிலேயர் இலங்கையிற் கால்வைத்ததும் ஆட்சி முறைகளைச் சீரும் சிறப்புமாகக் கையாண்டு மக்களை முன்னிலைப்படுத்தி வந்தனர். இவர்கள் ஆட்சிமுறையிற் கண்ணுந் கருத்துமாக இருந்தார்களே யன்றி மக்களின் புத்தியறிவை விருத்தி செய்வதற்கான பாடசாலைத் தாபன வேலைகளில் ஈடுபட்டார்களல்லர். தங்கள் தாய் நாட்டிற்றானும் கல்வி யுணர்ச்சியைப் பற்றி அதிகம் கவலையுறாத ஆங்கிலேயர் மற்றும் வேற்று நாடுகளில் கல்விச் சேவையில் ஈடுபட எவ்வாறு நாட்டங்கொள்வர். இஃது இயற்கையே.

இந்நாட்டு மக்கள் அந்நியர் ஆட்சியில் அனுபவிக்கும் இக்கட்டுகளைக் கண்டறிந்து போலும் ஒல்லாந்தர் தங்களால் இயன்ற அளவில் கல்வியறிவுட்ட முன் வந்தனர். மறுதலித்தோர் மதத்தினை அவர்கள் கைக்கொண்டனரேனும் அம்மதானுசாரங்களை இலங்கை மக்கள் உணர்ந்து கொள்ளப் பள்ளிக் கூட வசதிகளைச் செய்து வைத்தனர். மக்கள் விவிலிய நூலைக் கற்றுத் தேறி சமய அறிவில் அவர்கள் தேர்ச்சியடைய வேண்டுமென்றெண்ணிப் பல பாடசாலைகளை ஆரம்பித்து வைத்தனர். இவர்கள் தாபித்த பாடசாலைகளில் எழுத வாசிக்கக் கற்பித்துக் கொடுத்தனர். அவற்றுடன் வேத போதனையுஞ் செய்தனர். இவர்களின் இம்முறைக் கல்விக்ஞரிய நோக்கம் யாது? விவிலிய நூலைப் படிக்கச்செய்தல் ஒன்றேயாகும்.

ஒல்லாந்தரின் கல்விமுறையை ஒல்லாந்தர் காலச் சரித்திரநூலிற் பார்க்கக்கடவீர்களாக.

இலங்கை யாட்சியை முதலில் நடாத்திய பிரித்தானிய கீழைத் தேச வர்த்தக சபையினர் நாட்டுமக்களின் கல்வியைப் பற்றிக் கவலை கொண்டாரில்லை. சமய போதனையிலும் கவலைகொண்டாரில்லை. சமயப் பிரசாரத்தில் இறங்கினால் தங்கள் வணிகம் பட்டுப்போமென்று நினைத்தனர். ஆகவே ஒல்லாந்தர் பரிபாலித்த பாடசாலைகள் தொழிலற்றுக் கிடந்தன. இரு வருடங்கள் இவ்வாறு கழிந்தபின்னர் நோர்த் தேசாதிபதி இங்குற்றதும் இங்குள்ள நிலைமையைக் கணித்துக் கொண்டு கல்விவேலையில் ஈடுபட்டனர். மக்களின் அறியாமையை நீக்கக் கல்வி வேண்டுமென்பதையுணர்ந்தனர்; அரசியல் நோக்கங்களும் கல்வியிலீடுபடச் செய்தன. கிறித்து மதத்தைத் தழுவிய அத்தனை மக்களையும் சேர்த்துப் பிடித்துத் தங்கள் பக்கமாகவைத்திருந்தால் மற்றும் புத்தசமய மக்களுடன் சேரமாட்டார்களென்றும் அவ்வாறு அவர்களைக் கவனியாத பட்சத்தில் மீண்டும் புத்தர்களாக மாறிவிடுவார்களென்றும் அஞ்சி நோர்த் தேசாதிபதி பாடசாலைகளின் விருத்தியில் நோக்கங் கொண்டனர். ஐரோப்பிய மதபோதகர்களையும் சுதேச உபதேசிமார்களையும் நியோகித்து கிறித்துமதம் கற்பித்து வந்தனர். இவர்களையே பாடசாலைகளை மேற்பார்வை செய்யவும் பணித்தனர் தேசாதிபதி. வேதபோதக சபைகளே இங்கிலாந்திலும் பாடசாலைகளை மேற்பார்வை செய்தன. ஒல்லாந்தர் காலத்தில் பாடசாலைகளில் விவாகஞ் செய்வோர் கொடுக்கும் கட்டணங்களை ஆசிரியர் சம்பளமாகப் பெற்றனர். இதனை நோர்த் தேசாதிபதி நீக்கி விட்டு முறைப்படி சம்பளம் கொடுத்துதவினர். 1803ல் ஆசிரியருக்குச் சம்பளம் கொடுக்க அரசில் போதிய பணமின்மையால் சம்பளம் கொடுபடவில்லை. எனவே பள்ளிக் கூடங்களின் நிலைமை சீரழிந்தது.

இவ்வாறு கப் பாடசாலைகளின் நிலைமை இங்கிருக்க இங்கிலாந்தில் பாடசாலைப் படிப்பு சம்பந்தமாகவும் வேத போதக வேலை சம்பந்தமாகவும் கிளர்ச்சி ஏற்பட்டது. ஞாயிற்றுக்கிழமைப் பாடசாலைகள் தோன்றவும் ஆங்கு வாழ்க்கைப் பிரயோகக் கல்வி கற்கவும் சந்தர்ப்பங்கள் ஏற்படலாயின. பாடசாலைகள் திறக்கப் பட்டன. இங்குள்ள கிறித்தவர் நிலைமையை அறிய வந்தனர். பிரித்தானிய சக்கராதிபத்தியத்தை, இலங்கைப் பாடசாலைகளின் வளர்ச்சியைக் கவனிக்குமாறு வேண்டினர். ஆகவே 1810-ல் மெயிற்லந்து தோசாதிபதி பாடசாலை களிற் கவனஞ் செலுத்தினர். பிறவுண்றிக் தேசாதிபதி கிறித்துவ சமயத்தைப் பரப்புவதில் நாட்டங் காட்டிப் பல புதுப்பாடசாலைகளைத் திறந்தனர். பார்ண்ஸ் தேசாதிபதி மறுசமயப் பிள்ளைகளுக்கு கிறித்து வேதம் படிப்பித்தலாகாதெனக் கருதி உபதேசிமார் பாடசாலை களை மேற்பார்வை பார்க்க விடாது தடுத்தனர். மறுபடியும் பாடசாலை வேலை தளர்ச்சியுற்றது.

நோர்த் தேசாதிபதி செயினரி எனப்பட்ட ஓர் பாடசாலையைக் கொழும்பிற் தாபித்தனர். இங்கு ஆங்கிலேய பிள்ளைகளுக்கு ஆங்கிலமும், சுதேசிகளுக்கு தமிழ், சிங்களம் என்ற இரு மொழிகளுடன் ஆங்கிலமும் கற்பிக்கப்படலாயிற்று. பிரதான பட்டணங்களில் இவ்வகைப்பாடசாலைகள் திறக்கப்பட்டன. ஆங்கில அறிவுடைய அரசாங்க சேவையாளரைப் பெறுதலே இப்பாடசாலைகளைத் தாபித்தமையின் நோக்கமாகும். பிறவுண்றிக் ஆங்கில பாடசாலைகள் பலவற்றைத்திறந்து உவெசிலியன் வேதபோதக சபையாரிடம் பொறுப்புக் கொடுத்தனர். ஆனால் பார்ண்ஸ் தேசாதிபதி மேற்படி சபையினருக்களித்த நன்கொடையைக் கொடுக்க மறுத்து விட்டனர். 1820-ல் இவ்வகைப் பாடசாலை களின் வளர்ச்சி குன்றலாயிற்று. ஆங்கிலக் கல்வியின் தேவை நோக்கி தனிப்பட்டோர் சிலர் தம்வயத்திற் சில பாடசாலைகளைத் திறந்தனர்.

அரசாங்கம் மேலும் பாடசாலைகளைத் திறப்பதில் அதிகம் சிரத்தை காட்டவில்லை. இதனைப் பல வேத போதக சபைகள் நிவிர்த்தி செய்தன. அவ்வாறு முன் வந்த வேத போதக சபைகளும் அவை இங்குற்ற காலமும் வருமாறு.

பாப்ரிஸ்டர் வேத போதக சபை	...	1812
உவெசிலியன்	....	1814
அமெரிக்கன்	....	1816
கிறித்த சபைச் சங்கம்	... ..	1818

மேலே தந்த கிறித்துவ சபைகள் 1812—1832. என்ற ஆண்டுகளில் இலங்கையின் பல பாகங்களில் 235-க்கு மேற்பட்ட பாடசாலைகளைத் திறந்து பதினாறு துக்கு மேற்பட்ட பிள்ளைகளைக் கல்வி பயில வைத்தன. இப்பாடசாலைகள் யாவும் முறையாக மேற்பார்வை பண்ணப்பட்டு வந்தன. கோட்டையிலும், வட்டுக் கோட்டையிலும் உயர்தர வகுப்புகள் ஏற்படுத்தி ஆங்கிலத்தில் நற்பயிற்சி அளித்து வந்தனர். அரசாங்க பாடசாலைகளில் பறங்கியரும் மற்றும் பெரிய இடத்துப் பிள்ளைகளும் பயின்றனர்.

ஆங்காங்கு கிறித்தவ பாடசாலைகளை மக்கள் எதிர்த்து நின்றனர் எனினும் அப்பாடசாலைகள் வளர்ந்தன. அவ்வகைப் பாடசாலைகள் இங்கு தாபனம் பெற்றிருக்காத பட்சத்தில் இந்நாட்டில் இவ்வளவு துரிதமாக கல்வி நிலை உச்சமடைந்திராது.

1833—1875

1829-ல் அரசியல் விசாரணை அதிகாரியாக இங்கு வந்த கோல்புறாக் என்பார் கல்வி முறையைப் பற்றியும் விசாரித்துள்ளார். 1832-ல் ஐந்து ஆங்கில பாடசாலைகள் கொழும்பு, காலி, யாழ்ப்பாணம், கண்டி, சிலாபம் என்ற இடங்களில் அரசாங்கம் நிறுவியது. 1836-ல் உயர்தர

பாடசாலை யாக கொழும்புக் கல்லூரி திறக்கப்படலாயிற்று. இதனை இக்காலத்தில் இராச கல்லூரி (Royal College) என்பர். இக்கல்லூரி வேறும் பாடசாலைகளுக்கு ஆசிரியர்களை ஆக்கிக் கொடுக்கும் கடப்பாடுடையது. 1848-ல் அறுபதுக்கு மேற்பட்ட ஆங்கில பாடசாலைகள் நாட்டில் நிறுவப்பட்டன. பாடசாலை அதிகார சபை ஒன்று ஏற்படுத்தப்பட அது கல்விச் சாலைகளை மேற்பார்வை செய்தது. இச்சபை கொழும்பிற்குடமையாற்ற வேறும் உபசபைகள் காலி, கண்டி, யாழ்ப்பாணம், திருக்கோணமலை என்ற இடங்களிற்குடமை புரிந்தன.

இங்கிலாந்துத் திருச்சபையே அரசாங்க பாடசாலைகளை மேற்பார்வை பார்த்த முகாமை செலுத்தியது. இதனால் இங்கு பள்ளிக்கூடங்களைப் பராமரித்த வெவ்வேறு வேதபோதக சபையினருக்கிடையில் எரிச்சலும் புகைச்சலும் ஏற்பட கல்வி வளர்ச்சி பாதிக்கப்படலாயிற்று. இதனால் பாடசாலை அதிகாரசபை நிறுத்தப்பட அது வேரோர் நாமங் கொண்டதும்—பாடசாலை மகா அதிகார சபை—பாதிரிமாறல்லாத பொதுமக்களையும் அங்கத்தவர்களாகக் கொண்டதுமான ஓர் சபையை 1841-ல் அரசாங்கம் ஏற்படுத்தியது. பாதிரிமாறும், உரோமன் கத்தோலிக்கு குருமாறும் இச்சபையில் அங்கம் வகித்தனர்.

உதவி நன்கொடைகள் பாடசாலையிற் பயின்ற பிள்ளைகளின் தேர்ச்சிக்கு இசைய அளிக்கப்பட்டன. வித்தியாதரிசியின் அறிக்கையே உதவி நன்கொடையை மட்டுப் படுத்துவதாயிருந்தது. வித்தியாதரிசிகளும் வேறும் மேற்பார்வையாளரும் அரசாங்கத்தால் நியமிக்கப்பட்டனர். 1846-ல் ஆசிரியர் பயிற்சிச் சாலை ஒன்று கட்டப்படலாயிற்று.

எல்லா அரசாங்க பாடசாலைகளையும் இங்கிலாந்துக் கிறித்தவ சபை மேற்பார்வை செய்த படியால் அவை

யெல்லாம் உண்மையில் அம்மதத்தினர் பாடசாலைகளாக மாறி விட்டன.

1839-ல் உரோமான் கத்தோலிக்குத் திருச்சபைப் பாடசாலைகளுக்கு நன்கொடை அளிக்கப் பட்டது. அச்சபையும் கொழும்பில் ஓர் ஆங்கில பாடசாலையைக் கட்டியது.

1841-ல் பாடசாலை மகா அதிகார சபையை ஏற்படுத்திய மக்கென்சி தேசாதிபதி ஆங்கிலக் கல்வி முறையிற் திருத்தஞ் செய்தனர். அந்நிய மொழியாகிய ஆங்கில மொழி மூலம் கல்வி கற்றல் இயலாக் கருமம் என்றும் முதலிற் சுயமொழி மூலம் கல்வி கற்றுப் பின்னர் ஆங்கிலங் கற்றல் வேண்டுமென்ற நன் முறைக்குத் திட்டமிட்டனர். புத்தகங்கள் சிங்களத்திலும் தமிழிலும் மொழிபெயர்க்கப்பட்டன. பாடசாலை மகா அதிகார சபையின் வேலையைப்பற்றி திரு. L. J. கிறேஷியன் எழுதியதிலிருந்து 1841லிருந்த கல்வி நிலையை அறிதல் கூடும்.

“காலக் கிரமத்தில் மக்கென்சி தேசாதிபதியின் கல்வித் திட்டங்கள் நடைமுறைக்கு வந்தன. பிரதி நிதித்தவம் வாய்ந்த சபையொன்று ஒற்றுமையாக வேலை செய்து வந்திருக்கிறது. ஆசிரியர்கள் பயிற்றப்பட்டனர். முழுநேர வித்தியாதரிசியால் பள்ளிக்கூடங்கள் பரீட்சிக்கப்பட்டன. சுய மொழி களிலேயே பிள்ளைகள் படிப்பை ஆரம்பிக்க ஒழுங்குகள் செய்யப்பட்ட ஒரு மொழிபெயர்ப்புச் சபை அமைக்கப்பட்டது. உயர்தரப் பள்ளிக் கூடங்கள் அமைக்கப்பட்டன. அரசினர் பண உதவி அளிக்கும் திட்டம் அமைக்கப்பட்டது.

இவ்வகையில் பாடசாலைகள் வளர்ந்து வந்தன. இவ்வளர்ச்சியில் 1845-ல் தடையுண்டாயது. 1845-ல் சபையினருக்கிடையில் பிரிவினை ஏற்பட்டது. 1847-ல்

பொருள் முட்டுப்பாடு ஏற்படலாயிற்று. 1848-ல் உள் நாட்டுக் கலகமும் மூண்டு கொண்டது. இவ்வகை நியாயங்களால் கொழும்பில் நிறுவிய மூன்று அரசாங்க மத்திய பாடசாலைகளில் இரண்டு மூடப்படலாயிற்று. ஆங்கில ஆசிரியர்ப் பயிற்சி வகுப்பு நிறுத்தப் பட்டது. ஆசிரியரின் தொகையை அரசாங்கம் குறைத்தது, பள்ளிக்கூடச் சம்பளம் அதிகமாயிற்று. இதனால் பல பிள்ளைகள் பாடசாலையால் நீங்கினர். 1858-ல் சுயமொழி ஆசிரியர் பயிற்சிப் பாடசாலையும் மூடப்பட்டது.

பின்னர் நாட்டின் செல்வ நிலையில் ஏற்றம் கண்ட விடத்தும் 1867 வரையும் கல்வி நிலையில் மாற்றம் செய்திலர் அரசினர். 1867-ல் ஓர் விழிப்புத் தோன்ற அக்காலத்திருந்த சட்ட நிரூபணசபை ஓர் கல்வி விசாரணைச் சபையை நியமித்தது. இவ்விசாரணைச் சபையின் அறிக்கையின் சாரமாவது:

- i. சிங்களத்திலும் தமிழிலுமுள்ள ஆரம்ப கல்வி விரிவான முறையில் நடாத்தப்படல் வேண்டும். அரசினர் அதிகம் புதுப்பாடசாலைகளைத் திறத்தல் வேண்டும். சமயச் சார்பான பாடசாலைகளுக்கு அதிகம் உற்சாகம் கொடுக்கப்படல் வேண்டும்.
- ii. ஆங்கில-சுயமொழிப்பாட சாலைகள் அதிகம் அமைக்கப்படல் வேண்டும்.
- iii. மேற்படிப்புக்கான உயர்தர பாடசாலைகள் ஆக்கப்படல் வேண்டும்.
- iv. கல்வி சம்பந்தமான வேலைகளை மேற்பார்வை பார்த்து நடத்துவதற்கு கல்விப் பரிபாலனக்கந்தோர் நிறுவப்படல் வேண்டும்.

இச்சிபாரிசுகள் நடைமுறைக்கு வந்ததும் பாடசாலைகள் அதிகரித்தன. கல்வி நிலையும் முன்னேறியது. பாடசாலைகளின் அதிகரிப்பை அட்டவணை மூலம் காட்டுதும்.

	1869	1874	1879	1884	1889	1897
அரசினர் பாடசாலைகள்:	64	243	372	431	468	474
உதவி பெறும் பாடசாலைகள்:	21	595	814	938	1042	1172
மொத்தம்:	85	838	1186	1369	1510	1646

ஆசிரியரைப் பயிற்றுவதற்கான கல்லூரி மறுபடியும் திறக்கப்பட்டது. ஆங்கிலம், சிங்களம், தமிழ் ஆசிரியர்கள் அங்கு பயிற்றப்பட்டனர். கொழும்புக் கல்லூரி, கல்கத்தா சர்வகலாசாலைப் பரீட்சைகளுக்கு ஆயத்தப்படுத்தும் வகுப்புகளை நிறுத்தியது. போதிய மாணாக்கரில்லாமையே காரணமாகும். சுவேசுக்கால்வாய் திறப்பட்டதன் காரணமாக பிரித்தானிய சர்வகலாசாலைப் பரீட்சைகளுக்கு 1870-க்குப் பின் மாணாக்கர் ஆயத்தப்படுத்தப்பட்டனர்.

உதவி நன்கொடைப் பணம் அதிகரிக்கவே இந்துக்களும் புத்தர்களும் புதுப் பாடசாலைகள் திறந்தனர்.

அப்புக்காத்துமாரும் பிறக்கிறுசிமாரும் சுப்பிரீங்கோட்டு நீதியரசால் நடாத்தப்படும் பரீட்சையில் சித்தியடைந்தால் அவர்கள் கோடுகளிற் கடமையாற்ற விடப்படுவர். இவ்வழக்கம் 1833-ம் ஆண்டு தொடக்கம் நடைமுறையிலிருந்தது. 1873-ல் சட்டக் கல்விச் சபை நிறுவப்பட அச்சபை மேற்படி நியாய வாதிகளைப் பயிற்றி வந்தது!

1875—1915

1880-ல் கேம்பிரிட்சு சர்வகலாசாலைப் பரீட்சைகளுக்குப் பல பாடசாலைகள் மாணாக்கர்களை ஆயத்தப்

படுத்தின. இப்பரீட்சைகளின் பெறுபேற்றில் பல கல்விச் சகாயங்கள் (Scholarship) ஏற்படுத்தப் பட்டன. பலர் மேற்படிப்புகள் படிக்க இது ஏதுவாயிருந்தது.

19-ம் நூற்றாண்டின் பிற்பகுதியில் பயிற்சி பெற்ற ஆசிரியரின் தொகை குறைந்தது. பயில்வதற்கு ஆசிரியர் இன்மையால் 1867-ல் மறுபடியும் திறக்கப் பட்ட பயிற்சிக்கலாசாலை 1881-ல் மூடப்பட்டது. 1903-ல் மறுபடியும் திறக்கப்படலாயிற்று. குறைந்த சம்பளம் கொடுக்கப்பட்டமையான் பயிற்சிக்கு ஆசிரியர்கள் முன் வருவது குறைவாக விருந்தது.

1897-ல் அரசினர் வைத்திய கல்லூரி நிறுவப்படலாயிற்று. 1893-ல் துட்பத் தொழிற்பாட சாலையும் திறக்கப்பட்டது. 1911-ல் கல்வி விசாரணைச் சபை ஒன்று கூட்டப்பட்டது. இச்சபையின் சிபாரிசின் பேரால் உதவி நன்கொடைப்பணம் மேலும் கூட்டப்படலாயிற்று. ஆசிரியரின் சம்பளம் கூட்டப்பட்டது. நல்லாசிரியர்கள் உத்தியோகத்திலமர்த்தப் பட்டனர். கல்வித்தரமும் உயர்ந்தது.

1915—1940

முதலாம் உலகமகா யுத்தத்திற்குப் பின்னரும் ஆங்கிலக் கல்வியின் ஈடுபாடு மேலும்பல ஆங்கில பாடசாலைகளைத் திறக்கச் செய்தது. 1920-ம் ஆண்டு முடிய 919 அரசாங்க சுயமொழிப் பாடசாலைகளும் 1868 உதவி நன்கொடை பெறும் பாடசாலைகளும் இருந்தன. 278 ஆங்கில பாடசாலைகள் நடாத்தப்பட்டன.

1921-ல் கொழும்பிலே சர்வகலாசாலைக் கல்லூரி தாபிக்கப் படலாயிற்று. 1926 - ல் ஆசிரியர்களுக்குச் சம்பளத் திட்டமும் இளைப்பாற்றிச் சம்பளத் திட்டமும் வகுக்கப்பட்டன. 1928-ல் பல்கலைக்கழகம் ஒன்று கண்டியில் தாபிக்கப்பட வேண்டு மென்ற தீர்மானம்

சட்ட நிருபண சபையிற் தீர்மானிக்கப் பட்டது. 1929-ல் இலங்கையிலுள்ள பாடசாலைகளின் விபரம் வருமாறு:

1929	ஆங்கில பாடசாலைகள்		ஆங்கில - சயமொழிப் பாடசாலைகள்		சயமொழிப் பாடசாலைகள்		மொத்தம்	
	பாட.	மா.	பாட.	மா.	பாட.	மா.	பாட.	மா.
	அரசாங்கம்	16	2402	123	33370	1199	176695	1338
உதவி நன்கொடை	251	55086	56	11445	2055	251096	2362	317627
உதவி நன்கொடை பெருத	55	2407	13	862	522	14025	590 4290	17294 547388

இவற்றை விட 81 துண்டொழிற் பாடசாலைகளும் கைத்தொழிற் பாடசாலைகளு மிருந்தன. ஆசிரியர் பயிற்சிக் கலாசாலைகள் 13 இருந்தன. அவற்றுள் மூன்று அரசாங்கத்தால் நடத்தப்பட்டன. 1929-ல் நூற்றுக்கு 50 வீதமான பிள்ளைகள் கல்வியூட்டப் பட்டனர்.

1940-ம் ஆண்டுக்குப் பின்

இலங்கைப் பல்கலைக் கழகம் நிறுவப்பட்டதே இக்காலப் பகுதியில் நடந்த பிரதான நிகழ்ச்சியாகும். 1942-ம் ஆண்டு ஆடிமாதம் 1-ந் தேதி பல்கலைக் கழகம் தாபிக்கப்படலாயிற்று.

இலங்கையின் கல்வி நிலையை தொனமூர் அரசியல் விசாரணைச் சபையாரின் சிபாரிசால் ஏற்பட்ட அரசியல் முறையில் வந்தமைந்த கல்வி மந்திர சபை இலங்கைக் கல்வி முறையில் மாற்றம் ஏற்பட வேண்டு மென்று வாதாடிநிற்க “கல்வி வ்.சேட விசாரணைச் சபை” ஒன்று 1940-ல் நியமிக்கப் படலாயிற்று. இதன் விசாரணைகள் 1943-ல் முடிவடைந்தன. 1943-ல் இதன் விரிவான

அறிக்கை வெளி வந்தது. பாலர் வகுப்பிலிருந்து பல் கலைக்கழகப் படிப்பு ஈறாக மாணாக்கர்க்குக் கல்வி இலவசமாகப் படிப்பிக்கப்பட வேண்டு மென்பதே இச்சபையாரின் முக்கியசிபாரிசு ஆகும். மற்றும் விபரங்களை இச்சபையாரின் அறிக்கையில் (நிர்வாக காலப் பத்திரம் xxiv-1943) பார்த்தல் கூடும்.

பிரித்தானியரின் சம்பந்தம் இந்நாட்டிற்கு ஏற்பட்ட காலம் முதல், கல்வி பற்றியும் அதனைச் சார்ந்த விடயங்கள் பற்றியும் பலவித விசாரணைச் சபைகளும், அதிகார சபைகளும் நடாத்திய முக்கிய ஆராய்ச்சிகளைப் பற்றிய விபரங்களை அட்டவணைப் படுத்திக் காட்டுதும்.

1839—அரசாங்க விசாரணைச் சபை :—

1865—சட்ட நிருபண சபையாரின் நிருவாக சபை—நிர்வாக காலப் பத்திரம் viii-ம் இல 1867

1901—அதிகார சபை—கல்வி, வைத்தியம், உள்ளூர்த் தேவைகளாதியவற்றிற்கு வரி விதித்தல்

1905—சேர் என்றி ஆதர் பிளேக் அவர்களால் நியமிக்கப்பட்ட விசாரணைச் சபை—நிர்வாக காலப் பத்திரம் xxviii—1905—ஆரம்ப கல்வி

1906—அதிகார சபை—நிர்வாக காலப் பத்திரம் xxxiv—
1907—இலங்கைத் தொழிற் கல்விக் கல்லூரி

1908—தேசாதிபதி மக்கலம் அவர்களால் நியமிக்கப்பட்ட விசாரணைச் சபை—நிர்வாக காலப் பத்திரம் 44-ம் இல: 1908—அரசாங்க கல்லூரியும் தொழிற்கல்விக் கல்லூரிகளும்

1911—திரு R. R. பிரிட்ச் அதிகார சபை—i இலங்கை உயர்தர ஆங்கில பாடசாலைகள்

ii உயர்தரக் கல்வியும் மேற் கல்வியும்—நிர்வாக காலப் பத்திரம் 19-ம் இல: 1912

1916—பல்கலைக் கழகம் பற்றிக் கூடிய ஆலோசனைச் சபையின் அறிக்கை—நிர்வாக காலப் பத்திரம் 14-ம் இல: 1916

1925—நிர்வாக காலப் பத்திரம்: 21-ம் இல: 1925—
ஆசிரியரின் சம்பளம்

1925—நிர்வாக காலப் பத்திரம்: 23-ம் இல: 1926—
ஆசிரியரின் சம்பளம்

1926—அதிகார சபை:- நிர்வாக காலப் பத்திரம் 21-ம் இல:
1927—பல்கலைக் கழக நிலையம்

1926—விசாரணைச் சபை—நிர்வாக காலப் பத்திரம் 28-ம்
இல: 1929

1928—விசாரணைச் சபை—நிர்வாக காலப் பத்திரம் 4-ம் இல:
1929—இலங்கைப் பல்கலைக் கழகம்

1930—நிர்வாக காலப் பத்திரம்: vii-ம் இல: 1931—இலங்கை
யிற் கைத்தொழில்

1931—அதிகார சபை: நிர்வாக காலப் பத்திரம்: xxv-ம் இல:
1931—இலங்கைப் பல்கலைக் கழக வித்தியா
விருத்தி மூலநிதி.

1933—விசேட அதிகார சபை: நிர்வாக காலப் பத்திரம்: xv-ம்
இல: 1933 ஆசிரியரின் சம்பளம்

1934—விசாரணைச் சபை: நிர்வாக காலப் பத்திரம்: iv-ம் இல
1936—வித்தியா விருத்தி மூலநிதி.

1940—கல்வி விசேட விசாரணைச் சபை: நிர்வாகக் காலப்
பத்திரம் xxiv-ம் இல: 1943

1943-ம் ஆண்டு வெளி வந்த கல்வி விசேட
விசாரணைச் சபையாரின் அறிக்கைக்குப் பின்னர்
கல்வி சம்பந்தமாக வெளி வந்த கட்டளைச் சட்டங்
களும், சட்டங்களுமுண்டு. அவையாவன:

1. கல்விக் கட்டளைச் சட்டம்: இல: 26—1947
2. கல்விச் சட்டம் (திருத்தம்) இல: 5—1951
3. கல்விச் சட்டம் (திருத்தம்) இல: 43—1953

1954-ம் ஆண்டு முடியக் கிடைத்த புள்ளி விபரங்
களின்படி இலங்கையிலுள்ள பாடசாலைகளும் வேறும்
விபரங்களும் வருமாறு:

		மாணுக்கர்
அரசாங்க பாடசாலைகள்	3581	844,754
உதவி நன்கொடைப் பாடசாலைகள்	3040	749447
உதவி நன்கொடை பெருத பாடசாலைகள்	87	19311
	6708	1,613,512
யிரிவினைப் பாடசாலைகள்	147	5561
ஆசிரியர் பயிற்சிக் கல்லூரிகள் அரசாங்கம்— உதவி நன்...	12	2259
	7	829
	மொத்தம்	3088

பாடசாலைக்குப் போகும் வயதுள்ள (5—14) பிள்ளைகளின் மொத்தத் தொகை—1894496. பாடசாலைக்குப் போகும் பிள்ளைகள் தொகை—1400274. பாடசாலைக்குப் போகும் (5—14) வயதுக்குட் பட்ட பிள்ளைகளின் நூற்று வீதம்: 73.9

XIV

இலங்கையில் பத்திரிகைகளின் வளர்ச்சி

நாட்டின் வளர்ச்சிக்குப் பத்திரிகைகளின் சேவை வேண்டற்பாலதே. “ஆறில்லா ஊர் பாழ்” என்பது அக்காலத்து பழமொழி; “பத்திரிகை இல்லாத நாடு பாழ்” என்பது இக்காலத்துப் பழமொழி. ஆங்கிலேயர் இங்கு கால் வைக்கும் முன் ஏதாவது பத்திரிகை நடத்தப்பட்டதாக அறியேம். ஒல்லாந்தருடன் அச்சியந்திரம் 1737-ல் வந்தது. 1739-ல் தமிழ் சிங்கள எழுத்துக்கள் வார்க்கப்பட்டன. ஒல்லாந்தர் விடுத்த கட்டளைகள் அச்சடிக்கப்பட்டன. யாழ்ப்பாண மக்களின் “தேச வழமை” என்னுஞ் சட்ட நூல் அச்சேற்றப்பட்டது.

1802-ம் ஆண்டு பங்குனி மாதம் 15ந் தேதி * அரசாங்க வர்த்தமானப் பத்திரிகை முதன் முதலாக வெளிவரலாயிற்று. உள் நாட்டு வெளி நாட்டுப் புதினங்களும் அதிற் பிரசுரிக்கப்பட்டன. கோட்டன் தேசாதிபதி இங்குற்றதும் புதினங்கள் புறம்பான பாகமாக வெளிவந்தன. எனினும் புதினங்கள் அறிவதிலோ, பத்திரிகைகள் நடத்துவதிலோ எவரும் கரிசனைகொள்ளவில்லை. தேவையும் ஏற்படவில்லை. ஆங்கிலேயரின் ஆரம்பகாலங்களில் அரசாங்கத்தைத் தாக்கி எழுதுதல் அவ்வளவு விரும்பத்தக்கதா யிருக்கவில்லை. தேசாதிபதிக்கு அதிகம் அதிகாரங்கள் இருந்தபடியால் எவரும் இதில் முயன்றரில்லை. கோல்புறாக் அதிகார சபையின் வருகையால் தேசாதிபதியின் அதிகாரம் குறைந்தது. நிலைபரங்களும் மாற்றமடைந்தன. பத்திரிகையின் தேவையை மக்களும் உணர்ந்தனர்.

* Government Gazette.

அரசாங்க வர்த்தமானப் பத்திரிகையின் பாகமாகிய புதினப் பகுதியை “கொழும்புச் செய்தித்தாள்” **Colombo Journal** என்ற பெயருடன் கோட்டன் தேசாதிபதி வெளியிட்டனர். முடிக்குரிய நாடுகளின் கந்தோர் அரசாங்கம் புதினப் பத்திரிகை நடாத்துவதை எதிர்த்து அவ்வகைப் பிரசுரத்தை நிறுத்துமாறு உத்தரவிட்டது.

1834-ல் அவதானி—**Observer**— என்ற பெயருடன் ஒரு பத்திரிகை வெளி வந்தது. இது பின்னர் “கொழும்பு அவதானி”—**Colombo Observer** எனப் பெயர் தாங்கியது. இஃது ஓர் வாராந்தப் பத்திரிகை. ஐரோப்பிய வணிகர் நடத்தி வந்தனர். அரசியலில் பெருமாற்றங்கள் நிகழ வேண்டுமென்று பலமுறை கண்டித்து எழுதியது. அரசாங்க முறையில் மாற்றம் வேண்டி நின்றனரே யன்றி ஆங்கிலர் ஆட்சிக்கு முற்றுப் புள்ளி தேடினரன்று. அவதானி என்பதற்கு எதிராக “கொழும்பு வர்த்தமானி” — **Colombo Chronicle** என்ற பத்திரிகை ஒன்று கிளம்ப அதனை அரசாங்க உத்தியோகத்தர்கள் ஆதரித்தனர். 1838-ல் வர்த்தமானி தன் பெயரை “தூதன்” — **Herald** என மாற்றிக் கொண்டது. தூதன் 1846-ல் தன் பெயரை “இலங்கை நேரகாலம்” **Ceylon Times**— என மாற்றிக் கொண்டது. இதே யாண்டில் “இலங்கைப் பரிசோதகன்”—**Ceylon Examiner** என்ற பத்திரிகையும் வெளி வந்தது. இவையெல்லாம் ஐரோப்பிய வணிகரையும், தோட்ட முதலாளிமாரையும் சார்ந்தும் புகழ்ந்தும் எழுதி அவர்களின் செல்வாக்கைப் பெருக்கின.

நாகரிகம் பெருகப் பெருக அச்சியந்திரங்கள் பல இங்கு வரலாயின. வேதபோதக சபைகள் பல தங்கள் வேதப் பரப்புதலுக்காகப் பல நூல்களையும் பத்திரிகைகளையும் துண்டுப் பிரசுரங்களையும் அச்சேற்றிப் பரப்பின.

பாப்ரிஸ்ற் வேத போதக சபையினர் கண்டியிலோர் அச்சகத்தைத் தாபித்தனர். அமெரிக்கன் வேத போதக சபையினர் யாழ்ப்பாணம் மானிப்பாயில் இன்னொன்றை நிறுவினர். இவர்கள் உதயதாரகை என்ற பத்திரிகையை 1841-ல் வெளியிட்டனர். இப்பத்திரிகை பல நற்றொண்டுகளைச் செந்தமிழ் விருத்திக்காகச் செய்துள்ளது.

யாழ்ப்பாணத்திலிருந்து இன்னும் வேறு பத்திரிகைகள் ஆரம்பமாகி இன்றும் நடந்து வருகின்றன; சில இறந்து பட்டன. 1875-ல் சத்தியவேத பாதுகாவலன் பத்திரிகை ஆரம்பமாகி இன்றும் நற்சேவை புரிந்து வருகிறது.

இந்து சாதனம் 1889-ல் ஆரம்பமாகி இன்றும் நடைபெற்று வருகிறது. சைவ சமயத்தை வளர்க்கும் கருவியாக விளங்குகிறது.

ஞானசித்தி என்னும் பத்திரிகை 1908-ல் ஆரம்பமாகிச் சில வருடங்கள் மாத்திரம் நிலைநின்றது. 1922-ல் “தமிழ்” என்ற மாத சஞ்சிகை ஆரம்பமாயிற்று என்று அறிகின்றோம். தமிழர் போதினி, கலாவல்லி என்ற பத்திரிகைகளும் இக்காலத்திற் தொடக்கப்பட்டன.

வீரகேசரி, ஈழகேசரி என்ற இரு பத்திரிகைகளும் 1930-ல் ஆரம்பமாயின. தினகரன் 1932-ல் வெளிவரலாயிற்று.

1933-ல் கலா நிலையத்தாரால் “ஞாயிறு” என்ற சஞ்சிகை வெளியிடப் பெற்று சில காலத்தால் நின்று விட்டது.

சுதேச நாட்டியம் என்றொரு பத்திரிகை கல்லடிவேலுப்பிள்ளை என்பவரால் நடாத்தப்பட்டு இப்போது நின்று விட்டது.

ஆரிய திராவிட பாஷா விருத்திச் சங்கத்தினர் கலாநிதி என்ற முத்திங்கள் வெளியிட்டதைத் தொடர்

கினர். இதனை முகாந்திரம் சதாசிவ ஐயர் தொடக்கி வைத்தனர். சங்கம் இன்றும் தொண்டாற்றுகிறது. நற்றமிழ்ப் பண்டிதர் பலரை இச்சங்கம் ஆக்கித்தந்திருக்கிறது. சஞ்சிகை நின்றவிட்டது போலும். இச்சங்கத்தின் உயர்ச்சிக்குக் காரணகர்த்தாவாக விருந்தவர் ஐயர் அவர்களே. இவருக்குப் பின் என் ஆசிரியரும் வித்தியாதரிசியுமாகிய A. சரவணமுத்து அவர்களின் பெருமூயற்சியால் இன்னும் பல முன்னேற்றங்களை அடைந்து வந்தது.

பத்திரிகைகளின் வளர்ச்சி என்ற இவ்வதிகாரத்தில் இலக்கிய வளர்ச்சி சம்பந்தமானவற்றையும் எடுத்துரைப்பது மிகையாகாது.

இலக்கிய வளர்ச்சி

ஆங்கிலேயர் இங்கு காலெடுத்து வைத்ததும் ஆங்கிலப்படிப்பிலேயே யாவரும் கண்ணுங்கருத்துமாயிருந்தனரெனினும் சுதேசமொழிகளும் முன்னேற்றமடைந்தன. சுதேசமொழிப் பாடசாலைகள் இலவசக் கல்வி போதித்து வந்தன. இங்குற்ற வேத போதக சபையினரும் ஐரோப்பிய சிவில் சேவை உத்தியோகத்தரும் சுதேசமொழிகளைக் கற்றுத்தேற வேண்டியவர்களானார்கள். ஆகவே அவர்கள் சுதேச மொழிகளுக்குப் பெருந்தொண்டுகள் புரிந்தனர்.

உவெசிலியன் சபையைச் சேர்ந்த உவில்லியம் தொல்விறி என்பார் விவிலிய நூலைச் சிங்களத்தில் மொழிபெயர்த்தார். பாலாவதார என்ற பாலி இலக்கண நூலையும், சிங்கள—ஆங்கில அகராதியையும் தொடக்கி வைத்து இடையில் மரணத்திரையால் மறைபட மேற்படி இரு நூல்களையும் பெஞ்சமின் கிளவ் என்பார் தொடர்ந்து முடித்து பாலி இலக்கண நூலை 1824லிலும் அகராதியை 1830 லிலும் அச்சேற்றி வைத்தனர்.

மகாவம்சம், இராசரத்தினகரம், இராசாவலிய என்ற நூல்களும் 1833ல் அச்சேற்றப்பட்டன.

இக்காலத்தில் காசிச்செட்டி என்பார் செந்தமிழ் வளர்ச்சிக்கு நற்றொண்டு செய்தனர். புலவர் சரித்திரம், இலங்கை வர்த்தமானி (**Gazetteer of Ceylon**) என்ற நூல்களை அச்சேற்றி வெளிப்படுத்தினர். தமிழ்ப் புலவர்களின் வரலாற்றை முதன் முதலாக எழுதிய பெருமகனார் இவரேயாவார். இஃது ஆங்கிலத்தில் எழுதப்பட்டது. இவ் வரலாற்று நூலைப் பின்பற்றியும் வேறும் நற்றமிழ்ப்புலவர் பலரைச் சேர்த்தும் புலவர் சரித்திர தீபம் என்னும் நூலை ஆர்னோல்ட் சதாசிவம் பிள்ளை பதிப்பித்தார். இவர் உதயதாரகை என்னும் பத்திரிகைக்கு ஆசிரியராகவிருந்தவர். •

சிதத் சங்கராவ என்ற சிங்கள இலக்கணம் 1851ல் யேம்ஸ் டி அல்விஸ் என்பவரால் பதிப்பிக்கப்பட்டது. இது வீர சோழியத்தைப் பின்பற்றி எழுதப்பட்ட எலுமொழி இலக்கணம் என்பர். இது பதினொலாம் நூற்றாண்டு நூல்போலும்.

1845ல் ஆசியாக் கண்டத்து இராச சங்கத்தின் (**Royal Asiatic Society**) இலங்கைக் கிளைச் சங்கம் இங்கு தாபகமாயிற்று. இஃது இலக்கியம், சரித்திரம் சம்பந்தமான ஆராய்ச்சி செய்யத் தொடங்கியது. இவை சம்பந்தமான ஆங்கிலக் கட்டுரைகள் சங்கத்திலரங்கேற்றப் பெற்றுச் சஞ்சிகை வடிவத்தில் இன்றும் தோன்றி வருகின்றது. இங்கு ஓர் நூல்நிலையமு மிருக்கிறது.

நூல்நிலையங்களுள் முதன் முதலாக உருப்பெற்றது இலங்கை வைத்திய நூல்நிலையமாகும்—1834. இரத்தினபுரி நூல்நிலையமும் வாசிகசாலையும் 1840ல்தொடங்கலாயிற்று. கண்டி மாநகர சங்க இலவச நூல்நிலையம் 1841ல் ஆரம்பமானது. குருநாக்கல் நூல்நிலையமும் வாசிகசாலையும் 1851ல் நிறுவப்பட்டது. மட்டக்களப்புப் பொதுமக்கள் நூல்நிலையம் 1855ல் ஆரம்பமானது. இப்போது அது நகர சங்கத்தின் பொறுப்பில் நற்சேவை புரிந்து வருகிறது.

கோடுகள் ஏற்பட்ட இடங்கள் தோறும் சட்டமுறை நூல்நிலையங்கள் தோன்றலாயின. கொழும்பில் 1855ல் சட்டமுறை நூல்நிலையம் திறக்கப்படலாயிற்று.

1875ல் கொழும்பில் ஓர் நூதனசாலை திறக்கப்பட்டது. இங்கு சரித்திரசம்பந்தமான பல பொருள்கள் சேகரிக்கப்பட்டுக் காட்சிக்கு வைக்கப்பட்டுள்ளன. நூதனசாலையின் ஒரு பகுதியாக ஓர் நூல்நிலையமுமுண்டு.

XV

இலங்கையிற் போக்குவரத்து வசதிகளின் வளர்ச்சி

தெருவீதிகள் வளர்ச்சி

இலங்கைத்தீவின் நாலாபக்கங்களிலும் கோட்டைகள் கட்டுவதும் அவற்றில் பட்டாளங்களைவைத்து நாட்டைப் பாதுகாத்து ஆளுவதும் பழங்கால முறைகளாகும். போர்த்துக்கீசர் வெளிநாட்டு உள்நாட்டு எதிரிடைகளைச் சமாளித்துப் பரிபாலனஞ்செய்ய கோட்டைகளே வேண்டற்பாலன என்று எண்ணியவராய் ஆங்காங்கு கோட்டைகள் கட்டி எழுப்பி யிருந்தனர். ஒல்லாந்தரும் அவற்றைத் திருத்தி ஆட்சி புரிந்தனர். கரையோரமாகக் கிடந்த கோட்டைகளைத் தரைவழியாகப் பாதை திறந்து இலங்கையைச் சுற்றிவர வசதி பண்ணி வைத்தனர். ஒல்லாந்தர் திறந்த கரையோரப் பாதையினை ஆங்கிலேயர் 1814ல் திருத்தி யமைத்தனர்.

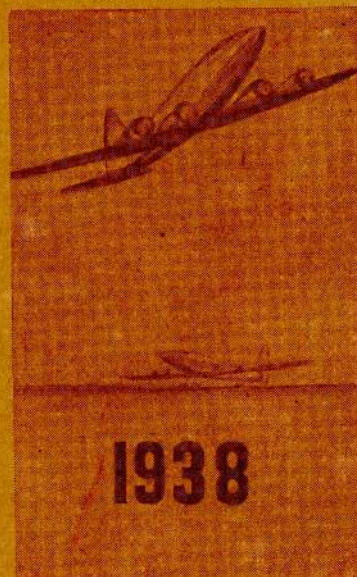
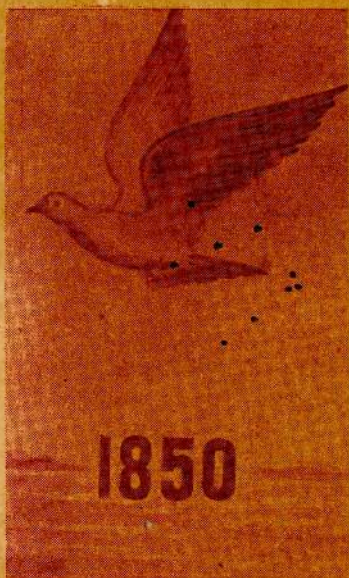
1820ல் இங்கு தேசாதிபதியாக வந்த சேர் எட் வேட்க பார்ண்ஸ் இலங்கையைப் பாதுகாக்க அத்தியாவசியமாகத் தேவைப்படுவது தெரு வீதிகளையென்று எடுத்துக் காட்டினார். ஆங்கிலர் கரையோர நாடுகளைச் செம்மைப் படுத்திய பிற்பாடும் கண்டியரின் கலகங்களை எதிர்பார்த்தனர். ஆங்காங்கு கண்டிநாட் டெல்லிகளில் கோட்டை கொத்தளங்களை எழுப்பிப் பட்டாளத்தை நிறுத்தி வைத்திருந்தனர். காடுகளின் மத்தியிலமைந்த கோட்டைகளில் காவல் புரிந்த வீரர்பலர் காட்டுக் காய்ச்சலுக்கு இரையாகி மடிந்தனர். ஆகவே கோட்டைகளிலிருந்து காவல்புரிவதை நீக்கி நல்ல பாதைவழியே பீரங்கிகளையும் படையினரையும் வேண்டுந்தோறும் அனுப்பி எழும்புந் கலகங்களை மடக்கி நாட்டையாளுதலே சாலச் சிறந்ததெனப் பார்ண்ஸ் தேசாதிபதியுணர்ந்தனர்.

தெருக்கள் சம்பந்தப்பட்ட அளவில் பார்ண்ஸ் தேசாதிபதியையும் அவருக்கு உடன் துணையாயிருந்த ஸ்கின்னர் என்பவரையும் நாம் மறத்தல் இயலாது. இவர்கள் பேர்கொண்ட பெரு வீதிகள் கொழும்பு மாநகரத்தி லிருக்கின்றன. உபதேசாதிபதியாகவும் பின்னர் தேசாதிபதியாகவும் கடமையாற்றிய சேர் எட்வேட் பார்ண்ஸ் தமது பத்து வருடகாலச் சேவையில் அரும் முயற்சி மெடுத்துப் பெருந் தெருக்கள் பலவற்றைத் திறந்தனர். கொழும்பில் வலைப்பின்னல்போலமைந்து கிடக்கும் தெருக்கள் இவரின் முயற்சியை எடுத்துரைக்கின்றன. பார்ண்ஸ் தேசாதிபதி இட்ட திட்டமும் அதன்பயனாகத் திறக்கப்பட்ட தெருக்களும் அன்றும் இன்றும் பயனளிக்கின்றன.

மலைசெறிந்து காட்டார்ந்திருந்த கண்டி நாட்டுக்குத் தெருக்கள் இன்றியமையாதிருந்தன. அங்கெழுந்த கலகங்களைத் தடுப்பதில் தாமதம் ஏற்பட்டிருந்தமைக்குத் தெருக்களின்மையே காரணமாகும். கண்டியரசர் இறங்கையான மலை யரணையே தமக் கொதுக்கிட

இலங்கை
தபாற் சேவையின்
விருத்தி

மாகக் கொண்டவராதலின் நாடு காடாக மாறுவதைக் கூட வெகு சிரத்தையுடன் கவனியாதிருந்தனர். கண்டி நகர்க்குப் படையெடுத்துத் தண்டிற்செய்ய சேனாவீரரிற் பலர் இருள் மண்டிய காடுகளிற் சுரநோயால் மாண்டு மடிந்தனர். அக்காலத் திருந்தனவெல்லாம் ஒற்றடிப் பாதைகளே. அங்குச் சென்றோர் பாதசாரிகளாய் அன்றேல் யானை குதிரை யூர்பவராயிருந்தனர். பல் லக்கிற் செல்லும் செல்வாக்கு திசாபதிகளுக்கு மாத்திரமே யுரியது. அவர்களுக்கும் இராசமா நகரில் கால் நடைதான். பாக்கு, உப்பு முதலாம் சரக்குகள் பொதியிருகங்களிற் கொண்டு போகப்பட்டன. நாலா திக்கி லிருந்தும் கண்டிசென்ற பாதைகள்யாவும் எவ்வகை வாகனமும் ஊர்ந்தறியாச் செங்குத்தும் ஒடுக்க நெருக்க மும் கரடு முரடோ யிருந்தன.

“அட்டை கடியும் அரிய வழிநடையும்
கட்டை யிடறலும் காணலாம் கண்டியிலே”

என்ற பழம் பாடலுமிருக்கின்றதே. 1817ல் பிற வுண்புணர் திசாதிபதியும் அவர் பாரியாரும் கொழும்பிலிருந்து அவிசாவலை வரையும் ஒல்லாந்தரமைத்த வீதி வழி சென்று அப்பால் காவுமுலம் கண்டியை மடைந்தனர். இவர் பரிசனர் அசுவாருடராகவும், தோட்சமையிலும் போய்ச் சேர்ந்தனர். யானைகள் பொதிகளைச் சமந்து சென்றன.

கண்டிநாட்டி லிவ்வாறிருக்கக் கரைநாடுகள் சற்றே வசதியுள்ளனவா யிருந்தன. இங்கு பாட்டசாரிகளுக்கேற்ற மண்பாதைகள் செப்பனிடப் பட்டிருந்தன கொழும்பு கரைப்புறமாக விருந்த பட்டணங்களோடு தொடுக்கப்பட்டிருந்தன வெனிணும் அவை மணல் செறிந்தும் சிதைந்தும் இடிந்துமிருந்தன.

பிறவுண்புணர் திசாதிபதி கொழும்பிலிருந்து திருக்கோணமலைக்கு தெருவொன்றினைத் திறக்கத் திட்டம்

போட்டிருந்தனர். கண்டிக் கலகம் காரணமாக வேலை தொடங்கப்படவில்லை.

இலங்கையில் கல் பதித்த தெருக்களை நினைக்கும் போது சேர். எட்வேட் பார்ண்ஸ் தேசாதிபதியே நினைவுக்கு வருவர். இராசகாரிய வேலையினுதவி கொண்டே முன்னரெல்லாம் பொது வேலைகள் செய்யப்பட்டன. 1818-ல் செய்த பகிரங்க பிரசுரத்தின்படி இராசகாரிய வேலை தேச சட்டத்தால் நீக்கப்பட்டதெனினும் சாகிய நலத்துக்கான தேவைக்குப் பொருள் வேண்டாது தொண்டு செய்ய பொதுமக்களை யமர்த்தும் சுதந்திரம் அரசுக்குண்டென எடுத்துரைத்து இக் கூற்றினை ஆதாயமாக்கிக் கொண்டு தெருக்களைக் கூலியின்றியே அமைத்துப் போடத் துணிந்து நின்றனர். கொடுங்கோல் மன்னரெவரும் இங்கு பணித்திராத நிட்டுரத்துடன் மலைநாட்டிலும் அலைமோதுங் கரை நாட்டிலும் கூலியின்றிக் கொடுந்தொழில் செய்வித்து அரசிறைவரும்படியில் ஒரு சதமேனும் செலவின்றிப் பல விதிகளை பார்ண்ஸ் தேசாதிபதி திறந்தனர். இவர் திறப்பித்த பல பாதைகளில் தலைசிறந்தது, கொழும்பு கண்டிப் பாதையே. மலையைப் பிளந்தும் குடைந்தும் காடழித்தும் மேடொழித்தும், பள்ளங்களை நிரவியும் பாலங்களமைத்தும் பாதை போடுவது இலகுவான காரியமல்ல. வெகு பிரமாசையுடன் செய்து முடித்தனர். பேராதனைப் பாலமும் கழனிகங்கைப் பாலமும் வெகு முயற்சியுடன் பூர்த்தியாக்கப்பட்டன. பார்ண்ஸ் தேசாதிபதிக்கு உறுதுணையாய் நின்றவர் தளபதி டோசன் என்பார். இவர் சுரநோய் காரணமாக 1829-ல் மரணமாணர். இவரின் சேவையைப் பாராட்டு முகத்தான் கடுகணவை மலையின் வழியோரத்தில் ஓர் ஞாபக தம்பத்தைத் தேசாதிபதி நாட்டிவைத்தார். 1820-ல் தொடங்கிய வேலை 1821-ல் முடிவடைய கொழும்பு கண்டிப் பாதை போக்கு வரத்துக்கு உதவியாயிற்று. 1825-ல்

கல் போடப்பட்டது. 1832-ல் திறமான கற்பாதையாக முற்றுப் பெறலாயிற்று.

1821-ல் கண்டி குருநாக்கலுடனும் பாதையால் இணைக்கப் படலாயிற்று. 1825-ல் குருநாக்கல் கொழும்புடன் இணைக்கப் படலாயிற்று. 1827-ல் குருநாக்கல் விருந்து தம்பளைக்கு ஓர் பாதை போடப்படலாயிற்று. 1831-ல் கண்டியை மாத்தளையுடன் இணைத்து 1832-ல் அதும் தம்பளைக்குக் கொண்டு செல்லப்படலாயிற்று. இவ்வாறடைந்த தெருக்கள் கண்டிக்குள் செலுத்தும் கடுகணவை, கல்கதற, அக்கல என்ற மூன்று கணவாய்கள் வழியாகச் சென்று கண்டிப் போக்கு வரத்தை இலகுபடுத்தியது. ஒரு வழிக்கு மூன்று வழி கண்டிக்குக் கிடைத்தது.

கொழும்பு கண்டித் தெரு ஒழிந்த மற்றவை யெல்லாம் காடு வெட்டிப் பிரித்துவிட்டவையென்றி கல்லோ பாலமே? போட்டு செம்மைப் படுத்தினவையல்ல. ஆறுகள் யாவும் பாதைகளாற் கடக்கப்பட்டன. கழனியில் தொங்கு பாலமிடப்பட்டது. மகாவலி கங்கைக்கு மேல் பரதேனியாவி விடப்பட்ட பாலம் முதரை மரங்களாலானது.

1831-ம் ஆண்டு மார்கழி மாசத்தில் தேசாதிபதியும் வேறும் உத்தியோகத்தர்களுஞ் சேர்ந்து ஓர் கூட்டுச் சங்கமுண்டாக்கி கொழும்புக்கும் கண்டிக்கு மிடையில் தபால் வண்டி ஓட ஒழுங்கு செய்ய 1832-ம் ஆண்டு மாசி மாதத்தில் முதன் முதலாக ஓடியது. ஆசியாக் கண்டத்தில் முதற் தபாற் போக்கு வரத்து இலங்கையிற்றான் ஆரம்பமாயது.

சேர்ரொபேட் கோட்டன் தெருக்கள் திறக்கும் வேலையினைத் தொடர்ந்து மேலும் பல வீதிகளைத் திறந்தனர். கொழும்பு தம்பளை வீதியை நீட்டி யாழ்ப்பாணம் பருத்தித் துறைக்கு இழுத்து விட்டனர். அதே வீதியை தம்பளையிலிருந்து கந்தளாய் மட்டும் நீட்டினர். ஏலவே

திரிகோணமலையிலிருந்து கந்தளாய் மட்டும் ஒரு பாதையிருந்தது. முத்துக்குளிக்கும் இடமாகிய அரிப்பிலிருந்து ஒரு தெரு அதுரதபுரம் மட்டும் போடுவித்தனர். பழைய வியாபாரப் பாதை வழியே புத்தளத்திலிருந்து குருநாக் கலுக்கு ஒரு பாதை திறக்கப்பட்டது. மலை நாட்டிலும் கண்டிவதுளைத் தெருவினையும் நுவரெலித் தெருவினையும் திறந்தனர். 1837-ல் திருக்கோணமலை, பருத்தித்துறை, புத்தளம், நுவரளலியா வதுளை காலி, மாத்துறை, தங்காலை, அம்பாந்தோட்டை என்ற பட்டினங்கள் கொழும்புடன் தெருவீதியினால் இணைக்கப்பட்டன.

இதுவரையும் படைபட்டாள வசதிகளுக்காகவும் பரிபாலன முறை வசதிகளுக்காகவுமே தெருக்கள் போடப்பட்டன. கோட்டன் தேசாதிபதி இலங்கையை விட்டகன்றதும் தெருக்கள் திறப்பதையிட்ட கொள்கை மாற்றமடைந்தது. பார்ண்ஸ் காலத்தில் தோட்டங்கள் திறக்கும் முதலாளிக்கு அனுசரணையாகவே தெருக்கள் திறக்கப் படுகின்றன என்ற குற்றச்சாட்டு எழுந்தது. இறைவரியை அதிகரிப்பதற்கு இத்தோட்ட முதலாளிகளின் உதவி தேவைப்பட்டது. மேலும் இராசகாரிய வேலையும் உதவியாகவிருந்தது. எனவே தெருக்கள் துரிதமாகத் திறக்கப்பட்டன.

1837க்குப் பின் நிலைபரம் மாறிக்கொண்டது. தோட்டத்துரைமார் அதிகரித்தனர். அரசாங்க உத்தியோகத்தர்களில் அதிகமானோர் தோட்டங்கள் வைத்திருந்தனர். யாவரும் தங்கள் தங்கள் தோட்டங்களுக்குத் தெரு வேண்டி நின்றனர். ஆனால் அரசாங்கத்திடம் பணமில்லை. முத்துக்குளிப்பும் வாய்க்கவில்லை. அன்றிபும் சக்கராதிபத்தியம் இலங்கைக் காவலுக்கு 24000 பவுண் வருடா வருடம் கட்டுமாறும் வேண்டிக் கொண்டது. அரசாங்கத்திற்கு பணமுட்டுப் பெருத்துக் கொண்டது.

1843-ல் நிலைபரம் நன்மைப் பக்கமாக மாறியது. முடிக்குரிய காடுகளை விற்று வருமானத்தைக் கூட்டி

ஆகவே அரசாங்கம் புதுத் தெருக்களையுந் திறந்து பழையனவற்றையும் செம்மைப் படுத்தியது. 1247 மைல் நீளம் கொண்ட தெருக்கள் 1843-ம் வருடம் மட்டும் இலங்கையரசாங்கத்தின் செலவிற் போடப்படலாயிற்று.

கொழும்பிலிருந்து எட்டியாந் தோட்டை அவிசாவலை, இரத்தினபுரி, இறக்குவாணை முதலாயிடங்களுக்குத் தெருக்கள் திறக்கப்பட்டன. பெரு வீதிகள் விருந்து தோட்டங்களுக்குச் செல்லவும் சிறு வீதிகள் அமைக்கப்பட்டன. சில பாதைகள் காடு வெட்டி விடப்பட்டன; சில கிறவல் போடப்பட்டன. 1841-லே தான் கொழும்பு கண்டிப் பாதைக்குக் கல் போட்டனர்.

1847-ல் மறுபடியும் நிலைமை சீர்குலைந்தது. கோப்பிச் செய்கை நடமடைந்தது. ஆகவே வருவாய்க்குன்றியது. ஆனால் தெருக்களின் முக்கியத்தை அரசாங்கம் அறியாதிருக்கவில்லை. ஆகவே “பழைய குருடி கதவைத் திறவுடி” என்ற பிரகாரம் பழைய பழி நிரம்பிய நிட்டுர இராசகாரிய வேலையை மீட்டும் பிறப்பிக்க வழிதேடியது. இராசகாரிய வேலை முற்றாக 1832-ல் நீக்கப்பட்டது. 1848-ல் ரொறிந்ரன் பிரபு தெருக்கட்டளைச் சட்டம் என்ற நவமான பிரமாணத்தைச் சிருட்டித்து ஒவ்வொரு ஆண்மகனும் தெருக்களைப் போடவோ திருத்தவோ வருடத்தில் ஆறுநாட்களுக்கு இலவசமாக வேலை செய்தல் வேண்டும் அன்றேல் மூன்று சிலின் மாற்று வரி இறுத்தல் வேண்டுமென்ற கட்டாய வேலையை ஏற்படுத்தினர்.

1850—55 வரையும் தேசாதிபதியாகவிருந்த சேர் யோர்ஜ் அன்டேசன் என்பார் உள்ளாட்டில் தோட்டங்களில் விளையும் பொருள்களைத் துறைக்குக் கொண்டு வர விரும்பிப் பல தெருக்களைத் திறக்க முயன்றனர். எல்லாத் தெருக்களையும் ஒரே முறையில் திறக்கப் பணவசதியின்மையால் தெருவின் முக்கியத்திற் கிணங்க ஒவ்வொரு தெருவாகத் திறந்து வந்தனர். இவரால் கம்பளை எட்டியாந்தோட்டைத் தெரு திறக்கப்பட்டது.

1855—60 வரை தேசாதிபதியா யிருந்த சேர் என்றி உவாட் என்பார் நாவலப்பிட்டி கொத்தமலைத் தெருவினைத் திறந்தது மாத்திரமன்றி கொழும்பு கண்டித் தெருவினுள்ள பாலங்களைத் திருத்தி மமைத்தனர். இவர்காலத்தில் 3000 மைல் நீளமான தெருக்க ளிருந்தன.

1865—70 வரை தேசாதிபதியாயிருந்த சேர் கோர் கூல்ஸ் உரோபின்சன் எட்டியாந்தோட்டைப் பாலத்தை இரும்புக் கேடர்கள் போட்டுத் திருத்தினர். கண்டி மாவனெல்லைத்தெரு இவராலேதான் திறக்கப்பட்டது. இக்காலத்தில் தோட்டத் துரைமாரும் அரசாங்கமும் சேர்ந்து சிறு சிறு தெருக்களைத் திறந்தனர். பாதி பாதிச் செலவை இரு பகுதியினரும் இறுத்தனர். கொழும்பு — அப்புத்தளை — வதுளை — மட்டக்களப்புத் தெருவைத் திறந்துவைத்தவரும் இவரே.

தெருக்கள் இவ்வாறு பெருகியதன் காரணமாக மலைநாட்டுப் பகுதியில் பெரும்பகுதிகள் தோட்டங்களாக மாறின. 1870க்குப் பின்னர் திறக்கப்பட்ட தெருக்களின் விபரங்களை அட்டவணைப் படுத்திக் காட்டுதும்.

மஸ்கேலியாத்தெரு	— 1872—1877—	சேர்உவில்லியம் கிறகோரி
மான்சுளம்-முல்லைத்தீவு	” ” ” ”	” ” ” ”
உடப்புசாலவை-துவரெலியா	” ” ” ”	” ” ” ”
தம்புளை-நனூயா	1877—1883—	யேம்ஸ் லோங்டன்.
போகவந்தலவை-அற்றன்	1883—1890—	சேர்ஆர்தர் கோடன்.
புண்டிலேயா-வதக்கொடை	” ” ” ”	” ” ” ”
கண்டி-தெவ் தெனியா-டின்ஸ்ரோன்	1890	” ”
அபறணை-யொல்லனறுவை.....	1891	
பரந்தன்-கரச்சி.....	1905	
மதவாச்சி-மன்னார்-பேசாலை.....	1906	

புகையிரத வீதிகள்.

உலகத்திலே இங்கிலாந்து தேசத்திலே 1825லே தான் முதன் முதல் புகையிரத வீதி ஆரம்பமாயது.

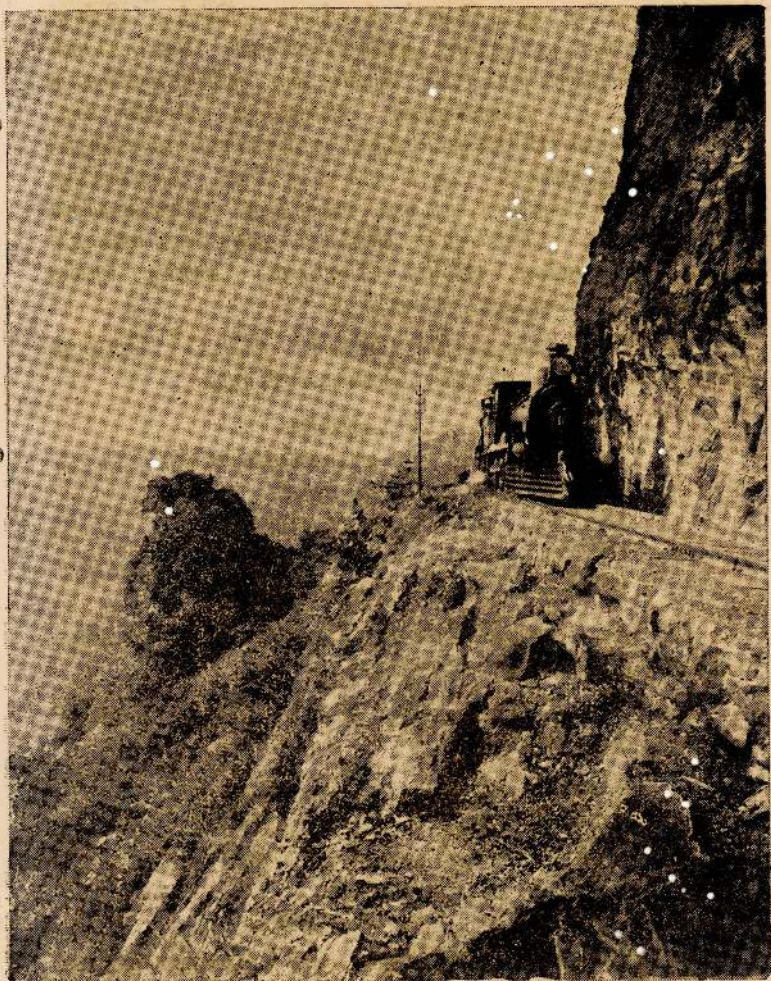
இதன்பிற்பாடுதான் மற்றைய நாடுகளிற் புகையிரத வீதிகள் ஆரம்பமாயின. 1835க்குப் பின்னர் பல புகையிரதக் கொம்பனிகளுண்டாகிப் பல புகையிரத வீதிகளை அமைத்தனர்.

இங்கும் கோப்பி வியாபாரிமார் புகையிரத வீதிகளைத் திறக்குமாறு தூண்டினர். 1845ல் கொழும்பு கண்டிப் புகையிரத வீதியை ஆரம்பிக்கத் திட்டமிட்டு இங்கிலாந்தில் ஓர் கொம்பனியும் உருப்பெற்றது. இவ் வீதியின் அமைப்புப் போக்கு பரிசீலனை செய்யப் பட்டு அதனை யிடுவதற்கு 80000 பவுண் செலவாகும் எனக் கணிக்கப் பட்டது. கோப்பிச் செய்கையின் வீழ்ச்சி காரணமாகவும் இங்கிலாந்தில் வேண்டிய கடன்தொகை பெற முடியாமையாலும் திட்டம் நிறுத்தி வைக்கப்பட லாயிற்று.

1853ம் ஆண்டில், இந்தியாவிலும் புகையிரத வீதிகளாரம்பமான காலத்திலே கோப்பிச் செய்கை மேலோங்கியதும் வியாபாரிகளும், தோட்ட முதலாளி மாரும் புகையிரத வீதியைத் திறக்குமாறு ஊக்கப் படுத்தினர். குடியேற்ற நாடுகளின் காரியதரிசி மறு படியும் முன்னர்கூறிய கொம்பனியுடன் புகையிரத வீதி திறப்பதற்கான பேச்சு வார்த்தைகள் நடாத்தினர். 1853—56ம் ஆண்டுகளில் கோப்பிச் செய்கையும் விருத்தியடைந்தது. 1856ம் ஆண்டில் 500 000 அந்தர் கோப்பி ஏற்றுமதியானது. விளைந்த கோப்பியைக் கொழும்பு கொண்டு வந்தே ஏற்றுமதி செய்தல் வேண்டும்; ஆனால் பாலங்களில்லாத தெருக்கள் மூலம் ஏற்றிப்பறித்தல் இலகுவாக விருக்கவில்லை. அன்றியும் மாட்டு வண்டிகளில் சரக்கேற்றிப் பறித்தல் துரிதமானதல்ல. அதிகமான வண்டிகளில்லை. எல்லாத் தோட்டக்காரருக்கும் வண்டிகள் தேவைப்பட்டன. கிடைக்கக்கூடிய வண்டிகளின் நடமாட்டம் கூடிக்கொண்டது. தெருக்களும் பழுதடைந்தன சாதாரணமாக ஒரு மாட்டு வண்டியில் கண்டி. கொழும்புப்

பாதையிற் போய்வர ௯—8 நாட்கள் எடுத்தது. கிடைக்கக்கூடிய வண்டிகளின் நடமாட்டம் கூடவே 1854ல் ஒரு வண்டி போய்வர ஆறு கிழமைகள் எடுக்கத் தொடங்கியது. இவ்வகைப் பிரதிகூலங்களால் தோட்ட முதலாளிமார் பெருங்கலவரங் கொண்டனர். தங்கள் தங்கள் பொதிகளைக் கொழும்புக் கணுப்ப ஆசை மீதாரப் பெற்றவராய் போட்டியிற் கூலிகளைக் கூட்டிக் கொடுக்க முற்பட்டனர். இதனால் கோப்பியின் விலை அதிகரித்தது. ஆகவே மற்றைய நாட்டுக் கோப்பியுடன் போட்டியிட முடியாமற் தவிக்க நேரிடுமெனவும் உணர்ந்தனர். இதே காலத்தில் பிரேசிலில் புகையிரத வீதி அமைப்பதற்கான திட்டங்கள் நிகழ்ந்து கொண்டிருந்தன. ஆகவே இலங்கையில் தீவிரமாக ஒழுங்கான போக்குவரத்து வசதிகள் ஏற்படாத பட்சத்தில் தங்கள் கோப்பிச் செய்கையினால் நற்பிரயோசனம், இலாபம் பெற முடியாதென்பதைத் தோட்ட முதலாளிமார் உணர்ந்தனர்.

1855ல் உவாட் தேசாதிபதி கண்டிப் புகையிரத வீதியின் இன்றியமையாமையை வெகுவாய் உணர்ந்தனர். சட்ட நிருபண சபையும் ஏகமனதாக அங்கீகரித்தது. இலங்கை அரசாங்கம் இச் செலவுக்காக 80 000 பவுண் ஆறு வீத வட்டி கொடுத்துக் கடனாகப் பெற்று புகையிரத வீதியை அமைத்தல் வேண்டுமெனத் தீர்மானித்து. அரசாங்கம் புகையிரத வீதியமைப்பதை மேலரசு ஒப்புக் கொள்ளவில்லை. கடனுக்கும் பொறுப்பு நிற்க விரும்பவில்லை. ஆகவே கொம்பெனிகளொன்றும் சம்மதிக்கவில்லை. 1856ல் கொம்பெனி ஒன்றுக்கும் இலங்கை அரசாங்கத்திற்கு மீடையில் ஒரு தற்காலிக ஒப்பந்த முண்டாயிற்று. 1857ல் புகையிரதவீதி அமைப்பதற்கான செலவு 856 557 பவுணாக மதிக்கப் பட்டது. 1858ல் வேலை ஆரம்பிக்கப் பட்டது. ஆரம்பித்த சில வருடங்களால் கொம்பெனியார் அதற்கு ஏற்படும் செலவை மறுபடி

கண்டிப் புகைவண்டிப் பாதையில் திகில் தரும் கற்பாறை.

கணிக்கத் தொடங்கி அது 2,214,000 பவுணாக் மென்றனர். ஏலவே இவ்வொப்பந்தத்தை எதிர்த்து நின்ற உத்தியோகப் பற்றற்ற அங்கத்தவர்கள் கொம்பெனியாரின் திருவினையாடலைக் கண்டதும் ஒப்பந்தத்தோடு சம்பந்தப்பட்ட யாவரையும் வெளுத்து வாங்கி விட்டனர். ஆகவே 1860ல் ஒப்பந்தம் முறிக்கப்படலாயிற்று. ஆகவே இலங்கை அரசாங்கமே புகையிரதவீதியை அமைக்கத் தொடங்கலாயிற்று. இலங்கையில் மாத்திரந்தான் புகையிரதவீதிகள் அரசாங்கமயமாக போடப்படலாயின. 1867ல் கொழும்பு கண்டி புகையிரதவீதி முடிவடையலாயிற்று.

இப் புகையிரதவீதி மேலும் நீட்டப் பெற்று 1885ல் நனுலூயா மட்டுஞ் செல்லலாயிற்று.

- 1873.....கம்பளை
- 1874.....நாவலைப்பிட்டி
- 1884.....அற்றன்
- 1885.....நனுலூயா
- 1893.....அப்புத்தளை
- 1899.....பண்டாரவளை

1878-ல் கண்டியிலிருந்து மாத்தளைக்கு ஒரு புகையிரதவீதிபோடப்படலாயிற்று.

கரையோரப் புகையிரதவீதி 1877-ல் பாணந்துறை மட்டுஞ் சென்றது.

- 1879.....எளுத்துறை.
- 1890.....வெந்தோட்டை
- 1891.....அழுத்துகமம்
- 1894.....காலி
- 1895.....மாத்துறை.

வடஇலங்கைப் புகையிரதவீதி பொல்காவிலிருந்து நீட்டம் பெற்று 1894-ல் குருநாக்கலை அடைந்தது.

1900.....அனுரதபுரம்

1905.....யாழ்ப்பாணம்

1913-ல் மதவாச்சியிலிருந்து ஒரு புகையிரத வீதி தலைமன்றாருக்குப் போடப்படலாயிற்று. இது இலங்கை இந்தியப் பிரயாணத்தை வசதிப்படுத்தியது.

கழனி நதிப் பள்ளத்தாக்கு வழியாக ஒரு புகையிரத வீதி 1900-ல் தொடங்கி அவிடாவிலையை 1902-ல் அடைந்தது.....

1903.....எட்டியாந் தோட்டை

1912.....இரத்தினபுரி

கழனிப்பாதை ஒடுங்கிய பாதையாகும். இது போன்ற ஒடுங்கிய பாதை நனுஷ்யாவிலிருந்து இரகலை மட்டுஞ் சென்றது. இது 1903-ல் தொடங்கி 1906-ல் முடிவடைந்தது.

1907-ல் ஆரம்பமான நீர்கொழும்புப் புகையிரத வீதி 1909-ல் முடிவடைந்தது.

1925-ல் திரிகோணமலைக்குப் புகையிரத வீதி போடப்படலாயிற்று. 1928-ல் மட்டக்களப்புக்கு முதன் முதலாக புகை வண்டி ஓடலாயிற்று.

தபால் தந்திச் சேவை

நாடெங்கும் வீதிகள் வழியாய்க் காடென்றும் குவடென்றும் நோக்காது நடமாடக் கூடிய தன்மை ஏற்பட்ட காலையில் தபாற் சேவையும் சுலபமாயிற்று. பிரித்தானியர் இங்கு கால் வைத்த அன்றே கடிதப் போக்கு வரவும் நடைபெறுவதாயிற்று. ஏலவே ஒல்லாந்தர் தபாற் சேவையில் ஒரு சிறு ஏற்பாட்டை ஒழுங்கு படுத்தியிருந்தனர். குறித்த ஒரு பாலார்க்கு நிலபுலங்களை உபகரித்து வரி இறுக்காது நீக்கஞ்செய்து இவ்வுதவிக்குப் பதில் தபாற்சேவை செய்ய அவரை அமர்த்தினார். 1802 வரையும் பிரித்தானியர் இம்முறை

யைக் கையாண்டு பின்னர் கை நெகிழ்ந்தனர். இவ்வாண்டு முதல் தபாற் சேவை தினசரி கிரமமாகவும் தீவிரமாகவும் நடைபெறலாயிற்று.

தபாற் சேவைக்குத் தலைவராக அந்தோனி பெட்டலோஜி நியமிக்கப்பட்டனர். இச்சேவையினால் ஏற்படும் செலவு வரும்படியிலும் பன்மடங்கு அதிகரிக்கவே கைப் பொறுப்புண்டாயிற்று. மேலரசு இம்முறையைக் கண்டித்து வாரம் மூன்று முறைச் சேவை செய்யுமாறு கட்டளையிட்டனர். இலங்கையரசினர் இதற்கிணங்காது ஒல்லாந்தர் முறையினை மறுபடியும் கைக்கொண்டனர். ஒல்லாந்தர் ஒருவரைத் தலைவராகவும் நியமித்தனர். தபால் கொண்டோடுபவர்க்குச் சம்பளம் வழங்காது வரியின்றி நிலபுலங்களை வழங்கினர்.

இவ்வித சேவை கொழும்புக்கும் திரிகோணமலைக்கு மிடையிற்றான் நடைபெற்றது. தரைப்படை கடற்படைத் தானங்களுக்கு மிடையில் இச்சேவையிருந்து வந்தது. திருக்கோணமலை இருவழியாக அடையப்பட்டது. ஒன்று வடக்குவழி; மற்றையது தெற்குவழி. வடக்குவழி கொழும்பிலிருந்து மேற்குக் கரையோரமாகச் சென்று யாழ்ப்பாணமடைந்து அங்கிருந்து முல்லைத்தீவு வழியாய்த் திரிகோணமலையை அடையும்; மற்றையது அம்பாந்தோட்டை, மட்டக்களப்பு வழியாய்ச் சென்றடையும். ஒவ்வொரு வழியிலும் இடையிற் பன்னிரு தலங்களிருந்தன. இவற்றைச் சந்தித்தே தபால் கொண்டோடுபவர் தம் தொழிலைச் செய்வார். தூரத்துக்குத் தகத் தபாற் செலவு இருந்தது. கொழும்பிலிருந்து மட்டக்களப்புக்கு 7 அணை. திரிகோணமலைக்கு 8 அணை. ஏதாவதிரு இடங்களுக்கிடையில் இரு பைசா. தபாற் தானங்களின் இடைத் தூரம் குறைவாக விருந்தால் ஒரு பைசா.

கண்டிப் பகுதியிலும் காணியாட்சி மூலம் தபாற் சேவை கூலியின்றி நடைபெற்றது. கண்டி பிரித்தானியருக்கானது முதல் இது நடைபெறலாயிற்று. சைனி

மங்களின் பாசறைகட்கும் கண்டி நகர்க்குமிடையில் தபாற் சேவை கிரமந்தப்பாது நடைபெற்று வந்தது.

1832-ல் கொழும்பு கண்டித் தெரு பூர்த்தியானதும் ஆசியாக் கண்டத்திலே இலங்கையிற்றான் முதன் முதலாகத் தபால் வண்டி ஓடியதாக முன்னதிகாரத்தாலறிந்தோம்.

1838-ல் கொழும்பு காலித் தபாற் சேவை ஆரம்பமாயிற்று. காலியே துறைமுகமாக விருந்தபடியால் அங்குத்தான் இலண்டன், பம்பாய்க் கப்பல்கள் வந்து சேர்ந்தன. ஆகவே காலியில் வந்திறங்கிய வெளிநாட்டுத் தபால்கள் கொழும்புக்கு தபால் வண்டிகள் மூலம் கொண்டு வரப்பட்டன. இச்சேவையிற் தாமதம் ஏற்படுகிறதென்று “அவதான்”—**Observer**— என்ற பத்திரிகை கண்டித்துப் பழக்கிய புறக்கள் மூலம் தபாற் சேவை நடர்த்தியது—1850.

1858-ல் மின்சாரத் தந்திச் சேவை ஆரம்பமாயிற்று. இலங்கையின் பிரதான பட்டணங்களை இச்சேவை இணைத்தது மாத்திரமன்றி இந்தியா இங்கிலாந்து இவற்றையும் இணைத்தது. கொழும்பிலிருந்து காலிக்கே தந்திச் சேவை முதலில் ஆரம்பமாயிற்று. பின்னர் இதே யாண்டில் கண்டி, மன்னாரும் 1865-ல் திரிகோணமீலயும் இணைக்கப்பட்டன.

மன்னாரிலிருந்து இந்தியாவுக்கு தந்திக் கம்பி 1859-ல் இழுக்கப்படலாயிற்று. 1866-ல் இங்கிலாந்திலிருந்து இலங்கைக்கு நேரடியாகத் தந்திமூலம் பேசக் கூடிய வாய்ப்பு ஏற்பட்டது. முதலில் இச்சேவை நிலத்தின் மேலாலே இட்ட தந்திக்கம்பிமூலம் வந்தது. 1870-ல் ஆழ்கடலிற் போட்ட கம்பி வடம் மூலம் வரலாயிற்று.

தெருக்கள், புகையிரதப் பாதைகள் செல்லுமிடங்களெல்லாம் தந்திக் கம்பிகளும் ஓடின. இதனால் பரிபாலனம் செவ்வனே நடைபெறலாயிற்று. தந்திக் கம்பி சென்ற இடங்களாவன.

பொல்காவலை	}	1874
குருநாக்கல்		
அதிராபுரம்		
வதுளை	}	1876
மட்டக்களப்பு		
நீர்கொழும்பு		1887
இரத்தினபுரி		1888
மாத்துறை		1889
புத்தளம்		1890
அனுராதபுரம்	}	.....1890—1913
வவனியா		
யாழ்ப்பாணம்		
பருத்தித்துறை		
காங்கேசன் துறை		

இதுவரை போடப்பட்ட தந்திச் சேவை இந்திய அரசாங்கத்தின் மேற்பார்வையி லிருந்தது. 1892-ல் இலங்கைத் தபாற் சேவைப்பகுதி இச்சேவையைத் தன்னதிகாரத்தில் எடுத்துக் கொண்டது. 1896-ல் தெலி போன் தந்திச் சேவையையும் இப்பகுதி ஏற்றுக்கொண்டது.

மக்கலம் தேசாதிபதி காலத்தில் கம்பியிலித் தந்திச் சேவை இங்கு ஆரம்பிக்கப்பட்டது.

XVI

வெளிநாட்டுப் போக்குவரத்து விருத்தி கப்பல்களும் துறைமுகங்களும்

தெருக்கள் போடப்படலாயின. புகையிரத வீதிகள் இடப்பட்டன. தந்திக் கம்பிகள் வலைப்பின்னல் போல் ஓடின. உள் நாட்டுப் போக்கு வரத்து வெகு சலமடைந்தது. உள் நாட்டில் விளையும் பொருளைக் கொழும்பு கொண்டு வந்து சேர்த்தலே இவ்வித போக்கு வரத்து வசதிகளை அரசாங்கம் செய்து வந்ததன் நோக்கமாகும். கொழும்பு வந்த பொருட்களை வெளியூர் அனுப்ப வேண்டிய பொறுப்பு உண்டாயிற்று.

ஒல்லாந்தர் தமது அரசிருக்கையை கொழும்பில் ஆக்கிக் கொண்டாலும் காலியையே துறைமுகமாக உபயோகித்தனர். அது ஒதுங்குகூடாவாகவும் வசதியாகவும் யிருந்தது. நன்னம்பிக்கை முனையைச் சுற்றிவரும் கப்பல்களுக்கும் அவுஸ்திரேலியாவிலிருந்து வரும் கப்பல்களுக்கும் வலுவசதியாக விருந்தது. ஆகவே காலித் துறைமுகம் கரியேற்றுதற்கும் வர்த்தகத்திற்கும் ஏற்றதாக விருந்தது.

காலி இயற்கைத் துறைமுகமெனினும் கடுங்கற்பார் பொருந்திய கடலோரத்தி லமைந்து கிடக்கின்றது. மேலும் பருவப் பெயர்ச்சிக் காற்றின் எதிர்த் தாக்கலுக்கும் பெருவாய்ப் புடையதாயிருந்தது. கற்பாறைகளை நொருக்கிக் காலித்துறை முகத்தைச் செப்பம் செய்ய விரும்பியது மேலரசு. உள் நாட்டு நிலைபரங்களுக்குக் காலித் துறைமுகம் ஏற்புடைத்தன்று என்பதை உணர்ந்த இலங்கை அரசு இராணுவச் சேவைகளின் பொருட்டுக் காலித் துறைமுகத்தை விருத்தி செய்வதா

யின் சக்கராதிபத்தியமே அதன் செலவையும் ஏற்றுக் கொள்ளுதல் வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டது. 1847-ல் சுற்பாறைகளை உடைக்கவும் 1852-ல் அலை தாங்கியைக் கட்டவும் திட்டங்கள் போடப்பட்டன. ஆனால் நிதி கிடைத்தபாடில்லே. பெருங்கப்பல் ஒன்றும் பாரில் மோதிச் சேதமடைந்தது.

இஃதில்வாறிருக்கும் போது கோப்பிச் செய்கை விருத்தியடைந்தது. ஏற்றுமதி கூடிக் கொண்டது. கொழும்பிலே பொருள்கள் வந்து நிரம்பிக்கொண்டன. கோப்பி யதிகமாக ஏற்றுமதியாக வேண்டியிருந்தது. போக்கு வரத்துக்கெல்லாம் கொழும்புப் பட்டினம் வசதியாகவிருந்த தெனினும் அதன் துறைமுகம் வாய்ப்புடையதாக விருக்கவில்லை. பெருங்கப்பல்கள் உட்துறைமுகத்தை யடைய முடியா நிலைமையில் மைஸ்தூரத்தில் நின்றன. உட்துறைமுகத்தையும் வெளித் துறைமுகத்தையும் பிரித்து நிற்பது மண் மறிப்பே. கப்பல்களில் பொருள் ஏற்றுவது பெருந்தொல்லையாக அமைந்தது.

தோட்ட முதலாளிமார் கொழும்பில் ஓர் வாய்ப்பான துறைமுகத்தைக் கட்டித்தர வேண்டுமென்று ஒரே முகமாக எடுத்துரைத்தனர். செயற்கைத் துறைமுகத்தை ஆக்குவதிலும் இயற்கைத் துறைமுகமாகிய காலியை விருத்தி பண்ணுவதே ஏற்புடைத்தென மேலரசு 1866-ல் யோசனை கூறியது. விடாப்பிடியாகக் கொழும்பைச் செயற்கைத் துறைமுகமாக்க வேண்டுமென்ற கோரிக்கை நிறைவேறச் சந்தர்ப்பமும் கிடைத்தது. 1869-ல் சுவேஸ் கால்வாய் திறபட அது வழியாய் வந்த கப்பல்களுக்குக் கொழும்பே கிட்டியதாக விருந்தது. ஆகவே 1871-ல் தென் மேற்பருவப் பெயர்ச்சிக் காற்றின் தாக்கலில் நின்றும் காப்பாற்றுவதற்காக ஓர் அலைதாங்கியைக் கட்ட ஆயத்தங்கள் நடந்தன. ஏழாம் எட்வேட் என்று பின் நாமம்பூண்ட சக்கரவர்த்தி உவேல்ஸ் இளவரசராயிருந்த காலத்தில் — 1875-ல்

அலைதாங்கிக்கு அத்திவாரக்கல் லிட்டனர். இவ்வலை தாங்கி 4121 அடி நீளமானது. 705000 பவுண் செலவில் பத்து வருட வேலைசின் பேரூக முடிவடைந்தது. கப்பல்களெல்லாம் இங்கு வரலாயின. கரிக்கால்கள் திறக்கப்பட்டன. ஏற்றுமதி இறக்குமதி முழுவதும் இங்கே நடந்தன. காலிக்கு முற்றுப்புள்ளிதான் கிடைத்தது.

1894-ல் இன்னுமிரண்டு அலைதாங்கி கட்டி துறை முகத்திற்கு இரு வாசல் வைத்து இன்னுஞ் சேமமான துறைமுகமாக்கினர். 1100 அடி நீளமான அலைதாங்கி முத்துவால் (முகத்துவாரம்) என்ற இடத்திலிருந்து கட்டப்பட்டது. வாசல்களுக் கிடையிலிருப்பது 2670 அடி நீளமானது. வாசல்களில் ஒன்று 800 அடியுடையது; மற்றையது 750 அடி உடையது. 1912-ல் இவையெல்லாம் முற்றுப் பெற்றன. இன்னும் செப்பணித் துறைமேடை, இறக்கு வழி, தெப்பம் செப்பமீடும் நீர் நிலை, கரித்துறை மேடை இவையெல்லாம் கட்டப்பட்டன.

கொழும்புத் துறைமுகத்தின் நீர்ப்பரப்பு 602 ஏக்கராகும். இதன் ஆழம் 30 அடி—39 அடி வரையிருக்கின்றது. வெவ்வேறு இடங்களில் வெவ்வேறு ஆழமுடையது. 1950-ல் கொழும்புத் துறைமுகத்தைத் தற்கால வசதியுடையதாக்குவதற்கு பிரான்சிய கொம்பனி ஒன்று ஒப்பந்தஞ் செய்து வேலை செய்து வருகின்றது. இவ்வேலை முடிவடைந்தால் பெருங்கப்பல்களும் துறைமேடை அண்டையில் வந்து நின்றல்கூடும். முத்துவால் துறைமேடை, டெல்வற் துறைமேடை, எலிசபெத்து இராணி துறைமேடை என்பவை நன்கு சீர்திருத்தப்படும்.

கொழும்புத் துறைமுகம் உலகத்துப் பெரும் செயற்கைத் துறைமுகங்களிலொன்று. கப்பல்களை உள்ளகத்தில் வைத்திருக்கும் எடையளவில் பிரித்தானிய சக்க

ராதிபத்திய நாடுகளில் மூன்றாவது; உலகத் துறைமுகங்களில் ஏழாவதாகும்.

ஆகாய விமானங்களின் சேவை

போக்குவரத்து வசதிகளில் ஆகாயக் கப்பற் சேவை மக்கள் சமூகத்தைப் பெரிதும் முன்னேற்ற மடையச் செய்துள்ளது. தூரத்தையும் நேரத்தையும் வாடுவி சுருக்கியது. ஆகாயவிமானச் சேவை மேலிரு அம்சங்களையும் வெற்றிகொண்டு மக்களின் வாழ்க்கையிலே பெரும்படி மாற்றங்களைச் சிருட்டித்துவிட்டது. சர்வதேச உணர்ச்சியை மக்கள் இதயத்தில், ஆகாய விமானச் சேவை உதயமாக்கிவிட்டது.

ஆகாயவிமானப் பயணம்பற்றி, இலங்கையில் 1934-ல் சிந்திக்கப் படலாயிற்று. இரத்துமலாணையில் ஓர் ஆகாயவிமானத் தளத்தை ஆக்குதல் வேண்டுமென்ற தீர்மானத்தை போக்கு வரத்து மந்திரசபை அரசாங்க சபையில் சமர்ப்பிக்க, பின் அது அங்கீகரிக்கப்பட இச்சேவையின் ஆவசியகம் உணரப்படலாயிற்று. 1936-ல் இரத்துமலாணையில் ஓர் சிறிய தளம் உருவாயிற்று. அதே ஆண்டு மாசியில் விமானக்களரி அதன் அங்கத்தவர்களுக்கு ஆகாயத்தில் விமானத்தில் பறப்பதற்குச் சந்தர்ப்பம் அளித்தது.

1938-ம் ஆண்டு மாசி மீ 28-ந் திகதி சக்கராதிபத்திய விமானத் தபாற் சேவைத் திட்டத்தின் அனுசரணையில் இலங்கை விமானத் தபாற் சேவை ஆரம்பமானது.

இரத்துமலாணை தளம் பெருப்பிக்கப்பட்டது. பல வசதிகள் செய்யப்பட்டன. புத்தளத்தில் நெருக்கடி இறங்குதளம் ஒன்று அமைக்கப்பட்டது. 1939-ம் ஆண்டு ஆனிமாதம் 2-ம் திகதி இரத்துமலாணை விமானத் தளம் சம்பிரதாய முறைப்படி திறக்கப்படலாயிற்று.

உலக மகாயுத்தம் ii மேலும் பல திருத்தங்கள் செய்ய உதவியது. இரத்துமலாணையில் பல திருத்தங்கள்

செய்யப்பட்டன. மேலும் பல தளங்கள் இங்கு திறக்கப்பட்டன. பலாலி, கட்டுநாயக்க, முதலிய இடங்கள் விமானத் தளங்களாயின.

1916ல் சிவில் விமானப்பகுதி என்றோர் புது அரசாங்கப்பகுதி தொடங்கியது. விமானச்சேவை வளர்ந்தது. வெளியூர் விமானங்கள் வந்திறங்க ஒழுங்குகள் செய்யப்பட்டன. கொழும்பு பலாலிச்சேவை ஆரம்பமானது.

1948ல் சர்வதேச சிவில் விமானத் தாபனத்தில் இலங்கையும் சேர்க்கப்பட லாயிற்று. உலகத்து விமானச் சேவையில் இத்தாபனமே பெரும்பங்கு எடுத்துச் சேவை புரிவதாகும்.

விமானச் சேவையில் இங்கு ஆர்வமுண்டானது விமான வலவரைப்பயிற்றும் பொறுப்பு ஏற்பட்டது. ஆகவே இலங்கை விமான வித்தைக் கழகம் ஒன்று 1950ம் ஆண்டு கார்த்திகை மாதம் நிறுவப்படலாயிற்று. இங்கு விமான வலவர், விமானப் பொறியியல் வல்லாரும் பயிற்சி பெறுவர்.

1948ன் ஈற்றில் அவுஸ்திரேலிய தேசிய விமான வழிச் சங்கத்தில் இலங்கை சேர்ந்து தனது சேவையை உலகம் முழுவதிலும் இணைத்துக் கொண்டது.

XVII

விவசாய விருத்தி

இலங்கையின் செல்வப் பெருக்குக்கு அதி ஏதுவாயுள்ளது பயிர்ச்செய்கையாகும். தேசம் பலவழியாலுமுன்னேற்றமடைவதற்கு அரசிறை வரும்படியை அபரிமிதமாக விருத்திசெய்து வைத்தவை, பயிரிடுவோரின் முதலும் அவர் தளரா முயற்சியுமாகும்.

போர்த்துக்கீசரையும் ஒல்லாந்தரையும் இங்கு வரச்செய்தது இங்கு விளைந்த நல்லதரமான கறுவாவாகும். ஆங்கிலேயரை இங்கு இழுத்ததும் கறுவாவே. ஆங்கிலேய சிழக்கிந்திய வர்த்தக சங்கத்தின் ஆட்சி நீடிக்கவில்லை யெனினும் அவர்களின் கறுவா உரிமை 1833 வரையும் நீடித்தது. ஆண்டுதோறும் இலங்கை அரசாங்கம் 400 000 இரூத்தல் கறுவா ஆங்கிலேய வர்த்தக சங்கத்திற்கு அளிப்பதாகப் பொருந்திய கொண்டது. சங்கமும் அரசாங்கத்திற்கு 60000 பவுண் கொடுக்கவும் ஒத்துக் கொண்டது. சங்கம், இலாபத்திலும் ஐந்தோ பத்தோ வீதம் கொடுக்கவும் ஒத்துக் கொண்டது. இலங்கையரசும் கறுவாவை வேறு எவருக்கும் விற்றலுமாகாது. சங்கம் கூடாதெனக் கழித்து விட்ட கறுவாவைக் கீழைத் தேசங்களுக்கு மாத்திரம் விற்கலாம். அதுவும் சங்கம் குறித்த விலைக்குமேல் விற்கலாமன்றிக் குறைத்தும் விற்றலாகாது. விலை மானம் குறைந்தபோது மேலு மதிசமான இரூத்தல் கறுவா இலங்கை அரசால் அளிக்கப்பட்டது. அதிக இலாபம் சிடைக்கும்போது சங்கம் மேலதிகமாகப் பணமும் கொடுத்து வந்தது சங்கத்தாருக்கு இருந்த இந்தக் கறுவா. வியாபார உரிமை 1833ல் நீக்கப்பட லாயிற்று

இலங்கையரசு தன் பொறுப்பில் கறுவா வியாபாரஞ்செய்து இலாபம் பெற விரும்பியது. இது தொடங்கிய காலத்தில் இலங்கைக்கு சந்தைகள் கிடைத்த பாடாயில்லை. ஏலவே ஆங்காங்குள்ள சந்தைகளை மற்றையோர் கைப்பற்றிக் கொண்டனர். மேலும் கறுவாவுக்கு இணையானதும் காரமானதுமான காசியா என்ற மட்டமான இலவங்கம் எங்கும் வேண்டப்படுவதாயிற்று. ஏனெனில் விலை மலிவானது என்க. யாவாக் கறுவாவும் மலிவாகக் கிடைத்தது. ஆகவே இலங்கைக் கறுவாவுக்கு விலைமான மில்லாமற் போனது. ஏற்றுமதித் தீர்வையைக் குறைத்துப் பார்த்தும் வாய்க்கவில்லை.

இலங்கை அரசாங்கம் தன் வருவாயைக் கூட்ட வழிபார்த்தது. தொடக்கத்தில் கறுவா வியாபாரம் கிழக்கிந்திய வர்த்தக சங்கத்திற்கு உரிமையாகி விட்டது. மக்களைத் தூண்டி வேறு பயிர்களைப் பண்படுத்துமாறு கேட்டது. மக்களிடமோநிலமில்லை; பணமில்லை. ஐரோப்பியருக்கோ கொழும்பைவிட வேறிடங்களில் தோட்டங்கள் உண்டாக்கக் கூடாதென்ற கட்டளைச் சட்டம் விதிக்கப்பட்டிருந்தது. தேசாதிபதி மெய்நிலந்து பார்த்தார் வேறு வழியில்லை ஐரோப்பியரைத் தடை செய்த கட்டளைச் சட்டத்தை உடைத் தெறிந்தார். ஐரோப்பியர் அநேகர் கோப்பி, பருத்தி, கரும்பு கருநீலச்சாயப்பூண்டு, அவினிச்செடி முதலிய பயிர்த் தோட்டங்களைத் திறந்தனர்.

கோப்பி: 1823ல் பேர்ட் என்பார் கம்பளைப் பகுதியில் கோப்பித் தோட்டமொன்றினைத் திறந்தனர். பார்ண்ஸ் தேசாதிபதி கோப்பிச் செய்கையில் மிகுந்த ஊக்கங்காட்டித் தாமே தோட்டம் திறந்து பயிர் செய்தனர். அரசாங்கமும் ஒரு கோப்பித் தோட்டத்தை விருத்தி செய்தது. இது இன்றும் கன்னொறுவாவி லிருக்கிறது. விவசாயப் பகுதியினரின் ஆராய்ச்சிப் பண்ணையாக இப்போது இருக்கிறது. மாகாண அதி

பர்களும் ஆங்காங்கு தோட்டங்கள் திறந்தனர். அரசாங்க தோட்டங்களில் இராசகாரிய வேலை நடைபெற்றது. தனிப்பட்டோர் தோட்டங்களில் வேலையாட்கள் தொழிலாற்றினார்கள். போதிய தொழிலாளர் இங்கு கிடைக்காமையினால் தென்னிந்தியாவிலிருந்து 1828ல் நூற்றைம்பது தொழிலாளர் கொண்டு வரப்பட்டனர். பார்ண்ஸ் தேசாதிபதி பயிர்ச் செய்கையை விருத்தி பண்ணுவதற்காக நிலவரி, ஏற்றுமதிவரி இவற்றை நீக்கிவிட்டனர். தெருக்கள் விருத்தியுடன் தோட்டங்கள் அதிகரித்தன. அரசாங்க உத்தியோகத்தர்கள், நீதியரசர்கள், பட்டாளத்தினர் யாவரும் வெகு உற்சாகமாய் ஈடுபட்டனர். வரும்படியும் வந்துகொண்டே யிருந்தது. மலைநாடு முழுவதும் கோப்பித் தோட்டங்களாகக் காட்சி யளித்தன. பெருந்தொகைத் தொழிலாளர் இந்தியாவிலிருந்து கொண்டு வரப்பட்டனர். இவ்வாறாக அந்நிய நாட்டுப்பணத்தில் இந்தியமக்கள் உழைப்பில் இலங்கை மலைநாட்டில் கோப்பிச் செய்கை விருத்தியடைந்து வரலாயிற்று.

1817—50ல் கோப்பிச் செய்கையில் சிறுகத்தளர்ச்சி ஏற்பட்டது. இங்கிலாந்தில் பணத்தட்டுப்பாடு ஏற்பட்டது; அங்கிருந்து பணம் வராதொழிந்தது; கோப்பிவிஸில் வீழ்ச்சியுற்றது; பற்று வரவு பலிக்கவில்லை; தோட்டங்கள் பாதிவிலை கால்விலைக்கும் விற்க முடியாமலிருந்தன. 15000 பவுணாக 1843ல் கொள்ளப்பட்ட தோட்டம் 1847ல் 50 பவுணாக விற்கப்பட்டதென்றால் கோப்பித் தோட்டங்களின் நிலைபரம் அடிதலையாக மாறியதெனலாம்.

இந்நிலைபரம் 1853ல் மாறியது. இலண்டன்மாநகரில் கோப்பிக்கு விலை யேறியது. 1870ல் தோட்டங்கள் வெகுவாய் முன்னேறின. பெருவாரியாக நிலங்கள் பண்படுத்தப்பட்டன. தொழிலாளரும் தேவைப்பட்டனர். தொழிலாளருக்கும் வேண்டிய வசதிகளை அரசாங்கம் செய்தது. வைத்தியசேவை அளிக்கப்பட்டது.

டது. கொம்பணி ஒன்று தொழிலாரைக் கப்பல்முலம் இந்தியாவிலிருந்து கொணர்ந்தது.

1870ல் கோப்பிச் செய்கை உச்சநிலையடைந்தது. தோட்டங்கள் பெருகிக்கொண்டே யிருந்தன. இவ்வேளையில் கோப்பிப் பயிருக்கு ஒருவித இலை நோய் உண்டானது. இலையின் கீழ்ப்புறத்தே செம்புள்ளியொன்று தோன்றியது. இந்நோயையிட்டுப் பலர் கவனஞ் செலுத்திரால்லர். கோப்பிக்கு நாசகாலம் இதனால் ஏற்பட்டது. இலைநோய் பற்றிப் பரவியது. இதன் கெடுதியை அறியாதார் அற விலை கொடுத்துத் தோட்டங்களைக் கொண்டனர். இலைநோய் பற்றிப் பரவிக்கொண்டிருக்கும்போதே தோட்டத்துக்கும் விலை தலை தெரியாது ஏறியது. விளைவு குன்றியது. திடீரெனப் பலர் கலவர மடைந்தனர். தோட்டத்துரைமார் பலருக்குத் தட்டுக் கேடும் முட்டுப்பாடும் ஏற்படலாயிற்று. ஐசுவரியத்திற் துள்ளிக் குதித்தோர் வறுமையெனும் பள்ளக் குழியிற் கமலகுண்டலமாய் வீழ்ந்தனர்.

இலைநோயாற் பாதிக்கப்பட்ட கோப்பிச் செய்கை வேறு வழிகளிலும் துண்டிக்கப்பட்டது. பிறேசில் நாட்டிலே கோப்பி விருத்தியாகிக் குறைந்த விலைக்கு அது கிடைத்தது. ஆகவே இங்கு விளைந்த கோப்பிக்குக் கூடிய விலை கொடுப்பார் கிடைத்திலர்.

1884-ல் ஒறியன்றல் வங்கி முறிந்தமையும் கோப்பிச் செய்கையைப் பாதித்தது. இந்த வங்கி பலருக்கு முதல் கொடுத்து உதவியது.

சிங்கோலு அல்லது சுரநாயன்: கோப்பிச் செய்கை வீழ்ச்சியுறவே அவ்வகைத் தோட்டங்கள் யாவும் வேறு கோலம் கொள்ளலாயின. சுரநாயனையோ, தேயிலைச் செடியையோ, மார்ச்சனி இறப்பர்த் தருவையோ பயிர் செய்து பார்க்க முயன்றனர். 1861-ல் சுரநாயன் அக்கலையிலுள்ள இராசதாவரத் தோட்டத்தில் பயிரிடப்பட்ட

உது. 1867-ல் கோப்பிப் பயிர் அழிந்த தோட்டங்களில் இது பயிர் செய்யப்பட்டது. 1872-ல் சிங்கோலு 500 ஏக்கர் நிலத்தில் பயிர்செய்யப்பட்டது. 1877-ல் இப்பரப்பு 6000 ஏக்கராயது. பின்னர் 1879-ல் அறுபதினொன்றாம் ஏக்கராயது. இப் பயிரும் பூச்சியினம் தாக்கப்பட்டது மல்லாமல் அளவுக்கு மிஞ்சிய பான்மையிற் செய்கை பண்ணப்பட்ட படியால் இதன் மானம் குன்றலாயிற்று. இச் செய்கையிலும் பலர் நட்மடைந்தனர்.

தேயிலை: கைநெகிழ்ந்த கோப்பி, சுரநாயன் தோட்டங்களில் தேயிலைச் செடியை வளர்த்துப் பரிசீலனை செய்தனர். தோட்ட முதலாளிகள் இதனால் பெருநன்மை யடைந்தனர். தேயிலைச் செய்கை இங்கு துரிதமாக வளரவே மற்றைய தேசங்களுடன் இலங்கை போட்டியிடக் கூடியதாக விருந்தது. மலிவாகவும் சுலபமாகவும் புகையிரதத்தால் அனுப்பிக் குறைந்த சுங்க வரியோடு ஏற்றுமதி செய்து கூடிய இலாபம் அடைந்தனர். தேயிலை அதி உயர்ந்த பதிந்த பிரதேசங்களிலும் வளர்ந்தது. ஆகவே தேயிலைச் செய்கை பெரும் பரப்பில் செய்கை பண்ணப்பட்டது. 1883-ல் கிட்டத்தட்ட 35000 ஏக்கரில் பயிர் செய்யப்பட்டது.

தேயிலை முதன் முதல் இங்கு கொண்டு வரப்பட்ட தாயினும் அதன் வளர்ச்சியும் விருத்தியும் மந்த கதியாகவே முன்னேறி வந்தது. 1893-ல் தேயிலைச் செய்கை 27300 ஏக்கரில் நடைபெற்றது. உயிர்வியம் கமறள் என்பார் தேயிலைச் செடியைப் பக்குவமாய்க் கத்தரித்தும் இலை பறித்தும் காட்டியதின் பலனாகவே இச் செய்கை இங்கு அதிகம் விருத்தி யடையலாயிற்று.

1903-ல் தேயிலைச் செய்கை விஞ்ஞான முறைப்படி பண்படுத்தப்பட்டது. பயிரிடும் முறையும் பசுளைபோடும் வகையும் திருந்தியது. சிறுசிறு தோட்டங்களைந்து கொம்பனிகளாகவே தேயிலைச் செய்கையில் அதிக

சிக்கனம் ஏற்பட்டது. குறைந்த செலவில் கூடிய தேயிலை ஏற்றுமதியானது.

1920-ல் உலக மகாயுத்தம் I நடந்து முடிந்த பிற்பாடு தேயிலைக்குக் கிராக்கி குறைந்தது. இதனால் நல்ல தேயிலையைப் பாகம் பண்ணத் தொடங்கினார், தோட்டக்காரர். பாதகமான இந்தக் காரியமும் பின்னர் சாதகமாகவே யிருந்தது. தேயிலைச் செய்கை மேலும் விஞ்ஞான முறையில் வளர்ந்து வரத் தொடங்கியது. தேயிலை ஆராய்ச்சி நிலையம் தாபிக்கப்பட்டது. 1938-ல் தேயிலை 556600 ஏக்கரில் செய்கை பண்ணப்படலாயிற்று. இப்போது உலகத்திலே இந்தியாவுக்கு அடுக்க இலங்கையே தேயிலைச் செய்கைக்குப் பேர்போன நாடாக விளங்குகின்றது.

மார்க்சனி அல்லது இறப்பர் : கோப்பிக்கு வாய்க்காமற் போன தோட்டங்களில் இறப்பர் மரங்களையும் நடனார். இதன் விளைவுக்கு நெடுங்காலம் காத்திருத்தல் வேண்டும். இதற்குப்பலர் துணிந்திலர். பேராதனை இராசாங்க நந்தவனத் தலைவராயிருந்த திரிமன் என்பார் இறப்பர்ச் செய்கைக்கு வெகு சார்பாயிருந்தனர். இறப்பர் மரம் அமேசன் நதிப் பள்ளத்தாக்கிலும் ஆபிரிக்காவின் உட்டண மண்டலப் பகுதிகளிலும் இயற்கையாய் வளர்ந்தோங்கியது. இராசாங்க நந்தவன அதிகாரிகளால் 1876-ல் இங்கு கொண்டு வரப்பட்டது. மூன்று தினிசான மரங்களைக் கொணர்ந்தனர். பிரேசில், பனாமா, அமேசன் நாட்டு மரங்களை வளர்த்துப் பார்த்தனர். அமேசன் நாட்டு மரமாகிய பாறா இங்கு செழிப்பாக வளர்ந்தது.

1901-ல் 2500 ஏக்கரில் இறப்பர் மரம் வளர்க்கப்பட்டது.

1910-ல்.....	200 000 ஏக்கர்
19-0-ல்.....	266 962 ,,
1940-ல்.....	603 747 ,,

இவ்வாறாக இறப்பர் செய்கை இங்கு வளர்ந்து வர
லாயிற்று.

தென்னை: இலங்கை ஏற்றுமதிப் பொருட்களில்
தென்னைப் பொருள் மூன்றிலொரு பாகமாகின்றது.
தென்னை பழங்காலந் தொட்டு இங்கு வளர்ந்து வந்திருக்
கின்றது. புத்தளம் தொடங்கி மாத்துறை மட்டும் அதிக
மான தோட்டங்கள் முதலில் உற்பத்தியாயின. பின்னர்
இலங்கையின் கிழக்குக் கரையோரங்களிலும் யாழ்ப்
பாணத்திலும் தோட்டங்கள் திறக்கப்பட்டன. தென்
னைப் பிரயோசன ஏற்றுமதிப் பொருட்கள் பின் வரு
மாறு ஏறிக்கொண்டு வந்தன.

1870...	மற்றெல்லா ஏற்றுமதி பொருட்களின்	4
1880	"	9%
1890	"	15%
1900	"	17%
1910	"	24.5%
1920	"	27%

1920-ல் தென்னை 650000 ஏக்கரில் செய்கை பண்
ணப்பட்டது. 1929-ல் செய்கைப் பரப்பு 1100000 ஏக்
ராக ஏறியது. தென்னைத் தோட்டங்களில் அதிக
மானவை இலங்கையர் கையிலிருக்கின்றன.

1940-ல் தென்னை 1238000 ஏக்கரில் செய்கை
பண்ணப்பட்டது.

நீர்: இஃது இலங்கை மக்களின் பிரதான உண
வுப் பொருள். சிங்கள அரசுக் காலத்தில் நீர்ப்பாசன
வேலை கண்ணுங் கருத்துமாக விருத்தி செய்யப்பட்டு
சுதேசிகளின் தேவைக்கு மிஞ்சிய நெல் விளைவிக்கப்
பட்டு வந்தது. மாறி மாறி வந்த போர்கள் காரணமாக
வும் அரசின் அசட்டை காரணமாகவும் நெல் விளைவு
குன்றியது. குளம் குட்டைகள் தூர்ந்தும் அழிந்துப்
போயின. ஆங்கிலேய அரசு வந்ததும் நீர்ம

பாசன அலுவல்களின் கவனஞ் செலுத்தியது. இடை இடையே ஏற்படும் வரட்சி காரணமாக நெற் செய்கை தடைப்படுவதை உணர்ந்த ஆங்கிலேயர் நீர்ப் பாசன வசதிகளை உண்டாக்க முயன்றனர். குளங் தொட்டுப் பயிர்செய்வதற்கான ஏற்பாடுகளை ஆலோசித்தனர் 1856 மட்டும் யோசித்தனர். முடிவில்லை. சேர் என்றி உவாட் தேசாதிபதியாக இங்குற்றதும் நாடு நகரெல்லாம் சுற்றிப்பார்த்து இலங்கைக்கு அத்தியாவசியமானவை தெருக்களும் நீர்ப்பாசன வசதிகளுமே என்று முடிவுகட்டினர்.

நாளாவட்டத்தில் தூர்ந்துபோன குளங்களை வாய்க் கால்களைக் கண்ணுற்றனர். நீர்ப்பாசன வேலையில் நம் முன்னோர்க்கிருந்த ஞானத்தின் சின்னமாக அமைந்து கிடந்த வயற்பரப்புகள் தூர்ந்து லேமாகக் கிடப்பதை வடக்கிலும் கிழக்கிலும் கண்ணுற்றனர். ஆகவே 1855ல் என்றி உவாட் தேசாதிபதி நீர்ப்பாசன வசதிகளை அளிப்பதற்கான கட்டளைச் சட்டம் ஒன்றினைப் பிரகடனம்பண்ணினார். இச்சட்டத்தின் பாதுகாவலில் பல விவசாயச் சங்கங்கள் உண்டாக்கப்பட்டன. மாகாண அதிபர்கள் அவற்றின் தலைவர்களானார்கள். கமக்காரரார் தெரிவு செய்யப்பட்ட அங்கத்தவர்கள் உறுப்பினராயினர். வேளாண்மை சம்பந்தப்பட்ட பழைய பழக்க வழக்கங்கள் சேர்த்துத் தொகுக்கப்பட்டன. வழமைப்பிரகாரம் பயிர்செய்யத் தொடங்கினர். அசட்டை செய்தோர் தண்டிக்கப்பட்டனர்.

என்றி உவாட் 78000 பவுணுக்குமேல் நீர்ப்பாசன வேலைகளுக்குச் செலவுசெய்தனர். கிழக்கு மாகாணத்திலுள்ள அம்பாறை, இறக்காம் குளங்கள் திருத்தப்பட்டன. தென் மாகாணத்து ஊருபொக்கை, கிராம என்ற இரு குளங்களும் செம்மையாக்கப்பட்டன. ஊவா விலும் நற்றிருத்தங்கள் புரியப்பட்டன. இதனால் நெற்பயிர்செய்கை மீண்டும் துரிதமாய் நடைபெறலாயிற்று.

காடுகள் வெட்டப்பட்டன. நெல் விளைந்தது. ஆகவே மக்களின் தொகையும் பெருகியது.

சேர் கோர்க்கியூல்ஸ் ரோபின்சன் மேலும் தொண்டுகள் பல செய்தனர். இலங்கை எங்கணும் அவர் கவனஞ் செலுத்தினார்.

சேர் உவில்லியம் கிறகோரி வன்னிப் பகுதியிற் கவனஞ்செலுத்தி மன்னார், முல்லைத்தீவு, நுவரகாளாவி முதலாமிடங்கள் உள்ள குளங்களைத் திருத்தினார். 1700 குளங்களிருந்தும் 60000 மக்கள் அரைவயிறுடன் நொந்தும் மெலிந்தும் வாழ்க்கைப் புயலிலடிபடுவதைக் கண்டு மனம் நொந்தனர். ஒரு மாகாண அதிபரால் இப்பெரிய மாகாணம் கண்காணிக்க முடியாதென உணர்ந்த கிறகோரி 1873ல் வடமத்திய மாகாணத்தில் நுவரகாளாவியைச் சேர்த்துவிட்டனர். 1874ல் வட மாகாணத்தில் வவனியா, விளாங்குளம் என்ற மாவட்டங்களைப்பிரித்தனர். திருக்கோணமலை, யாழ்ப்பாணம், புத்தளம், கண்டி என்ற பட்டணங்கள் ஒன்றுடன் ஒன்று தெருக்களால் இணைக்கப்பட்டன.

வடமத்திய மாகாண அதிபராகிய டிச்சன் என்பார் பல நூற்றுக்கணக்கான சிறு சிறு குளங்களைத் திருத்தியமைத்தார் இவை ஒவ்வொன்றும் ஐம்பது ஏக்கர் நிலத்திற் நீர்பாய்ச்சக் கூடியவை என்றாலும் வரட்சிக்காலத்தில் வற்றிப்போகக்கூடியவை. இவற்றை யெல்லாம் நீரால் நிறைத்து நின்ற குளம் சளவீவாக்குளமே. இக்குளத்தின் வரம்பு 60—80 அடி உயர மிருக்கும். இதன் சுற்றவயு 35மைல். தண்ணீர் 120 சதுரமைலுக்குப் பரந்து நிற்கும். 60மைல் நீளமான இராட்சத வாய்க்கால் வழியாக மற்றைய சிறு குளங்களுக்கு நீர் வழங்குவது. 1873—1877ல் கிறகோரி இந்த இராட்சத வாய்க்காலத் திருத்திச் சிறு குளங்களுக்கு நீர் வழங்கச் செய்தார். சளவீவாக்குளத்தை கோடன் தேசாதிபதி 1881—1887ல் முற்றாகச் சீர்திருத்தினார்.

இதன்பலகை நெல்லுற்பத்தி ஐந்துமடங்காகப் பல்கியது. கிறகோரி தேசாதிபதி தமது நீர்ப்பாசனவேலை அனுசூலத்தைப்பற்றி எழுதியதாவது.

“யாவார்க்கும் போதிய உணவு இங்கு உண்டு; பெருந்தொகையளவில் நெல்லு ஏற்றுமதியாகிறது; வடமத்திய மாகாணமாகிய என் பிள்ளை உண்மையில் பேரனுசூலமுடையதே.”

கிறகோரி மற்றும் மாகாணங்களிலுள்ள குளங்களையும் திருத்தியமைத்தார். கிழக்கு மாகாணத்திலுள்ள கந்தளாய்க் குளத்தைத் திருத்தி 23000 ஏக்கருக்கு நீர்ப்பாசன மளித்தனர். இக்குளத்தைக் கட்டுவதாயின் 1000000 பவுண் செலவாகும். ஆனால் 7597 பவுண் செலவுடன் திருத்தியமைத்தார்.

1871ல் திசைமகாறாமாக் குளத்தைத் திருத்தியமைக்க ரோபின்சன் தேசாதிபதி ஆரம்பித்தனர். 12950 பவுண் செலவு செய்து 1877ல் இவ்வேலை பூர்த்தியாக்கப்பட்டது.

பண்டைக் காலந் தொட்டே விளைவில் பத்திலொன்றை வரியாக அளித்துவந்த வழக்கத்தை 1893ல் நீக்கவே நெல்லுற்பத்தி மேலும் பல்கியது.

1900ல் நீர்ப்பாசனக் கந்தோரொன்று நவமாய்த்தாபனமாயிற்று. 1901ல் நீர்ப்பாசனச் சட்டமுமொன்று அரங்கேறியது.

1906ல் விவசாய மத்தியசபை நிறுவப்பட்டது. நீர்ப்பாசனக் கிளைக் கந்தோர்கள் ஆங்காங்கு தாபிக்கப்பட்டன. வருடா வருடம் நீர்ப்பாசனத்துக்குரிய குளங்களைத் திருத்தவும் செப்பனிடவும் பணம் சட்டநிருபணசபையால் ஒதுக்கப்பட்டது.

XVIII

அரசாங்கபகுதிகளும் அவற்றின்பரிபாலனமும்: வளர்ச்சி.

கோல்புறாக் அதிகாரசபையின் சிபாரிசுகளையும் கமறான் என்பாரின் நீதி பரிபாலனச் சிபாரிசுகளையும் நடைமுறைக்குக் கொண்டுவரும்போதே இலங்கையின் பரிபாலனம் ஒரு நியதியான வழியில் நடைபெறத் தொடங்கியதெனலாம். ஏலவே சிவில் சேவை உத்தியோகத்தர் இங்கு கடமையாற்றி வந்துள்ளனர். இலங்கை பல மாவட்டங்களாகப் பிரிக்கப்பட்டு அரசாங்க முகவர்கள் மூலம் பரிபாலனம் நடைபெற்று வந்தது. சிவில் சேவை உத்தியோகத்தரும் இங்கிலாந்திலிருந்தே வந்தனர். இலங்கை அரசிறை வருவாய் குன்றியதின் காரணமாக நல்ல சம்பளத்தில் அதிக சிவில் சேவை உத்தியோகத்தரை வேலையிலமர்த்தினால் அரசு நட்டமடைதலாகாதென்றே கோல்புறாக் அதிகார சபை நியமிக்கப்பட்டது. இவர்களின் சிபாரிசுகள் காரணமாக சிவில் சேவையினர் தொகையும் வேதனமும் குறைக்கப்படலாயிற்று. இதனால் பரிபாலன முறையிற் பெரும் பிற்போக்கு ஏற்படலாயிற்று. 1848ல் நடந்த கண்டிக்கலகங்கூட இந்தப் பிற்போக்கு நிலை பரத்தாலேயே ஏற்பட்டது. குறைந்த சம்பளத்தில் நிறைந்த அனுபவமுடைய சிவில் சேவையாளர் இங்கு வந்தாரல்லர். வயதிலினையோரும் அனுபவமற்றோரும் சிவில் சேவையாளராக இங்குவந்து அரசியல் நிலைமையைக் கெடுத்து விட்டனர்.

அரசியல் நிலைமை மாறிவருவதை யுணர்ந்த மேலரசு 1845ல் சில திருத்த முறைகளைக் கையாளத்

தொடங்கியது. நல்ல சம்பளம் சிவில் சேவையாளருக்குக் கொடுக்கப்பட்டது; இளைப்பாற்றிச் சம்பளம் வழங்கப்பட்டது; விவசாயத்திலீடுபடக் கூடாதென விதிக்கப்பட்டது. சிவில் சேவையாளர் நாட்டின் சுயமொழிகளைக் கற்க வேண்டுமென்று வற்புறுத்தப்பட்டது. 1856ல் சிவில் சேவைப் பரீட்சை முறையொன்று ஒழுங்கு செய்யப்பட்டது. பட்டதாரிகளே இப்பரீட்சைக்குத் தோற்றலாம்.

தேசாதிபதியே இலங்கை அரசுக்குத் தலைமையானவர். தனாதிகாரி அரசிறை வரும்படிக்கும் செலவுக்கும் பொறுப்பாயிருப்பார். காரியதரிசி பரிபாலன உத்தியோகத்தரை வழி நடத்துவர். பரிபாலன வசதிக்காக இலங்கை பல மாகாணங்களாகப் பிரிக்கப்பட்டு ஆங்காங்குள்ள தலைப்பட்டணங்களில் மாகாண அதிபதியிருந்து கடமை யாற்றுவார். 1834-ல் ஐந்து மாகாணங்களாக இலங்கை பிரிக்கப்பட்டிருந்தது. இப்பிரிவுகள் அரசியல் வசதிகளுக்கமைய இருந்தனவே யன்றி வரலாறு, இயற்கை, அரசியல் என்ற தன்மைகளைக் கவனித்துப் பிரிக்கப்படவில்லை. மாகாணங்கள் திசை நோக்கியே பெயர் கொண்டன.

1. வடமாகாணம்
2. கீழ்மாகாணம்
3. தென் மாகாணம்
4. மேல் மாகாணம்
5. மத்திய மாகாணம்

ஐந்தா யிருந்த மாகாணங்கள் 1845-ல் ஆரூனது. வடமேல் மாகாணம் ஒன்று உருப்பெற்றது. ஆரம்பத்தில் புத்தளம் தலைநகராயிருந்தது. பின்னர் 1856-ல் குருநாக்கல் தலைநகராயது. மாகாணங்கள் உள்ள மாவட்டப் பிரிவுகள் சிலவற்றில் உதவி மாகாண அதிபர் கடமையாற்றி வந்தனர்.

1870-ல் கீழ்க்கு மாகாணத்தின் தலைநகராக மட்டக்களப்பு அமைந்தது. அதுவரை திரிகோணமலையே தலைநகராகவிருந்தது.

1873-ல் தேசாதிபதி கிறகோரி வடமத்திய மாகாணத்தை நவமாய் அமைத்தார்.

1886-ல் தேசாதிபதி கோடன் ஊவா மாகாணத்தைச் சிருட்டித்தார்.

சப்பிரகாழுவா மாகாணம் 1889-ல் உருவாக்கப்பட்டது.

மாகாண அதிபர்கள் சிசாபதி போன்றவர்கள். அரசிறை சேகரித்தலும், விவசாய விருத்திக்கு ஆவன செய்தலும், முடிக்குரிய நிலங்களை விற்றலும் இவர்கள் தொழிலாகும். மாகாணங்கள் மாவட்டங்களாகவும், மாவட்டங்கள் பற்றுகள் கிராமங்களாகவும் பிரிக்கப்பட்டு பரிபாலனஞ் செய்யப்படும். கிராமங்களுக்குத் தலைமையாக கிராம விதானையும் உடையார்மாடும் நியமிக்கப்படுவர். ஒவ்வொரு பற்றுக்கு ஒவ்வொரு மணியகாரன் நியமிக்கப்படுவர். இவரை மட்டக்களப்புப் பகுதியில் வன்னியனார் என்பர். இப்போது இவர்களினிடத்தை பகுதி அரசிறை உத்தியோகத்தார் (Divisional Revenue officer) எடுத்த துள்ளார்கள்.

உள்ளூர் ஆட்சித் தாபனங்களும் பட்டினங்களை, கிராமங்களை மேற்பார்வை பார்த்து வந்தன. சுகாதாரம், தண்ணீர் வசதி, தெருக்கள் இவற்றையும் கவனித்து வந்தன. இப்போது கிராமச் சங்கம், பட்டண சங்கம், நகர சங்கம், மாநகர சங்கம் என்பன உள்ளூர் ஆட்சித் தாபனங்களாகும்.

நீதிமுறையில் உரோமன்—டச்சச் சட்டமுறை உபயோகத்திலிருந்தது. படிப்படியாக ஆங்கிலேயர் சட்டம் இங்கு கொண்ட வரப்படலாயிற்று. தேசவழமை, கண்டியர் சட்டமுறை, முக்கியர் வழமை இவையுங்

கைக்கொள்ளப்பட்டன. தண்டச் சட்டம், சிவில் வியவகார முறைச் சட்டங்களும் ஆக்கப்பட்டன.

இவ்வாறு அரசியல் முன்னேறிக் கொண்டு வர பற்பல அரசாங்க பகுதிகள் தாபிக்கப்பட்டன. முதலாவதாகப் பொதுக்கட்டுவேலைப் பகுதி(P. W. D.) தாபிதமானது. நில அளவையாளர் பகுதி, கல்விப் பகுதி, இராச நந்தவனப் பகுதி, வைத்தியப் பகுதி, பொலிசுப் பகுதி, தபாற் பகுதி, புகையிரதப் பகுதி, துறைமுகம், சுங்கம், பதிவு என்ற பகுதிகள் ஒன்றன் பின் ஒன்றாய் வளர்ந்து வந்தன. இவற்றிற்குரிய கிளைத் தாபனங்களும் ஆங்காங்கு நிறுவப்பட்டன.

—

XIX

வர்த்தகம், சுங்கவரி, ஆயம், அரசிறை.

I சுங்கவரி

“இந்நாட்டில் வர்த்தகம் மட்டமானது; துறைமுகங்களுக்கப்பால் உள்நாட்டில் வியாபாரம் என்றால் என்ன என்பதே தெரியாது” என்று நோர்த் தேசாதிபதி எழுதியுள்ளார். ஒல்லாந்தர் வர்த்தக சங்கம் வர்த்தகம் முழுவதையும் நடத்தி வந்தது. உள் நாட்டு மக்களையோ அல்லது வெளி நாட்டினரையோ வர்த்தகத்தில் ஈடுபட விட்டாரல்லர். தேசாதிபதி வான் இம்மாவ் காலத்தில் வர்த்தகக்கட்டுப்பாடு சிறிது தளர்த்தப்படலாயிற்று. ஒல்லாந்த வர்த்தக சங்கத்தார் வியாபாரஞ் செய்யாத பொருட்களிலும் மற்றும் தானியங்களிலும் யாரும் கொள்வனவு விற்பனவு செய்யலாமென அறிவிக்கப்பட்டது. ஏற்று

மதி இறக்குமதி இவ்வறிவிப்பின் காரணமாகப் பெருகிறது. சுங்கவரியும் அதிகம் சேர்க்கப்படலாயிற்று.

பிரித்தானிய வர்த்தக சங்கம் சுங்கவரியைக் குறைத்து வியாபாரத்தைப் பெருக்கியது. பிரித்தானிய நாடுகளிலிருந்து வரும் பொருட்களுக்கு 5 வீதமும் மற்றை நாட்டுப் பொருட்களுக்கு 7½ வீதமும் சுங்கவரி விதித்தது. ஏற்றுமதிப் பொருட்களில், கறுவா, கோப்பி, மிளகு, பாக்கு இவற்றைத் தவிர்ந்த மற்றையவற்றிற்கு சுங்கவரி இடப்படலாயிற்று. இவ்வாறுசு சுங்கவரி முறை வளர்ந்து வந்தது.

1810-ல் தேசாதிபதி மெயிற்லந்து காலத்தில் சுங்கவரி ஒரு திட்டமுறைக்குக் கொண்டு வரப்பட்டது. சுங்கவரியை நிர்ணயிப்பதற்கு ஒரு செயற்குழு நியமிக்கப்பட்டது. இச் செயற்குழு காலாகாலம் கூடி ஏற்ற மாற்றங்கள் செய்யும். எப்படி எனினும் பிரித்தானிய ராட்சியில் முதலிருபது வருடங்களிலும் சுங்கவரி முறை ஒழுங்கற்றதாகவும் அடிக்கடி மாறுவதாகவும், அடிப்படையற்றதாகவுமிருந்தது. பார்ணஸ் தேசாதிபதியாக இங்குற்றதும் நிலைமை மாறியது. சுங்கவரியை இவரோர் ஒழுங்குக்குக் கொண்டுவர நினைத்தார். இரு நோக்கங்களை நிறைவேற்ற முயன்றார். இங்கிலாந்தின் வியாபாரத்தைப் பெருக்குவது ஒன்று. உள்நாட்டிற் பெறக் கூடிய பொருட்களுக்குக் கூடிய வரிபோட்டு இலங்கை உற்பத்தியைப் பெருக்குவது. எனவே இங்கிலாந்திலிருந்து வரும் பொருள்களுக்கு சுங்கவரி குறைக்கப்பட்டது. இந்தியாவிலிருந்து வரும் புடைவை, சர்க்கரை, தேங்காய் எண்ணெய், கறிச்சரக்குகள் குடிவகைகள் இவற்றிற்குத் தீர்வை கூட்டப்பட்டது. இறக்குமதிப் பொருள்களுக்கு மாற்றியதுபோல ஏற்றுமதிப் பொருள்களுக்கும் தீர்வை மாற்றப்பட்டது. இங்கிலாந்துக்குப் போகும் பொருள்களாம் கோப்பி, ஏலம், தம்புக்கயிறு இவற்றிற்கு

தீர்வை குறைக்கப்பட்டது. மேலும் பொருள்களின் தொகைக்கோ நிறைக்கோ தீர்வையிடாது பெறுமதிக்கே தீர்வையிடப் படலாயிற்று.

1825-ல் தீர்வை முறை மாறவேண்டி யிருந்தது. இந்த ஆண்டிற்றான் இதுவரை வழங்கிய இறைசால் வெள்ளி நாணயங்களுக்குப் பதிலாகப் டவுண் சிலின் நாணயங்கள் வழங்கலாயின.

சாராயம், தென்னைப் பொருள்கள், புகையிலை, பாக்கு, கோப்பி, மிளகு, ஏலம், மரம், சங்கு, சாயவேர், உப்பு இவைதான் இங்கிருந்து ஏற்றுமதியாகும் பொருட்கள். இங்கு கறுவா ஏற்றுமதி குறிப்பிடப்படவில்லை. கறுவா வியாபாரம் தீர்வைக்கு அப்பாற்பட்டது. அது வர்த்தக சங்கத்தாரின் உரிமைப் பொருள். கறுவா ஒழிந்த மற்றைய பொருட்கள் சங்கவரிக் குரிமையே.

II. தலைவரியும் நெடுந்தீவுப் பொலிகுதிரைகளும்

இலங்கையில் வாழ்ந்த மக்களில் சிலசாதியினர் தனிப்பட்ட முறையில் அரசுக்குக் கடமைப்பட்டுள்ளனர். இக்கடமை பின்னர் தலைவரி, * சிக்கு, ஊழியம் என்ற பெயர்கள் தாங்கி அரசுக்கு வருவாய்வரும் வழிகளாயின. ஒல்லாந்தர் காலத்தில் இவ்வகை வரிகளால் 75000 இறைசால் வெள்ளி நாணயங்களுக்கு மேலாக அரசிறை கிடைத்ததாம். இவ்வித கடமை மானிய முறையா லேற்பட்டதுபோலும். பிரபுக்களுக்

* இவ் வரியினைப் பெறுவதற்காக ஒல்லாந்தர் விடுத்த 45ம் கட்டளை.

வெள்ளாளர், பரதேசி, மடப்பள்ளி, மலையாளர், அகப்படி தனக்காரர், சான்றார், இந்தவிதப்பட்ட சாதிகள் ஒவ்வொரு மாதத்துக் கொருநாட் கோட்டையிலே வந்து ஊழியஞ் செய்யக் கடவயிருக்கிறார்கள். இதில் குறைபாடு வந்தால் ஒவ்வொரு நாளைக்கு ஒன்றரைப் பணஞ் சிக்கிறுப்பார்க ளென்கிற தறியவும்.

சும் முதலாளிமாருக்கும் இலவசமாகச் செய்யும் கடமை, பின்னர் அக்கடமை காசாக மாறியது.

ஊழியம் என்றவரி மூர்சாதியினருக்கும் (Moors) செட்டிகளுக்கும் விதிக்கப் பட்டதாகும். இவர்களே இங்கு முதலாளிமாராயும் வியாபாரிமாராயு மிருந்தனர். இச்சாதியினர்கள் இங்குற்றபோது சந்தேகத்திற்கும் பொருமைக்கு மாளாயினர். ஆகவே ஒல்லாந்தர் இவர்களை அனுமதிபெற்றே இங்கு வாழமாறு கட்டாயப் படுத்தினர். இவ்வனுமதியும் ஆண்டுதோறும் பெறுதல் வேண்டும். இவர்கள் பட்டணங்களிலும் கோட்டைப் பகுதிகளிலும் காணி பூமி கொள்வனவு செய்தலாகாது. இத்தடையை பிறவுணறிக் தேசாதிபதி 1815ல் நீக்கி விட்டனர். இவ்விரு சாதியினரும் தங்களுக்குக் கொடுக்கப் பட்டிருக்கும் வியாபார வசதிகளுக்காக வருடத்தில் மூன்று மாதம் அரசுக்கு இலவசமாகச் சேவை செய்தல் வேண்டும். இச்சேவையை ஊழியம் என்பர். பின்னர் ஒல்லாந்தர் ஊழியச் சேவைக்குப் பதிலாக பன்னிரண்டு இறைசால் சிக்குக் கொடுக்குமாறு அனுமதித்தனர்.

தனிப்பட்ட நபர் செய்யவேண்டிய சேவைக்குப் பதிலாகக் கொடுக்கும் பணத்தைச் சிக்கு என்பர். யாழ்ப்பாணப் பகுதியில் இருசாதி மக்களே இச் சிக்குப் பணத்திற்கு உரியவர்களானார்கள். நளவரும் பள்ளரும் யாழ்ப்பாணத்திற் குடியேறியிருக்கவசதி கொடுத்தமைக்காக இலவச சேவைபுரிதல் வேண்டும். இவ்விவச சேவைக்குப் பதிலாகச் சிக்குப் பணமளித்தனர். தலைக்கு முப்பது பணம் சிக்காக இறுத்தனர். கள்ளிறக்குவோரும் தபால் கொண்டோடிகளும் பதினெட்டுப் பணம் இறுத்து வந்தனர்.

தலைவரியோவெனில் சரீர உழைப்புக்காளாகாத உயர்ந்தசாதிமக்கள் கொடுக்கும் வரியாகும். உயர்ந்த சாதியினர் மற்றையோருக் கமைந்து தொழில் செய்யச்

கூடாதென்ற கொள்கைக் கிணங்க இவர்களுள் செய்ய வேண்டிய இவைசேவைக்குப் பதிலாகக் கொடுக்கப் படும் பணம் தலைவரியாகும். இதுவும் யாழ்ப்பாணத்திலேயே வழங்கியது.

பிரித்தானியர் இங்குற்றதும் இவ்வகை வரிகளும் சேவைகளும் நீக்கப்பட்டன.

நோர்த் தேசாதிபதி மேலே கூறிய வரிகளை நீக்க வழிதேடினாரெனினும் ஒரு புதுவரியை ஏற்படுத்தினார். இதுதான் * “பூராவரி” பொன், வெள்ளி, கல், முத்து, தந்தம், சங்கு இவற்றாலாய ஆபரணங்களை அணிவோர் வரிக்காளாயினார். வாழ்க்கைக்கு அவதிகப்படும் மக்களை விடுத்து உல்லாச வாழ்க்கையினருக்கு இடப்பட்ட வரியே இது. இவ்வரியனலங்கோலத்தைப்பற்றிப் பலவாறாக அவதூறாக அபிப்பிராயப் பட்டனர் பலர். நீதிநியதியற்ற முறையில் வரிவாங்கப்பட்டது. யாழ்ப்பாணத்திலோ மட்டக்களப்பிலோ குத்தகை மெடுத்த வரி அறவிடுதற்கு யாரும் முன்வந்தாரல்லர். இவ்வரியினை அறவிடுதற்கு ஆங்காங்கு பட்டாளங்கூட அனுப்பப்பட்டது. இதனால் கலவரங்கள் ஏற்பட்டன. மன்னூரில் சூழப்பம் உண்டாயது; பின்னர் கொழும்பிலே, மாத்துறையிலே உண்டாயின. தேசாதிபதி இவற்றை பட்டாளங் கொண்டு அடக்கிவிட்டனர். பலர் இறந்துபட்டனர். 1806ல் மெயிற்லந்து இவ்வரியினைச் சிங்களப் பகுதியில் நீக்கி விட்டனர். யாழ்ப்பாணத்திலே தொடர்ந்து அறவிட்டனது. இவ்வரி 1825வரையும் நீடித்தது.

1825ல் பார்ண்ஸ் தேசாதிபதி பூராவரி, கள்ளிறக்குவரி, தபால் கொண்டோடிகள் வரி, பனை மரவரி என்ற வரிகளை யாழ்ப்பாணப் பகுதியாலும் நீக்கி விட்டனர். இவற்றிற்குப் பதிலாக பதினைந்து வயதுக்கு மேற்பட்ட ஒவ்வொருவரும் ஒரு இறைசால்

* Joy Tax.

தலைவரி யிறுக்குமாறு கட்டளையிட்டனர். தலைவரிமுறை நெடுந்தீவு மக்களுக்கும் 1831ல் முதன் முறையாகச் செல்லுபடியானது. நெடுந்தீவிலும் இரண்தீவிலும் பொலிகுதிரைகள்வைத்து வளர்த்தனர் ஒல்லாந்தர். நோர்த் தேசாதிபதி இத்தீவிற் பொலிகுதிரை வளர்ப்பை கேணல் பார்பத்திடம் 1801ல் குத்தகைக்கு ஒப்புவித்தனர். 1803ல் மெயிற்லந்து தேசாதிபதி குத்தகையை மீட்டுப்பெற்று பொலிகுதிரை வளர்ப்பை அரசாங்கத்தின் பொறுப்பில் விட்டனர். குதிரைக்குட்டிகள் மாழ்ப்பாணத்திற்குக் கொண்டுவந்து விற்கப்பட்டன. குதிரைகளை நோலன் என்பார் நெடுந்தீவிலிருந்து கண்காணித்து வந்தனர். பொலிகுதிரை வளர்ப்பை முன்னிட்டு நெடுந்தீவு மக்களிடமிருந்து நானாவித வரிகளை—பனைவரி, மந்தைவரி, ஊழியவரி, நெய்வரி, பனங்கிழங்குவரி—1831க்கு முன் அரசினர் அறவிட்டு வந்தனர். 1831ல் நெடுந்தீவு மக்களுக்கு இவ்வரிகள் நீக்கப்பட தலைவரி இறுக்கலாயினர்.

கோல்புறாக் அதிகாரசபையினர் இவ்வகை வரிகளெல்லாவற்றையும் அநீதியானவையெனக் கூறவே 1834ல் தலைவரி உட்பட்ட எல்லாவரிகளும் நீக்கப்பட்டன.

III. உள்ளூர்த் தீர்வைகள்

உள்ளூர்த் தீர்வைகள் ஐந்து வகையின. இவை ஒன்றற்கொன்று வெகு வித்தியாசமுடையன. அவையாவன.

1. எல்லைப்புறத் தீர்வைகள்
2. வெளிநாட்டுச் செலவுத்தாரத் தீர்வைகள்
3. சந்தைவரி
4. புடைவைவரி
5. பாதை, வாய்க்கால், தெரு, பாஸங்கள் ஆயம்

IV. மீன்வரி.

இலங்கைக் கரையோரங்களில் மீன் அதிகமாகப் பிடிபடுவதால் மீன்வரிஒன்று இங்கு ஏற்பட்டது. இது பண்டைக்காலந்தொட்டு நடைபெறுவது. 1799—1805 என்றவருடங்களில் 152000 இறைசால் மீன்வரியால் ஈட்டப்பட்டது. பிடிபடும் மீனளவுக்கே வரி கொடுக்கப்பட்டது.

V. முத்துக்குளிப்பு.

அரசிறையாகப் பெரும் பொருள் திரட்ட எண்ணிய ஆங்கிலேய கிழக்கிந்திய சங்கம் முத்துக்குளிப்பிற் கவனஞ் செலுத்தியது. முத்துக்குளிப்பு நிலையங்கள் மன்றை அடுத்திருந்தன. அரிப்புக்குப் பக்கத்தில் இருபது நிலையங்களிருந்தன. கற்பிட்டியில் நான்கு நிலையங்களிருந்தன; சிலாபத்திலும் நீர்கொழும்பிலும் நான்கு நிலையங்களிருந்தன. ஒல்லாந்தர்காலத்தில் கடைசியாக 1768ல் குளிக்கப்பட்டது. பிரித்தானியர் முத்துக்குளிப்பை 1795ல் நடத்த முயற்சிகள் எடுத்தனர். ஆனால் சென்னை அரசாங்கம் அதனை நிறுத்தி 1796ல் நடாத்தியது. தொடர்ந்து 1797, 1798 என்ற ஆண்டுகளிலும் முத்துக்குளிக்கப்பட்டன. சென்னை அரசாங்கம் 265000 பவுண் திரட்டியதைக் கண்ட நோர்த் தேசாதிபதி உரிமையை சென்னை அரசாங்கத்திடமிருந்து பெற்று 1799ல் தாமே நடாத்தினர். இதுவருடத்தில் முத்துக்குளிப்பில் பல களவுகள் நேர்ந்தன. மாக்கடனல் என்பான் அதிகார பதவியினின்றும் விலக்கப்பட்டான். வேறு மிருவர் நீக்கப்பட்டனர். 1801ல் நோர்த் தேசாதிபதி தன் நேர்முக மேற்பார்வையில் முத்துக்குளிப்பை நடாத்தினர். 13000 பவுண் அரசிறைக்குச் சேர்க்கப்பட்டது. முத்துக்குளிப்பு மேலும் நடந்தது.

1803.....15000 பவுண்

1804.....62000 „

1814.....	74000	பவுண்
1815.....	400	„ (சிலாபத்திஸ்மாத்
1820.....	2500	„ திரம்)
1828.....	29072	„
1829.....	37307	„
1830.....	21529	„
1831.....	28332	„
1832.....	3887	„
1833.....	25043	„
1835.....	38247	„
1836.....	23535	„
1837.....	9397	„

XX

**அரசியலமைப்பு விசாரணைச் சபைகள்
ஆட்சிமுறையில் சீர்திருத்தங்கள் ஏற்பட்ட**

வரலாறு

I

1822-ம் ஆண்டு ஆடி மாதம் 25ந் தேதி முடிக்குரிய நாடுகளுக்கு உதவிக் காரியதரிசியாகிய ரூபேட் உனிஸ்மர் இங்கிலாந்துப் பாராளு மன்றத்தில், நன்னம்பிக்கை முனை, மோறிஷஸ், இலங்கை என்னும் மூன்று முடிக்குரிய நாடுகளின் அரசியல் நிலைமைகளை விசாரிப்பதற்கு ஓர் அதிகார சபையை நியமிக்குமாறு அரசரை வேண்டி

நின்றனர். நன்னம்பிக்கை முனையில் அடிமைகள் பற்றிய பிரச்சினையிருந்து வந்தது; மோறிஷஸ் தீவில் நீட்டுக்குக் கலக்கடி யிருந்தது. ஆனால் இலங்கையில் அவ்வாறு எதுவித பிரச்சினையுமில்லை எனினும் அதன் இறை வரியும் வேறும் வருவாய்களும் எவ்வாறு கையாளப்பட்டு வருகின்றன என்பதைப் பொதுமக்கள் அறியவும் திருத்தியடையவும் விரும்பியே இங்கும் விசாரணைச் சபை அனுப்பப்படலாயிற்று.

இது பிரகாரம் 1823-ம் ஆண்டு தை மாதம் 18-ந்தேதி உவில்லியம் மாக்பீன் யோட்ஜ் கோல்புறாக், யோன் தோமாஸ்விக்கே, உவில்லியம் விளேயர் என்ற மூவரும் விசாரணைச் சபையினராக நியமிக்கப்பட்டனர். விசாரணைக்குரிய விடயங்களை முடிக்குரிய நாடுகளின் காரியதரிசி திட்டவட்டமாக எடுத்துக் காட்டி அவற்றையிட்டுத் தெளிவான அறிக்கை சமர்ப்பிக்குமாறு வேண்டப்பட்டனர். அவ்விடயங்களாவன.

1. இலங்கையிலே நடைமுறையி லிருக்கும் ஆட்சி முறையையும் பற்பல அரசாங்க பகுதிகளில் தேசாதிபதி செலுத்தும் கட்டுபாட் டதிகாரத்தின் தன்மைகளையும் ஆராய்தல்
2. தலதாபனங்கள், சபைகள், பிரமாணங்கள் சிவில் அலுவல்கள், படை அலுவல்கள், நீதாசன முறைகள், நிதி இவற்றை ஆராய்தல்
3. மேற்சொன்ன மூன்று முடிக்குரிய நாடுகளுள் இலங்கையில் மாத்திரம் ஓர் ஆலோசனைச் சபையிருந்தது. அச்சபையின் ஆதிக்கம், நன்மைகளை ஆராய்தல். நன்மையாகில் மற்றைய இரு நாடுகளிலும் இம்முறையைக் கையாளுதல்
4. சிவில், படை, நிதி, என்ற விடயங்களில் தேசாதிபதி செலுத்தும் அதிகார எல்லையை ஆராய்தல்.
5. அரசாங்க உத்தியோகத்தார், அவர்களின் வேதனையினவற்றின் எல்லை, கொடுக்கும் வேதனத்திற்

சூரிய வழிவகைகள், இளைப்பாற்றிச் சம்பளம், இவற்றை ஆராய்தல்.

6. சமயம் கல்வி இவற்றின் நிலையை ஆராய்தல்.
7. வர்த்தகம் நிதி வருவாய் இவற்றை ஆராய்தல்.
8. இறை வருமானமும் செலவும் என்பதை ஆராய்ந்து வரவு செலவைச் சமன்படுத்த எடுக்கக் கூடிய வழிவகைகளை ஆராய்ந்து கூறல்.
9. சிவில் வழக்கு, குற்ற வழக்கு இவற்றின் வியவகார முறைகள், பொலிசு, சட்டம், கோடுகளில் ஆங்கில மொழியைக் கையாளல் என்னும் விடயங்களை ஆராய்தல்.
10. காணி ஆட்சி உரிமை, காணிவழங்கல், காணிவரி, இவற்றை ஆராய்தல்.
11. விவசாயத்தை விருத்தி செய்யவும் அதனைத் தூண்டக் கடனுதவவும், யந்திரக் கருவிகளை உட்யோகிக் கச் செய்யவும் ஆலோசனைகள் கூறுதல்.
12. சுட்டாய வேலையும் அடிமை ஊழியமும் என்ற விடயங்களை ஆராய்தல்.
13. 1801-ம் ஆண்டு சித்திரை மாதம் 18-ந் திகதி நீதிப் பிரகடனப் பத்திரத்தின்படி நீதி முறை எவ்வாறு நடைமுறைக்குக் கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிறதென்பதை ஆராய்தல்.
14. கண்டி நாட்டு நீதிமுறையை ஆராய்தல்.
15. சிவில் சேவை உத்தியோகத்தரைப் பற்றியும் அச் சேவை முறையைப் பற்றியும் அவ்வுத்தியோகத்தருக் களிக்கும் இளைப்பாற்றிச் சம்பளத்தைப் பற்றியும் ஆராய்தல்.

விசாரணைச் சபையிற் சேர்ந்த மூவரும் 1823-ல் நன்னம்பிக்கை முனைக்குச் சென்று பின்னர் 1825-ல்

மொறிஷஸ் தீவுக்குச் சென்றனர். மற்றைய இருவரும் சுகவீனம் காரணமாக 1828-ல் இங்கிலாந்து திரும்ப, கோல்புறாக் மாத்திரம் 1829-ம் ஆண்டு சித்திரை மாதம் 11ந் தேதி இங்குற்றனர். இவர் கீழைத்தேசங் ளிற் சேவை புரிந்தவர். இலங்கையிலே 1805-ல் உயர் தளபதியாகக் கடமை புரிந்தவர்.

1829-ல் நீதாசன முறையை விசாரிக்க காம்பெல் டறம்மன்ட் றிட்டெல் நியமிக்கப்பட்டார். ஆனால் சில மாதங்களுள் அவர் இங்கிருந்து நீயு செளத் உவேல்சுக்கு தனதுகாரியாக மாற்றம் பெற்றுப்போக அவருக்குப் பதிலாக சாள்ஸ் ஏய் கமறான் நியமிக்கப்பட்டார். அவரும் இங்கு 1830-ல் வந்து சேர்ந்தார்.

கோல்புறாக் இங்குற்றதும் இலங்கையின் நாலா பக்கமுஞ் சென்று நேரிலேயே பல விடயங்களை அறிந்து கொண்டனர். சிழக்கு மாகாணம் ஊவா மாகாணம் தவிர்ந்த மற்றைய இடங்களெல்லாம் சென்றார். கமறான் இங்கு வருவதற்கு முன்னரே விசாரணைக்குரிய விடயங்க ளெல்லாவற்றையும் எடுத்துக் கொண்டார். கமறானும் பற்பல இடங்களுக்குச் சென்று விசாரித்தார். இருவரும் இங்கு விசாரிக்க வேண்டியவற்றை விசாரித்துக்கொண்டு 1831-ம் ஆண்டு மாகி மாதம் இங்கிலாந்திற்குப் பிரயாணமாயினர்.

இவர்களின் அறிக்கையோ பல திறப்பட்டது. சிபாரிசுகளிற் பல புரட்சிகரமானது. எப்படி மென் கிலும் இலங்கையின் வருமானத்தையும் செலவையும் சமன்படுத்த மேலரசு கங்கணங்கட்டி நின்றது. கோல் புறாக் தன் மனதுக்குப்பட்ட எல்லாவற்றையும் சிபாரிசுகளாத் தீர்த்துக் கட்டிவிட்டார். மற்றவர்களின் ஆலோசனைகளைப் பொருட்படுத்தினு ரல்லர். சில சிபாரிசுகளோ புத்திக் கொவ்வாதவை. மற்றும் சில மிகவும் தகுதி வாய்ந்தவை. சிவில் சேவை சம்பந்தப் பட்ட அளவில் இவர் செய்த சிபாரிசுகள் மிகவும் தகுதி

யற்றவை; பேதி மருந்து போலானது; தீர்க்க தரிசன மற்றது. சிவில் சேவைக்குப் பெருந்தீங்கினை விளைத்து விட்டது. சிபாரிசுகளிற் பெரும்பாலானவற்றை நடைமுறைக்குக் கொண்டுவர முடிக்குரிய நாட்டுக்காரியாலயம் முனைந்து நின்றது. 1832-ல் தமது அறிக்கையைச் சமர்ப்பிக்க மேலரசினர் சிபாரிசுகளிற் சிலவற்றை நடைமுறைக்குக் கொண்டு வந்தனர். மேலரசால் ஏற்றுக்கொண்டு நடைமுறைக்கு எடுத்துக்கொண்ட சிபாரிசுகளாவன.

1. இளைப்பாற்றிச் சம்பள முறை நிறுத்தப்பட்டது. சில உத்தியோகப் பதவிகள் நீக்கம் பெற்றன. சம்பளத்திலும் படுவெட்டுப் போட்டனர்.
2. உயர்தர பதவிகளுக்கு ஆங்கிலேயரேயன்றி, இலங்கையரும் நியமிக்கப்படலாம் என்ற சிபாரிசு செய்தாலும் ஆங்கிலேயரை மாத்திரம் நியமிப்பது கைவிடப்படவில்லை. ஆனாலும் சாதிப்பாகுப் பாடின்றி இலங்கையர் ஆங்கிலேயர் என்று வித்தியா சம்பாராது தகுதியும் திறமையு முள்ளவர்கள் சிவில் சேவைப் பரீட்சைக்குத் தோற்றலாம் என்ற சிபாரிசு ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டது.
3. சட்ட நிருபணசபை யொன்று நிறுவப்படல் வேண்டும். உத்தியோகப் பற்றுள்ள, பற்றற்ற ஐரோப்பியர் இலங்கையர் இச்சபையின் அங்கத் தவராதல் வேண்டும்.

1802ல் இலங்கை முடிக்குரிய குடியேற்ற நாடான போது தேசாதிபதியே சட்டநிருபணத்தையும் நிறைவேற்றத்தையுஞ் செய்துவைக்கும் அதிகாரமுடையவராயிருந்தார். இவருக்கு ஆலோசனைகூற ஒரு ஆலோசனைச் சபையிருந்தது. இச்சபையில் தேசாதிபதி, பிரதமநீதி யரசர், சேனாதிபதி, பிரதமகாரியதரிசி, தேசாதிபதியால் நியமிக்கப்படும் இன்னுமிருவர் இச் சபையில் அங்கம் வகிப்பர். முக்கியமான கருமங்களில் தேசாதிபதி சபையின் ஆலோசனையைக் கேட்கலாம். ஆனால் சபையுலோ

சனையின்படி நடக்கவேண்டிய அவசியம் தேசாதிபதிக் கில்லை. சபை அங்கத்தவர்களை நிறுத்தி வைக்கவும் நீக்கிவிடவும் தேசாதிபதிக்கு அதிகாரமுண்டு. இச்சபை 1833 வரையுமிருந்தது.

கோல்புறுக்கின் சிபாரிசால் சட்ட நிருபணசபை யும் நிறைவேற்றுசபையும் தாபிக்கப்பட்டன. சட்ட நிருபண சபையில் ஒன்பது உத்தியோகப் பற்றுள்ள வர்களும் ஆறு உத்தியோகப் பற்றுற்றவர்களும் அங்கம் வகித்தனர். உத்தியோகப் பற்றுள்ள ஒன்பதின்மரும் வருமாறு.

சேனாதிபதி, குடியேற்ற நாட்டுக் காரியதரிசி, பிரதம நீதியரசர், கணக்குப்பரிசோதகர் மகாதலைவர், தனாதிக்காரி, மேல்மாகாண மத்தியமாகாண அதிபதிகள், நில அளவையாளர் மகாதலைவர், சங்கப்பகுதித் தலைவர் உத்தியோகப்பற்றுற்ற அறுவரும் தேசாதிபதியால் நிய மிக்கப்படுவர். தேசாதிபதியே இச்சபையின் சபாநாயக ராவர். நிறைவேண் ஏழு. பெரும்பான்மை வாக்கு களாலேதான் விடயங்கள் தீர்மானிக்கப்படும். கட்டளைச் சட்டங்கள்யாவும் இச்சபையாரின் அனுமதியுடனேதான் நடைமுறைக்குவரும். தேசாதிபதியே சபை ஆலோ சிக்கும் விடயங்களைத் தயாரிப்பர். அங்கத்தவர்களும் தாங்கள் வாதிக்கவிரும்பும் விடயங்களை, கட்டளைச் சட்டங்களை அறிக்கைப் புத்தகத்தில் எழுதுமாறு கேட்க லாம். அறிக்கையின் முழு விபரமும் மேலரசுக்கு அனுப்பு தல் வேண்டும். இச்சபையின் தீர்மானங்களுக்குத் தடை யுத்தரவு பிறப்பிக்கும் உரிமை தேசாதிபதிக்குண்டு.

4. கறுவாச் செய்கையிலும் அதன் விற்பனை வியா பாரத்திலும் அரசாங்கத்துக்கே உரிய தனிஉரிமை நீக்கப்படவேண்டுமென்றும், இத்தொழிலைச் செய்ய யாரும் எவரும் விடப்படல்வேண்டும் என்று சிபா ரிசு செய்தனர்.

5. சேவை காரணமாக அளித்த காணி ஆட்சி உரிமையும் இராசகாரியவேலையும் நீக்கப்படவேண் டும். சேவை காரணமாகக் காணி ஆட்சி உரிமை

யுடையவர்களிடமிருந்து எவ்வித சேவையும் இலவசமாகப் பெறக்கூடாது. கண்டிநாட்டிலும் கரைநாட்டிலும் காணிகம்பந்தமான பழையமுறைகள் நீக்கப்படவேண்டும். இவற்றிற்குப் பதிலாக நிலவரி இறுக்கும்படி கேட்கலாம்.

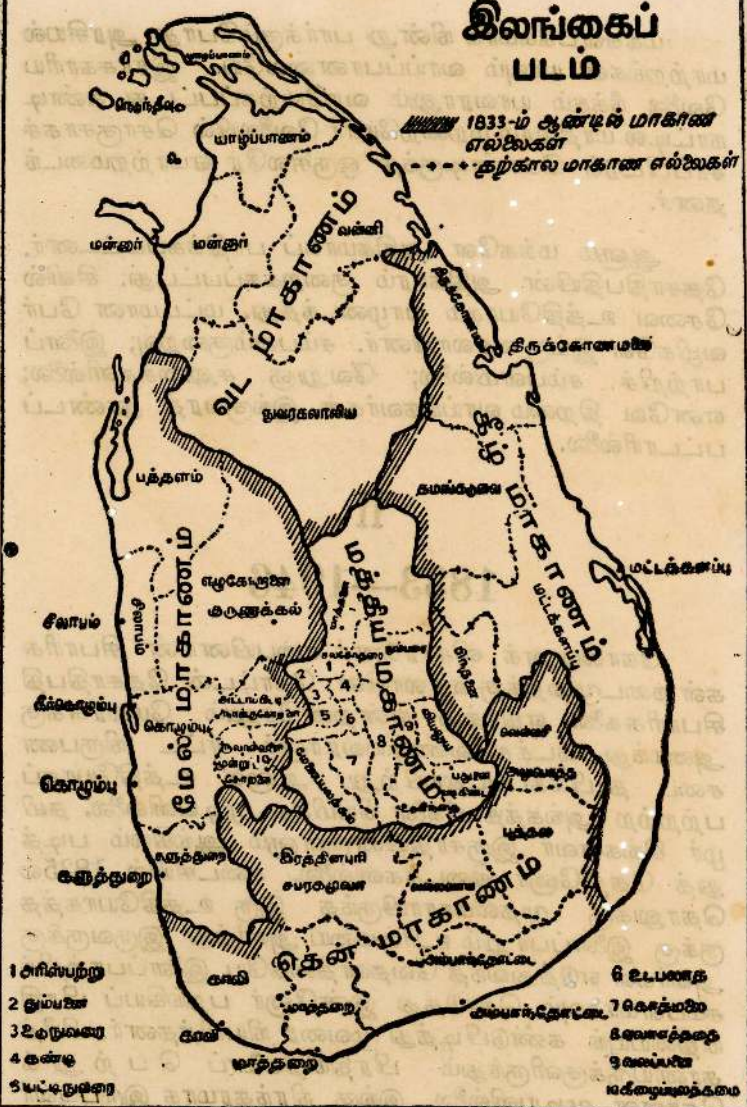
6. கண்டிநாட்டின் புறம்பான ஆட்சிமுறை நீக்கப்பட்டு இலங்கை முழுவதும் ஏகஆட்சி முறையில் ஆளப்படவேண்டும். ஆட்சிமுறைக்கு உதவியாக இலங்கை ஐந்து மாகாணங்களாகப் பிரிக்கப்படுதல் வேண்டும். ஒவ்வொரு மாகாணமும் மாகாண அதிபதி ஒவ்வொருவராலும் அவருக்கு உதவியாக நியமிக்கப்படும் உதவிமாகாண அதிபதிகளாலும் பரிபாலனம் நடைபெறுதல் வேண்டும். மாகாணங்களாவன.

1. வடமாகாணம்: யாழ்ப்பாணம், மன்னார், வன்னி, துவரைகளாவியாப் பகுதிகளை யடக்கியது.
2. தென்மாகாணம்: காலி, தங்காலை, மாத்துறை, அம்பார்தோட்டை, சப்பிரகாமம், கீழ்ணுவா, வெல்லாசாப் பகுதிகளை யுடையது.
3. கீழ்மாகாணம்: திருக்கோணமலை, மட்டக்களப்பு, தம்மன்கடவை, விந்தனைப் பகுதிகளை யுடையது.
4. மேல்மாகாணம்: கொழும்பு, சிலாபம், புத்தளம், ஏழுகோறளை, மூன்றுகோறளை, நாலுகோறளை, கீழைப் புலத்கமப் பகுதிகளை யுடையது.
5. மத்தியமாகாணம்: கண்டியரசின் மத்தியபகுதி. (படம் பார்க்குக.)

கோல்புறாக் விசாரணைச் சபையின் சிபாரிசுகளைப் பொதுவாக தேசாதிபதியாகவிருந்த சேர் ரெபேட் உவில்மற் கோட்டன் பலவாறும் உறுதியாகவும் எதிர்த்து நின்றனர். ஆனால் மேலியரசு மேற்படி சிபாரிசுகளை ஏற்றுக்கொண்டு அவற்றை நடைமுறைக்குக் கொண்டுவருமாறு கட்டளையிட்டது.

கிலங்கைப் படம்

1833-ம் ஆண்டில் மாகாண எல்லைகள்
 - - - - - தற்கால மாகாண எல்லைகள்

- 1 சரிப்பற்றை
- 2 சூம்பனை
- 3 உருவறை
- 4 கண்டி
- 5 யட்டாறு

- 6 உடபளை
- 7 செத்தலை
- 8 சேலவந்தை
- 9 கலப்பை
- 10 கீழங்குளம்

மக்கள்பக்கமாக நின்று பார்க்கும்போது அரசியல் மாற்றங்கள் யாவும் வாய்ப்பானவையே. இராசகாரிய வேலை நீக்கம் யாவராலும் வரவேற்கப்பட்டது. கண்டி நாட்டில் மாத்திரம் மற்றையோர் வேலையில் சொகுசாகச் சாப்பிட்டுக் கொண்டிருந்த ஒருசிலரே ஏமாற்றமடைந்தனர்.

ஆளும் மக்களே அதிகமாகப் பாதிக்கப்பட்டனர். தேசாதிபதியின் அதிகாரம் குறைக்கப்பட்டது. சிவில் சேவை உத்தியோகம் பாழடைந்தது. மட்டமான பேர் வழிகளே இங்கு வரலாயினர். சம்பளங்குறைவு; இளைப்பாற்றிச் சம்பளமில்லை; வேறுஞ் சலுகைகளில்லை; எனவே திறமை வாய்ந்தவர்கள் இங்குவரத் தூண்டப்பட்டாரில்லை.

II

1833—1946

கோல்புறாக் விசாரணைச் சபையினரின் சிபாரிசுகள் நடைமுறைக்கு வரலாயின. கோட்டன் தேசாதிபதி சிபாரிசுகளை எதிர்த்து நின்றனரேனும் மேலரசுக்கு அமைந்து நடக்கவேண்டியவரானார். சட்ட நிரூபண சபை தாபிக்கப்படலாயிற்று. ஆனால் உத்தியோகப் பற்றற்ற அங்கத்தவர்களை நியமிக்க முடியவில்லை. தமிழர் சிங்களவர் இருசாதியினருள்ளும் ஆங்கிலம் படித்துத் தேறினோர் கிடைக்கவில்லை. கடைசியில் 1835ல் தொலுக்கு முதலிமாராயிருந்த இரு உத்தியோகத்தருக்கு இளைப்பாறும் உரிமையை அளித்து இருவருக்கு அவர்கள் எடுத்துவந்த வேதனத்தையே இளைப்பாற்றிச் சம்பளமாகவும் கொடுத்து இன்னோர் பறங்கியப் பிரதிநிதியையுந் கண்டுபிடித்து மூவரை நியமித்தனர். பிரித்தானியருக்குள்ளிருந்தும் பிரதிநிதிகளைப் பெற்றுக் கொள்ள முடியவில்லை. இங்கு நிரந்தரமாக இருப்பவர்

கள் கிடைக்கவில்லை. அதிகப் பற்றாரோர்க்கு இங்கு கரிசனயுமில்லை. ஆகவே 1837ல் ஒருமாதிரி அவர் களையும் நியமித்தனர்.

இச்சபை நிறுவின காலந்தொட்டே உத்தியோகப் பற்றற்றவர்கள் தொகை கூடவிருத்தல் வேண்டுமென்ற கிளர்ச்சி உண்டாயிற்று. சட்டநிருபண சபையே செலவு களுக்கும் பொறுப்பாயிருத்தல் வேண்டுமென்பதையும் வற்புறுத்தி நின்றனர். சட்டங்களை ஆக்கவும் நிறைவேற்றவும் மக்களாலாய சபைக்கே உரிமை இருத்தல் வேண்டுமெனவும் வாதித்தனர். சபை அங்கத்தவர்களும் நியமிக்கப்பட்டவர்களா யிராமல் வாக்குமூலம் தெரிவு செய்யப் பட்டவர்களா யிருத்தல் வேண்டுமென்றும் அதற்காகக் கல்வியறிவில்லாத சிங்களர் தமிழர் இரு பகுதியினருக்கும் வாக்குரிமை அளிக்கப்பட வேண்டுமென்றும் வாதித்தனர்.

இக்கிளர்ச்சிகளை எடுத்துரைத்தவர்கள் ஐரோப்பியரும் பறங்கியருமே. ஐரோப்பியர் தங்கள் தோட்டங்களுக்கு வசதியாகப் போதியதெருக்கள் போடப்படவில்லை யென்ற குறையை யுடையவர்கள். பறங்கியரோ ஆங்கிலக் கல்வியை ஆதாயமாக வைத்துக்கொண்டு எழுதுவினைஞர் வேலைகளி லமர்ந்திருந்தனர். சிலர் சட்டம் படித்து நியாயவாதிகளா யிருந்தனர். சிவில் சேவை 1833-ல் சுதேசிகளுக்கு முரித்தாகலாம் என்ற விதி வந்த பின்னும் ஐரோப்பியரே நியமிக்கப்பட்டனர். சட்ட முறைகளிலும் பறங்கியர் முன்னேறியும் நீதிப்பகுதியில் உயர்ந்த உத்தியோக பதவிகள் அளிக்கப்பட்டாரில்லை.

இக்கிளர்ச்சிகளுக்கு மேலரசு செவிசாய்ப்பதாயில்லை. இங்குள்ளாரின் கேள்விக்கு இணங்காத மறுத்துவிட்டது. ஆனால் ஒரு சிறு மாற்றஞ் செய்ய ஒத்துக்கொண்டது. உத்தியோகத்தர் வேதனம் ஆதியனவற்றிற்குரிய செலவு சித்தாயங்களைப் பகிர்வு செய்யும் உரிமை சட்ட நிருபண சபைக்கு இருந்ததில்லை.

வேதனமாதியவைகளைக் குறைக்கவோ கூட்டவோ உரிமையில்லை. நியதியான சம்பளமே வழங்கப்பட்டன. இப்படியான நியதிச் செலவுகளுக்குப் பணத்தை மேலரசு ஒதுக்கிய பிற்பாடு மிகுதியாயிருப்பதை எவ்வாறு செலவு செய்யலா மென்பதை நிச்சயிக்கும் பொறுப்பினை இச்சபைக்கு அளித்தது. (1840)

மேலும் மேலும் அரசியற் நிருத்தத்திற்கான கிளர்ச்சிகளை ஐரோப்பிய தோட்ட முதலாளிமாரும் வர்த்தகரும், பறங்கியரும் கிளப்பிக்கொண்டே இருந்தனர். கோப்பிச் செய்கையில் வீழ்ச்சி ஏற்பட்டதன் காரணமாக—1847—இலங்கை அரசாங்கம் தன் செலவுகளைக் குறைத்தது. தெருக்கள் போடப்படவில்லை. புகையிரத வீதி போடுவதற் தாமதஞ் செய்தனர். இவற்றை யெல்லாம் எடுத்துக் காட்டி அரசியலிற் நிருத்தம் வேண்டி நின்றபோதும் மேலரசு மறுபடியும் வேண்டுகோளை மறுத்தது. ஐரோப்பியரும் பறங்கியரும் தங்களுக்குரிய நலன்களை மாத்திரம் கவனிப்பர் என்றும் மற்றும் தமிழர், சிங்களர், சோனகர் என்ற சுதேசிகளின் தேவைகள் புறக்கணிக்கப்படுமென எடுத்துக் காட்டி சட்ட நிருபண சபையில் மாற்றஞ் செய்ய மறுத்துவிட்டது. எனினும் உத்தியாகப் பற்றற்ற அங்கத்தவர்கள் சட்டப் பிரேரகங்களைப் பிரேரிக்க அனுமதிக்கப்பட்டனர். இதுவரை சட்டப் பிரேரகங்களெல்லாம் அரசாங்கத்தாற்றான் சபைக்குக் கொண்டு வரப்பட்டன.

இலங்கையின் பாதுகாப்பிற்காக இராணுவம் ஒன்று இங்கு தாபரிக்கப்பட்டு வந்தது. இதன் செலவு முழுவதும் இலங்கை அரசாங்கத்தாலே கொடுக்கப்பட்டு வந்தது. 1838-ம் ஆண்டு தொடக்கம் வருடா வருடம் 24000 பவுண் வீதம் பிரித்தானிய அரசுக்குக் கொடுத்து வந்தது. இத் தொகையையன்றி மேலும் வேறு தொகையை, இராணுவத்தாருக்குக் கட்டிடங்கள் பிர

யாண வசதிகள், அவர்களின் செலவுப் படிக்காள் போன்ற நானாவித செலவுகளை ஏற்றுக்கொண்டது. இராணுவச் செலவுக்காக ஒதுக்கும் பணம் வருடாவருடம் கூடிக் கூடிவந்து 1864-ல் அது 200000 பவுணானது.

நிலைபரங்கள் இவ்வாறிருக்கையில் கோப்பியும் விருத்தியடைந்தது. இலங்கை அரசுக்கும் நல்ல வருமானம் உண்டாயிற்று. கொழும்பு கண்டிப் புகையிரத வீதியினமைப்பை எண்ணி அரசாங்கம் மற்றைய செலவுகளிற் சிக்கனம் பண்ணவே 1864-ல் எல்லாச் செலவுப் போக மிச்சமாக 100000 பவுண் சேமிப்பிலிருந்தது. இதனைக் கண்ணுற்ற மேலரசு இன்னுமதிகமாகவே இராணுவச் செலவு கொடுபடல் வேண்டுமென்றும் அவ்வாறு கூட்டிக் கொடுப்பதற்குரிய சட்டத்தை இலங்கையரசு ஆக்குமேல் அதன் வரவு செலவுக் கணக்கையோசிக்கும் உரிமை சட்ட நிருபண சபைக்குத் தாங்கள் அளிக்க முடியுமென்று அறிவித்தது. உத்தியோகப் பற்றற்ற அங்கத்தவர்கள் இதனை எதிர்த்தனர். இராணுவச் செலவைக் குறைக்குமாறு வேண்டினர். அரசாங்கம் ஒத்துக்கொள்ளவில்லை. 1864-ல் இராணுவச் செலவு சம்பந்தமாகச் சட்ட நிருபண சபையில் யாதும் கூறாது விட அன்றிருந்த சபையில் உத்தியோகப் பற்றற்ற அங்கத்தவர்கள் * அதிகப்படியாக விருந்த சந்தர்ப்பத்தை வாய்ப்பாகக் கொண்டு அரசுக்கெதிராகப் பிரேரணை ஒன்று கொண்டுவந்து அரசைக் கண்டித்து பிரேரணையை நிறைவேற்றினர்.

பின்னர் கூடிய சபை இராணுவச் செலவை அங்கீகரிக்கவே உத்தியோகப் பற்றற்ற அங்கத்தவர்கள் ஒன்று சேர்ந்து தங்கள் அங்கத்துவ பதவியைத் துறந்து சபையினின்று நீங்கிக் கொண்டனர்.

* குறித்த நாளிற் சபை கூடியபோது ஐந்து உத்தியோக அங்கத்தவர்களும் ஆறு உத்தியோகப் பற்றற்றவர்களுமே சமூகமாயிருந்தனர்.

சபையினின்றும் நீங்கிக் கொண்டவர்களாகிய யோட்ஸ் உவால், C. A. லோறன்ஸ், W. தொம்சன், யேம்ஸ் காப்பர், யேம்ஸ் டி அல்விஸ், J. ஈற்றன் என்போரும் வாழாவிருந்தனர். பிரசாரஞ் செய்தனர்; கூட்டங்கள் கூட்டினர்; சங்கமொன்றினைத் தாபித்தனர். இலங்கை மக்கள் அனைவரும் இவர்கள் பாரிசமாயினர். பணமும் சேகரிக்கப்பட்டது. யோட்ஸ் உவால் இங்கிலாந்தும் சென்றனர்; அங்கும் கிளர்ச்சி செய்தனர். முடிவென்ன? ஒன்றுமே ஆகாதென்று கையை விரித்து விட்டனர்.

1867-ல் இலங்கை இராணுவத்தின் பேரால் இறுக்கவேண்டிய தொகையை நிச்சயிக்க ஓர் இராணுவ அதிகார சபையை நியமிக்க அச்சபை 160000 பவுண் எனத் தீர்த்துவைத்துக் கட்டளைச் சட்டமொன்றையும் பிறப்பித்தது. நாடெங்கும் சுகாதார சங்கங்கள் தாபிக்கப்பட்டன. சட்ட நிருபண சபைக்கும் வரவு செலவுத் திட்டம் தயாரிக்கும் உரித்தும் அளிக்கப்பட்டது. இக்காரணங்களால் அரசியற் திருத்தக் கிளர்ச்சிகள் குன்றின; சங்கமும் கலைந்தது.

1865-ல் மாநகர சங்கங்கள் சிருட்டிப்பது பற்றி ஓர் கட்டளைச் சட்டம் நிறைவேற்றப்பட்டது. இதன் பலனாக 1866-ல் கொழும்பிலும் கண்டியிலும் மாநகர சங்கம் தாபிக்கப்படலாயின. 1867-ல் காலியில் நிறுவப்பட்டது.

ஆங்கிலக் கல்வியில் சுதேச மக்கள் முன்னேற்ற மடைந்தனர். சுதேசிகள் பலருக்கு அரசியல் விழிப்பு தோன்றியது. பரிபாலன முறைகளிற் பல முன்னேற்றங்கள் ஏற்பட்டன. ஆனால் அரசியற் சபையில் ஒரு வித மாற்றமும் ஏற்படவில்லை. இராணுவச் செலவு பற்றிய பிரச்சினையும் இல்லை. உத்தியோகப் பற்றற்ற அங்கத்தவர்கள் தொகையைக் கூட்டவேண்டுமென்ற பிரச்சினையுமில்லை. தெரிந்தெடுக்கப்பட்ட அங்கத்

தவர்களையுடைய சட்ட நிருபண சபையால் அரசியல் நடாத்தப்பட வேண்டுமென்பதே கிளர்ச்சி. தமிழர் சிங்களவர் யாவருஞ் சேர்ந்து கிளர்ச்சி செய்தனர். தேசிய நலனுக்காக சன்நாயக முறைப்படி அரசு நடாத்த இலங்கை மக்கள் தகுதிவாய்ந்தவர்க ளாகிவிட்டார்கள் என்பதே மேலரசினரின் கேள்வி. இக் கேள்விக்கு மறுமொழியாக இல்லை அல்லது ஓம் என்று சொல்லமுடியாது. ஆகவே இடைப்பட்ட ஒரு அரசியல் முறையை வகுத்துக் கொடுத்தலே பொருத்தமான தென முடிவு செய்தது.

1889-ல் உத்தியோகப் பற்றற்ற அங்கத்தவர் தொகை ஆறிலிருந்து எட்டுக்கு உயர்த்தப்பட லாயிற்று. கண்டிச் சிங்களவர் சமூகத்திலிருந்து ஒருவரும் முகமதியரி லிருந்து இன்னொருவரும் தேசாதிபதியின் சிபாரிசில் இராணியினால் நியமிக்கப்படுவர். இதுவரை சபையில் அங்கத்தவம் வகிப்போர் புதுப்புதுத் தேசாதிபதி வரும் போதெல்லாம் சபையினின்றும் விலகிக் கொள்வர். இந்த முறையும் மாற்றப்பட்டது. மூன்று வருடத்திற்கொருமுறை நியமனம் நடைபெற வேண்டுமென மாற்ற முண்டாக்கினர். மூன்று வருடமும் பின்னர் ஐந்து வருடமாக மாறிக்கொண்டது. இராணுவச் செலவும் குறைக்கப்பட்டது.

1909-ல் மறுபடியும் சட்ட நிருபண சபையில் மாற்றம் வேண்டுமெனக் கிளர்ச்சி செய்தனர். இக்கிளர்ச்சியின் பலனாக அங்கத்தவர்கள் தொகை கூட்டப்பட்டது. உத்தியோக அங்கத்தவர்கள் தொகை 11 ஆகவும் உத்தியோகப் பற்றற்றவர்கள் தொகை 10 ஆகவும் கூட்டப்பட்டது. இந்தப் பத்தில் நால்வர் தெரிந்தெடுக்கப்படுவர். வாக்குரிமை ஆங்கிலக் கல்வி உடையவர்க்கு மாத்திரமுண்டு. நாலு பிரதிநிதித்துவமும் வருமாறு.

நகரத்து ஐரோப்பியருக்கு.....	1	பிரதிநிதி
நாட்டுப்புற	1	„
பறங்கியருக்கு.....	1	„
படித்த இலங்கையர்க்கு	1	„

நியமனம் பெறும் அங்கத்தவர்கள் நியமிக்கப்படு முறை வருமாறு.

கண்டியர்.....	1
கரைநாட்டுச் சிங்களவர்...	2
தமிழர்.....	2
முகமதியர்.....	1

இப் புதிய முறைப்படி ஏற்படுத்தப்பட்ட சட்ட நிருபண சபை 1912 தை மாதம் கூடியது.

படித்த இலங்கையர் பிரதிநிதியாக சேர் பொன்னம்பலம் இராமநாதன் தெரிந்தெடுக்கப்பட்டனர். 1915-ல் நிகழ்ந்த கலகத்தின் காரணமாக ஏற்பட்ட இராணுவ ஆட்சியை எதிர்த்துப் போராடி வெற்றிபெற்றவர். ஆழ்கடலீற் தாழ்ந்தோடி மாற்றார் கப்பல்களைத் தாக்கும் எம்டன் காலத்தில் நாட்டுப்பற்றின் காரணமாக இங்கிலாந்து தேசம் சென்று கலகம் காரணமாக அடைபட்டுக் கிடந்தோரை மீட்பித்தனர்.

1919-ல் இலங்கைத் தேசிய மகாசபை ஒன்றை கரை நாட்டுச் சிங்களவரும் தமிழரும் சேர்ந்து அமைத்தனர். இம் மகாசபை சட்ட நிருபண சபையிலும் சட்ட நிறைவேற்று சபையிலும் பெரும்பான்மையோர் இலங்கையராகவே இருக்கவேண்டுமென்று வற்புறுத்தி நின்றனர். இக்கிளர்ச்சியின் பயனாக 1920-ல் சட்ட நிருபணசபையில்

உத்தியோகப் பற்றுள்ளவர்கள்.....	14
உத்தியோகப் பற்றற்றவர்கள்.....	23

1921-ல் இலங்கைத் தேசிய மகாசபையி லிருந்து தமிழர் விலகிக்கொண்டனர். விலகினமைக்குக் காரண கர்த்தாவாக விருந்தவர் சேர்பொன் இராமநாதன் அவர் களே. ஒத்துழைப்பு என்றுமே பலன் தரா தென்பதே அவர் சித்தாந்தம். வரவர இந்தச் சித்தாந்தத்தின் உண்மை விளங்குவதாயிற்று. தேசிய மகாசபை முற் றும் சிங்களவரா லாயது. தமிழரும் மற்றைய சிறு பான்மையரும் வகுப்புவாரியான பிரதிநிதித்துவமே அளிக்கப்பட வேண்டுமென்று வாதாடி நின்றனர். அன்றேல் சிங்களவர் தங்கள்மேல் ஆதிக்கம் செலுத் துவர் என்பதே சிறுபான்மையரின் ஏக்கம். ஆனால் சிங்களவரே அங்கத்தவராக அமைந்த இலங்கைத் தேசிய மகாசபை பரப்பு வாரியாகப் பிரதிநிதித்துவம் வழங்கப்பட வேண்டுமென்று வாதித்தனர்.

1924-ல் மறுபடியும் அமைப்பியற் சட்டம் மாற்றப் பட்டது. சட்ட நிருபண சபையில் அங்கத்துவம் வரு மாறு.

உத்தியோகப் பற்றுள்ளவர்கள் 12

உத்தியோகப் பற்றற்றவர்கள் 37

உத்தியோகப் பற்றற்றவர்களில் 23 பேர் பரப்பு வாரியாகத் தெரியப்படுவர். 11 பேர் வகுப்புவாரியாகத் தெரியப்படுவர். மூவர் தேசாதிபதியால் நியமிக்கப் படு வர். படிப்பும் சொத்துரிமையும் வாக்காளர் தகுதிகளா கும். வாக்குரிமை பெற்ற மக்களின் மொத்தத் தொகை 204997. இது மொத்தக் குடிசனத்தில் நாலு வீத மாகும். நிதி சட்டநிருபண சபையின் கையிலிருந் தது. சட்ட நிருபண சபையின் முடிவுகள் யாவும் தேசாதிபதியின் அங்கீகாரம் பெறுதல் வேண்டும் தேசாதிபதிக்குத் தடை செய்யும் உரித்துண்டு. பிரசை களின் நன்மையை விரும்பி உண்டாக்கும் சட்டப்பிரேர

கங்கள் 12 உத்தியோக அங்கத்தவர்களின் சம்மதத்
தைப் பெற்றால் அது சட்டமாகும்.

புதிய சட்ட நிருபண சபையும் திருத்தியாயில்லை. தேசாதிபதிக்கும் சபைக்கு மிடையில் பெரும் போராட்டம். தேசாதிபதிக்குரிய தடையுத்தரவு அவரின் கை ஆயுதம். ஆகவே தேசாதிபதி சேர் கிளர்வோட் கேள்விப் படி இலங்கையரின் குறை முறைகளை விசாரிக்க ஓர் இராசாதிக்கார சபை 1927-ல் இங்கு வரலாயிற்று. இச் சபைக்கு தொனமூர்ப் பிரபு தலைமை வகித்தபடியால் இதனைத் “தொனமூர் இராசாதிக்கார சபை” என்பர். 1928-ல் தமது அறிக்கையைச் சமர்ப்பித்தனர் அறிக்கையிற் கண்ட சிபாரிசுகளாவன.

1. அரசுப் பேரவைச் சட்டம் திருத்தியமைக்கப்பட வேண்டும்; உள் நாட்டு வியவகாரங்கள் முழுவதும் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட பிரதிநிதிகள் கையிலிருத்தல் வேண்டும். தேசாதிபதி தமது ஆலோசனைகளை மக்களின் நன்மை கருதிக் கூறிக்கொள்ளலாம்.
2. அரசாளுஞ் சபை “அரசாங்க சபை” எனப் பெயர் பெறும்; இச் சபை சட்டம் ஆக்கவும் நிறைவேற்றவும் பொறுப்பு வாய்ந்தது. இதுவரை குடிமேற்ற நாட்டுக் காரியதரிசி என்ற உத்தியோகத்தரின் கீழிருந்த எல்லா அரசாங்கப் பகுதிகளும் பத்துப் பிரிவுகளாகப் பிரிக்கப்பட்டு மந்திரிமார் பொறுப்பிலிருக்கும். மந்திரிமார் எழுவர் பிரதிநிதிகளாற் தெரியப்படுவர். இம்மந்திரிமார்களுடன் அரசாங்க உத்தியோகத்தர்க ளாகிய பிரதம காரியதரிசி, தனாதிக்காரி, அரசாங்க சட்டத் தலைவர் என்ற மூவரும் இடம்பெறுவர்.
3. பிரதிநிதிச் சபை அங்கத்தவர்கள் ஏழு பகுதியினராகப் பிரிந்து தங்களுள் மந்திரிமாரைத் தெரிவு செய்வர்.

4. மந்திரிமார் சபை பத்து மந்திரிமாரை யுடையது. பிரதம காரியதரிசிமே இதன் தலைவர் ஆவர். தெரிவு செய்யப்பட்ட ஏழு மந்திரிமார்களில் ஒரு வரே அரசாங்க சபையின் முதல்வராவர்.
5. 21 வயதுக்கு மேற்பட்ட ஆண்களுக்கும் 30 வயதுக்கு மேற்பட்ட பெண்களுக்கும் வாக்குரிமை அளிக்கப்பட்டது.
6. பிரதிநிதியாக வர விரும்புவார்க்கு ஆங்கில அறிவு வேண்டும்.
7. அரசாங்க சபையின் அங்கத்தவர்கள் தொகை 49—80 வரையுமிருக்கலாம்.
8. கண்டியிலும் மாழ்ப்பாணத்திலும் அரசாங்கசபைக் கூட்டங்கள் இடைக்கிடை கூட்டப்படலாம்.
9. உள்நூராட்சி அதிகாரசபை ஒன்று நிறுவப்படல் வேண்டும்.
10. வகுப்புவாரிப் பிரதிநிதித்துவம் நீக்கப்பட்டது.
11. மூன்று உத்தியோக அங்கத்தவர்கள் அரசாங்க சபையி லிருக்கலாம். வாதங்களிற் கலந்துகொள்ளலாம். ஆனால் வாக்களிக்க உரிமையில்லை.

இச்சிபாரிசுகளை மேற்கொண்டு அரசாங்கசபை 1931-ல் நிறுவப்படலாயிற்று. இச்சபையில் 50 பரப்பு வாரிப் பிரதிநிதிகள், எட்டு நியமன அங்கத்தவர்கள் மூன்று உத்தியோக அங்கத்தவர்கள் ளிருந்தனர்.

தொனமூர் இராசாதிகாரசபைச் சிபாரிசால் ஏற்பட்ட நன்மைகளாவன

1. வகுப்புவாரிப் பிரதிநிதித்துவம் ஒழிந்தது.
2. உத்தியோகப் பற்றுள்ளவர்களின் ஆதிக்கம் குறைந்தது.

3. சர்வசன வாக்குரிமை கிடைத்தது. 21 வயதுக்கு மேற்பட்டவர்கள் ஆண்கள் பெண்கள் யாவரும் வீர்க்காளர் ஆணர்கள்.
4. இந்தியர் ஐரோப்பியர் இவர்களுக்கும் வாக்குரிமை கிடைத்தது.

இச்சிபாரிசுகள் பிரகாரம் 1931 ஆனிமாதம் தேர்வு நடந்தது. யாழ்ப்பாணத்துத் தொகுதிகளில் ஒருவரும் போட்டியிடவில்லை. அவர்கள் இவ் வரசியலமைப்பை எதிர்த்து நின்றனர். பின்னர் சேர்ந்து கொண்டனர்.

இவ்வரசியல் அமைப்பு முறையும் நீடிக்கவில்லை சோல்பரி அரசியற் திட்டம் இதனிடத்தை 1947-ல் எடுத்துப் பாராளுமன்ற ஆட்சிமுறையை இங்கு நிலைநாட்டியது. இதன்விரிவு சோல்பரி அரசியற் திட்டம் என்ற தமிழ் நூலில் விரிவாக உண்டு. பார்க்கவும்.

XXI

ஆங்கிலேயர் ஆட்சிக்காலத்தில் ஏற்பட்ட கலகங்கள்.

1818-ம் ஆண்டில் ஏற்பட்ட கலகத்தின் பின்னர் 1820-ல் ஒரு சிறு குழப்பம் விந்தனைப்பகுதியிற் கிளம்பியது. எவனோ ஒரு வன் குமாரசுவாமி விமலதர்ம நரேந்திர சிங்கன் என்ற நாமதாரியாய் வெளிப்பட்டு வேடர் சிலரைத் தன்வசப்படுத்திக்கொண்டு கலாபனை செய்யத் தொடங்கினன். பிரதானிமார் எவரும் இவன் பாரிசமானார்களல்லர். இதனால் அவன் இலகுவில் ஆங்கிலேயர் கையிலகப்பட்டு நீதாசனத்தில் நிறுத்தப்பட்டான். தீர்ப்பு சிரச்சேதமே. ஆனால் அத்தீர்ப்பு மாற்றப்பட்டு மோறிசுகத் தீவிற்கு அனுப்பப்பட்டான்.

1823-ல் துவரகாளாவியாவில் இன்னொருவன் கலகம் உண்டாக்கினன். அவனும் பிடிபட்டு மறியலடைபட்டான்.

1834-ல் இன்னும் வெகு விசித்திரமான சங்கதி ஒன்று நடந்தது. இராசகாரிய வேலை நிறுத்தப்பட்டமையால் பிரதானிகள், திசாபதிகள், குருமார் இவர்கள் மனங் கொதித்தனர். தங்கள் தோட்டந் துரவுகளை இலவசத்தில் பயிரிட்டும், பிரயோசனம் பண்ணியும்வரும் ஊதிபமெல்லாம் கெட்டுவிட்டதே என்று உள்வம் குழறினர். ஆங்கில அரசைக் கவிழ்க்கவும் வகைதேடினர். யாரேனும் ஒருவரைக் குற்றஞ்சாட்டும் முகத்தான் கலகம் கிளப்ப முயன்றனர்.

தமையன் முள்ளிக்கொடை இறந்தபிற்பாடு முதலாம் அதிகாரி உத்தியோகத்தில் தம்பி முள்ளிக்கொடை அவ் வுத்தியோகத்தி லமர்த்தப்பட்டான். இந்த இரண்

டாம் முள்ளிக்கொடையும் துணுவில் திசாபதியும், குருமார் சிலரும் சேர்ந்து மலாயர் படையைத் தம் பாரிசுமாக்கிக்கொண்டு கண்டி நாட்டிற் கலகஞ் செய்யத் தலைப்பட்டிருக்கிறார்களென்று மகவலத்தனையின் திசாதிபதியும் குருமார் சிலரும் ஆங்கிலேயருக்கு அறிவித்தனர். வேவுகாரரும் உளவுபார்த்தனர். ஒருசில வெறுந்தகவல்கள் கிடைத்தன. ஐயுறவுக் காளானோர் யாவரும் மறியலாக்கப்பட்டனர். நீதாசனத்தின் முன்னிறுத்தப்பட்டனர். ஆங்கிலேயரும் கரைநாட்டுச் சிங்களவருங்கொண்ட யூரிமாரால் விளங்கப்பட்டனர். கண்டிச் சிங்களவர் யூரிமாராயிருப்பதை குற்றஞ்சாட்டப்பட்டவர்கள் விரும்பவில்லை. விசாரணை முடிவில் யாவரும் குற்றவாளிக ளல்லரெனத் தீர்ப்பளித்தனர். நீதியரசரின் உத்தரிப்புக்கு மாறாகவே யூரிமார் தீர்ப்புக் கூறினர். தேசாதிபதி இத்தீர்ப்பில் சந்தேகமுற்றனர். குற்றஞ் சாட்டப்பட்டவர்கள் விடுதலையாக்கப்பட்டனரெனினும் தங்கள் அரசபதவிகளை இழக்க நேரிட்டது பரிதாபமே. உண்மை பின்னர் விளங்கியது. இந்த உண்மையைத் தெட்டத் தெளிவாக எடுத்துரைத்தவர் மேஜர் தோமாஸ் ஸ்கின்னர். இவர் முள்ளிக்கொடையுடன் நன்கு பழகினவர். முள்ளிக்கொடையின் இராசவிசுவாசம் அளவுகடந்தது. சதிகாரர் சேர்ந்து சூதும் வாதும் சூழ்ந்து குற்றஞ் சாட்டிவிட்டனர் என்று ஸ்கின்னர் எடுத்துரைத்து ஆதாரங்காட்டி நின்றனர். இவரின் கூற்றைப் பின்னர் கம்பிய அரசாங்கம் முள்ளிக்கொடையை நாலுகோறளைக்கு திசாதிபதியாக நியமித்தனர். மற்றையோரும் தம் தம் பதவியி லமர்த்தப்பட்டனர்.

கண்டிநாட்டுக் கலகம்—1847—1850

ரொறிங்கரன் பிரபு இலங்கைத் தேசாதிபதியாக நியமிக்கப் பட்டதே தவறு. இவருக்கும் பரிபாலனத்திற்கும் வெகுதூரம். இங்கிலாந்துப் பிரதம மந்திரியாம்

யோன்றசல் பிரபுவின் உறவின் முறையார் என்ற தன்மையிலேயே இவரின் நியமனம் ஏற்படலானதென்பார். இவர் இங்கு வரும்போது இலங்கை அரசில் பெரும் முன்னேற்றம் காணப்பட்டது. அன்றியும் பேரறிவாளரான சேர் எமோர்சன் ரெனன்ற் இங்கு குடியேற்ற நாட்டுக் காரியதரிசியாகவு, யிருந்தார்.

ரொறிங்கரன் பிரபுவின் நியமனத்திலும் குறை காண்பதற்குமில்லை. நெருக்கடியான நிலைபரங்க ளுண்டானபடியாற்றான் அவராற் சமாளிக்க முடியாமற் போயிற்று. எனினும் புத்தி சாதாரியமாக நடந்திருப்பாராயின் கலவரம் உச்சநிலையடைந்திருக்க மாட்டாது. ரொறிங்கரன் பிரபு சாதாரியமற்றவர்; கர்வம் நிறைந்தவர்; மேலும் கொதியன். எதிர்க்கட்சியை தூசுக்கும் மதியாதவர். எதிர்க்கட்சியினராம் ஐரோப்பியர் பறங்கிமார் இவர்களும் எதற்கும் விட்டுக்கொடாதவர்கள். நியாயமற்ற கோரிக்கைகளை விடுத்தனர்; அரசு முறையைக் கேவலமாகக் கண்டித்தனர். கண்டியிற் கலகம் கிளம்ப முன்னரே கொழுப்பில் கட்சிக்களர்ச்சிகள் தோன்றிவிட்டன.

சேர் கொலிங் காமெல் விட்டுப்போன சூப்பைக்குள் ரொறிங்கரன் பிரபு கால்வைக்க வேண்டியவரானார். ஒல்லாந்தர் கட்டிய “விறுந்தைகளே” இந்தக் சூப்பை. தெருவோரங்களில் வீட்டைக் கட்டினர் ஒல்லாந்தர். பின்னர் விறுந்தையைக் கட்டித் தெருவோரங்களில் 6—10 அடிவரை சேர்த்துக் கொண்டனர். இதனால் தெருக்களின் அகலம் குறைந்தது. போக்குவரத்து வசதி குன்றியது. விறுந்தைகளை யகற்றுப்படி அரசு கேட்டுநின்றது. அவையெல்லாம் ஆட்சியுரித்தாகிவிட்டன என்றனர் வீட்டுக்காரர். அன்றியும் அவ்விறுந்தைகள் மேலும் அறைகளாக மாற்றப்பட்டுக் கிட்டங்கி கடைகளாகிவிட்டன. இப்படிச் செய்தலாகா தெனக் கட்டளைச் சட்டங்கள்கூட ஆக்கிப் பார்த்தது அரசு. அசைந்தபாடில்லே.

கட்டளைச்சட்டம் பறங்கியராலும் சுதேசிகளாலும் வெறுக்கப்பட்டது. ஐரோப்பியர் சிலரும் எதிர்த்து நின்றனர். அவதானியின் ஆசிரியரும், வைத்தியருமாகிய எலியற் என்பார் தமது பத்திரிகையில் வெளுத்து வாங்கிவிட்டார். இவர் தமது வைத்தியத் தொழிலினாலும் பேரும் புகழ்மாய் வாழ்ந்தவர். செல்வாக்குப் படைத்தவர். அயர்லாந்து தேசத்தவர்; எனவே போராடுங் குணத்தவர். இளகிய மனத்தர். யாரும் அடக்கியாளத் துணிந்தால் அவரை மடக்கிவிடவே கினைப்பர். மேலரசும் தலைபட்டது. எதிர்ப்புக் குன்றின பாடில்ல. ரொறிங்கரன் பிரபுவும் விட்டுக் கொடுத்த பாடில்ல. பெரும் இழுபறியாக விருந்தது.

விருந்தைச் சச்சரவு ஒரு புறம்; மறுபுறம் சட்ட நிருபணச் சபைத் தகராறு. அரசியல் முறையில் மாற்றம் வேண்டு மென்ற ஒரே கெடுபிடி நிலவியது. மேலரசு கிறுகவில்லை. மக்களின் விடாப்பிடி சூலைந்தது. கோப்பிச் செய்கை மீட்டும் ஊதிபம் கொடுக்க மக்கள் அச்செய்கையி லீடுபட்டனர்.

1846-ல் கோப்பிச் செய்கை வீழ்ச்சியடைந்தது. இறைவரி குன்றியது. திறை சேரி வெறுமையானது. வரவு செலவுத் திட்டத்தைச் சரிப்படுத்த முடியவில்லை. வருவாய்க்கு வழி தேடியது அரசு. நவம் நவமான வரிகள் போட்டனர். தலை வரி, முத்திரை வரி, நாய் வரி, கடை வரி, தோணி வரி, கரத்தை வரி, வண்டி வரி, துப்பாக்கி வரி, என்ற நூதன வரிகள் கிளம்பின. இவற்றுடன் பழைய இராசகாரிய வேலைக்கும் சொற்ப உயிரளிக்கப் பட்டது. வருடத்தில் ஆறு நாளைக்கு ஒவ்வொருவரும் பாலத்தில் தெருவில் வேலை செய்தல் வேண்டும்; அன்றேல் 3 சிலின் வரி கொடுத்தல் வேண்டும். இவற்றைக் கண்ணுற்ற பிரசைகள் வெகுண்டெழுந்தனர். கலகம் விளைத்தனர். 1848-ல் பெரும் அமளி உண்டாயிற்று. பிரதானிகளும், திசாபதிகளும் தூண்டி விட்டனர்.

ஏனெனில் அவர்கள் செல்வாக்கும் நிலைபரங்களும் தலை
கீழாய் மாறிவிட்டன.

கொழும்பில் மக்கள் திரண்டு தேசாதிபதிக்கு மனுப்
பண்ண விரும்பினார். தேசாதிபதியின் மாளிகைக்கு
நடந்து போகையில் படை வீரரும் மக்களும் கைகலந்து
கொண்டனர். கண்டியிலும் மக்கள் திரண்டு மனுப்
பண்ணினார். இடையில் சிறி விக்கிரம இராசசிங்கனின்
உரித்தாளர்கள் என்று பலர் கிளம்பி அரசைக் கைப்
பற்ற முயன்றனர்.

கொங்களைக் கொடை வண்டா என்பான் தான்
இராசசிங்கனின் மரபிற் பிறந்தவனென்று சொல்லி
பேதைச் சனங்களை ஏமாற்றி 4000 ஆட்களைச் சேர்த்
துக் கொண்டு தம்பளையினின்று புறப்பட்டு மாத்தளை
யைத் தாக்கி அதனைக் காவல் செய்த பொலிசாரைத்
தூரத்தி வீடுகள் தோறும் நுழைந்து கொள்ளையடித்
தனன்—1848. ஒருநாள் செல்லா முன் இவன் முறியடிக்க
சுப்பட அவ்விடம் விட்டு குருநாக்கல் சென்று கலகஞ்
செய்தனன். அங்கும் வெருட்டியடிக்கப்பட்டனன்.
வண்டாவும் பிடிபட்டான். சுட்டுக் கொல்லப்பட்டான்.
குடாப்பொல உண்ணஞ்சை என்ற புத்த குருவும் நீதி
மன்றத்தில் விசாரிக்கப்பட்டுப் பின்னர் சுடப்பட்டனர்.
சுட்டுத் தீர்ப்பதற்குரிய குற்றம் இக்குருவினிடம் கண்
டிலரேனும் தேசாதிபதியின் கடுமையான நடபடிக்கை
அக்குருவின் உயிரை வாங்கியது.

இக்கலகம் காரணமாக இங்கிலாந்துப் பிரதம மந்திரி
இறசல் பிரபுவும் தன் பதவி யிழந்தனர். ரொடின்ரன்
பிரபுவும் திருப்பி யழைக்கப்பட்டனர்.

1915-ம் ஆண்டுக் கலகம்

1915-ம் ஆண்டு ஐரோப்பாவில் யுத்தம் வெகு மும்
முரமாக நடந்து கொண்டிருக்கையில் இங்கு சிங்கள
வருக்கும் சோனகருக்கு மிடையிற் பெருங் கலகம் உண்
டாயிற்று.

வருடாவருடம் கம்பளைக் கோயிலில் பெரகரா நடை பெறுவது வழக்கம். இந்தப் பெரகரா நகர் சுற்றி வருவதும் வழக்கம். நகரில் புதியதோர் பள்ளிவாசல் கட்டப்பட்டது. பெரகரா ஊர்வலமாய் வரும்போது புதிய பள்ளிவாசலண்டை நூறு மாருக்குள் தட்டு முட்டு மேளம் கொட்டலாகாதென்ற கட்டளை பிறப்பிக்கப்படலாயிற்று. இது ஒருபோதும் நடவாத காரியம் என்று அங்குள்ள புத்த சமயத்தவர் எண்ணினர். 1815-ம் ஆண்டு செய்யப்பட்ட உடன்படிக்கைப் பிரகாரம் தாங்கள் பெரகரா கொண்டாட உரித்துண்டென்று புத்தர்கள் எண்ணியவராய் பெரகராவுக்குரிய ஏற்பாடுகளெல்லாவற்றையும் விடுத்துக் கோட்டில் தங்கள் மனுவைச் சமர்ப்பித்தனர். கோட்டாரும் நியாமமென்றே தீர்த்து விட்டனர். தீர்ப்புக் கெதிராகச் சுப்பிரீம் கோட்டில் அப்பல் செய்யப்பட்டது. அங்கு தீர்ப்பு மாற்றப்பட்டது. ஆகவே புத்தர்கள் அரசப்பேரவைக்கு (Privy Council) மனுப் பண்ணினர். அன்றியும் முசிலிம்முகளுக்கு எதிராகக் கூட்டங்கள் கூடி எதிர்க்கு மாறும் மக்களைத் தூண்டினர். புத்த சமயத் தலைவர்கள் இதற்குத் தலைப்போட்டனர். கண்டி உடன்படிக்கையின் நூற்றாண்டுப் பெரகரா கண்டியில் விசாகத் தினத்தன்று நடந்து கொண்டிருக்கும் போது வீடுடைத்துக் கொள்ளையடித்ததாக இருபத்தைந்து பேரினர் கைது செய்யப்பட்டனர். மறுநாளும் கண்டியிற் பெரகரா காரணமாகக் கூடிய பல கிராம மக்கள் கலகத்தைத் தொடர்ந்து நடத்தினர். அடுத்த நாள் கேகலைப் பகுதியில் கொழுந்து விட்டுப் பரவியது. மேல் மாகாணம், வட மேல் மாகாணம் எங்கும் பரவிப் பின்னர் ஆனி மாதம் ஆறந் தேதி மட்டில் அமைதி நிலவியது.

இக்கலகம் பொலிசாரின் கட்டுக் காவலுக்கு அடங்காமல் எங்கும் பரவியது காரணமாகப் பட்டாளத்தினர் கலகத்தை முரியடிப்பதற்கு கலந்து கொண்டனர். படையாட்சி கட்டளையிடப் படலாயிற்று. ஊரடங்குச்

சட்டம் பிரகடனஞ் செய்யப்பட்டது. கடுங் காவல் விதிக்கப்படலாயிற்று. பட்டாளம் மக்களின் மனதில் பெரும் பயப்பிராந்தியை உண்டாக்கியது. கண்ட நின்ற மக்கள் சுட்டுத் தள்ளப்பட்டனர். பட்டாளம் கேவலமான முறையில் நடந்து கொண்டது. இராச ஆரோகத்திற்காக பிரமுகர் பலர் கைது செய்யப்பட்டு மறியலிற் தள்ளப்பட்டனர்.

இக்கலகம் காரணமாகவே, சேர். பொன். இராமநாதன் இங்கிலாந்து சென்றனர். கலக விபரங்களை மேலரசுக் கெடுத்துரைத்துச் சிங்களப் பிரமுகர்களை மறியலினின்றும் விடுதலையாக்கினர்.

இக்கலகத்தில் இராணுவத்தினர் நடந்து கொண்ட முறையினையும் அவர்களால் மக்கள் பலர் நீதி நியாயமின்றிச் சுட்டுக் கொல்லப்பட்ட வன்கொலைகளையும் விசாரிப்பதற்காக ஓர் அதிகார சபை நியமிக்கப்பட்டது. தேசாதிபதியே இராணுவத்தினருக்குக் குற்றேத்தரவாதமளித்தனர். அதிகார சபையினரும் சுட்டுக் கொன்றமை குற்றமே குற்றம் என்றும் ஆனால் சுடப்பட்ட அத்தனை பேரும் குற்றத்துக்குரியவர்களென்றும் சமாதானம் நிலவுவதற்கே சுடப்பட்டனரென்றும் மழுப்பி விட்டனர்.

இக்கலகம் காரணமாகவே அரசியல் முறையில் மாற்றம் வேண்டுமென்ற கிளர்ச்சியும் ஊக்கம் பெற்றது.

ஆங்கிலேய தேசாதிபதிகள்

1798—1805. விநெடிநிக் நோர்த்

- i. சித்திர வதை நீக்கப் பட்டது 1799
- ii. அரசாங்க வர்த்தமானப் பத்திரிகை-
Government Gazettee 1802

1805—1811 சேர் நோமான்ஸ் மெய்நிலந்து.

- i. கடைவரி விதிக்கப்பட்டது.
- ii. பொலிசு விதானைமார் நியமிக்கப்பட்டனர். ....1806.

1812—1820. சேர் ரூபேட் பிறவுன்றிக்

- i. யூரிமார் மூலம் விளக்கம் ஆரம்பம் ...1811
- ii. கண்டி வெற்றி கொள்ளப் பட்டமை... 1815
- iii. கபிற்றிப்பலை கலகம் 1818

1820—1822. சேர் எட்வேட் பாண்ஸ்—உபதேசாதிபதி.

1822. சேர் எட்வேட் பாச்செற்.

1823—1824. சேர் யேம்ஸ் கமெல்—உபதேசாதிபதி.

1824—1831. சேர் எட்வேட் பாண்ஸ்.

- கொழும்பு கண்டிப் பாதை திறக்கப்பட்டது.
- கோப்பிச் செய்கை விருத்தியாக்கப் பட்டது.
- பெண்களை நீரிலமிழ்த்திக் கொல்லல்
நீக்கப் பட்டது .....1826.

1831—1837. சேர் ரூபேட் கோட்டன்.

- கொழும்பு கண்டி தபால் வண்டி ஓடியது-1832
- இராசகாரிய வேலை நிறுத்தப் பட்டது. 1832

அவதானி-**Observer**-பத்திரிகை
தோற்றம் 1834
இராசகல்லூரி—ஆரம்பம். 1836

1837—1841. ஸ்ரூவாட் மெக்கன்சி.

- i. பைத்தியர் காப்பகம் தாபிக்கப் பட்டது.
- ii. வைத்தியசாலை ஏற்படுத்தப் பட்டது.
- iii. நூல் நிலையங்கள் தோன்றின.
- iv. கொழும்பு காலி தபால் வண்டி ஓடல்.

1841—1847. சேர் கொலிங் கமெல்.

- i. பொலிசுக் கோடுகள் தாபிக்கப் பட்டன.
- ii. வடமேல் மாகாணம் பகுக்கப் பட்டது.

1847—1850. ரொறிங்ரன் பிரபு.

- i. தலைவரி, முத்திரைவரி, நாய்வரி என்ற நூதன வரிகள் கிளம்பின.
- ii. கொங்களைக் கொடை வண்டாவின் கலகம்
.....1848
- iii. சேர் எமேசன் ரெனன்ற இலங்கையைப் பற்றி நூல் எழுதினார்.

1850—1855. சேர் யோடல் அன்டேர்சன்.

1855—1860. சேர் என்றி உவாட்.

- i. கொழும்பு கண்டிப்புக்கையிரத வீதி ஆரம்பிக்கப் பட்டது.
- ii. கண்டி நாட்டார் விவாகச் சட்டம் திருத்தி யமைக்கப் பட்டது.
- iii. நீர்ப்பாசன வசதிகள் செய்யப் பட்டன.

1860—1863. சேர் சான்ஸ் மெக்கார்த்தி.

1863—1865. மேஜர் ஜெனறல் ஒபிறியன்—உபதேசாதிபதி.

பெல்சிய இளவரசர் வருகை.

முதன் முதல் புகையிரதம் ஓடியது.... 1864

1865—1872. சேர் கேர்க்கியூல்ஸ் உரோயிள்சன்.

i. மாநகர சங்கங்கள் ஆரம்பமாயின.

ii. வைத்திய கல்லூரி தாபிக்கப் பட்டது....1870

iii. குடிசன மதிப்பு எடுக்கப் பட்டது....1870

iv. உருபா சதநானையம் வழங்கப் பட்டது...1872

1872—1877 உவில்லியம் கிறகோரி.

i. வாயுத்தீபம் ஏற்றப் பட்டது 1872

ii. வடமத்திய மாகாணம் பகுக்கப் பட்டது.....
...1873

iii V11 எட்வேட் மன்னர் உவேல்ஸ் இளவரசரா யிருந்த காலத்தில் இங்கு வந்து துறைமுக அலைதாங்கிக்கு அத்திவார மிட்டனர்...
...1875

iv. நூதன சாலை கொழும்பிற் திறக்கப் பட்டது.
...1875

1877—1883. சேர் யேம்ஸ் லோங்டன்.

i. கல்விப் பகுதி சிருட்டிக்கப் பட்டது. 1879

1883—சேர் யோன் டோக்லஸ்—உபதேசாதிபதி.

1884—1890. சேர் ஆதர் கோடன்.

i. ஒறியன்ரல் வங்கி முறிந்தது —1884

ii. ஊவா மாகாணம் பகுக்கப் பட்டது —1886

iii. சப்பிரகாம மாகாணம் " 1889

1890—1896. சேர் ஆதர் கவலொக்.

i. குடிசன மதிப்பு எடுக்கப் பட்டது. 1891

ii. தாண்யவரி நீக்கப் பட்டது. 1892

- 1896—1903. சேர் உவெஸ்ற் நிச்சுவே.**
- i. யாழ்ப்பாணப் புகையிரத வீதியில்
புகையிரதம் ஓடலாயிற்று... 1902
  - ii. குடிசன மதிப்பு எடுக்கப்பட்டது. 1901
- 1903—1907. சேர் என்றி பிளேக்.**
- i. முத்துக் குளிப்பு ஆங்கிலேயர் கொம்ப
னிக்கு விடப்பட்டது... ...1905
- 1907—1913. சேர் என்றி மக்கலம்.**
- i. வால் வெள்ளி தோன்றியது 1910
  - ii. குடிசன மதிப்பு. 1911
- 1913—1915. சேர் ரூபேட் சால்மேஷ்.**
- i. இலங்கை இந்தியப் புகையிரத வீதி
திறக்கப் பட்டது... 1914
  - ii. சிங்களர் சோனகர் கலகம்.... ...1915
- 1915—1917. சேர் யோன் அன்டேர்சன்**
- i. கடுதாசி நாணயம் வழங்கியது... ...1917
- 1918—1925. சேர் உவில்லியம் மனிங்**
- i. பிரதிநிதிகள் தெரியப் பட்டனர்... ..1921
  - ii. திரிகோணமலைக்குப் புகையிரதம்
ஓடியது. 1925
- 1925—1927. சேர் கியூ கிளிவோட்**
- i. தலைவரி நீக்கப் பட்டது... ...1927
  - ii. ஆசிரியரின் சம்பளம் உயர்த்தப் பட்டது.
இளைப்பாற்றிச் சம்பளம் வழங்கப் பட்டது.
1927
  - iii. தொனமூர் இராசாதிகாரி சபை வருதல்.

1927—1931. சேர் கேர்பேட் ஸ்ரான்லி

- i. சர்வ கலாசாலை பரதேனியாவிற்கு கட்டத் தீர்
மான்த்தல் —1927
- ii. மட்டக்களப்புக்குப் புகையிரதம் ஓடியது.
1928

1931—1933. சேர் கிறேம் தொம்சன்

- i. குடிசன மதிப்பு.... 1931
- ii. அரசாங்க சபை கூடியது. 1931
- iii. வருமானவரித் திட்டம் அங்கீகரிக்கப் பட்
டது. 1932

1933—1937. சேர் ரெஜினேல்ட் எர்வேட் ஸரப்ஸ்

1937—1944. சேர் அன்டினா கல்டிகொற்

1944—1948. சேர் என்றி முர்.

- i. இலங்கை சுதந்திர மடைந்தது 1948

உசாவி ய நூல்கள்

1. **A History of Ceylon for Schools -
British Period.**
by Rev. Fr. S. G. Perera
  2. **Ceylon under British Rule - 1795 - 1932**
by Lennox A. Mills, D. Phil.
  3. **Ceylon Under the British Occupation
1795 - 1833**
by Colvin R. De Silva. Vol I & II
  4. **Report of the special commission on the
Ceylon Constitution-1928.**
  5. **Ceylon under the British G. C. Mendis.**
-

